

รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

จิตติมา สุ่มแสนหาญ

คุณนิตินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าคุษฎีนิพนธ์ ได้พิจารณา
คุษฎีนิพนธ์ของ จุติมา สุ่มแสนหาญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ศักดิ์ชาย จันทรเรือง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีชร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

..... กรรมการ

(ดร.ศักดิ์ชาย จันทรเรือง)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมติไหรับคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา)

วันที่ 24 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีจากการดูแล และให้ความกรุณาจาก ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง อาจารย์ที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ คอยให้กำลังใจ และให้ความห่วงใยเสมอมา ผู้ทำวิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ และรองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะให้คุษฎีนิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และกราบขอบพระคุณ คณาจารย์วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีค่าอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ กรรมการผู้จัดการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุน ของสำนักงานประกันสังคม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดีพร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือ และเอื้อเฟื้อข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่องานวิจัย และขอกราบขอบพระคุณ สำนักงานประกันสังคม สำนักงานใหญ่ สำหรับเป็นสถานที่ในการสนทนากลุ่ม (Focus group)

สุดท้ายนี้ขอรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ผู้ที่ให้กำเนิด ให้สติปัญญา ให้ความรัก ความห่วงใยและอยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้ทำการวิจัยด้วยความกรุณาเสมอมา ขอขอบคุณครอบครัวที่ได้เสียดสละความสุขและให้สนับสนุนอย่างดี รวมทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ ร่วมชั้นเรียนทุกท่าน ที่ได้ให้ความไว้วางใจและให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ด้วยดีมาตลอด จนคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี คณาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ทุกท่าน

จิตติมา สุ่มแสนหาญ

57870057: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; ปร.ด. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: รูปแบบการลงทุน/ กองทุนประกัน/ ประสิทธิภาพ

จิตติมา สุ่มแสนหาญ: รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

(THE EFFECTIVE INVESTMENT MODEL OF THE THAI SOCIAL SECURITY FUND)

อาจารย์ผู้ควบคุมคุณภาพนิพนธ์: ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง, ปร.ด. 377 หน้า. ปี พ.ศ. 2562.

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ 2) เพื่อศึกษานโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกสัมภาษณ์ (In-depth interview) และการวิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีภูมิ ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต (เทคนิคเดลฟาย) จำนวน 3 รอบของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินของสำนักงานประกันสังคม 10 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม 7 คน และทำการยืนยันผลการวิจัยกับคณะกรรมการประกันสังคม คณะอนุกรรมการประกันสังคม ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน และการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม 71 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ และตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า จากการสัมภาษณ์เชิงลึก การใช้เทคนิคเดลฟาย และการสนทนากลุ่มกับคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินและการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม ประสบปัญหาที่สำคัญ คือ สัดส่วนในการลงทุนยังไม่เต็มประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากยังสามารถกระจายการลงทุนออกไปยังต่างประเทศได้มากกว่าเดิมและบุคลากรของสำนักงานประกันสังคมยังขาดทักษะในการบริหารการลงทุนปริมาณ และสำนักงานประกันสังคมยังเห็นว่าปัญหาด้านบุคลากรที่ตรงกับความต้องการมีจำกัด

ดังนั้น กองทุนประกันสังคมควรพิจารณาที่จะศึกษาและคัดสรรทางเลือกในการลงทุนที่มีหลายรูปแบบในต่างประเทศให้มากขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงและเพิ่มทางเลือกให้กับกองทุนให้ได้มีโอกาสในการเข้าถึงการลงทุนที่อาจให้ผลประโยชน์ในระยะยาวและมีความเสี่ยงที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งจะช่วยให้กองทุนมีทางเลือกในการลงทุนมากขึ้น และควรพัฒนาด้านบุคลากร ทั้งด้านทักษะ ความรู้เฉพาะด้าน เช่น การอบรมในการลงทุนในต่างประเทศให้มากขึ้น เพิ่มทักษะในการใช้เทคโนโลยี เข้าถึงระบบฐานข้อมูลได้รวดเร็ว ถูกต้อง นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ไปตัดสินใจในการลงทุนได้ทันทั่วถึง เพื่อประโยชน์ความมั่นคงอย่างยั่งยืนของประเทศต่อไป

57870057: MAJOR: PUBLIC ENTERPRISE MANAGEMENT: PH.D. (PUBLIC ENTERPRISE MANAGEMENT)

KEYWORDS: INVESTMENT/ SOCIAL SECURITY FUND/ EFFICIENCY

THITIMA SOMSANHAN: THE EFFECTIVE INVESTMENT MODEL OF THE THAI SOCIAL SECURITY FUND ADVISOR: SAKCHAI CHANROUNG, Ph.D., 377 P. 2019.

The purpose of this research was to study 1) effective investment model of Thai Social Security Fund and 2) the effective investment policy of Thai Social Security Fund. For the research methodology in this study consisted of in-depth interviews and secondary data analysis by using future research techniques (Delphi techniques). This process was repeated three times to 10 financial experts of the Social Security Office and 7 investment experts of Social Security Office. To confirm the research results, the focus group was conducted with 71 finance and investment experts of the Social Security Office and members of Social Security Committee to get complete information that would meet the research objectives.

From in-depth interviews, the use of delphi techniques, and a focus group discussion with the Social Security and Investment Committee of the Social Security Office, it was found that the main problem they encountered was that the investment proportion was not yet fully effective as it should be because the investment could not be distributed to more countries. Moreover, the personnel of the Social Security Office still lacked the skills to manage the investment. In addition, the Social Security Office staff agreed that there was the limited number of personnel who had requirements.

Therefore, the Social Security Fund should consider to study and select more investment options in many different countries. This is to diversify risks and provide more options for funds to have access to investments that may provide long-term benefits and risks that are within acceptable limits. This will help the fund to have more investment options. In addition, the personnel should be developed both in terms of skills and specific knowledge. For example, they should receive trainings to invest in foreign countries, to have more skills in using technology to have quick and accurate access to the database system, and to be able to use the analyzed data to make investment decisions in a timely manner for the benefit of sustainable stability of the country.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	10
คำถามในงานวิจัย.....	10
กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	12
ขอบเขตของการวิจัย	12
นิยามศัพท์เฉพาะ	13
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับการประกันสังคม	15
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน (Investment).....	22
แนวคิดเกี่ยวกับการอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุน	27
ทฤษฎีแบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (CAPM).....	37
แนวคิดการจัดพอร์ตการลงทุน	43
แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public policy).....	47
แนวคิดนโยบายการคลัง นโยบายการเงิน และนโยบายทางเลือกสาธารณะ	58
ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavioral economics).....	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	76
วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	76
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยสร้างแบบสอบถามเชิงลึก.....	77
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....	78
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงอนาคต.....	79
กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory research).....	80
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	81
4	82
ผลการวิจัย.....	82
ความหมายของตัวย่อและสัญลักษณ์.....	82
ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก	
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก และใช้เทคนิคเดลฟายในการดำเนินการวิจัยรอบที่ 1.....	83
ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการใช้วิเคราะห์	
ความเหมาะสมของประเด็นที่เป็นไปได้จากผลการสัมภาษณ์ในรอบที่ 1	
และใช้เทคนิคเดลฟายในการดำเนินการวิจัยรอบที่ 2.....	183
ส่วนที่ 3 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการใช้วิเคราะห์ผล	
จากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของประเด็นที่เป็นไปได้จากรอบที่ 2	
และใช้เทคนิคเดลฟายในการวิเคราะห์ผลจากการวิจัยรอบที่ 3.....	193
ส่วนที่ 4 ผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน	
เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องประชุมสำนักงานประกันสังคม ชั้น 8.....	222
5	260
สรุป และอภิปรายผลการวิจัย.....	260
สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์.....	261
สรุปผลการสนทนากลุ่ม.....	268
อภิปรายผลการวิจัย.....	271
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	288
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	290

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	291
ภาคผนวก	299
ภาคผนวก ก	300
ภาคผนวก ข	304
ภาคผนวก ค	316
ภาคผนวก ง	328
ภาคผนวก จ	331
ประวัติย่อของผู้วิจัย	377

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1 รายรับ-รายจ่ายรวม และเงินกองทุนสะสมของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2552-2559 (หน่วย: ล้านบาท)	4
2-1 สรุปความหมายของประกันสังคมจากนักวิชาการและองค์กรต่าง ๆ	16
2-2 สักระยะของความหมายของประกันสังคม	19
2-3 ความหมายของการลงทุน.....	22
2-4 สักระยะของความหมายของการลงทุน	24
2-5 ความหมายของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน.....	27
2-6 สักระยะของความหมายของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน.....	29
2-7 ความหมายของความเสี่ยงจากการลงทุน.....	32
2-8 สักระยะของความหมายของความเสี่ยงจากการลงทุน	34
2-9 ความหมายของพอร์ตการลงทุน	43
2-10 สักระยะของความหมายของพอร์ตการลงทุน	45
2-11 ความหมายของนโยบายนโยบายสาธารณะ.....	47
2-12 สักระยะของความหมายของนโยบายสาธารณะ	49
2-13 ประเภทของนโยบายสาธารณะ	53
2-14 ประเภทของนโยบายสาธารณะจากนักวิชาการท่านอื่น ๆ	56
2-15 ความหมายของนโยบายการคลัง	58
2-16 สักระยะของความหมายของนโยบายการคลัง	60
2-17 ความหมายของนโยบายการเงิน	61
2-18 สักระยะของความหมายของนโยบายการเงิน	63
2-19 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับทางเลือกสาธารณะ.....	65
2-20 สักระยะแนวคิดเกี่ยวกับทางเลือกสาธารณะ	66
2-21 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม.....	68
2-22 สักระยะแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม	69
4-1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)	83
4-2 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 1	84
4-3 สักระยะผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 1	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-4	90
4-5	93
4-6	94
4-7	97
4-8	100
4-9	103
4-10	105
4-11	107
4-12	109
4-13	112
4-14	114
4-15	117
4-16	119
4-17	122
4-18	123
4-19	126
4-20	128
4-21	130
4-22	132
4-23	135
4-24	137
4-25	140
4-26	142
4-27	144
4-28	146
4-29	149
4-30	150

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-31	153
4-32	155
4-33	158
4-34	160
4-35	164
4-36	167
4-37	170
4-38	172
4-39	176
4-40	
ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องรูปแบบการลงทุน	
ของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ	182
4-41	184
4-42	184
4-43	185
4-44	187
4-45	189
4-46	191
4-47	194
4-48	194
4-49	195
4-50	198
4-51	200
4-52	204
4-53	207
4-54	222
4-55	223
4-56	225

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-57 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 3	227
4-58 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 4	228
4-59 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 5	230
4-60 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 6	232
4-61 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 7	234
4-62 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 8	235
4-63 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 9	237
4-64 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 10	239
4-65 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 11	240
4-66 เปรียบเทียบสัดส่วนแนวทางเลือกนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย	245
4-67 สรุปแนวทางเลือกการลงทุน	251
5-1 สรุปแนวทางเลือกการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม	262

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1	ผลตอบแทนจากการลงทุนของกองทุนเงินทดแทน ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560..... 5
1-2	ผลตอบแทนจากการลงทุนของกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. 2555-2560..... 5
1-3	สัดส่วนการลงทุนแยกตามประเภทเงินลงทุน ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560..... 6
1-4	สัดส่วนการลงทุนแยกตามประเภทหลักทรัพย์ ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560..... 6
1-5	ผลตอบแทนจากการลงทุนกองทุนประกันสังคม ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560 7
1-6	กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย..... 11
2-1	แบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (CAPM) 40
2-2	องค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ 51
2-3	โครงสร้างระหว่างคนรวยและคนจน 52
4-1	สรุปโมเดลรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ..... 259
5-1	สรุปโมเดลรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ..... 267

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศที่ปกครองในระบอบสังคมนิยม คอมมิวนิสต์ ทุนนิยม หรือเสรีนิยม ต่างใช้แนวความคิดและระบบประกันสังคม เป็นหลักประกันคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานให้ประชาชนคนทำงานทั้งสิ้น ทุกประเทศ รัฐ มีหน้าที่ที่จะต้องวางระบบคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานให้ประชาชนทุกคน ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต หรือที่เรียกว่าการคุ้มครองทางสังคม (Social protection floor: SPF) และประกันสังคม เป็นระบบสำคัญระบบหนึ่งที่ทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมร่วมกันรับผิดชอบร่วมกันดูแลซึ่งกันและกัน หน้าที่แรก ๆ ของรัฐทุกรัฐ คือการวางระบบพื้นฐานแห่งการคุ้มครองทางสังคม (Social protection floor: SPF) ให้ประชาชนทุกคนของประเทศเพื่อเป็นฐานสู่สังคมสวัสดิการถ้วนหน้า (Welfare for all)

ประเทศไทยเริ่มก่อตั้งสำนักงานประกันสังคมเมื่อปี พ.ศ. 2497 เป็นหน่วยงานของรัฐบาลสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หลักประกันในการดำรงชีวิตแก่ผู้ประกันตนให้มีความมั่นคงตั้งแต่เกิดจนวาระสุดท้ายของชีวิต การที่รัฐจะเข้าช่วยเหลือตามคำเรียกร้องของประชาชน โดยให้บริการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การสร้างโรงเรียน คอยรับเด็กให้เข้าเล่าเรียนตามที่พักที่เพิ่มจำนวนขึ้นทุกปีก็ดี การที่จัดให้มีงานทำมีรายได้ก็ดี รัฐจะทำได้โดยไม่ใช้เงินยืมไม่ได้ ดังนั้น รัฐจึงจำต้องพยายามหาทางจัดให้มีการเพิ่มผลผลิตทำให้คนมีรายได้มากขึ้น การที่ประชาชนมีรายได้มากขึ้น รัฐก็จะสามารถเก็บเงินภาษีอากรได้มากขึ้น เงินภาษีอากรเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นภาษีอากรทั่วไปหรือภาษีอากรเฉพาะอย่าง รัฐย่อมจะนำไปใช้ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขตลอดจนป้องกันอันตรายต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนทั้งสิ้น และเงินส่วนหนึ่งของภาษีเหล่านั้นได้มาจากการประกันสังคม โดยให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกผู้อยู่ในความคุ้มครอง 7 กรณี ประเทศไทยได้นำมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบของกองทุนทดแทน เป็นระยะเวลาานกว่า 44 ปี (เริ่มจากปี พ.ศ. 2515) จนกระทั่งมีการพัฒนามาเป็นกองทุนประกันสังคมเมื่อ 26 ปีที่แล้ว (เริ่มปี พ.ศ. 2533) ปัจจุบันประกันสังคมไทยคุ้มครองสมาชิกที่เป็นผู้ประกันตน และลูกจ้างกว่า 13 ล้านคน และมีเงินสะสมในกองทุนกว่า 1.6 ล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2554 มีการประกาศใช้ “มาตรา 40 ใหม่ ประกันสังคมไทย” ที่เป็นการจุดประกาย เริ่มต้นใหม่ให้มีการปรับ โคม มาตรา 40 ใหม่ ประกันสังคมได้รองรับแรงงานนอกระบบและประชาชนทั่วไป ที่มีอายุ 15-60 ปี สามารถเข้าสู่ระบบประกันสังคม ตั้งแต่พฤษภาคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา

กลุ่มงานสถิติและคณิตศาสตร์ประกันภัย กองวิจัยและพัฒนา (2560) เงินสมทบกองทุนประกันสังคมได้มาจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายละเท่า ๆ กัน เงินดังกล่าวให้เป็นของสำนักงานประกันสังคมโดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยกองทุนประกันสังคมมีรายรับหลักเข้ากองทุน ดังนี้

1. เงินสมทบรับ
2. ผลตอบแทน (ดอกเบี้ยรับ เงินปันผล กำไรจากการขายหลักทรัพย์ กำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการลงทุน ค่าธรรมเนียมจากการให้ยืมหลักทรัพย์
3. รายได้อื่น ๆ

ทางด้านรายจ่ายของกองทุนประกันสังคมประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ๆ คือ

1. รายจ่ายเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน
2. ค่าบริหารสำนักงาน
3. รายจ่ายอื่น ๆ (หนี้สูญ หนี้สงสัยจะสูญ ค่าจ้างผู้จัดการกองทุนย่อย ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการลงทุน)

รัศมีศักดิ์ โชติชัยสถิต (2559) การบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมในยุคปัจจุบันนี้ต้องมีขั้นตอนในการดำเนินงานแต่งตั้งบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารการเงิน ร่วมกันเป็นคณะกรรมการบริหารเงินกองทุนประกันสังคม ปัจจุบันมีคณะกรรมการรวม 3 คณะ ได้แก่

1. คณะกรรมการบริหารเงินกองทุนประกันสังคม
2. คณะกรรมการพิจารณาวางระบบและระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงิน

และการโอนเงินผ่านธนาคาร

3. คณะกรรมการพิจารณาวางระบบและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การบัญชี และการบริหารเงินกองทุนประกันสังคม

โดยที่คณะกรรมการเหล่านี้จะมีอำนาจที่ศึกษาพิจารณาแนวทางการบริหารการเงิน และการนำเงินกองทุนประกันสังคมไปลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนด้านรายรับ-รายจ่ายของกองทุนประกันสังคม ตลอดจนศึกษาพิจารณาวางระบบระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงินและการโอนเงินผ่านธนาคาร การบัญชีและการเก็บรักษาเงิน โดยมี ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นผู้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้สำนักงานประกันสังคมพิจารณากลับกรองเสนอคณะกรรมการประกันสังคมพิจารณาอนุมัติ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบ

ณัฐพงษ์ ทองภักดี (2558) ในการบริหารรายรับของเงินกองทุนประกันสังคม ได้กำหนดไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การตั้งงบประมาณสมมูล (Pay as you go) คือ การประมาณรายรับให้เท่ากับรายจ่าย และในระยะยาวอาจต้องเพิ่มอัตราเงินสมทบเพื่อให้สอดคล้องกับรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น
2. การตั้งงบสำรองจ่ายระยะกลาง (Partially funded) อัตราเงินสมทบที่เก็บในระยะแรก จะพอใช้จ่ายและมีรายรับเหลือสำรองไว้จนถึงปีที่ 5 หลังจาก 5 ปี รายจ่ายจะเพิ่มมากกว่ารายรับแต่ยังสามารถเก็บเงินสมทบในอัตราเดิม เนื่องจากนำเงินสำรองในช่วง 5 ปีแรกมาจ่ายทดแทนส่วนเกินของรายจ่ายจนถึงปีที่ 10 และต้องเพิ่มอัตราเงินสมทบเนื่องจากเงินสำรองมีไม่เพียงพอ ดังนั้น ในช่วง 5 ปีแรก เป็นหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมที่จะพิจารณานำเงินสำรองไปลงทุนอย่างไร ให้ได้ผลตอบแทนมากที่สุด บนความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อที่จะได้นำมาเป็นกองทุนสำรองจ่าย หลังจากปีที่ 10 เพื่อขยายระยะเวลาในการเพิ่มอัตราเงินสมทบให้นานที่สุด

3. การตั้งงบสำรองระยะยาว (Fully funded) เป็น โครงการเก็บเงินสมทบเพื่อไว้ใช้จ่ายเกินกว่า 20 ปี การกำหนดอัตราเงินสมทบต้องใช้การคำนวณจากประโยชน์ทดแทนแต่ละรายและคูณด้วยจำนวนประชากรที่มีโอกาสที่จะใช้ประโยชน์ทดแทนแต่ละรายในอนาคต

สำหรับรายจ่ายได้กำหนดไว้ 2 รูปแบบ คือ

1. จ่ายตามที่เก็บได้ (Defined contribution) เป็นวิธีการที่กำหนดว่า เก็บเงินสมทบมาได้เท่าใดก็จะจ่ายคืนให้เท่านั้น คล้ายกับการนำเงินฝากธนาคาร แต่หากในอนาคตอัตราเงินเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้มูลค่าของเงินที่ได้ลดลง
2. จ่ายตามที่กำหนดไว้ (Defined benefit) การจ่ายประโยชน์ทดแทนจะไม่เกี่ยวกับการรับเงินสมทบ เนื่องจากมีการกำหนดประโยชน์ทดแทนเองในอัตราที่เท่ากันโดยไม่คำนึงถึงเงินสมทบที่รับเข้ามาในการบริหารเงินกองทุน สำนักงานประกันสังคมมีรายรับ-รายจ่ายรวม ดังนี้

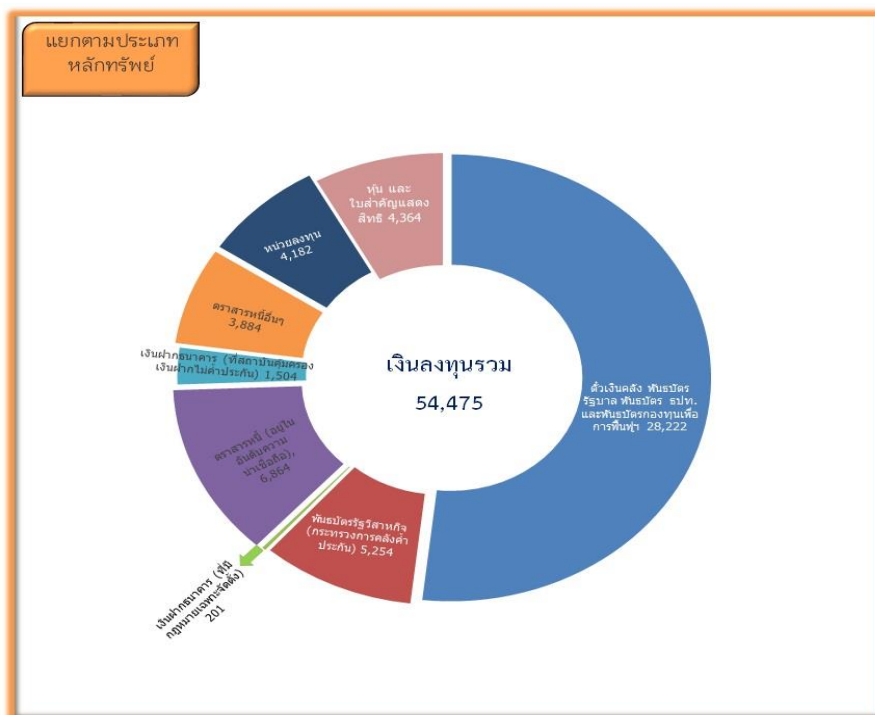
ตารางที่ 1-1 รายรับ-รายจ่ายรวม และเงินกองทุนสะสมของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2552-2559
(หน่วย: ล้านบาท) (กลุ่มงานสถิติและคณิตศาสตร์ประกันภัย กองวิจัยและพัฒนา, 2560)

ปี พ.ศ.	รายรับรวม	รายจ่ายรวม	รายได้เหนือรายจ่าย	เงินสะสม
2552	121,585.00	48,336.00	73,249.00	707,186.00
2553	150,083.00	47,326.00	102,757.00	827,304.00
2554	159,443.00	50,639.00	108,804.00	945,103.00
2555	151,835.00	59,625.00	92,210.00	1,059,216.00
2556	184,458.00	63,306.00	121,152.00	1,170,202.00
2557	222,738.00	66,844.00	155,894.00	1,344,350.00
2558	227,287.00	70,543.00	156,744.00	1,478,769.00
2559	238,471.00	77,594.00	160,877.00	1,667,442.00

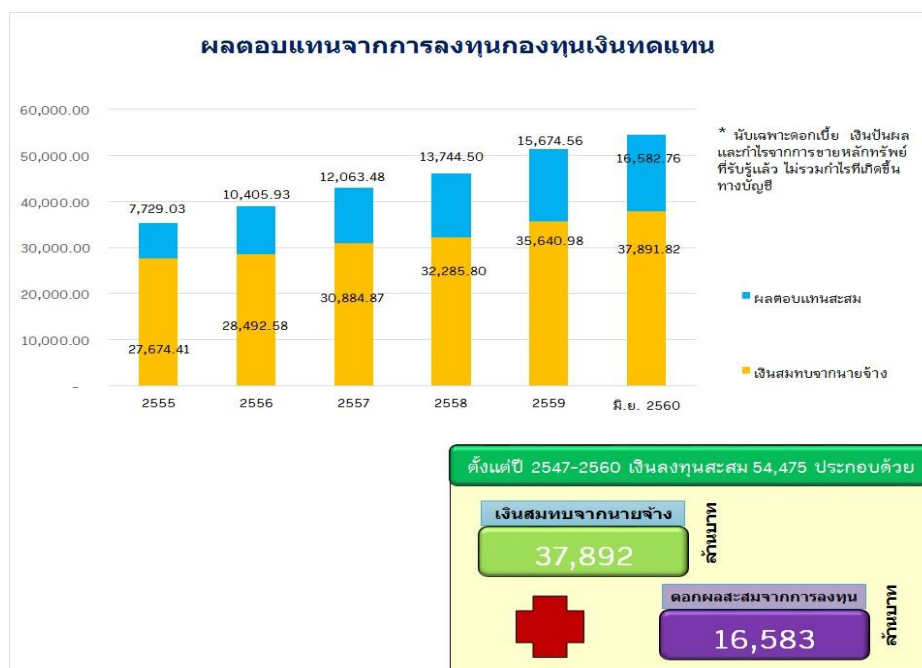
จากตารางที่ 1-1 เงินสะสมของกองทุนเงินประกันสังคม จะมีเงินสมทบเข้ากองทุนกว่าสองแสนล้านบาทต่อปี โดยปัจจุบันมีสินทรัพย์ของกองทุนอยู่ 1.6 ล้านล้านบาท และจะเติบโตมีเงินสะสมเป็น 2 ล้านล้านบาทในช่วงเวลาอันใกล้ และสุดท้ายเมื่อมีการคำนวณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้มีการประมาณการณ์ว่า กองทุนนี้จะเติบโตมีสินทรัพย์สินมากถึง 7.1 ล้านล้านบาทในอนาคต และจะมีผู้ประกันตนสูงสุดถึง 15 ล้านคน มีผู้เข้ารับบำนาญมากถึง 10 ล้านคนในปี พ.ศ. 2601

ในการนี้ กองทุนประกันสังคมได้นำเงินจำนวนดังกล่าว ไปลงทุนต่าง ๆ ดังนี้

1. กองทุนเงินทดแทน เงินลงทุนแยกตามประเภทหลักทรัพย์ของกองทุนเงินทดแทน ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560 (กลุ่มงานสถิติและคณิตศาสตร์ประกันภัย กองวิจัยและพัฒนา, 2560)

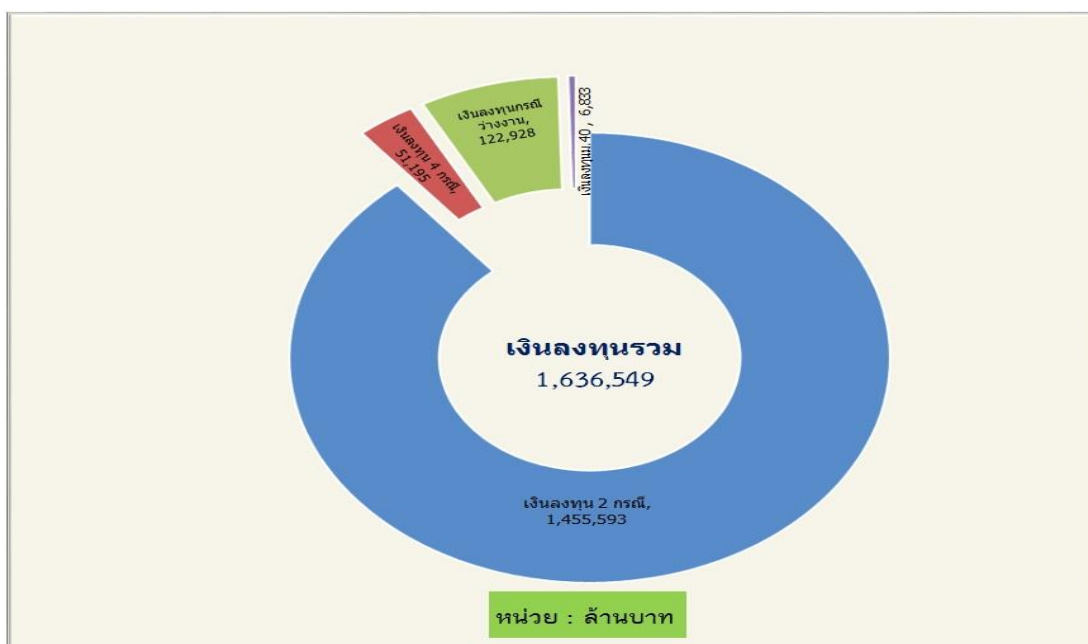

ภาพที่ 1-1 ผลตอบแทนจากการลงทุนของกองทุนเงินทดแทน ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560

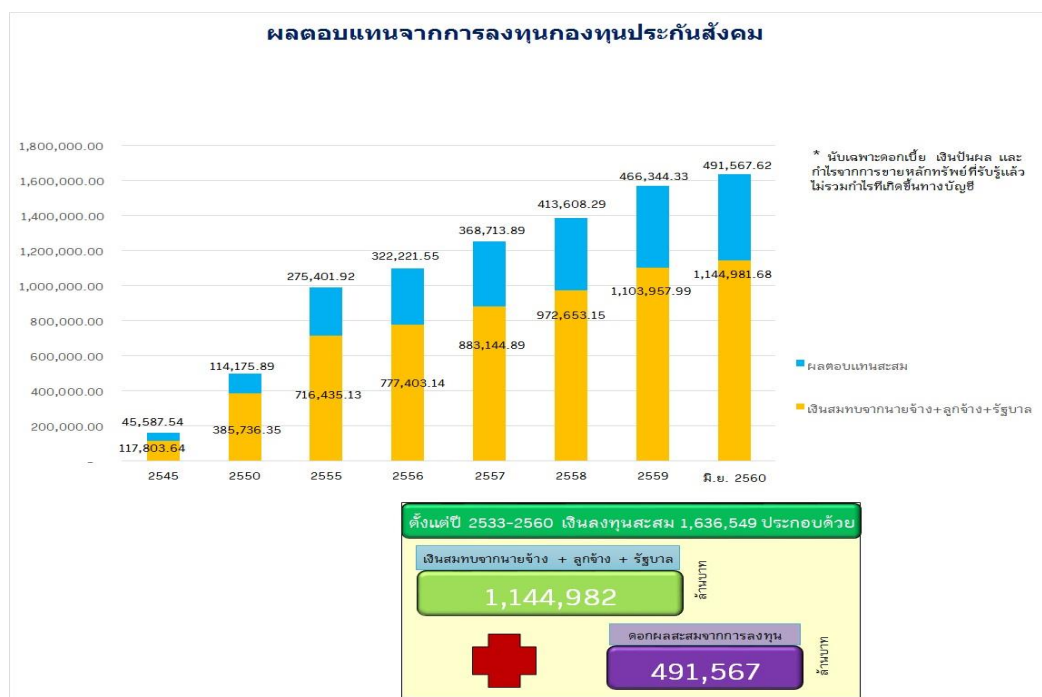

ภาพที่ 1-2 ผลตอบแทนจากการลงทุนของกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. 2555-2560

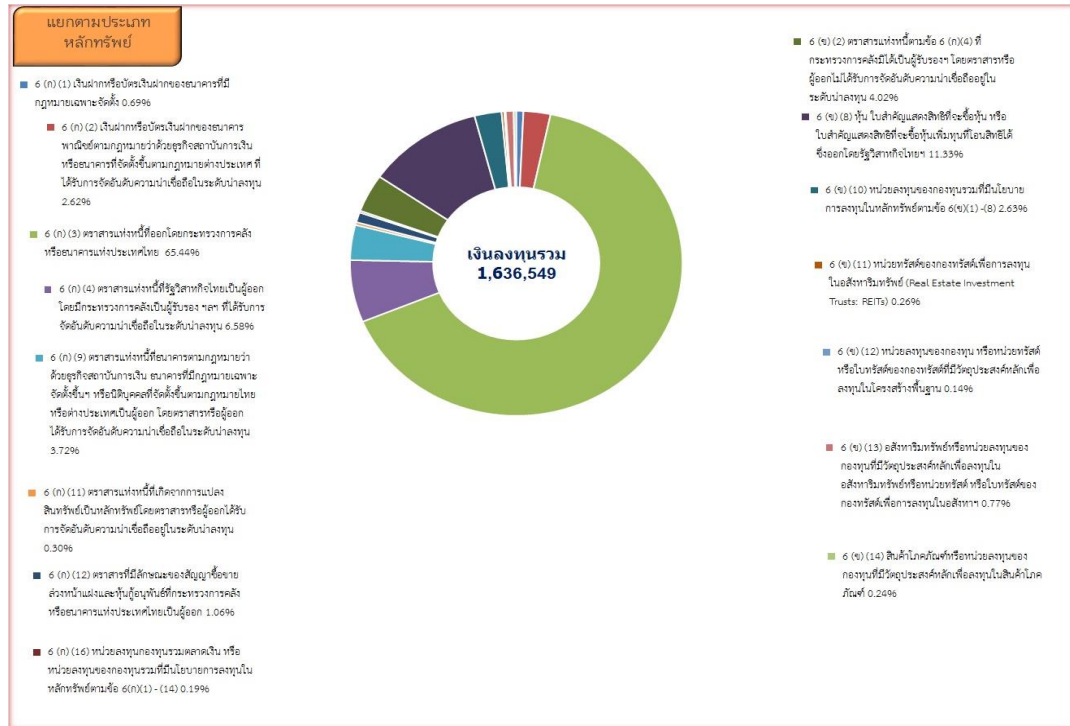
2. กองทุนประกันสังคม

ภาพที่ 1-3 สัดส่วนการลงทุนแยกตามประเภทเงิน ลงทุน ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560

ภาพที่ 1-4 สัดส่วนการลงทุนแยกตามประเภทหลักทรัพย์ ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560

ภาพที่ 1-5 ผลตอบแทนจากการลงทุนกองทุนประกัน สังคม ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560

นอกจากนี้ ญัตติของ พงศ์ ทงภักดี (2558) ยังกล่าวเสริมว่า มีแนวโน้มของงบประมาณรายจ่ายโครงการสวัสดิการสังคม ได้ระบุว่า รัฐบาลต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2553 ในอัตราร้อยละ 2.75 ของฐานเงินเดือนผู้ประกันตนจากการประมาณการงบประมาณรายจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมภายใต้กรอบขยายโครงการประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบตามนโยบายรัฐสวัสดิการถ้วนหน้า สรุปผลได้ว่าภาระเงินสมทบกองทุนประกันสังคมฝ่ายรัฐบาลจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกันตน ซึ่งคาดว่าจะมีประมาณ 14.8 ล้านคนในปี พ.ศ. 2583 และส่งผลให้รัฐมีภาระงบประมาณรายจ่ายสูงถึง 73,500 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็น 2.6 เท่าของงบประมาณรายจ่าย โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมชัย จิตสุชน, จิราภรณ์ แผลงประพันธ์, ยศ วัชรคุปต์ และนันทพร เมธาคณวุฒิ (2554) พบว่า งบประมาณรายจ่ายเงินสมทบที่รัฐจะต้องจัดสรรเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อเพิ่มความครอบคลุมสำหรับแรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 ระบุว่าในปี พ.ศ. 2560 รัฐต้องจัดสรรงบประมาณเข้ากองทุนประกันสังคมเพิ่มเติม 29,400 ล้านบาทในกรณีที่รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเท่ากับผู้ประกันตน และต้องเพิ่มงบประมาณเป็นจำนวน 58,799 ล้านบาท หากรัฐบาลจ่ายสมทบเป็นสองเท่าของผู้ประกันตน โดยจำนวนแรงงานที่เข้าประกันตนตามมาตรา 40 มีงบประมาณ 8.7 ล้านคน

ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานความมั่นคงทางการเงินของกองทุนประกันสังคม และอาจทำให้รัฐมีภาระทางการคลังเพิ่มขึ้น เช่น การที่รัฐบาลค้างจ่ายเงินสมทบประกันสังคมตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2553 จนถึงปี พ.ศ. 2555 เป็นจำนวนประมาณ 63,200 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้เป็นภาระทางการเงินของรัฐบาลในปีต่อ ๆ ไป และการใช้มาตรการลดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคมในปี พ.ศ. 2555 ในช่วงเวลาที่ประเทศประสบอุทกภัย เพื่อเชื่อบรรเทาภาระของ นายจ้างและผู้ประกันตนมาตรา 33 และมาตรา 39 การขยายโครงการประกันสังคมไปสู่แรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2553 ภาระการจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญชราภาพให้กับผู้ประกันตนที่มีสิทธิรวม 113,361 คน ในปี 2557 ซึ่งคิดเป็นเงินประมาณ 8,200 ล้านบาท สัดส่วนเงินบำนาญชราภาพที่กองทุนประกันสังคมต้องแบกรับภาระจะเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่กองทุนประกันสังคมยังคงมีภาระในการจ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะ ค่ารักษาพยาบาล ประเด็นเหล่านี้เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดปัญหาที่กองทุนประกันสังคมมีรายได้ จากเงินสมทบและผลตอบแทนที่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ประกันตน สถานการณ์ดังกล่าว มีความเสี่ยงที่จะกระทบกับสถานะทางการคลังของไทย เพราะรัฐบาลมีภาระต้องจ่ายงบประมาณช่วยเหลือในกรณีที่กองทุนประกันสังคมขาดสภาพคล่องประกอบกับการศึกษาของ วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์ และตรีนุช โพชชนต์วิจิตร (2553) ชี้ว่า ผลประกอบการของ กองทุนประกันสังคมจะเริ่มขาดทุนในปี พ.ศ. 2568 และการขาดทุนดังกล่าวจะมีจำนวนสูงขึ้นจน ในปี พ.ศ. 2588 กองทุนประกันสังคมจะมีเงินสะสมไม่เพียงพอสำหรับการจ่ายเงินบำนาญให้แก่ สมาชิก ซึ่งจะกลายเป็นภาระทางการคลังในอนาคตโดยในปี พ.ศ. 2589 รัฐจะต้องมีภาระงบประมาณเพิ่มเติมด้วยการจัดสรรเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมอีก 4 แสนล้านบาท

วิมล ชาตะมินา, บุณทรีก์ โฆษิตตานุกฤทธิ, สิทธิรัตน์ ตรงมาศ, ณัฐพล ศรีพจนารถ และนพดล พันธุ์กระวี (2551) ได้ระบุว่า คณะผู้วิจัยได้ทำการประมาณการภาระทางการคลังจาก โครงการประกันสังคม โดยประยุกต์ใช้แบบจำลองในการประมาณการจำนวนประชากรและจำนวน แรงงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง (สวค.) และนำผลการประมาณการดังกล่าวมาจัดทำแบบจำลองประมาณการสถานะทางการเงินของ กองทุนประกันสังคม ผลการศึกษาพบว่า รัฐบาลมีภาระทางการคลังที่แน่นอนจากการสมทบเงินเข้า กองทุนประกันสังคม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553-2562 อยู่ระหว่างปีละ 26,345-42,845 ล้านบาท และกองทุนประโยชน์ทดแทน 2 กรณี (กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ) จะเริ่มขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2575-2585 ซึ่งรัฐบาลต้องเริ่มเข้ารับภาระการขาดทุนของกองทุน 2 กรณี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2586 เป็นต้นไป

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาเห็นว่าการบริหารการเงินของกองทุนประกันสังคมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเมื่อศึกษาการดำเนินงานบริหารจัดการการลงทุนของประกันสังคมของประเทศต่าง ๆ พบว่า ประเทศเหล่านั้นประสบปัญหา รูปแบบการบริหารจัดการที่แตกต่างกันออกไป แต่ทุกประเทศมีเป้าหมายเดียวกันคือ การรักษาเสถียรภาพของกองทุนให้สามารถคุ้มครองผู้ประกันตนให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีไม่เป็นภาระของสังคม แม้แต่ประเทศไทยที่เริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่นเดียวกับหลายประเทศในโลก ทำให้การจ่ายเงินบำนาญชราภาพในอนาคตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนรายใหม่ลดลง จึงทำให้เงินที่ได้รับเข้ามามีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับรายจ่ายที่ต้องจ่ายออกไป และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามสถานะเศรษฐกิจ ทำให้กองทุนมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประกอบกับเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มเติบโตช้าลงกว่าในอดีต และภาวะอัตราดอกเบี้ยต่ำเกิดขึ้นทั่วโลกทำให้โอกาสในการหาผลตอบแทนเหมือนดังเช่นในอดีตมีข้อจำกัดมากขึ้น ในขณะที่ความผันผวนจากอัตราการลงทุนมีเพิ่มสูงขึ้น นอกจากการทำทายที่มาจากภายนอกข้างต้นแล้ว สำนักงานประกันสังคมยังมีความท้าทายภายในองค์กร อันได้แก่ สถานะและโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคมภายใต้ระบบราชการมีสายการบังคับบัญชาหลายลำดับชั้น ทำให้ขาดความคล่องตัว ส่งผลให้การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเท่าที่ควร ในขณะที่เงินของกองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน โดยเฉพาะกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การบริหารกองทุนภายใต้ระบบราชการมีความยากลำบาก ยิ่งขึ้น ประกอบกับการบริหารงานภายใต้กฎกติกาของราชการมีผลอย่างมาก ต่อการบริหารงานบุคคล มีกระบวนการตามขั้นตอนราชการทำให้การสรรหาผู้เชี่ยวชาญทางด้านการลงทุนซึ่งเป็นหัวใจของการลงทุนเป็นไปได้ยากลำบาก อีกทั้งยังเจ้าหน้าที่เหล่านี้ไม่รองรับการเติบโตในสายอาชีพ เช่นเดียวกับภาคเอกชน ทำให้การดึงดูดและรักษานักวิชาการทางด้านการลงทุนเป็นไปได้ยากลำบาก สุดท้ายการบริหารการเงินและพัสดุ กฏระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินและการพัสดุมีขั้นตอนในการบริหารค่อนข้างมาก ทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ไม่ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของตลาดเงินตลาดทุน ซึ่งอาจส่งผลให้สูญเสียโอกาสในการลงทุนได้ ประกอบกับเหตุการณ์เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เลขานุการคณะรัฐมนตรี ได้ทำหนังสือด่วน ที่ นร 0505/ ว 459 แจ้งถึงข้อสั่งการของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ให้ส่วนราชการรับทราบว่าการประชุมคณะรัฐมนตรี (กรม.) ว่า นายกรัฐมนตรีได้มีการสั่งการหลัก ๆ 3 ประเด็น โดยข้อที่น่าสนใจคือ “ให้พิจารณาความเป็นไปได้ ในการกำหนดแนวทางและมาตรการในการบริหารจัดการเงินกองทุนประกันสังคมให้เกิดประโยชน์ และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากยิ่งขึ้น” ดังนั้น จึงเห็นควรศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเงินกองทุนประกันสังคมของประเทศไทย

ในด้านการบริหารจัดการการลงทุนในต่างประเทศว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร เพื่อก่อเกิดประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตน

ในส่วนเงินที่เหลือจากการจ่ายผลประโยชน์ทดแทนคืนผู้ประกันตนแล้ว สำนักงานประกันสังคมควรสังเกตเห็นว่ากองทุนประกันสังคมควรจะไปลงทุนสร้างมูลค่าให้กับกองทุน เพื่อเป็นหลักประกันรองรับการจ่ายผลประโยชน์ให้ผู้ประกันตน ในกรณีนี้ได้ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการประกันสังคมและลักษณะการบริหารเงินกองทุนประกันสังคมของประเทศไทยกับต่างประเทศ เพื่อนำมาพิจารณาหาแนวทางการดำเนินงานให้ทันกับสถานการณ์เป็นการพัฒนาการจัดการรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมในต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างศรัทธาต่อนายจ้าง ผู้ประกันตน ให้เกิดความมั่นใจในการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคม เป็นหลักประกันที่มั่นคง ยั่งยืนให้ประเทศชาติสืบไป

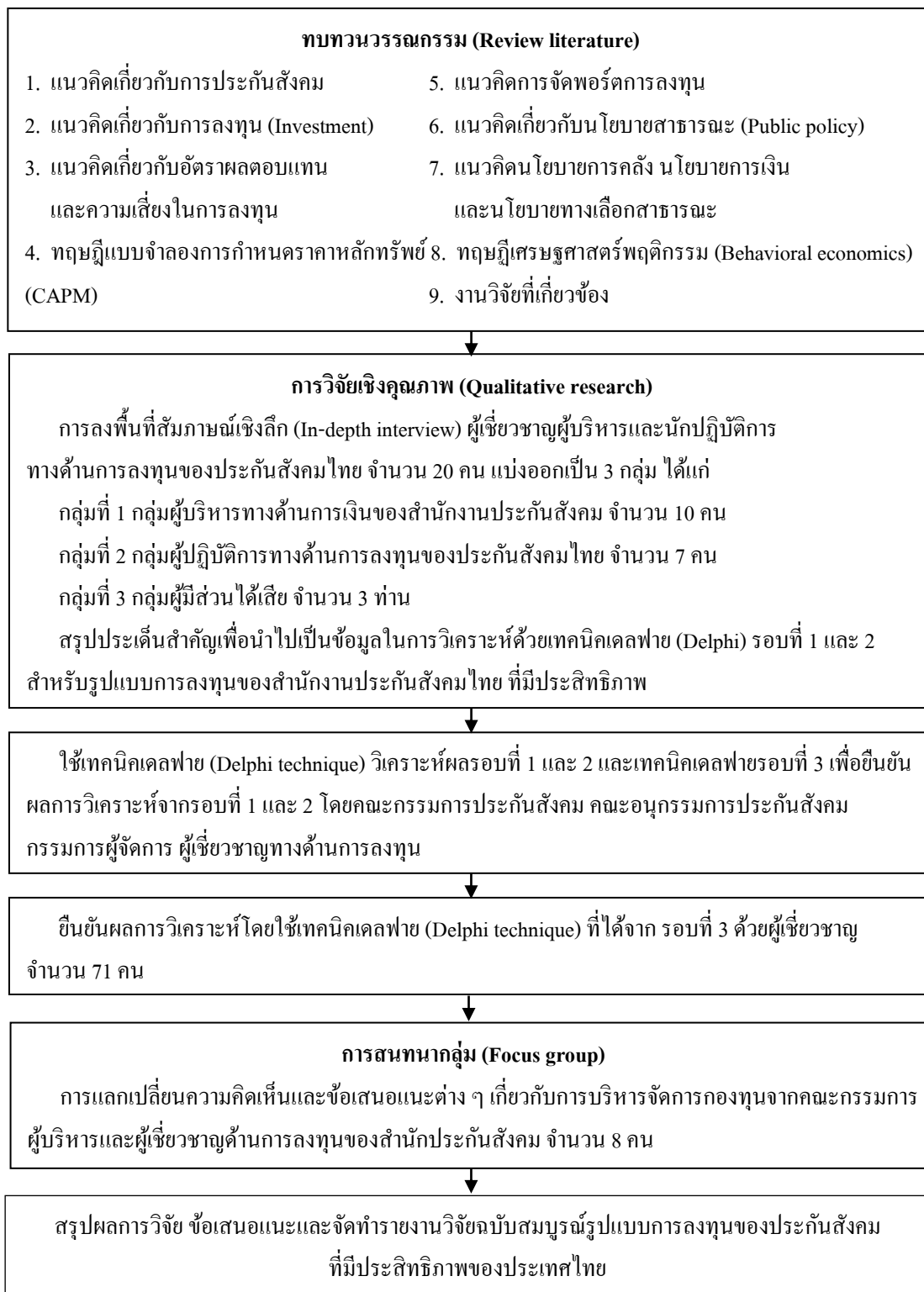
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษานโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

คำถามในงานวิจัย

รูปแบบการลงทุน และแนวนโยบายของประกันสังคมไทยควรเป็นอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1-6 กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้รู้รูปแบบการลงทุนและแนวทางเลือกนโยบายในการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมสำหรับการประกันสังคมของประเทศไทย
2. ผลจากการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานประกันสังคม ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดกลยุทธ์และทิศทางในการลงทุน
3. สามารถนำการศึกษาที่ได้ไปกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจกำหนดนโยบายวางแผนที่เหมาะสมในการบริหารรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยในต่างประเทศ เพื่อพัฒนาองค์กรและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนายจ้าง ผู้ประกันตน รัฐบาลตลอดจนการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคง ยั่งยืนของประเทศต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่องการศึกษา การพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา: รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยในต่างประเทศเปรียบเทียบกับต่างประเทศ และข้อมูลสถิติของตัวแปรต่าง ๆ ในการลงทุนของประกันสังคมไทย เพื่อวิเคราะห์นโยบายว่ารูปแบบการลงทุนแบบใดเป็นรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมที่สุดของการประกันสังคมไทย

ขอบเขตด้านประชากร: กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ให้สัมภาษณ์ใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) จำนวน 17 ท่าน จากกลุ่มผู้บริหารทางการเงินของสำนักงานประกันสังคม จำนวน 10 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติการทางการลงทุนของประกันสังคมไทย จำนวน 7 คน และกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 3 ท่าน สำหรับกลุ่มตัวอย่างของการยืนยันผลการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ที่ได้จาก รอบที่ 3 ด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 71 คน โดยใช้การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงตามตำแหน่งงาน ได้แก่ คณะกรรมการประกันสังคม คณะอนุกรรมการประกันสังคม กรรมการผู้จัดการ ผู้เชี่ยวชาญทางการลงทุน และการสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนจาก คณะกรรมการ ผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนของสำนักประกันสังคม จำนวน 8 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา: ทำการวิจัยตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2560 ถึง 1 มิถุนายน พ.ศ. 2562 รวมระยะเวลาทั้งหมด 1 ปี 9 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประกันสังคม หมายถึง มาตรการทางสังคมหรืออีกนัยหนึ่งก็คือมาตรการของรัฐที่ให้กลุ่มคนสังคมมาร่วมจ่ายเงินที่เรียกว่า “เงินสมทบ” หรือ Contribution เข้ามาเป็นเงินกองกลางสำหรับทุกคนที่เป็นสมาชิก การสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิต ในกลุ่มของสมาชิกที่มีรายได้ และจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อรับผิดชอบในการเฉลี่ยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพและว่างงาน เพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง

กองทุนประกันสังคม หมายถึง กองทุนที่เป็นระบบ Defined benefit กองทุนที่กำหนดประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนจะได้รับไว้แน่นอนตายตัวโดยไม่ผันแปรไปตามจำนวนเงินที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุน โดยนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคมสำหรับเงินที่จ่ายเข้ากองทุนจะประกอบด้วยเงินสมทบจากนายจ้างและลูกจ้างซึ่งจ่ายฝ่ายละเท่า ๆ กัน และรัฐบาลจะจ่ายสมทบให้อีกส่วนหนึ่ง

เงินสมทบ หมายถึง เงินที่นายจ้าง ลูกจ้าง รัฐบาลต้องนำส่งเข้ากองทุนประกันสังคมทุกเดือน โดยคำนวณจากค่าจ้างที่ลูกจ้างที่ได้รับ ซึ่งกำหนดจากฐานค่าจ้างเป็นรายเดือนต่ำสุดเดือนละ 1,650 บาท สูงสุดเดือนละ 15,000 บาท ทั้งนี้รัฐบาลจะออกเงินสมทบเข้ากองทุนอีกส่วนหนึ่ง

การเก็บรักษาเงินสมทบ หมายถึง การนำเงินสมทบที่เก็บได้ มาดำเนินการตามโครงการประกันสังคม และสำนักงานประกันสังคมได้นำไปหาผลประโยชน์บนพื้นฐานผลตอบแทนสูงแต่ความเสี่ยงต่ำ ถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ เพื่อให้ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ประกันตนในโครงการ

การบริหารจัดการการลงทุน หมายถึง แนวทางการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มจำนวนเงินให้แก่กองทุนประกันสังคม โดยยึดหลักให้ได้ผลตอบแทนที่สูงความเสี่ยงต่ำ ให้เหมาะสมกับแนวทางการลงทุนด้วยการนำเงินไปลงทุนตามกรอบที่กฎหมายกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคมและกระทรวงการคลัง โดยบังคับใช้ตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงินกองทุน เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการและมีคณะกรรมการประกันสังคม อันประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง และผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ เป็นผู้ให้คำแนะนำและปรึกษา

ความเสี่ยง หมายถึง ความไม่แน่นอน (Uncertainty) คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มีโอกาสที่จะแตกต่างไปจากความคาดหวัง (Realization vs expectation) ดังนั้น เหตุการณ์ใดก็ตามเมื่อก่อนที่จะมีการเกิดขึ้นจริง ย่อมต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า หากการคาดการณ์ล่วงหน้านั้นมีโอกาสที่เหตุการณ์จริงจะไม่เป็นตามคาดการณ์นั้น ก็นับได้ว่าเหตุการณ์เช่นนั้น มีความเสี่ยง

แต่ในทางตรงกันข้ามหากเหตุการณ์ใด ๆ ที่มีการคาดการณ์ล่วงหน้าเอาไว้ และเมื่อถึงเวลาที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ปรากฏไม่เคยผิดเพี้ยนไปจากเหตุการณ์ที่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าเลย อย่างนี้นับได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่ไม่มีความเสี่ยง (Riskless)

อัตราผลตอบแทน หมายถึง อัตราของผลต่างระหว่าง กระแสเงินสดคงที่ (คาดว่าจะ) ได้รับกับกระแสเงินสดที่ได้จ่ายไป ทั้งนี้ แนวคิดของการวัดอัตราผลตอบแทนอาจจะมีได้หลายแนวคิด เช่น ผลตอบแทนรายวัน ผลตอบแทนรายสัปดาห์ ผลตอบแทนรายเดือน เป็นต้น

ตัวแบบการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (Capital asset pricing model: CAPM) หมายถึง ความคาดหวังของนักลงทุน ในเรื่องของอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนซึ่งเป็นตัวแบบกำหนดราคาของหลักทรัพย์ โดยการวิเคราะห์ผ่านอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมกับสภาพความเสี่ยงหรือค่าเบต้า ซึ่งหลักการนี้เป็นที่ยอมรับในการวิเคราะห์การลงทุนโดยทั่วไป จากตัวแบบ CAPM ผู้ลงทุนสามารถกำหนดได้ว่าหลักทรัพย์ที่วิเคราะห์นั้น มีราคาตลาดสูงกว่าที่ควรจะเป็น (Overpriced) หรือราคาตลาดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (Underpriced)

นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำโดยเป็นการใช้อำนาจของรัฐ ในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม ต้องเป็นชุดของการกระทำที่มีแบบแผนระบบกระบวนการอย่างชัดเจน เป็นการกระทำที่ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจำนวนมาก และเป็นกิจกรรมที่ต้องทำให้ปรากฏเป็นจริงไม่ใช่เพียงการแสดงเจตนารมณ์ เป็นทางเลือกที่เหมาะสมทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่ต้องชอบด้วยกฎหมาย

นโยบายการคลัง หมายถึง นโยบายเกี่ยวกับการใช้จ่ายและรายได้ของรัฐ เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทาง เป้าหมาย และการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย นโยบายภาษีอากร นโยบายด้านรายจ่าย นโยบายการก่อหนี้และบริหารหนี้สาธารณะ และนโยบายในการบริหารเงินคลัง

นโยบายการเงิน หมายถึง นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการต่าง ๆ ในการกำหนดและควบคุมปริมาณเงินและสินเชื่อ ให้มีความเหมาะสมกับความต้องการและความจำเป็นของระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพของราคา การส่งเสริมให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น การกระจายรายได้ที่เป็นธรรม การรักษาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ทางเลือกสาธารณะ หมายถึง เป็นการมุ่งเน้นที่จะเอาจุดแข็งของเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ เข้ามาใช้ในการปรับปรุงการบริหารราชการ การนำเอากลไกตลาด การตรวจสอบถ่วงดุลมาใช้ในการบริหารภาครัฐ

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับการประกันสังคมของประเทศไทย และเพื่อนำเสนอแนวทางเลือกนโยบาย (Policy option) ในการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ ให้แก่สำนักงานประกันสังคมนำการศึกษาที่ได้ไปกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ กำหนดนโยบายวางแผนที่เหมาะสมในการบริหารรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย และเพื่อพัฒนาองค์กรก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ นายจ้าง ผู้ประกันตน รัฐบาลตลอดจนการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคง ให้แก่ประเทศต่อไป ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาที่ศึกษาออกเป็น 9 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันสังคม

ส่วนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน (Investment)

ส่วนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุน

ส่วนที่ 4 ทฤษฎีแบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (CAPM)

ส่วนที่ 5 แนวคิดการจัดพอร์ตการลงทุน

ส่วนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public policy)

ส่วนที่ 7 แนวคิดนโยบายการคลัง นโยบายการเงิน และนโยบายทางเลือกสาธารณะ

ส่วนที่ 8 แนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavioral economics)

ส่วนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการประกันสังคม

ความหมาย และแนวคิดของการประกันสังคม

การประกันสังคม (Social insurance) ระบบการประกันสังคมเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศเยอรมนี ภายใต้การปกครองของ Chancellor บิสมาร์ค ระหว่าง ค.ศ. 1883-1889 (พ.ศ. 2426-2432) การประกันสังคมกรณีเจ็บป่วยซึ่งบริหารจัดการโดยกองทุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Mutual and fund) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1883 (พ.ศ. 2426) กรณีบาดเจ็บเนื่องจากการทำงาน ดำเนินงานโดยสมาคม นายจ้างในปี ค.ศ. 1889 (พ.ศ. 2432) ดังนั้น จึงมี 3 ฝ่าย ได้แก่ ลูกจ้าง นายจ้าง และรัฐบาล ต่างมี

ส่วนร่วมในโครงการ โครงการประกันสังคมจัดงบประมาณโดยการเก็บเงินสมทบเป็นระบบบังคับ สำหรับผู้มีรายได้ และจะได้รับการคุ้มครองโดยระบบที่ประกันจ่ายประโยชน์ทดแทน

หลักการของประกันสังคมเป็นการเฉลี่ยทุกข์ เฉลี่ยสุข เป็นองค์ราชการที่ให้บริการ ประชาชนที่เข้าสู่ระบบแรงงาน โดยผู้วิจัยได้สรุปความหมายของประกันสังคมจากการศึกษาและ ทบทวนวรรณกรรมไว้ ดังนี้

ตารางที่ 2-1 สรุปความหมายของประกันสังคมจากนักวิชาการและองค์กรต่าง ๆ

นักวิชาการ	ความหมาย
International Social Security Association (ISSA) (2007)	<p>เป็นการคุ้มครองของสังคมที่จัดให้กับผู้ที่เป็นสมาชิกโดยอาศัย มาตรการของรัฐ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทางด้านเศรษฐกิจ และ สังคมเมื่อสมาชิกประสบปัญหาเนื่องมาจากรายได้ลดลง ไม่มีรายได้ หรือแม้แต่การที่มีรายจ่ายเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ชราภาพ ตาย ว่างาน สงเคราะห์ครอบครัว การประกัน อุบัติเหตุ และ โรคที่เนื่องจากการทำงาน โดยมีหลักการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 นายจ้าง ลูกจ้างออกเงินสมทบร่วมกัน ส่วนรัฐบาลจะออกเงินอุดหนุนบางส่วน 1.2 การเข้าสู่โครงการประกันสังคมเป็นลักษณะบังคับ 1.3 การจัดตั้งกองทุนเพื่อนำไปจ่ายประโยชน์ทดแทนตามเงื่อนไขที่กำหนดและส่วนหนึ่งของเงินสมทบจะนำไปลงทุนเพื่อให้กองทุนมีสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้น 1.4 สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนเกิดจากการจ่ายเงินสมทบที่เป็นไปตามเงื่อนไข 1.5 อัตราเงินสมทบและประโยชน์ทดแทนมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตน
พิชญาภรณ์ภรณ์กุลเศรษฐ (2555)	<p>โครงการที่รัฐจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนผู้มีรายได้ประจำมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตร่วมออกเงินสมทบเข้ากองทุนกลาง โครงการบางประเภทนายจ้างร่วมออกเงินสมทบด้วย และบางกรณี รัฐบาลร่วมออกเงินสมทบ กองทุนกลางนี้เรียกว่า กองทุนประกันสังคม จะจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ส่งเงินสมทบเมื่อเกิดเคราะห์กรรมหรือ</p>

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
สำนักงาน ประกันสังคม (2560)	<p>การสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิตในกลุ่มของสมาชิกที่มีรายได้ และจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อรับผิดชอบในการเฉลี่ย ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพและว่างงาน เพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นกองทุนให้หลักประกันแก่ผู้ประกันตน ให้ได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อต้องประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย ซึ่งไม่ใช่จากการทำงาน งานประกันสังคม ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกากำหนดระยะเวลาเริ่มดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบ เพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน พ.ศ. 2548</p>
สารานุกรมไทย (2560)	<p>โครงการที่จัดตั้งขึ้น โดยรัฐบาล มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความมั่นคง หรือหลักประกันให้แก่ประชาชน โดยมีวิธีการจัดเก็บรายได้ส่วนหนึ่งจาก ประชาชนที่มีรายได้ เงินที่เก็บนี้นำมาสมทบรวมกันเป็นกองทุนกลาง นำมาใช้จ่ายเป็นค่าทดแทนให้แก่ประชาชน ตามเงื่อนไขที่กำหนด เงินที่ เรียกเก็บนี้ หากเป็นกรณีเก็บจากผู้ทำ หากเป็นกรณีเก็บจากผู้ทำงาน รับจ้าง ก็อาจให้นายจ้างจ่ายสมทบส่วนหนึ่ง และในบางกรณีรัฐบาลจ่าย สมทบด้วย โดยมีหลักการว่า ประเทศที่มีการประกันสังคม จะมีกฎหมาย กำหนดให้รัฐบาลทำหน้าที่เรียกเก็บเงินสมทบ จากประชาชนรูปแบบ ต่าง ๆ เพื่อรวบรวมเป็นกองทุนกลาง โดยมีการจัดตั้งสำนักงานขึ้น ทำหน้าที่บริหารเงินทุน การเก็บรวบรวมเป็นกองทุนกลางนี้เรียกเก็บจาก ประชาชนในช่วงระยะเวลาที่เขาสามารถทำงาน และมีเงินเข้าทำนองเก็บ สะสมเป็นเงินออมไปเรื่อย ๆ แนวความคิดเช่นนี้ เกิดขึ้นในสังคม อุตสาหกรรมที่ประชาชนไม่สามารถพึ่งญาติพี่น้องได้ เพราะสังคม อุตสาหกรรมเป็นสังคมที่ประชาชนต้องปรับตัว ต้องปรับสภาพ การดำเนินชีวิต ต้องขวนขวายหางานทำเพื่อให้มีรายได้ต้องใช้แรงงาน แลกเปลี่ยน ในการทำงานเป็นหลักงานที่ทำส่วนใหญ่</p>

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
<p>สารานุกรมไทย (2560) (ต่อ)</p>	<p>เป็นงานรับจ้างจะได้ผลตอบแทนเป็นค่าจ้างเพื่อแลกเปลี่ยนแรงงาน เมื่อใดที่แรงงานหยุดชะงักจะเกิดการขาดรายได้ ก่อเกิดความเดือดร้อน และจะเดือดร้อนถึงบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องพึ่งพาคือบุคคลที่เคยมีรายได้ การประกันความมั่นคง ของประชาชน เกิดขึ้นเนื่องจากเหตุนี้ โดยการนำเงินจากกองทุนกลางมาจ่ายให้แก่สมาชิก หรือผู้เอาประกัน ตามลักษณะประเภท และอัตราที่กำหนด เป็นการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน</p>
<p>สิริกัญจน์ ศิริโรจน์วาทกุล (2557)</p>	<p>การประกันสังคมส่วนใหญ่เป็นการบริหารโดยภาครัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้ผู้ประกันตนทุกคนทุกระดับชั้นในสังคม โดยภาครัฐออกกฎหมายมาบังคับใช้กำหนดให้ 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง (ผู้ประกันตน) และฝ่ายรัฐบาล ร่วมกันจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน เมื่อผู้ประกันตนจะได้รับขึ้นทะเบียนอยู่กับหลักการและเงื่อนไขการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ส่วนอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนและอัตราประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตนตามหลักการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข</p>
<p>ประเสริฐ พันธุ์เรืองสกว (2556)</p>	<p>มาตรการหนึ่งในการจัดบริการสวัสดิการสังคมเพื่อคุ้มครอง ป้องกันประชาชน ที่มีรายได้ประจำไม่ได้รับความเดือดร้อนเมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีรายได้ไม่เพียงพอ แก่การเลี้ยงชีพเพื่อให้มีหลักประกันด้านการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น</p>
<p>ชญานิสฐ์ รักแจ้ง (2554)</p>	<p>โครงการที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้ความคุ้มครอง ดูแลประชาชนภายในประเทศที่มีรายได้ โดยต้องมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินสมทบเข้าร่วมกองทุนร่วมกับรัฐบาล จนครบตามเงื่อนไขที่กำหนด จึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่ตกลงกัน หรือตามกฎหมาย ทั้งนี้ จะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ของแต่ละประเทศนั้น ๆ</p>

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย								
	การคุ้มครองของสังคม	เป็นมาตรการของรัฐ	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของสมาชิก	สมาชิกประสบปัญหาด้านรายได้	นายจ้าง ลูกจ้างออกเงินสมทบร่วมกัน	ส่วนรัฐบาจะออกเงินอุดหนุนบางส่วน	การเข้าสู่โครงการประกันสังคมเป็น ลักษณะบังคับ	มีการนำเงินสมทบไปลงทุน	อัตราเงินสมทบและประโยชน์ทดแทนมี ความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตน
สิริกาญจน์ ศิริโรจน์ วากุล (2557)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ประเสริฐ พันธุ์เรืองสกา (2556)	✓	✓	✓	✓					
พิชญากรณ์ กุลเศรษฐ (2555)	✓	✓	✓	✓	✓				✓
ชญานิสฐ์ รักแจ้ง (2554)	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
รวม	7	7	7	7	6	5	4		6

จากตารางสังเคราะห์ความหมายของประกันสังคม สามารถสรุปได้ว่า การประกันสังคม เป็นมาตรการหนึ่งที่ทำให้ความคุ้มครองเป็นหลักประกันพื้นฐานที่สำคัญต่อผู้ใช้แรงงานและเป็น แนวทางสำคัญในการจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคมโดยอาศัยมาตรการของรัฐด้วยการให้ นายจ้าง ลูกจ้าง ร่วมกันจ่ายเงินสมทบเข้าสู่กองทุนกลาง เพื่อเฉลี่ยความทุกข์และความสุขของทุกคน ในสังคม เป็นระบบร่วมกันเสียภัยและร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการออมและเสียสละ เพื่อส่วนรวม เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจและสังคม เมื่อประสบปัญหารายได้ลดลง ไม่มีรายได้หรือมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ชราภาพ ตาย ว่างงาน สงเคราะห์ครอบครัว การประกันอุบัติเหตุและโรคที่เกิดเนื่องจากการทำงาน แนวคิด ประกันสังคมที่เป็นมาตรฐานสากลนี้มีส่วนทำให้ประเทศไทยเริ่มต้น โครงการประกันสังคมให้กับ

ผู้ใช้แรงงาน ด้วยเหตุผลที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา และปัญหาในการพัฒนาที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเศรษฐกิจและสังคม การที่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้แรงงานของประเทศ มีรายได้ไม่เพียงพอหรือขาดแคลนรายได้ อันมีสาเหตุต่าง ๆ มาจากที่กล่าวข้างต้น

หน้าที่หลักของสำนักงานประกันสังคม

สำนักงานประกันสังคม (2562) ได้มีการเรียกเก็บเงินสมทบตามอัตราที่เป็นธรรม โดยปัจจุบันอัตราเรียกเก็บอยู่ที่ร้อยละ 5 โดยลูกจ้างต้องจ่ายสำหรับกรณี เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร ร้อยละ 1.5 สงเคราะห์บุตรและชราภาพ ร้อยละ 3 และกรณีว่างงาน ร้อยละ 0.5 เช่นเดียวกับนายจ้างที่ต้องจ่ายให้ลูกจ้างกรณี เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร ร้อยละ 1.5 สงเคราะห์บุตรและชราภาพ ร้อยละ 3 และกรณีว่างงาน ร้อยละ 0.5 ในขณะที่รัฐบาลจ่ายกรณี เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร ร้อยละ 0.5 สงเคราะห์บุตรและชราภาพ ร้อยละ 0.5 และกรณีว่างงาน ร้อยละ 0.25 (สิริกาญจน์ ศิริโรจน์ นวกุล, 2557) ซึ่งปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมมีหน้าที่หลัก ๆ ที่ต้องดูแลผู้ประกันตน ตั้งแต่การรับเรื่องร้องเรียนจากผู้ประกันตนกรณีต่าง ๆ รวมถึงดูแลข้อพิพาทระหว่างโรงพยาบาลกับผู้ประกันตนในในขณะเดียวกันก็จัดการและตรวจสอบกองทุนเงินทดแทนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนาของสำนักงานประกันสังคม (ประเสริฐ พันธุ์เรืองสกา, 2556) พร้อม ๆ กับบริหารเงินของผู้ประกันตน นายจ้าง และรัฐบาลโดยพยายามให้ได้กำไรเสมอไม่ว่ามากหรือน้อยก็ตาม มากกว่านั้นก็มีหน้าที่รับการแจ้งเรื่องการขอเป็นผู้ประกันตน การลาออกจากการเป็นผู้ประกันตน การเบิกจ่ายเงินค่าทันตกรรมการขอเงินสงเคราะห์บุตรของผู้ประกันตน และการเสียชีวิตของผู้ประกันตนแจ้งข่าวสารให้บริษัทและผู้ประกันตน รับทราบ รวมถึงการประสานงานที่ีระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัทอันเป็นตัวแทนผู้ประกันตน การสำรองจ่ายงบฉุกเฉินเท่าที่จำเป็น ในกรณีที่มีการประสบอันตรายฉุกเฉินสามารถรักษาได้ในโรงพยาบาลเฉพาะที่รับบัตรประกันสังคม พร้อมทั้งดูแลการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามเจตนาของสำนักงานประกันสังคม (ชญาสิทธิ์ รักแจ้ง, 2554)

สรุปว่า การประกันสังคมเป็นมาตรการหนึ่งที่ทำให้ความคุ้มครองเป็นหลักประกันพื้นฐานที่สำคัญต่อผู้ใช้แรงงานและเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคม โดยอาศัยมาตรการของรัฐด้วยการให้นายจ้าง ลูกจ้าง ร่วมกันจ่ายเงินสมทบเข้าสู่กองทุนกลางเพื่อเฉลี่ยความทุกข์และความสุขของทุกคนในสังคม เป็นระบบร่วมกันเสี่ยงภัยและร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการออมและเสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจและสังคมเมื่อประสบปัญหาหารายได้ลดลง ไม่มีรายได้หรือมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ชราภาพ ตาย ว่างงาน สงเคราะห์ครอบครัว การประกันอุบัติเหตุและโรคที่เกิดเนื่องจากการทำงาน ซึ่งปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมยังได้มีส่วนในการช่วยเหลือบำบัดทุกข์

บำรุงสุขให้แก่ชายจ้างและลูกจ้างในประเทศต่าง ๆ เฉพาะประเทศไทย สำนักงานประกันสังคมได้
ดำเนินนโยบายที่หย่อนหนักในการเรียกเก็บเงินจากนายจ้างและลูกจ้างโดยเรียกเก็บให้ต่ำกว่า
ร้อยละ 5 ในบางครั้งบางคราวเช่นกรณีอุทกภัยในประเทศไทย พ.ศ. 2554 เพื่อช่วยเหลือลูกจ้าง
และนายจ้างหรือกรณีการเพิ่มขึ้นของค่าแรงขั้นต่ำ ซึ่งจะมีผลในปี พ.ศ. 2556

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน (Investment)

ความหมายการลงทุน

การลงทุนถือเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่ต้องศึกษาทำความเข้าใจ ผู้ที่มีความสามารถ
ในการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถสร้างความแตกต่างจากผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถ
ในการลงทุนได้ เพราะการลงทุนที่ดีสร้างรายได้ และเงินที่ออกงายให้กับนักลงทุนได้ โดยที่นักลงทุน
ยังสามารถมีเวลาไปทำสิ่งอื่นได้นั่นเอง ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายการลงทุนจากนักวิชาการ
หลายท่านได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-3 ความหมายของการลงทุน

นักวิชาการ	ความหมาย
นุศรา วีระสุนทร และกิตติพันธ์ กงสวัสดิ์เกียรติ (2556)	การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่เหลือจากความต้องการปกติหรือเงินที่เก็บ สะสมไปใช้จ่ายซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือ สถาบัน โดยนักลงทุนคาดหวัง ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต โดยกระแสเงินสดรับในอนาคตนั้นจะชดเชยต่อการนำเงินไปลงทุน ให้ผู้ออมเงินช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งกระแสเงินสดที่ได้รับนั้นจะต้อง สามารถชดเชยอัตราเงินเฟ้อและชดเชยความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นแก่ กระแสเงินสดรับในอนาคต ในการตัดสินใจลงทุนจะต้องคำนึงถึง ผลตอบแทนและความเสี่ยงของสินทรัพย์ที่ลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์ โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความแตกต่างของผลตอบแทน ใช้ผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงเป็นบรรทัดฐานในการวัดอัตรา ผลตอบแทนตลอดระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองสินทรัพย์

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
ธนกร ชลศิริวานิช และกฤษ จรินโท (2555)	การนำเงินจำนวนหนึ่งที่เหลือจากการใช้จ่ายหรือเกินความต้องการปกติ ไปใช้เพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่า “การลงทุน” หมายถึง การนำเงินจำนวนหนึ่งไปใช้เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตโดยกระแสเงินสดรับในอนาคตนั้นจะชดเชยต่อการนำเงินไปลงทุนให้แก่ผู้กู้เงินในช่วงระยะเวลาหนึ่ง สิ่งที่สำคัญคือกระแสเงินสดรับนี้จะต้องสามารถชดเชยอัตราเงินเพื่อและชดเชยความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต
ชวีพร สีสนิท (2553)	การกู้เงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กู้เงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเพื่อและคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต
Reilly (1992)	การกู้เงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กู้เงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเพื่อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับกระแสเงินสดรับในอนาคต
Moneywecan (2020)	ทรัพย์สินหรือสิ่งของที่นักลงทุนซื้อ (ลงทุนมา) เพื่อคาดหวังผลกำไร และ/หรือประโยชน์ในอนาคตจากสิ่ง ๆ นั้น ในเชิงเศรษฐศาสตร์คือการซื้อสินค้าชนิดหนึ่ง โดยสินค้านี้จะไม่ได้ถูกใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน แต่จะถูกใช้ในอนาคตเพื่อสร้างมูลค่า ในเชิงการเงิน เป็นการซื้อมาซึ่งเครื่องมือหรือสินทรัพย์ทางการเงิน โดยคาดหวังว่าสินทรัพย์นั้นจะสร้างรายได้ในอนาคต หรือเพื่อมูลค่าของราคาที่สูงขึ้น
ธัญวงศ์ กิรติวานิชย์ (2562)	การที่เราใช้สอยทรัพยากรอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อทำให้เกิดสินค้า หรือบริการขึ้นใหม่ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่แท้จริง (Real investment) โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการผลิตสินค้า หรือบริการนั้นว่า คุ้มกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใช้สอยทรัพยากรดังกล่าวหรือไม่

ตารางที่ 2-4 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย									
	เงินที่หล่อหรือเงินที่เก็บสะสม	อสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์	คาดหวัง ผลตอบแทนในอนาคต	มีช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งชัดเจน	มีความไม่แน่นอนหรือความเสี่ยง	การตัดสินใจลงทุนจะต้องคำนึงถึง	ผลตอบแทนและความเสี่ยง	กระแสเงินสดรับนี้จะต้องสามารถชดเชย	อัตราเงินเพื่อและชดเชยความไม่แน่นอน	ใช้ผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงเป็น
Reilly (1992)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Moneywecan (2020)	✓	✓	✓		✓			✓		✓
ชนัยวงศ์ กิริตวานิชย์ (2562)	✓	✓	✓		✓	✓		✓		✓
Grimsley (2020)	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓
Chen (2019)	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓
รวม	8	8	8	7	8	7		8		8

จากตารางสังเคราะห์ความหมายของการลงทุน สามารถสรุปได้ว่าการลงทุนเป็นการนำเงินจำนวนหนึ่งที่เหลือจากการใช้จ่ายหรือเกินความต้องการปกติไปใช้เพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น โดยผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะชดเชยต่อการนำเงินไปลงทุนให้แก่ผู้กักเงินในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถชดเชยอัตราเงินเพื่อและชดเชยความไม่แน่นอนที่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

ประเภทของการลงทุน

Moneywecan (2020) ได้กล่าวไว้ว่า การลงทุนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท โดยจะประกอบด้วย 1) การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร รวมทั้งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปแบบตัวเงิน แต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น 2) การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic investment) เป็นการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้โดยหวังว่ารายได้นี้

จะเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มุ่งหวังกำไรจากการลงทุน กำไรจะเป็นตัวดึงดูด นักลงทุนให้นำเงินมาลงทุน และ 3) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities investment) เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นทุน ตราสาร เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนจาก ผู้ที่มีเงิน ไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุน นำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุน โดยให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผล แล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทน อีกลักษณะหนึ่ง คือส่วนต่างราคา (Capital gain) ที่เรียกว่ากำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขาย หลักทรัพย์ (Capital loss) จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ซึ่ง ธนกร ชลศิริวานิช และกฤษ จริน โท (2555) กล่าวว่า การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็น ทางเลือกหนึ่งของการลงทุนที่ได้รับความสนใจจากผู้ที่มีเงินออม เพราะมีโอกาสได้รับผลตอบแทน ที่สูงกว่าการลงทุนประเภทอื่น ๆ นอกจากนี้ การที่ตลาดหลักทรัพย์มีบริษัทจดทะเบียนที่หลากหลาย ตลาดหลักทรัพย์จึงเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องการความหลากหลายในการลงทุนทั้งประเภท ลิ้นค้า และผลตอบแทน สอดคล้องกับนุสรา วีระสุนทร และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ที่กล่าวว่า ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาถึงวัฏจักรธุรกิจว่าอยู่ในระยะใด วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม และโครงสร้างการแข่งขันอุตสาหกรรมควบคู่กันไป จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของ บริษัท วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร กลยุทธ์ของบริษัท เป็นวิธีการหนึ่งที่นักลงทุนสามารถนำไปใช้ในการ ตัดสินใจเลือกการลงทุน นอกจากนี้ จังหวะการเข้าซื้อเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากราคาหลักทรัพย์ ในแต่ละปีมีความผันผวนมาก หากสามารถไปลงทุนในช่วงที่ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงมามาก นักลงทุนจะสามารถซื้อหลักทรัพย์ได้ในราคาถูก ผู้ลงทุนที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ยังขาด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนและไม่ได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อ ราคาหลักทรัพย์ที่แท้จริงและนิยมซื้อตามคำบอกเล่า นักลงทุนรายย่อยจึงตกเป็นเครื่องมือของกลุ่ม คนกลุ่มหนึ่ง ที่ทำให้ราคาหลักทรัพย์สูงเกินความเป็นจริง (ชนัยวงศ์ กิรติวานิชย์, 2562)

Reilly (1992) มองว่า จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกัน โดยสามารถแบ่ง จุดมุ่งหมายได้ว่า ต้องการความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of principal) ซึ่งจะเป็นการรักษา เงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้ และยังรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผล จากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการเสถียรภาพของรายได้ (Stability of income) ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ มากกว่านั้นก็ต้องการที่จะสร้างความงอก เติบโตของเงินลงทุน (Capital growth) เพื่อการปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น และรักษา อำนาจการซื้อให้คงไว้ รวมถึงเพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น โดยจะประกอบด้วย ความคล่องตัวใน การซื้อขาย (Marketability) ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) การกระจาย

เงินลงทุน (Diversifications) และความพอใจในด้านภาษี (Favorable tax status) ในขณะที่ Chen (2019) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุนมีหลายปัจจัย โดยปัจจัยหลักคือ อายุของผู้ลงทุน ซึ่งนักลงทุนอายุน้อยจะกล้าได้กล้าที่จะเสี่ยง แต่นักลงทุนอายุมากจะ กล้าได้กล้าเสี่ยงน้อยกว่า สถานะทางครอบครัวและการรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว สุขภาพของผู้ลงทุน นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน ความสนใจในการลงทุน และความจำเป็นของผู้ลงทุน (Grimsley, 2020)

สรุปว่า การลงทุนเป็นการนำเงินจำนวนหนึ่งไปใช้เพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น โดยผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะชดเชยต่อการนำเงินไปลงทุนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถสร้างผลประโยชน์หรือผลตอบแทนในอนาคตได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) การลงทุนเพื่อการบริโภค 2) การลงทุนในธุรกิจ และ 3) การลงทุนในหลักทรัพย์ โดยการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นทางเลือกการลงทุนที่ได้รับความสนใจจากผู้ที่มีเงินมากกว่าการลงทุนประเภทอื่น ๆ ในขณะที่การกระจายเงินลงทุน เกิดจากความต้องการที่จะกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยง เพื่อให้เกิดความมั่นคงหรือเสถียรภาพจากการลงทุนนั้น ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุน

ความหมายของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนจากนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-5 ความหมายของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

นักวิชาการ	ความหมาย
Duermyer (2019)	ผลตอบแทนจากการลงทุนมักเรียกว่า ROI เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการคำนวณผลกำไร (กำไรหรือขาดทุน) ของการลงทุนเป็นเปอร์เซ็นต์ของต้นทุน ผลตอบแทนจากการลงทุนแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์และมักใช้เพื่อเปรียบเทียบผลกำไรของการลงทุนและประเภทการลงทุนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
Chen (2019)	ผลตอบแทนการลงทุน (ROI) เป็นตัววัดประสิทธิภาพที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของการลงทุนหรือเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการลงทุนที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ROI พยายามวัดปริมาณผลตอบแทนโดยตรงจากการลงทุนหนึ่ง ๆ โดยเทียบกับต้นทุนของการลงทุน ในการคำนวณ ROI ผลประโยชน์ (หรือผลตอบแทน) ของการลงทุนจะถูกหารด้วยต้นทุนของการลงทุน ผลลัพธ์ถูกแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์หรืออัตราส่วน
Pearce (2015)	ผลตอบแทนการลงทุน (ROI) คือ อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิ (ในช่วงเวลาหนึ่ง) กับต้นทุนการลงทุน (เป็นผลมาจากการลงทุนของทรัพยากรบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ๆ) ROI ที่สูงหมายถึงกำไรที่ได้จากการลงทุนนั้น เปรียบเทียบกับต้นทุนของมัน ในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ROI จะใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของการลงทุน หรือเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการลงทุนที่แตกต่างกันหลายอย่างในแง่เศรษฐกิจมันเป็นวิธีหนึ่งในการทำกำไรที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน
Cambridge dictionary (2020)	กำไรจากกิจกรรมสำหรับช่วงเวลานึงเมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่ลงทุน
Rouse (2017)	ผลตอบแทนจากการลงทุนหรือ ROI เป็นสูตรทางคณิตศาสตร์ที่นักลงทุนสามารถใช้ในการประเมินการลงทุนของพวกเขาและตัดสินใจว่าการลงทุน โดยเฉพาะนั้นทำได้ดีเพียงใดเมื่อเทียบกับการลงทุนอื่น ๆ บางครั้ง ROI นั้นเป็นผลตอบแทนการลงทุนโดยรวมสำหรับองค์กรนั้นบางครั้งใช้เป็นวิธีการให้คะแนนว่า บริษัทมีการจัดการที่ดีเพียงใด
Kappel (2016)	ผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI) คืออัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่วัดประสิทธิภาพการลงทุนของคุณ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ROI ช่วยให้คุณทราบว่าเงินที่คุณใช้จ่ายเพื่อธุรกิจของคุณกลับมาเป็นรายได้หรือไม่
ฐาปนา ฉิ้นไพศาล (2555)	สิ่งที่ผู้ลงทุนได้มา หรือ ได้รับจากเงินลงทุน เช่น ทรัพย์สิน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้อาณาเขตที่แน่นอนในอนาคต หรืออีกความหมายหนึ่ง คือ ดอกผลรวมทั้งสิ้น ที่ผู้ลงทุนได้รับทรัพย์สิน กิจการ หรือ หลักทรัพย์ลงทุน ตลอดช่วงระยะเวลาการลงทุน

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
ธัญนันท์ นิมิชยวงศ์ (2554)	ผลตอบแทนในการลงทุนใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน ในทรัพย์สินและกิจการ (Real investment) หรือ การลงทุนในสินทรัพย์ ทางการเงิน (Financial investment) ผู้ลงทุนย่อมคาดหวังว่าจะได้รับ ผลตอบแทนทางการลงทุนและต้องการผลตอบแทนในอัตราที่มากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้
ทัชชาพร จ่านงษ์ (2552)	ดอกผลทั้งสิ้นที่ได้รับหลักทรัพย์ที่ได้จากการลงทุนนั้น ตลอด ระยะเวลาหนึ่งของผู้ลงทุนครอบครองกรรมสิทธิ์หรือถือครองวารสารทาง การเงิน การถือครองหลักทรัพย์นั้นไว้ เรียกว่า รายได้ปัจจุบัน (Current yield หรือ Income) รวมทั้งมูลค่าส่วนเพิ่มของราคาตลาดของหลักทรัพย์ ณ วันสุดท้ายของระยะเวลาลงทุนที่สูงกว่าราคาทุนที่ซื้อหลักทรัพย์นั้น

ตารางที่ 2-6 สังเคราะห์ความหมายของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

นักวิชาการ	ความหมาย					
	ตัววัดประสิทธิภาพการลงทุน	ผลตอบแทนโดยตรงจากการลงทุน	เป็นอัตราส่วนระหว่างต้นทุน ของการลงทุนกับผลประโยชน์ที่ เกิดขึ้น	เป็นผลมาจากการลงทุนของ ทรัพยากรบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ๆ	ใช้เพื่อเปรียบเทียบผลกำไร ของการลงทุนและประเภทการลงทุน ที่แตกต่างกัน	
Chen (2020)	✓	✓	✓	✓		
Pearce (2015)	✓	✓	✓	✓		✓
Cambridge dictionary (2020)	✓	✓	✓			
Duermyer (2019)	✓	✓	✓			✓

ตารางที่ 2-6 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย				
	ตัววัดประสิทธิภาพการลงทุน	ผลตอบแทนโดยตรงจากการลงทุน	เป็นอัตราส่วนระหว่างต้นทุนของการลงทุนกับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น	เป็นผลมาจากการลงทุนของทรัพยากรบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ๆ	ใช้เพื่อเปรียบเทียบผลกำไรของการลงทุนและประเภทการลงทุนที่แตกต่างกัน
Rouse (2017)	✓	✓	✓	✓	✓
Kappel (2016)	✓	✓	✓		✓
ฐาปนา ฉิ่งไพศาล (2555)	✓	✓	✓	✓	✓
ธนัยนันท์ นิมิตชัยวงศ์ (2554)	✓	✓	✓	✓	✓
ทัชชาพร จ้านงวงษ์ (2552)	✓	✓	✓	✓	✓
รวม	9	9	9	6	7

จากตารางสังเคราะห์ความหมายของอัตราผลตอบแทน สามารถสรุปได้ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิ (ในช่วงเวลาหนึ่ง) กับต้นทุนการลงทุน (เป็นผลมาจากการลงทุนของทรัพยากรบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ๆ) ซึ่งเป็นตัววัดประสิทธิภาพที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของการลงทุนหรือเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการลงทุนที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ในการคำนวณอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ผลประโยชน์ (หรือผลตอบแทน) ของการลงทุนจะถูกหารด้วยต้นทุนของการลงทุน ผลลัพธ์ถูกแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์หรือแสดงเป็นอัตราส่วนเสมอ

ทัชชาพร จ้านงวงษ์ (2552) กล่าวว่า ผลตอบแทนแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ผลตอบแทนที่ได้รับในลักษณะของตัวเงิน เช่น กำไร เงินปันผล กำไรส่วนทุน หรือในรูปของสินทรัพย์อื่นที่มีราคากำหนดมูลค่าเป็นเงินได้ ในขณะที่ ธนัยนันท์

นิมิชชวงศ์ (2554) ได้เสริมว่า อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจากการลงทุนในหลักทรัพย์ จะแตกต่างกันแต่ละบุคคล และระดับของอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจะเปลี่ยนไปตาม สภาพแวดล้อมและเวลาสำหรับหลักทรัพย์ที่มีคุณภาพแตกต่างกัน อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุน ต้องการ จะประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยง โดยสมบูรณ์ (Real risk-free rate) โดยผู้ลงทุนต้องการอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทั่วไปภายใต้สถานะที่มีความแน่นอนใน ผลตอบแทนโดยปราศจากความเสี่ยง โดยอัตราผลตอบแทนที่กำหนดในตลาดสำหรับการลงทุน ที่ปราศจากความเสี่ยงต่อการล้มเหลวหรือมีระดับความเสี่ยงที่ต่ำมากหรือปราศจากความเสี่ยง ซึ่งปรับค่าเงินเพื่อจะปรับตลอดเวลาทั้งในระยะสั้นระยะยาวขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจ ในขณะนั้น มากกว่านั้น อัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงจากการลงทุน (Risk premium) เป็นอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนเรียกร้องเพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่ต้องแบกรับภาระ (Pearce, 2015) โดยจะเห็นได้ว่า 2 ปัจจัยแรกนั้นเป็นส่วนที่กระทบหรือมีผลต่อผู้ลงทุนทุกคนในตลาดอย่างเสมอภาค ทั้งนี้ อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงจะเป็นเพียงอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนกำหนดไว้เป็น เกณฑ์ขั้นต่ำ ภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน แต่ในความเป็นจริงคือความไม่แน่นอนแม้กระทั่ง พันธบัตรรัฐบาล ดังนั้น ในการกำหนดอัตราผลตอบแทน ผู้ลงทุนควรที่จะเพิ่มอัตราผลตอบแทน ชดเชยความเสี่ยงจากการลงทุนไว้ในอัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยง ซึ่งปรับด้วยอัตราเงินเพื่อที่ ได้กำหนดไว้เสมอ Duermyer (2019) มองว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ สถานะแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความผันผวน ของปัจจัยต่าง ๆ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนจึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจกำหนดไว้ล่วงหน้าได้ แต่ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์หรือความน่าจะเป็น (Probability) หรืออัตรา ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนเป็นอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ว่าจะได้รับการลงทุน (Expected rate of return) ซึ่งผลตอบแทนขึ้นอยู่กับความแม่นยำในการคาดคะเน โอกาสของ ความเป็นไปได้ของการเกิดผลตอบแทนหรือการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน สอดคล้องกับ ฐาปนา ฉิ้นไพศาล (2555) ที่กล่าวว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นสามัญ มี 2 ส่วน คือ กำไร หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain or loss) ที่เป็นผลตอบแทนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง มูลค่าหลักทรัพย์ ถ้าราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนถือครองอยู่สูงขึ้น นักลงทุนจะได้กำไรจาก การขายหลักทรัพย์ (Capital gain) ถ้าราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนถือครองอยู่ลดลง ผู้ลงทุน จะขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss) อีกส่วนหนึ่งก็คือ เงินปันผล (Dividend) เป็นส่วน แบ่งของกำไรที่บริษัทจ่ายให้กับผู้ถือหุ้นของบริษัทซึ่งเงินปันผลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับหลาย ปัจจัย เช่น กำไรจากการดำเนินงานของบริษัท แนวนโยบายในการดำเนินงาน แนวนโยบาย ในการจ่ายเงินปันผล

Rouse (2017) มองว่า ปัจจัยที่กำหนดอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องลงทุน จะขึ้นอยู่กับอัตราผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินที่ปราศจากความเสี่ยง (Nominal risk free rate: r_f^{Nominal}) ส่วนชดเชยความเสี่ยง (Risk premium: RP) และส่วนชดเชยภาวะเงินเฟ้อ คือ อัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการเพื่อชดเชยกับการสูญเสียมูลค่าของเงินลงทุน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อ ในขณะที่ Kappel (2016) ก็ได้กล่าวไว้ว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนมีหลายประเภทเกิดจากหุ้นสามัญและหน่วยลงทุน การลงทุนในหุ้นกู้ หรือการลงทุนในโครงการต่าง ๆ

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาทำการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่าง ๆ และความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ต้องการ แนวคิดนักการเงินในการพิจารณาผลตอบแทนจะมุ่งเน้นถึง กระแสเงินสด ที่เกิดจากการลงทุน ไม่ใช่กำไรทางบัญชีผลประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการลงทุนที่ทำให้ส่วนของนักลงทุนมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งการคำนวณอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ ผลตอบแทนของการลงทุนในหลักทรัพย์ใด ๆ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วนด้วยกัน คือ 1) กระแสเงินสดหรือรายได้ที่ผู้ลงทุนได้รับระหว่างระยะเวลาการลงทุน โดยอาจอยู่ในรูปเงินปันผล (Dividend yield) หรือดอกเบี้ยที่ผู้ออกหลักทรัพย์จ่ายให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ 2) กำไรหรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain/ Loss) หมายถึง ส่วนเกินหรือส่วนขาดเมื่อนำราคาขายเปรียบเทียบกับราคาซื้อ หรือเรียกว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ (Chen, 2019; Pearce, 2015; Duermyer, 2019; Rouse, 2017; Kappel, 2016)

กล่าวโดยสรุป ในการลงทุนใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ ลงทุนในกิจการหรือลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินก็ตาม วัตถุประสงค์ของผู้ลงทุนย่อมมีความคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ บนความเสี่ยงที่ตนเองยอมรับได้ ผลตอบแทนอาจจะเป็นตัวเงิน หรือไม่เป็นตัวเงินก็ได้

ความหมายของความเสี่ยงจากการลงทุน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุนจากนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของความเสี่ยงจากการลงทุนได้ดังนี้

ตารางที่ 2-7 ความหมายของความเสี่ยงจากการลงทุน

นักวิชาการ	ความหมาย
ธนาคารไทยพาณิชย์ (2563)	โอกาสที่เราจะไม่ได้ผลตอบแทนตามที่เราคาดหวังไว้ จากการลงทุนนั้น ๆ

ตารางที่ 2-7 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2563)	การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริงเบี่ยงเบนไปจากอัตราผลตอบแทนที่ได้คาดหวังไว้
MFC Asset Management (2020)	การที่อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นได้รับจริงคาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบนหรือแตกต่างไปจากอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ว่าจะได้รับ
Luxsanakulton (2018)	ความเสี่ยงในการลงทุน (Investment risk) เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการลงทุน เมื่อต้องการผลตอบแทนที่มากขึ้น ก็ต้องชดเชยด้วยการรับความเสี่ยงที่มากขึ้นเช่นกัน (High risk high expected return) ความเสี่ยง จึงเป็นตัวแปรหรือปัจจัยที่อาจเข้ามากระทบ ซึ่งส่งผลให้ผลตอบแทนที่ได้ในการลงทุนจริงคลาดเคลื่อนไปจากที่คาดหวัง โดยที่ความเสี่ยงในการลงทุนนั้น อาจส่งผลในเชิงลบหรือเชิงบวกก็ได้เช่นกัน
The economic times (2020)	ความเสี่ยงการลงทุนสามารถกำหนดเป็นความน่าจะเป็นหรือความเป็นไปได้ของการเกิดความสูญเสียเมื่อเทียบกับผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนใด ๆ
Wilkinson (2013)	นิยามความเสี่ยงการลงทุนคือ ความเสี่ยงของการลงทุนโดยเฉพาะ นอกจากนี้การประเมินความเสี่ยงการลงทุนมักจะมีหลายรูปแบบตั้งแต่ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยไปจนถึงความเสี่ยงด้านสกุลเงิน
Ransom (2020)	แนวคิดของความเสี่ยงการลงทุนอธิบายถึงโอกาสของการขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นเมื่อคุณทำการลงทุน ความเสี่ยงเป็น โอกาสโดยทั่วไปของการสูญเสียการลงทุนเริ่มแรกและการลงทุนมีความเสี่ยงหลายประเภท ตลอดจนวงจรการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุนที่พบได้บ่อยที่สุด ได้แก่ ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ความเสี่ยงด้านเครดิต และความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อ
ทิชากร จักรคาม (2554)	สิ่งที่จะเกิดขึ้นภายใต้สภาวะการณ์เกิดขึ้น ได้เมื่อสภาพที่ไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริงต่ำกว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องแบกรับมีหลายอย่าง

ตารางที่ 2-7 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์ (2556)	ในเหตุการณ์ที่เป็นจริงนั้น อัตราผลตอบแทนจะเป็นอะไรก็ได้ ไม่แน่นอน แต่ความคาดหวังของคนนั้น อย่างไรก็ตามเป็นไปตาม กฎเกณฑ์ High risk, High expected return หรือ High risk, High required return เนื่องจากผู้ลงทุนไม่ชอบความเสี่ยง ดังนั้น หากจำเป็นต้องแบกรับความเสี่ยง จึงคาดหวังหรือเรียกร้องอัตราผลตอบแทน (เป็นสิ่งที่คนชอบ) เพื่อนำมาชดเชยกับความเสี่ยงที่ไม่ชอบดังกล่าวนี้

ตารางที่ 2-8 สัมเคราะห์ความหมายของความเสี่ยงจากการลงทุน

นักวิชาการ	ความหมาย				
	โอกาสที่เราจะไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่เราคาดหวังไว้จากการลงทุน	อัตราผลตอบแทนที่ต่ำกว่าจริงเพียงบนไปจากที่อัตราผลตอบแทนที่ได้คาดหวังไว้	เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการลงทุน	ผลตอบแทนที่มากขึ้น	ความเสี่ยงที่มากขึ้นเช่นกัน
ธนาकरไทยพาณิชย์ (2563)	✓	✓	✓	✓	✓
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2563)	✓	✓	✓	✓	✓
MFC Asset Management (2020)	✓	✓	✓	✓	✓
Luxsanakulton (2018)	✓	✓	✓	✓	✓
The economic times (2020)	✓	✓	✓	✓	✓
Wilkinson (2013)	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 2-8 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย				
	โอกาสที่เราจะไม่ได้รับ ผลตอบแทนตามที่เราคาดหวัง ไว้จากการลงทุน	อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริง เบี่ยงเบนไปจากอัตรา ผลตอบแทนที่คาดการณ์ไว้	เป็นสิ่งที่ไม่สามารถ หลีกเลี่ยงได้ในการลงทุน	ผลตอบแทนที่มากขึ้น ความเสี่ยงก็มากขึ้นเช่นกัน	
Ransom (2020)	✓	✓	✓	✓	
ทิชากร จักรคาม (2554)	✓	✓	✓	✓	
ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์ (2556)	✓	✓	✓	✓	
รวม	10	10	10	10	

จากตารางสังเคราะห์ความหมายของความเสี่ยงจากการลงทุน สามารถสรุปได้ว่าเป็นโอกาสที่เราจะไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่เราคาดหวังไว้จากการลงทุน หรือเรื่องของการที่อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นได้รับจริงคาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบนหรือแตกต่างไปจากอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ว่าจะได้รับ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการลงทุน โดยผลตอบแทนที่มากขึ้น ก็จะมีความเสี่ยงมากขึ้นด้วยเช่นกัน ผู้ลงทุนพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งแต่ละบุคคลยอมรับความเสี่ยงในระดับที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความชอบ ทักษะคิด แรงจูงใจของผู้ลงทุนมีมากน้อยเพียงใดซึ่งในการเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดี ผู้ลงทุนต้องพิจารณาถึงความเสี่ยงจากการลงทุนจะทำให้เกิดความผิดพลาดจากการลงทุนน้อยที่สุดได้

ประเภทของความเสี่ยง

MFC Asset Management (2020) กล่าวว่า ประเภทของความเสี่ยงแบ่งออกเป็น ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business risk) เป็นเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท อันเป็นเหตุให้ผู้ลงทุนต้องสูญเสียรายได้ หรือเงินลงทุน ประกอบด้วย ความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ และความเสี่ยงในระดับอุตสาหกรรม ในขณะที่

ความเสี่ยงทางตลาด (Market risk) ก็เกิดจากการสูญเสียเงินลงทุนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ซึ่งเป็นไปตามอุปสงค์ และอุปทานของตลาด มากกว่านั้นความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest rate risk) ก็เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยในตลาด และความเสี่ยงจากอำนาจซื้อ (Purchasing power risk) ก็เกิดจากอำนาจซื้อของเงินที่ลดลง ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่ออำนาจซื้อคือ ภาวะเงินเฟ้อ สอดคล้องกับ เสาวรส วิงสันเทียะ และณกมล จันทร์สม (2557) ได้กล่าวไว้ว่าประเภทของความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic risk) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน สามารถแบ่งเป็น ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ (Market risk) เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการสูญเสียเงินลงทุน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นและสินทรัพย์ต่าง ๆ ในตลาด และความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย (Interest rate risk) ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาด ในขณะที่ ภากร ลีรุ่งเรืองพันธุ์ และศิริวรรณ โฉมจรรย์ (2553) ก็เพิ่มเติมว่า ในส่วนของ ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic risk) นั้นจะเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกิจการหนึ่ง หรือ อุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้แล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาด ความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business risk) โดยประกอบด้วยความเสี่ยงทางการเงิน (Financial risk) ความเสี่ยงทางการบริหารธุรกิจ (Management risk) และความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากแรงผลักดันบางอย่างที่ทำให้อัตราผลตอบแทนของธุรกิจทุกแห่งในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรือบางอุตสาหกรรมถูกกระทบกระเทือน แต่ เสาวรส วิงสันเทียะ และณกมล จันทร์สม (2557) มองว่า การกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์จะช่วยทำให้ลดความเสี่ยงรวมของหลักทรัพย์ลง หากลงทุนในหลักทรัพย์มากขึ้น ความเสี่ยงรวมของกลุ่มหลักทรัพย์ซึ่งวัดโดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะลดลงเป็นลำดับ หากมีการกระจายการลงทุนที่ดีแล้ว ความเสี่ยงที่ยังคงเหลืออยู่ของกลุ่มหลักทรัพย์คือความเสี่ยงที่เป็นระบบเท่านั้น ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2563) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การวัดค่าความเสี่ยงจากการลงทุน วิธีการวัดค่าความเสี่ยงที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ได้แก่ การหาค่าความแปรปรวน (Variance) ของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ หรือการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของอัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ซึ่งมี

ค่าความแปรปรวนหรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงเป็นหลักทรัพย์ที่มีการกระจายของค่าอัตราผลตอบแทนออกจากอัตราผลตอบแทนที่คาดเอาไว้มากและมีความไม่แน่นอนมากที่จะได้รับอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ คือเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง ในกรณีหาหลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ก็จะมีค่าที่จะมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือความแปรปรวนของอัตราผลตอบแทนต่ำ (ทิชากร จักรคาม, 2554) ในกรณีการใช้ค่าความแปรปรวนหรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนอาจนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ผิดพลาดได้ และถ้าหากขนาดของการลงทุนหรืออัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของการลงทุนที่เปรียบเทียบกันมีค่าแตกต่างกันมาก กรณีนี้ควรใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of variation) ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้เป็นตัววัดความเสี่ยง ในขณะที่ Ransom (2020) ได้กล่าวว่า บางกรณีการใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือค่าความแปรปรวนของอัตราผลตอบแทนอาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ ถ้าขนาดของการลงทุนหรืออัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของการลงทุนที่เปรียบเทียบกันมีค่าแตกต่างกันมาก ควรใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of variation) ที่เป็นอัตราส่วนระหว่างส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้เป็นตัววัดความเสี่ยง (ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์, 2556)

กล่าวโดยสรุป ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนของผลตอบแทนที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการลงทุน หรือโอกาสที่จะสูญเสียบางอย่าง ถ้ามีโอกาสที่จะสูญเสียเงินลงทุนมากเท่าไร อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการ (คาดหวัง) ก็จะสูงตามไปด้วย โอกาสของความสูญเสียเงินลงทุน คือ ความเสี่ยงจากการลงทุน ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของหลักทรัพย์และสถาบันที่ออกหลักทรัพย์

ทฤษฎีแบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (CAPM)

ทฤษฎีการประเมินสินทรัพย์ทุน มีจุดเริ่มต้นมาจาก Sharpe (1964 อ้างถึงใน กนกกร ศิริกุลพัฒนาผล และณกมล จันทร์สม, 2557) ได้นำทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz (1952 อ้างถึงใน กนกกร ศิริกุลพัฒนาผล และณกมล จันทร์สม, 2557) มาประยุกต์เป็นทฤษฎีการกำหนดราคาหลักทรัพย์หรือแบบจำลองการประเมินสินทรัพย์ส่วนทุน (Capital asset pricing model) หรือที่รู้จักกันในชื่อ ทฤษฎี CAPM ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับและถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในด้านธุรกิจการเงิน ที่อธิบายถึงการประเมินอัตราผลตอบแทนกับความเสี่ยงในการลงทุนของกลุ่มหลักทรัพย์นั้น ซึ่งทฤษฎี CAPM ได้พัฒนามาจาก “ทฤษฎีจัดสรรการลงทุน” (Portfolio theory) ของ Harry M. Markowitz ทฤษฎี CAPM ได้พัฒนาขึ้นโดยนักวิชาการชื่อ William F. Sharpe ได้เขียนบทความชื่อ “Capital Asset Pricing: A Theory of Market Equilibrium Under Conditions of Risk” ในปี 1964

(พ.ศ. 2467) CAPM ได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในธุรกิจการเงิน (กนกกร ศิริกุลพัฒนาผล และณกมล จันทร์สม, 2557)

Lintner (1965) กล่าวว่า ถ้านักลงทุนต้องลงทุนในทางเลือกที่มีความเสี่ยงสูงแล้ว ย่อมต้องมีความคาดหวังในอัตราผลตอบแทนที่สูงด้วย แต่อัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง อาจสูงหรือต่ำก็ได้ เพราะเป็นอัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นอย่างไม่แน่นอน นั่นก็คือมีความเสี่ยงมาก ซึ่ง Mossin (1966) ได้กล่าวว่า หากดูจากสมการของ CAPM จะพบว่า เป็นการอธิบายอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังว่าจะขึ้นอยู่กับปริมาณความเสี่ยงที่เป็นระบบ (เบต้า) สอดคล้องกับ High risk, High expected return เพียงแต่ CAPM จะอธิบายว่า ความเสี่ยงที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง เป็นเฉพาะความเสี่ยงที่เป็นระบบเท่านั้น ไม่ใช่ความเสี่ยงโดยรวม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า

$$\text{ความเสี่ยงโดยรวม} = \text{ความเสี่ยงที่เป็นระบบ} + \text{ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ} \dots \dots \dots (2.1)$$

ในส่วนของความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนั้น ผู้ลงทุนสามารถที่จะกระจายไปได้โดยไม่มีต้นทุนส่วนเพิ่มเกิดขึ้น การเผชิญกับความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนั้น เป็นส่วนของความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนสามารถเลี่ยงได้เองว่าจะแบกรับไว้มากหรือน้อย หรือไม่แบกรับเลย ซึ่ง Fama and French (2004) มองว่า แบบจำลอง CAPM จะอธิบายเกี่ยวกับผู้ลงทุนแต่ละคนนั้นจะคาดหวังอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน โดยอาจจะแยกองค์ประกอบของอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวัง ได้เป็นอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุน กับ อัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง (Risk premium) เป็นส่วนของอัตราผลตอบแทนที่ชดเชยความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนต้องแบกรับ ยังมีความเสี่ยง (ที่เป็นระบบ) มากเท่าใด ผู้ลงทุนจะเรียกร้องอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้น เพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องแบกรับอย่างไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้

กนกกร ศิริกุลพัฒนาผล และณกมล จันทร์สม (2557) กล่าวว่า จะต้องมีการพิจารณาว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยงมากเพียงใด หากการลงทุนมีความเสี่ยงมาก ผู้ลงทุนย่อมต้องคาดหวังอัตราผลตอบแทนมาก (เพื่อชดเชยความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องแบกรับเอาไว้จากการลงทุนนั้น) ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า แบบจำลอง CAPM อธิบายถึง การลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงย่อมทำให้นักลงทุนคาดหวังต่อผลตอบแทนที่สูง แต่ที่ว่าผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง อาจจะไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็ได้ เพราะผลตอบแทนที่จริงนั้น เป็นเรื่องของความไม่แน่นอน (Uncertainty) หรือความเสี่ยง (Risk) นั่นเอง เพราะผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงอาจจะเบี่ยงเบนไปจากผลตอบแทนที่คาดหวัง นอกจากนี้ ชัชศรีณย์ โชคเจริญพิสิฐ และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) มองว่า ในประเด็นที่เกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงของการลงทุนทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ ผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการ และการคำนวณต้นทุนทางการเงินของโครงการลงทุนซึ่งมีผลตอบแทนแตกต่างกัน ความแตกต่างดังกล่าวเป็นผลมาจากความแตกต่างของความเสี่ยงของสินทรัพย์ CAPM เป็นตัวแบบที่แสดง

คุณภาพของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ หรือต้นทุนทางการเงิน (Cost of capital) ที่ธุรกิจต้องจ่าย สำหรับหลักทรัพย์ทางการเงินที่เสนอขาย รวมถึงการคำนวณหาราคาของหลักทรัพย์ (Asset prices) ระดับผลตอบแทนที่ควรจะได้รับจากการลงทุน ควรขึ้นอยู่กับความเสี่ยงจากการลงทุน โดยขนิษฐา ดวงขุนมาตย์ (2556) ได้กล่าวว่า การลงทุนที่มีความเสี่ยงใด ๆ ควรได้รับผลตอบแทนอย่างน้อยคือ เท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk free rate) บวกด้วยส่วนชดเชยความเสี่ยง ซึ่งเป็นสัดส่วนกับอัตราชดเชยความเสี่ยงของตลาด (Market risk premium) โดยสัดส่วนดังกล่าว แสดงด้วยค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) ตามสมการ CAPM สมการ

$$E(R_i) = R_f + [E(R_m) - R_f] \beta_i \dots\dots\dots(2.2)$$

โดยที่ $E(R_i)$ คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t

R_f คือ อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยงค่า ($\beta=0$)

$E(R_m)$ คือ อัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการจากกลุ่มหลักทรัพย์ตลาด

β_i คือ ค่าเบต้าหรือสัมประสิทธิ์แสดงความเสี่ยงที่เป็นระบบของหลักทรัพย์ i

ค่าเบต้า (β) ก็คือค่าความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของหลักทรัพย์ใด ๆ และตลาด

ซึ่งค่า β หาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนของหลักทรัพย์กับผลตอบแทนของตลาด ดังนี้

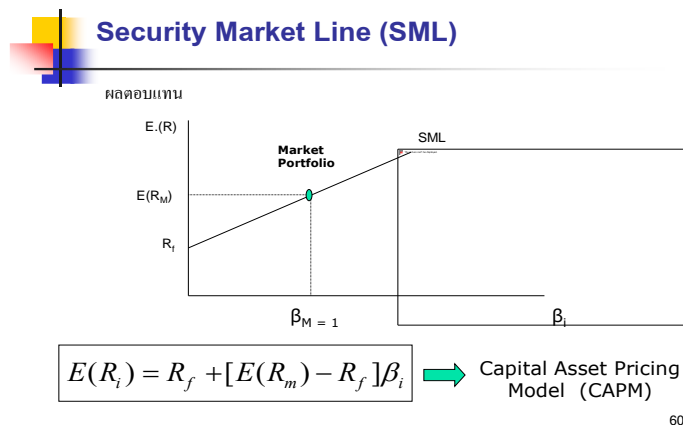
$$R_{it} = A_i + B_i (R_{mt}) + E_{it} \dots\dots\dots(2.3)$$

$$\beta_i = \frac{\text{Cov}(R_{it}, R_{mt})}{\text{Var}(R_{mt})}$$

โดยที่ R_{mt} คือ อัตราผลตอบแทนตลาดในช่วงเวลา t

R_{it} คือ อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t

E_{it} คือ ค่าส่วนผิดพลาดหรือค่า R_{it} ที่อธิบายไม่ได้ด้วย R_{mt}

ภาพที่ 2-1 แบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (CAPM) (Sharpe (1964 อ้างถึงใน กนกกร ศิริกุลพัฒนาผล และณกมล จันทร์สม, 2557)

อัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการ (Real rate of return)

ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์ (2556) กล่าวว่า $R(R_i)$ ที่อยู่บนทุก ๆ จุดบนเส้นตลาดหลักทรัพย์ เพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เป็นระบบของหลักทรัพย์ ดังนั้น ถ้าอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือ $E(R_i)$ ของหลักทรัพย์ไม่อยู่บนเส้นตลาดหลักทรัพย์แสดงว่าราคาหลักทรัพย์ดังกล่าวไม่อยู่ ณ จุดดุลยภาพ หมายความว่า หลักทรัพย์เหล่านั้นมีราคาซื้อขายสูงหรือต่ำไป คือ ถ้า $E(R_i)$ อยู่ใต้เส้นตลาดหลักทรัพย์แสดงว่า $E(R_i)$ น้อยกว่า $R(R_i)$ หมายความว่า หลักทรัพย์ดังกล่าวมีค่าสูงไป ดังนั้น นักลงทุนควรจะตัดสินใจขายหลักทรัพย์นั้น แต่ถ้า $E(R_i)$ อยู่เหนือเส้นตลาดหลักทรัพย์ แสดงว่า $E(R_i)$ มากกว่า $R(R_i)$ หมายความว่า หลักทรัพย์ดังกล่าวมีค่าต่ำไป ดังนั้น นักลงทุนควรจะตัดสินใจขายหลักทรัพย์นั้นเพราะในอนาคตอันใกล้ราคาของหลักทรัพย์นั้นมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น

ในขณะเดียวกัน สุพจน์ สกุลแก้ว (2553) มองว่า การเปรียบเทียบระหว่างอัตราผลตอบแทนเพื่อการตัดสินใจ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการมากกว่าอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ แสดงว่าหลักทรัพย์มีราคาที่สูงกว่าระดับราคาที่เหมาะสม (Overvalue) ควรขายหลักทรัพย์ หากอัตราผลตอบแทนที่ต้องการน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ แสดงว่าหลักทรัพย์มีราคาที่ต่ำกว่าระดับราคาที่เหมาะสม (Undervalue) จึงควรเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ โดย ทัชชาพร จำนงวงษ์ (2552) กล่าวว่า ข้อสมมติฐาน ตามทฤษฎี CAPM คือ ผู้ลงทุนทุกคนแสวงหาความพอใจที่คาดว่าจะได้รับสูงสุด (Maximize expected utility) จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ โดยการเลือกถือครองกลุ่มหลักทรัพย์บนพื้นฐานของผลตอบแทนและความเสี่ยงและกำหนดว่านักลงทุนมีนิสัยกลัวความเสี่ยง (Risk aversion) ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงจะเลือกถือครองพอร์ตการลงทุนเพื่อที่จะได้ประโยชน์จากการกระจายการลงทุน สมมติฐานต่อมาคือ ผู้ลงทุนสามารถกู้เงินหรือให้กู้โดยไม่จำกัดจำนวนเงิน ณ ระดับอัตรา

ดอกเบี้ยที่เป็นอยู่ นอกจากนั้นผู้ลงทุนยังสามารถทำ Short sales ได้โดยไม่มีข้อกำหนด สมมติฐานต่อมา คือ ผู้ลงทุนทุกคนมีการคำนวณผลตอบแทนที่คาดหวังความแปรปรวน (Variance) และความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกันมากกว่านั้นข้อสมมติฐานอีกประการคือ หลักทรัพย์ทุกตัวมีสภาพคล่องสูง (Perfect liquid) และมีการซื้อขาย ณ ราคาที่เป็นอยู่ได้ อย่างไม่มีต้นทุนประเภทที่เรียกว่า Transaction cost ไม่ต้องเสียภาษี ผู้ลงทุนแต่ละรายมีขนาดเล็กการซื้อและขายไม่มีผลกระทบต่อราคา ผู้ลงทุนมีลักษณะเป็น Price takers และจำนวนหลักทรัพย์ทั้งหมดที่พิจารณามีปริมาณคงที่

จะสังเกตได้ว่าการวิเคราะห์การลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ตามแนวความคิดของ Markowitz (1952) นั้น เป็นการวิเคราะห์เฉพาะหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงทั้งสิ้น แต่ในกระบวนการตั้งราคาหลักทรัพย์ (CAPM) มีการนำหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยงเข้ามาพิจารณาด้วย และนอกจากนี้ทฤษฎี CAPM ยังมีข้อโต้แย้งที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ ซึ่งทฤษฎีนี้อาจยังไม่ประสิทธิภาพพอที่จะอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงได้ ต่อมาแนวทฤษฎี CAPM ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับปัจจัยเสี่ยงทางด้านมหภาค ทำให้ Fama and French (2004) ค้นพบว่านอกเหนือจากสัมประสิทธิ์ค่าเบต้าในแบบจำลอง CAPM แล้วยังมีปัจจัยอีก 2 ปัจจัย คือ ขนาดของกิจการ และอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาด ที่ต้องนำมาพิจารณาเพิ่มอีกด้วย ในการประเมินอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของผู้ลงทุนจึงได้พัฒนาแบบจำลองประเมินสินทรัพย์ทุน CAPM นำไปประยุกต์เป็นแบบจำลองสามปัจจัย (Three-factor pricing model) แต่การค้นพบของ Jegadeesh and Titman (1993) ได้กลายเป็นแบบจำลองราคาสี่ปัจจัย (Four-factor pricing model) ซึ่งเป็นการประเมินอัตราความเสี่ยงและผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวัง โดยวิเคราะห์ตามรูปแบบของสมการถดถอย

ทฤษฎีการประเมินสินทรัพย์ทุนที่ถูกนำเสนอขึ้นมาล่าสุด คือแบบจำลองราคาสี่ปัจจัย ซึ่ง Carhart (1997) ทำการประยุกต์มาจากแบบจำลองสามปัจจัย โดยเพิ่มปัจจัยผลกระทบแรงเหวี่ยง (Momentum effect) หรือปัจจัยจากผลตอบแทนในอดีต ที่ได้จากการค้นพบของ Jegadeesh and Titman (1993) กลายเป็นแบบจำลองราคาสี่ปัจจัย (Four-factor pricing model) ซึ่งเป็นการประเมินอัตราความเสี่ยงและผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวัง โดยวิเคราะห์ตามรูปแบบของสมการถดถอย และพิจารณาสัมประสิทธิ์ ของตัวแปร 4 ด้าน คือ อัตราผลตอบแทนในรูปแบบจำลองของ CAPM ปัจจัยขนาดของกิจการ ปัจจัย อัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาด และปัจจัยแรงเหวี่ยงของผลตอบแทนในอดีตของกลุ่มหลักทรัพย์ที่พิจารณา สามารถ พิจารณาเป็นสมการได้ดังนี้

$$R_{i,t} - R_{f,t} = \alpha_i + \beta_i (R_{m,t} - R_{f,t}) + s_i (SMB_t) + h_i (HML_t) + w_i (WML_t) + \epsilon_{i,t} \dots (2.4)$$

กำหนดให้ $R_{i,t}$ = อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ i ณ เวลา t

$R_{f,t}$ = อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยง (Risk Free Rate) ณ เวลา t

$R_{m,t}$ = อัตราผลตอบแทนที่ตลาดหลักทรัพย์ (Market Rate of Return)

SMB_t = อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์ขนาดเล็กเทียบกับอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์ขนาดใหญ่

HML_t = อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีอัตราส่วนมูลค่าบัญชีต่อมูลค่าตลาดสูงเทียบกับ กลุ่มหลักทรัพย์ที่มีอัตราส่วนมูลค่าบัญชีต่อมูลค่าตลาดต่ำ

WML_t = อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าในอดีตสูงเทียบกับอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย ของกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าในอดีตต่ำ

α_i = ค่าคงที่ของการทดสอบสมการถดถอย

β_i, s_i, h_i, w_i = ค่าสัมประสิทธิ์ ของการทดสอบสมการถดถอย

$\epsilon_{i,t}$ = ค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Term) ของหลักทรัพย์ i ณ เวลา t

ในการประเมินผลกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนตามแบบจำลอง CAPM และแบบจำลองราคา สตีบจาย สามารถพิจารณาได้จาก มาตรการประสิทธิภาพของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน หรือที่เรียกว่า ค่าอัลฟา (α_p) ซึ่ง Jensen (1967) ได้ประยุกต์ขึ้นมาจาก แบบจำลอง CAPM โดยอาศัยแนวความคิด การวัดผลการดำเนินการ และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอัตรา ผลตอบแทนค่าเฉลี่ยที่เกิดขึ้นจริงกับอัตราผลตอบแทนที่ควรจะเป็น ถ้าค่า α_p มีค่าเป็นบวก แสดงว่าอัตราผลตอบแทน ของกลุ่ม หลักทรัพย์สูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง และในทางตรงกันข้าม ถ้าค่า α_p มีค่าเป็นลบ แสดงว่า อัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ต่ำกว่าอัตราผลตอบแทน ที่คาดหวัง ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง ในขณะที่ Carhart (1997) มองว่า การใช้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวัดปริมาณความเสี่ยงนั้นมีเหตุผลมาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นค่าที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงกับอัตราผลตอบแทนที่ คาดหวัง ทั้งนี้ วิธีการคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก็คือ นำเอาค่าความผิดพลาดระหว่างการ คาดหวังและสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ยกกำลังที่สอง เพื่อที่จะกำจัดผลของทิศทางความแตกต่าง ซึ่งเมื่อนำ ผลรวมของทุกตัวอย่างของค่ากำลังสองของความคลาดเคลื่อนนี้ ที่เรียกว่า Sum squarer error (SSE) แล้วจึงนำมาหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด เพื่อทำให้เป็นมาตรฐาน หรือที่เรียกว่าค่าความ แปรปรวน และเมื่อหารค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวน ก็จะได้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มากกว่านั้น Jegadeesh and Titman (1993) มองว่า นอกจากทฤษฎี CAPM จะใช้ในแวดวงธุรกิจแล้ว ยังใช้ในการจัดการการลงทุนของกองทุนตราสารต่าง ๆ การประเมินผล การดำเนินงานของกิจการ และประเมินผลการบริหารงานและจัดการ การวิเคราะห์หลักทรัพย์ การประเมินเพื่อหามูลค่าที่แท้จริงของหุ้น ตลอดจนการวางกลยุทธ์การลงทุนให้สอดคล้องกับ

แนวโน้มของตลาดการเงิน การหาสัญญาณเพื่อการเตือนภัยทางการเงินก่อนเกิดวิกฤตทางการเงิน หรือแม้แต่การศึกษาถึงพฤติกรรม และ Reaction ของผู้ลงทุนและตลาดการเงินต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางการเงินต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงจากการการลงทุนทางการเงินในรูปแบบการลงทุนด้านต่าง ๆ อีกด้วย (Fama and French, 2004)

สรุปว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน เป็นอัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิ (ในช่วงเวลาหนึ่ง) กับต้นทุนการลงทุน (เป็นผลมาจากการลงทุนของทรัพยากรบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ๆ) ซึ่งเป็นตัววัดประสิทธิภาพที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของการลงทุนหรือเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการลงทุนที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ในขณะที่เกิดการลงทุน สิ่งที่จะมาควบคู่กัน คือ ความเสี่ยงจากการลงทุนนั้น ๆ ซึ่งเป็นโอกาสที่เราจะไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่เราคาดหวังไว้จากการลงทุน หรือเรื่องของการที่อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้น ได้รับจริงคาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบนหรือแตกต่างไปจากอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ว่าจะได้รับ ซึ่งสามารถอธิบายโดยใช้แบบจำลอง CAPM มาอธิบายเกี่ยวกับผู้ลงทุน ซึ่งแต่ละคนนั้นจะคาดหวังอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน โดยแยกองค์ประกอบของอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวัง ได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุน และอัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง (Risk premium)

แนวคิดการจัดพอร์ตการลงทุน

ความหมายของพอร์ตการลงทุน (Investment portfolio)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพอร์ตการลงทุนจากนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของพอร์ตการลงทุนได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-9 ความหมายของพอร์ตการลงทุน

นักวิชาการ	ความหมาย
หลักทรัพย์จัดการ กองทุนกรุงไทย (2563)	กระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ ประเภท เพื่อลดความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าหลักทรัพย์ ซึ่งขึ้นอยู่กับแผนการลงทุนว่า มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนอย่างไร รับความเสี่ยงได้มากน้อยแค่ไหน และผลตอบแทนที่คาดหวังไว้

ตารางที่ 2-9 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย (2563)	การสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ตั้งแต่ 2 หลักทรัพย์ขึ้นไป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลงทุน หรือ การกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ ประเภท เพื่อลดความเสี่ยง ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าของหลักทรัพย์ และสร้างผลตอบแทนให้เป็นที่คาดหวัง
TMB (2020)	เป็นกระจายการลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุน ด้วยการจัดสรรสัดส่วนเงินลงทุนไปยังสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ แทนการทุ่มเงินลงทุนทั้งหมดไปในการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือแค่กองใดกองหนึ่งแค่เพียงอย่างเดียว เป้าหมายก็เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดและยังช่วยเพิ่มประโยชน์สูงสุดในการบริหาร ผลตอบแทนที่เหมาะสมกับเรา
Finnomena (2020)	“การจัดสรรสินทรัพย์เพื่อการลงทุน (Asset allocation)” หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “การจัดพอร์ต” นั้น โดยส่วนใหญ่ มักจะหมายถึง การจัดพอร์ตเพื่อการเติบโต (Growth target) เป็นหลัก เช่น จัดพอร์ตเกษียณให้ได้ผลตอบแทนระยะยาวที่ 10 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี หรือ จัดพอร์ตการศึกษาบุตรให้ได้ผลตอบแทน 8 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี เป็นต้น ทั้งนี้ก็เนื่องจากผู้ลงทุนส่วนใหญ่ ยังอยู่ในช่วงของการ “สะสมเงินทุน” คือการทำเงินน้อยให้เติบโตเป็นเงินมาก โดยอาศัยการทบต้นของผลตอบแทน
ธนาคาร แห่งประเทศไทย (2563)	การสร้างกลุ่มสินทรัพย์ตั้งแต่ 2 หลักทรัพย์ขึ้นไป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลงทุน หรือพูดง่าย ๆ ก็คือการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ ประเภท เพื่อลดความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของหลักทรัพย์ พร้อมสร้างผลตอบแทนให้เป็นที่คาดหวัง
Pee Pee Investment (2020)	การกระจายความเสี่ยง (Diversification) ทางการลงทุน ด้วยการลงทุนในสินทรัพย์หลาย ๆ ประเภท ไม่ถือเพียงสินทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่งเช่น ไม่ลงทุนเฉพาะในหุ้นอย่างเดียว หรือ ไม่ลงทุนในหุ้นกู้อย่างเดียว เพื่อที่หากสถานการณ์ในตลาดมีความเปลี่ยนแปลง สินทรัพย์ประเภทหนึ่งให้ผลตอบแทนไม่ดี ก็ยังได้รับการชดเชยจากสินทรัพย์ประเภทอื่นที่ยังพอไปได้

ตารางที่ 2-10 สักระยะที่ความหมายของพอร์ตการลงทุน

นักวิชาการ	ความหมาย				
	กระจายการลงทุนใน หลักทรัพย์หลาย ๆ ประเภท	ลดความเสี่ยงที่เกิด จากการเปลี่ยนแปลง ของมูลค่าหลักทรัพย์	สร้างผลตอบแทนให้ขึ้นไป ตามที่คาดหวัง	ช่วยเพิ่มประโยชน์สูงสุดใน การบริหารผลตอบแทนที่ เหมาะสม	
หลักทรัพย์จัดการ กองทุนกรุงไทย (2563)	✓	✓	✓	✓	✓
ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย (2563)	✓	✓	✓	✓	✓
TMB (2020)	✓	✓	✓	✓	✓
Finnomena (2020)	✓	✓	✓	✓	✓
ธนาคาร แห่งประเทศไทย (2563)	✓	✓	✓	✓	✓
Pee Pee Investment (2020)	✓	✓	✓	✓	✓
รวม	6	6	6	6	6

จากตารางสังเคราะห์ความหมายของพอร์ตการลงทุน สามารถสรุปได้ว่า พอร์ตการลงทุน เป็นกระจายการลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุนด้วยการจัดสรรสัดส่วนเงินลงทุนไปยัง สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ แทนการทุ่มเงินลงทุนทั้งหมดไปในการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใด ประเภทหนึ่ง เป้าหมายก็เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดและยังช่วยเพิ่มประโยชน์ สูงสุดในการบริหารผลตอบแทนที่เหมาะสม สร้างผลตอบแทนให้ขึ้นไปตามที่คาดหวัง

การจัดพอร์ตการลงทุนโดยใช้กลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Markowitz efficient frontier)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2563) กล่าวว่า นักลงทุนจะลงทุนในลักษณะกลุ่มสินทรัพย์ซึ่งประกอบด้วยสินทรัพย์หลายชนิดเพื่อเป็น การกระจายความเสี่ยง เช่น การลงทุนโดยตรงในตลาดการเงิน การลงทุนในกองทุนบำเหน็จบำนาญ การทำประกันชีวิตเพื่อเก็บออม การลงทุนในตราสารหนี้ตราสารทุน การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่ง Markowitz (1952) กล่าวว่า การกระจายการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงเฉพาะในกรณีที่เป็นการลงทุนเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่หลักทรัพย์แต่ละกลุ่มได้มีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ไปด้วยกันอย่างสมบูรณ์ จึงสามารถลดค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มหลักทรัพย์ลงได้ แต่ถ้ากระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายชนิดที่มีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนที่ไปด้วยกันอย่างสมบูรณ์ จะไม่สามารถลดความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ลงได้ ซึ่ง นรเศรษฐ ศรีธานี (2551) กล่าวว่า ข้อสมมติฐานตามแนวคิดการสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz (1952) มักอยู่ภายใต้สมมติฐานอันเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนที่ว่า การตัดสินใจลงทุนในแต่ละทางเลือก ผู้ลงทุนจะพิจารณาจากการกระจายของโอกาสที่จะเกิดผลตอบแทนของกลุ่มสินทรัพย์ในช่วงระยะเวลาลงทุน และจะพยายามทำให้อัตราประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับต่อ 1 ช่วงเวลาลงทุนให้สูงที่สุด โดยจะกำหนดความเสี่ยงจากการลงทุนบนพื้นฐานของความแปรปรวน ของอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และจะขึ้นอยู่กับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับและความเสี่ยง เท่านั้น มากกว่านั้น ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงสุด และมีความเสี่ยงต่ำสุด สอดคล้องกับความเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย (2563) ที่มองว่าการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ (Efficient frontier) เป็นการลงทุนที่ได้รับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนมากที่สุดภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่งหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด ณ ระดับอัตราผลตอบแทนหนึ่ง

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2563) กล่าวว่า ขั้นตอนในการจัดพอร์ตการลงทุน เริ่มจากการกำหนดนโยบายการลงทุน โดยระบุเป้าหมายและข้อจำกัดการลงทุนรวมถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ต่อจากนั้นก็วางกลยุทธ์การลงทุนเพื่อให้บรรลุนโยบายการลงทุน โดยการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และองค์กร ต่อมาก็คือ การจัดทำพอร์ตการลงทุนตามนโยบายการลงทุน โดยจัดกลุ่มตามนโยบายการลงทุน และในขั้นตอนสุดท้าย คือ การติดตามผลการดำเนินงานของพอร์ตการลงทุน และปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ซึ่ง Ledwith (2009) กล่าวว่า ตามแนวคิดของ Markowitz (1952) หากเราต้องการหาอัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ เราสามารถหาโดยวัดมูลค่าที่คาดหวังของเงินลงทุนปลายงวด ไม่ว่าจะเป็นมูลค่ารวมของกลุ่มหลักทรัพย์ หรือมูลค่า

ของหลักทรัพย์แต่ละชนิดในกลุ่มหลักทรัพย์ ดังนั้น การคำนวณอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ อาจทำได้โดยเปรียบเทียบมูลค่าที่คาดไว้ของเงินลงทุนปลายงวด กับมูลค่าต้นงวด หรือโดยใช้อัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ของหลักทรัพย์แต่ละชนิด

สรุปว่า พอร์ตการลงทุน เป็นกระจายการลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุน ด้วยการจัดสรรสัดส่วนเงินลงทุนไปยังสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ แทนการทุ่มเงินลงทุนทั้งหมดไปในการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่ง เป้าหมายก็เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดและยังช่วยเพิ่มประโยชน์สูงสุดในการบริหารผลตอบแทนที่เหมาะสม สร้างผลตอบแทนให้ขึ้นไปตามที่คาดหวัง โดยนักลงทุนในปัจจุบันจะลงทุนในลักษณะกลุ่มสินทรัพย์ซึ่งประกอบด้วยสินทรัพย์หลายชนิดเพื่อเป็น การกระจายความเสี่ยง ดังนั้น การตัดสินใจของผู้ลงทุนจึงขึ้นอยู่กับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับและความเสี่ยง เท่านั้น ซึ่งการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ จะเป็นการลงทุนที่ได้รับอัตรา ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนมากที่สุดภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public policy)

ความหมายของนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะ เป็นแนวบริหารบ้านเมือง การกำหนดวิธีกระบวนการ การวางแผน และการกำหนดโครงการเพื่อสาธารณะ เป็นการวางวิธีการเพื่อให้ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ หรือเป็นหลักและวิธีปฏิบัติซึ่งถือเป็นแนวดำเนินการเพื่อให้บรรลุจุดหมาย ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ตารางที่ 2-11 ความหมายของนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการ	ความหมาย
Sharkansky (1970)	กิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาลซึ่งครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดของรัฐบาล
Dye (1984)	สิ่งที่รัฐบาลเลือกจะกระทำหรือไม่กระทำ ในส่วนที่จะกระทำครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดของรัฐบาล ทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรและกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบางโอกาส
Friedrich (1963)	ชุดของข้อเสนอเกี่ยวกับการกระทำของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือรัฐบาล ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ประกอบด้วยปัญหา อุปสรรคและ โอกาส นโยบายจะถูกนำเสนอเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาของประชาชน

ตารางที่ 2-11 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
Eulau and Prewitt (1973)	การตัดสินใจที่มีจุดยืนของรัฐบาล ซึ่งจะต้องมีการกระทำที่ต่อเนื่องสม่ำเสมอ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่มีพันธะผูกพัน ในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
Anderson (1994)	แนวทางการปฏิบัติหรือการกระทำซึ่งมีองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติหรือชุดของผู้กระทำที่จะต้องรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายชัดเจนว่า สิ่งใดที่จะต้องกระทำสำเร็จ เป็นการจำแนก ให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างนโยบายกับ การตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญระหว่างการเลือกทางเลือกที่ต้องเปรียบเทียบกัน
Easton (1953)	อำนาจในการจัดสรรค่านิยมของสังคมทั้งมวลและผู้ที่มีอำนาจในการจัดสรร ก็คือ รัฐบาลและสิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำเป็นผลมาจากการจัดสรรค่านิยมของสังคม
Heclo (1972)	ชุดของการกระทำของรัฐบาล หรือสิ่งที่รัฐบาลไม่กระทำ หรือสิ่งที่รัฐบาล ตกลงใจที่จะกระทำจริง ๆ โดยประกอบไปด้วยชุดของการกระทำที่เป็นระบบที่ จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา
Considine (1994)	เป็นการกำหนดความชัดเจน ของค่านิยมและความตั้งใจของสังคม เป็นพันธะผูกพันในการจัดสรรงบประมาณและบริการแก่ประชาชน เป็นการให้ สิทธิและเอกสิทธิ์แก่ประชาชน
ศุภชัย ยาวะประภาส (2557)	แนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล เป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรมของ รัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านไปในอดีต กิจกรรมที่กำลังดำเนิน อยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต
มยุรี อนุมานราชธน (2555)	กิจกรรม/ การกระทำของรัฐบาล พจนานุกรมและมติการเลือกตัดสินใจของ รัฐบาล แนวทางในการกระทำของรัฐบาล ซึ่งอาจกล่าวได้เป็นแนวกว้าง ๆ ที่รัฐบาลได้ทำการตัดสินใจเลือกและกำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อชี้แนะให้มีกิจกรรม/ การกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนด วัตถุประสงค์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยวิธีปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของประชาชน/ ผู้ให้บริการ ในแต่ละเรื่อง

ตารางที่ 2-11 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
สมบัติ ธำรงชัยวงศ์ (2554)	นโยบายเป็น การกระทำหรือแนวทางการกระทำ
ชั้นยวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2555)	การตัดสินใจของรัฐบาลในการเลือกแนวทางที่พึงประสงค์ เพื่อจะได้นำมาใช้เป็นกรอบในการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล โดยมีความมุ่งหวังที่จะแก้ไขปัญหา ป้องกันปัญหา รวมทั้งให้เกิดสภาพการณ์ที่พึงประสงค์ในสังคม

ตารางที่ 2-12 สังกะยาศรัยความหมายของนโยบายสาธารณะ

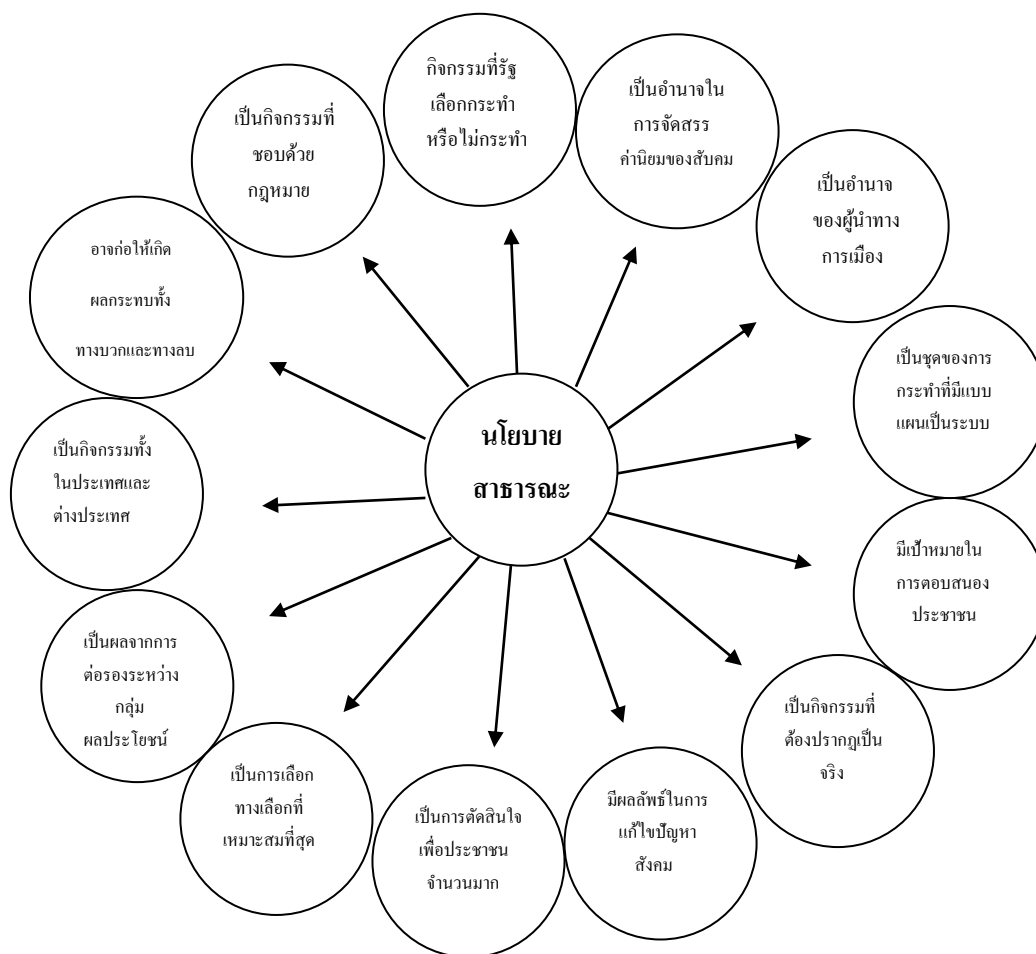
นักวิชาการ	ความหมาย						
	กิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาลซึ่งครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดของรัฐบาล	สิ่งที่รัฐบาลเลือกจะกระทำหรือไม่กระทำ	ข้อเสนอเกี่ยวกับการกระทำของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือรัฐบาลภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ประกอบด้วยปัญหาอุปสรรคและโอกาส	การนำนโยบายไปแก้ไขปัญหของประชาชน โดยมุ่งที่จะกระบวนรัฐเป้าหมาย	พันธะสัญญาระยะยาวในการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นแบบแผนของรัฐบาล		
Sharkansky (1970)	✓						
Dye (1984)	✓	✓					
Friedrich (1963)				✓		✓	
Prewitt and Verba (1983)						✓	✓
Anderson (1994)	✓	✓	✓		✓		✓
Eulau and Prewitt (1973)	✓	✓					✓

ตารางที่ 2-12 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย					
	กิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาลซึ่งครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดของรัฐบาล	สิ่งที่รัฐบาลเลือกจะกระทำหรือไม่กระทำ	ข้อเสนอเกี่ยวกับการกระทำของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือรัฐบาลภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ประกอบด้วยปัญหาอุปสรรคและโอกาส	การนำนโยบายไปแก้ไขปัญหาของประชาชน โดยมุ่งที่จะกระบวนดูแลเป้าหมาย	พันธะสัญญาในระยะยาวในการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นแบบแผนของรัฐบาล	
Easton (1953)	✓	✓			✓	✓
Heclo (1972)	✓	✓			✓	✓
Considine (1994)	✓				✓	✓
ศุภชัย ยวาระประกาย (2557)	✓	✓	✓		✓	✓
ชั้นวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2555)	✓	✓				✓
มยุรี อนุমানราชชน (2555)	✓	✓			✓	✓
สมบัติ ธีรารังษัญวงศ์ (2554)	✓	✓			✓	✓
รวม	11	9	3		9	10

จากความหมายของนโยบายสาธารณะของนักวิชาการในตารางข้างบนนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะ คือ แนวทางกิจกรรม การกระทำ หรือการเลือกตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ทำการตัดสินใจและกำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อชี้แนะให้มีกิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการบริหาร

หรือกระบวนการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของประชาชน ผู้ใช้บริการ ในแต่ละเรื่อง ซึ่งจากการทบทวนแนวคิดด้านนโยบายสาธารณะ ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะและแสดงด้วยแผนภาพได้ ดังนี้

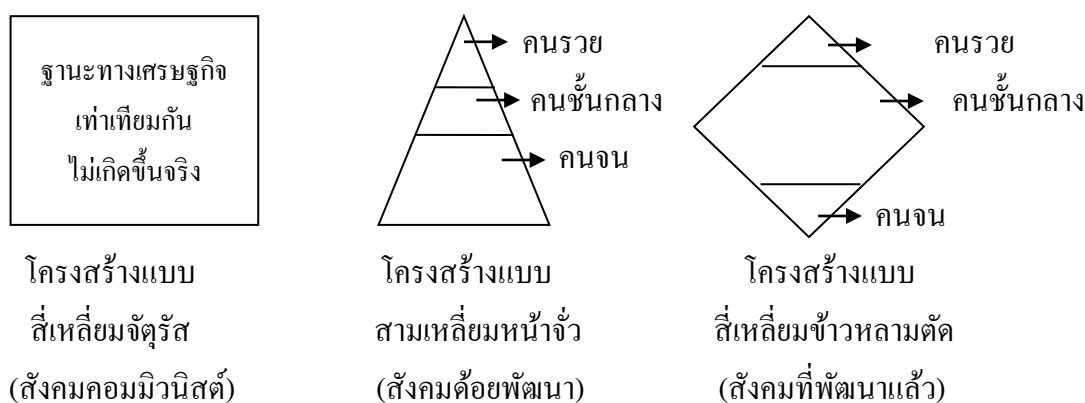
ภาพที่ 2-2 องค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ

ความสำคัญของนโยบายสาธารณะ มีดังนี้

Considine (1994) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะมีความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบายหรือรัฐบาล หากรัฐบาลกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านค่านิยมของสังคมและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชาชนจะทำให้รัฐบาลได้รับความศรัทธาเชื่อถือจากประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) จะยิ่งทำให้รัฐบาลได้รับ

การยอมรับและความนิยมจากประชาชนอย่างกว้างขวาง และความสำคัญต่อประชาชน เนื่องจากนโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตทางการเมือง เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ดังนั้นเมื่อนโยบายสาธารณะถูกนำไปปฏิบัติและปรากฏผลลัพธ์ตามเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนาจะทำให้ประชาชนได้รับความพอใจ เชื่อมั่นละสรัทธาต่อการบริหารงานของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น (Dye, 1984)

กล่าวโดยสรุป นโยบายสาธารณะที่ดีต้องสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของประชาชน เมื่อถูกนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเสมอภาคทั่วหน้า หากนโยบายสาธารณะมีลักษณะในทางตรงกันข้าม จะส่งผลให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ยากจน ค้อยการศึกษา และคุณภาพชีวิตต่ำ นอกจากนี้ ยังเป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศของรัฐบาลในด้านต่าง ๆ ด้วย (Friedrich, 1963) ในขณะที่ Easton (1953) กล่าวว่า เป้าประสงค์ของการพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนา คือทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากผลการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อขจัดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนให้หมดไป หรือลดช่องว่างให้เหลือน้อยที่สุด ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2-3 โครงสร้างระหว่างคนรวยและคนจน (Easton, 1953)

ดังนั้น รัฐบาลที่ดีจึงต้องพยายามกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการกระจายรายได้และเปลี่ยนแปลงโครงสร้างฐานะของประชากรจากแบบสามเหลี่ยมหน้าจั่วไปเป็นแบบสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด โดยกำหนดนโยบายส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างต่ำ 12 ปีขึ้นไป เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาทักษะวิชาชีพระดับสูงขึ้นไป จะทำให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรคงานให้แก่สังคมได้เป็นจำนวนมาก การเอารัดเอาเปรียบในสังคมจะลดน้อยลง เพราะประชาชนมีความรู้ความสามารถที่จะปกป้องตนเองให้รอดพ้นจาก

การเอารัดเอาเปรียบจากผู้อื่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ที่เป็นเป็นจริง (Prewith & Verba, 1983)

Anderson (1994) กล่าวว่า ถึงแม้ว่านโยบายสาธารณะจะมีความสำคัญกว้างขวางต่อการพัฒนาประเทศได้ดังกล่าวแล้ว แต่ความสำเร็จของนโยบายสาธารณะก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ เช่น การมีเป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยจะต้องมีหน่วยงานรับผิดชอบ การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีงบประมาณสนับสนุน การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และที่สำคัญที่สุดก็คือ ต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชน การที่ประชาชนให้การสนับสนุนนโยบายใด แสดงว่านโยบายนั้นสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของประชาชน การสนับสนุนจากประชาชนจะเป็นพลังสำคัญในการผลักดันให้นโยบายสาธารณะบรรลุเป้าหมาย

ประเภทของนโยบายสาธารณะ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะจาก สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2554) ผู้วิจัยสามารถที่จะสรุปประเภทของนโยบายสาธารณะได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-13 ประเภทของนโยบายสาธารณะ

นโยบาย	รายละเอียดนโยบาย
1. นโยบายมุ่งเน้นขอบเขตเฉพาะด้านและนโยบายมุ่งเน้นสถาบันกำหนดนโยบาย	1.1 นโยบายมุ่งเน้นขอบเขตเฉพาะด้าน เช่น นโยบายด้านการเมือง นโยบายด้านการบริหาร นโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านสังคม 1.2 นโยบายมุ่งเน้นสถาบันที่กำหนดนโยบาย สถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร สถาบันตุลาการ
2. นโยบายมุ่งเน้นเนื้อหาสาระและนโยบายมุ่งเน้นขั้นตอนการปฏิบัติ	2.1 นโยบายมุ่งเน้นเนื้อหาสาระ รัฐบาลมีประสงค์ที่จะทำอะไร เพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชน สิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์หรือต้นทุนต่อประชาชน หรืออาจประชาชนกลุ่มใดได้เปรียบหรือ 2.2 นโยบายมุ่งเน้นขั้นตอนการปฏิบัติ ลักษณะ จะเกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินการนโยบายว่าจะดำเนินการอย่างไร และใครเป็นผู้ดำเนินการดังนั้นนโยบายนี้จะครอบคลุมองค์การที่จะต้องรับผิดชอบการบังคับใช้นโยบาย

ตารางที่ 2-13 (ต่อ)

นโยบาย	รายละเอียดนโยบาย
<p>3. นโยบายมุ่งเน้นการควบคุมโดยรัฐและนโยบายมุ่งเน้นการควบคุมตนเอง</p>	<p>3.1 นโยบายมุ่งเน้นการควบคุมโดยรัฐ ลักษณะนโยบายประเภทนี้มุ่งเน้นกำหนดข้อจำกัดเกี่ยวกับพฤติกรรมของปัจเจกบุคคล ซึ่งเป็นการลดเสรีภาพหรือการใช้ดุลยพินิจที่จะกระทำสิ่งใดของผู้ถูกควบคุม เช่น นโยบายควบคุมอาวุธปืน วัตถุประสงค์ นโยบายควบคุมการพนัน นโยบายลดอุบัติเหตุจากการจราจรยานยนต์</p> <p>3.2 นโยบายมุ่งเน้นการควบคุมกำกับตนเอง ลักษณะมีลักษณะคล้ายคลึงกับนโยบายเน้นการควบคุมโดยรัฐ แต่แตกต่างกันคือมีลักษณะของการส่งเสริมการป้องกันผลประโยชน์และความรับผิดชอบของกลุ่มตน เช่น พรบ. วิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 พรบ. ทนายความ พ.ศ. 2528</p>
<p>4. นโยบายมุ่งเน้นการกระจายผลประโยชน์และนโยบายมุ่งเน้นการกระจายความเป็นธรรม</p>	<p>4.1 นโยบายมุ่งเน้นการกระจายผลประโยชน์ การจำแนกโดยใช้เกณฑ์การรับผลประโยชน์จากนโยบายของรัฐ เป็นนโยบายเกี่ยวกับการจัดสรรบริการหรือผลประโยชน์ให้กับประชาชนบางส่วนอย่างเฉพาะเจาะจง ซึ่งผู้รับผลประโยชน์อาจจะเป็นปัจเจกบุคคลกลุ่มคนองค์การ</p> <p>4.2 นโยบายมุ่งเน้นการกระจายความเป็นธรรม เป็นความพยายามของรัฐที่จะจัดสรรความมั่นคง รายได้ ทรัพย์สิน และสิทธิต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนอย่างเป็นธรรม เช่น นโยบายพื้นฐานไม่ต่ำกว่า 12 ปี นโยบายการจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์</p>
<p>5. นโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าสาธารณะ และนโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าเอกชน</p>	<p>5.1 นโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าสาธารณะ คือ การกำหนดสินค้าที่ไม่สามารถแยกกลุ่มผู้รับผลประโยชน์ออกจากนโยบายได้ เมื่อรัฐจัดสรรสินค้านั้นแล้วประโยชน์จะตกอยู่กับประชาชนทุกคนไม่จำกัดบุคคล</p> <p>5.2 นโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าเอกชน สินค้าเอกชนสามารถแยกกลุ่มผู้รับผลประโยชน์ออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ได้และสามารถเก็บค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการได้รับประโยชน์ได้โดยตรง เช่น การเก็บขยะของเทศบาล การไปรษณีย์โทรเลข</p>

ตารางที่ 2-13 (ต่อ)

นโยบาย	รายละเอียดนโยบาย
<p>6. นโยบายมุ่งเน้น เชิงวัตถุประสงค์ และนโยบาย มุ่งเน้นเชิงสัญลักษณ์</p>	<p>6.1 นโยบายมุ่งเน้นเชิงวัตถุประสงค์ เกิดขึ้นเพื่อจัดหาทรัพยากรหรืออำนาจ ที่จะให้ประโยชน์แก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ เช่น นโยบายช่วยเหลือเกษตรกร ที่ประสบอุทกภัย นโยบายปรับปรุงชุมชนแออัด</p> <p>6.2 นโยบายมุ่งเน้นเชิงสัญลักษณ์ เป็นลักษณะของนโยบายที่ ตรงกันข้ามกับนโยบายมุ่งเน้นเชิงวัตถุประสงค์คือเป็นนโยบายที่มีได้เป็นการ จัดสรรเชิงวัตถุประสงค์หรือสิ่งของที่จับต้องได้แต่เป็นนโยบายมุ่งเสริมสร้าง คุณค่าทางจิตใจให้แก่ประชาชน เช่น นโยบายรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อม นโยบายส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย</p>
<p>7. นโยบายมุ่งเน้น ลักษณะเสรีนิยมและ นโยบายมุ่งเน้นลักษณะ อนุรักษนิยม</p>	<p>7.1 นโยบายมุ่งเน้นลักษณะเสรีนิยม เป็นนโยบายที่เกิดจากการ ผลักดันของกลุ่มความคิดก้าวหน้าที่ต้องการจะเห็นการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมสมัยใหม่ที่มุ่งเน้น ความเสมอภาค เช่น นโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ นโยบายการ กระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>7.2 นโยบายมุ่งเน้นลักษณะอนุรักษนิยม แนวความคิดกลุ่มนี้จะอยู่ ในกลุ่มชนชั้นของสังคมกลุ่มความคิดเหล่านี้จะเห็นว่าสิ่งที่ดำรงอยู่นั้น ดีอยู่แล้วถ้าจะทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขควรทำแบบค่อยเป็นค่อยไป รักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เช่น นโยบายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจเพื่อผูกขาดการผลิตสินค้าและบริการ</p>
<p>8. นโยบายมุ่งเน้น ลักษณะสินค้าสาธารณะ และนโยบายมุ่งเน้น ลักษณะสินค้าเอกชน</p>	<p>8.1 นโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าสาธารณะ คือ การกำหนดสินค้า ที่ไม่สามารถแยกกลุ่มผู้รับผลประโยชน์ออกจากนโยบายได้เมื่อรัฐ จัดสรรสินค้านั้นแล้วประโยชน์จะตกอยู่กับประชาชนทุกคนไม่จำกัด บุคคล</p>

ตารางที่ 2-14 ประเภทของนโยบายสาธารณะจากนักวิชาการท่านอื่น ๆ

นักวิชาการ	ประเภทของนโยบายสาธารณะ
Lowi (1968)	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ (Regulatory policy) 2. นโยบายเกี่ยวกับการกระจายทรัพยากร (Distributive policy) 3. นโยบายเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรใหม่ (Redistributive policy)
Sharkansky (1970)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชั้นนโยบายสาธารณะ (Public policy) 2. ชั้นผลผลิตนโยบาย (Policy output) 3. ชั้นผลกระทบของนโยบาย (Policy impact)
Dror (1968)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชั้นการกำหนดนโยบายต้นแบบ (Metapolicy making stage) 2. ชั้นการกำหนดนโยบาย (Policy making stage) 3. ชั้นภายหลังกการกำหนดนโยบาย (Post policy making stage)
Easton (1953)	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้บังคับต่อบุคคลหรือกลุ่มโดยเฉพาะ 2. นโยบายที่มีผลกระทบ หรือบังคับใช้ต่อสมาชิกในสังคมทั้งหมด
Ripley and Franklin (1982)	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายภายในประเทศ (Domestic policy) มี 4 ประเภท คือ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 นโยบายกระจายความอยู่ดีกินดี (Distributive policy) 1.2 นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อจัดการผูกขาด (Competitive regulatory policy) 1.3 นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค (Protective regulatory policy) 1.4 นโยบายเกี่ยวกับการกระจายความเท่าเทียมกันในสังคม (Redistributive policy) 2. นโยบายด้านการต่างประเทศและการป้องกันประเทศ (Foreign & defense policy) มี 3 ประเภท คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 นโยบายด้านการเสริมสร้างและพัฒนากำลังทหาร (Structural policy) 2.2 นโยบายยุทธศาสตร์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (Strategies policy) 2.3 นโยบายเกี่ยวกับวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศ (Crisis policy)

จากการศึกษาประเภทของนโยบายสาธารณะในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปประเภทของนโยบายสาธารณะ ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ (Regulatory policy)
2. นโยบายเกี่ยวกับการกระจายทรัพยากร (Distributive policy)
3. นโยบายเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรใหม่ (Redistributive policy)
4. นโยบายส่งเสริมศีลธรรมอันดีของประชาชน (Ethics policy)

องค์ประกอบของนโยบายสาธารณะสมัยใหม่

ศศิชา สืบแสง (2549) กล่าวว่า องค์ประกอบของนโยบายสาธารณะนั้น จะต้องมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม โดยผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะ เป็นชุดของการกระทำที่มีแบบแผน ระบบ และกระบวนการอย่างชัดเจน เป็นการกระทำที่มีการสานต่ออย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจำนวนมาก (Ripley and Franklin, 1982) ต้องปรากฏเป็นจริง มิใช่เป็นเพียงการแสดงเจตนารมณ์หรือความตั้งใจ มีผลลัพธ์ในการ แก้ไขปัญหาที่สำคัญของสังคม หรือเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมและเป็นที่ยอมรับด้วยกฎหมาย สอดคล้องกับ ประโยชน์ ส่งกลิ่น (2555) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของนโยบายสาธารณะแบบใหม่ในเชิงปริกษาหาหรือ คือ ลักษณะของผู้มีส่วนร่วม 2 ประการ คือ ความหลากหลายของผลประโยชน์และการพึ่งพาซึ่งกันและกันของผลประโยชน์ ลักษณะของการสนทนาเชิงปริกษาหาหรือ 4 ประการ คือ ความชอบธรรม ความจริงใจ ความสามารถเข้าใจได้และความถูกต้อง ผลของการปริกษาหาหรือ 4 ประการ คือ การต่างตอบแทน ความสัมพันธ์ การเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ และการปรับตัวของระบบ 4 ประการ คือ การสร้างอัตลักษณ์ร่วม การสร้างความหมายร่วม การแก้ปัญหาแบบใหม่ และการสร้างนวัตกรรม (Easton, 1953)

การขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2553) ได้ตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะในสังคมไทย ไว้ว่า นโยบายสาธารณะสามารถริเริ่มและผลักดันโดยความริเริ่มของภาคประชาชน คนไทยมีโอกาสเรียนรู้และวิเคราะห์ปัญหา จากการรวมกลุ่มหรือการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก เมื่อได้ข้อเสนอทางออกแล้วสามารถนำไปสู่เวทีท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ ตามลำดับ และจำเป็นต้องมีความรู้ทางวิชาการหลายสาขา ต้องมีบุคคลหลายฝ่ายให้การสนับสนุน

สถาบัน (Dror, 1968) โดยที่เนื้อหาหรือประเด็นของนโยบายสาธารณะ เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพปัญหาของสังคม ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางการเงิน การคลัง และระบบการจัดการ

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะได้ว่า แนวทางกิจกรรม การกระทำ หรือการเลือกตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ทำการตัดสินใจและกำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อชี้้นำให้มีกิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการบริหารหรือกระบวนการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของประชาชน ซึ่งนโยบายสาธารณะจะเกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ การกระจายทรัพยากร การจัดสรรทรัพยากรใหม่ และการส่งเสริมศีลธรรมอันดีของประชาชน

แนวคิดนโยบายการคลัง นโยบายการเงิน และนโยบายทางเลือกสาธารณะ

ความหมายของนโยบายการคลัง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการคลังจากนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถที่จะสรุปความหมายของนโยบายการคลัง ได้ดังนี้

ตารางที่ 2-15 ความหมายของนโยบายการคลัง

นักวิชาการ	ความหมาย
วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2553)	เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายได้ รายจ่าย และการก่อหนี้สาธารณะของรัฐบาล เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทางเป้าหมาย และการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ
สุภาณี หาญพัฒนะนุสรณ์ (2559)	นโยบายการคลัง คือ นโยบายที่เกี่ยวกับการตัดสินใจของรัฐบาลในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการและอื่น ๆ และการหามาซึ่งรายได้ของรัฐบาล เป็นตัวกำหนดแนวทางเป้าหมายในการดำเนินงานของรัฐบาลเพื่อให้บรรลุผลหรือเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ต้องการ โดยที่การใช้จ่ายของรัฐบาล จะมีอยู่สองรูปแบบคือ รายจ่ายเพื่อการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล และเงินโอนของรัฐบาล สำหรับรายรับของรัฐบาลหลัก ๆ จะได้จากการจัดเก็บภาษี

ตารางที่ 2-15 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
Weil (2020)	เป็นนโยบายเกี่ยวกับการใช้จ่ายและรายได้ของรัฐ เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทาง เป้าหมาย และการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ นโยบายการคลังประกอบด้วย นโยบายภาษีอากร นโยบายด้านรายจ่าย นโยบายการก่อหนี้ และบริหารหนี้สาธารณะ และนโยบายในการบริหารเงินคงคลัง
Kramer (2019)	นโยบายการคลังเป็นวิธีการที่รัฐบาลปรับระดับการใช้จ่ายและอัตราภาษีเพื่อติดตามและมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของประเทศ มันเป็นกลยุทธ์ที่จะดำเนินนโยบายการเงินซึ่งธนาคารกลางมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินของประเทศ นโยบายทั้งสองนี้ถูกนำมาใช้ในการผสมผสานกันเพื่อกำหนดเป้าหมายทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นภาพรวมของการทำงานว่า ต้องตรวจสอบอย่างไรและการนำไปปฏิบัติอาจส่งผลกระทบต่อผู้คนในเศรษฐกิจได้อย่างไร
CFA Institute (2020)	นโยบายการคลัง หมายถึง การตัดสินใจของรัฐบาลเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีและค่าใช้จ่าย นโยบายการเงินและการคลังใช้เพื่อควบคุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจเมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาสามารถใช้เพื่อเร่งการเติบโตเมื่อเศรษฐกิจเริ่มชะลอตัวหรือเพื่อการเจริญเติบโตปานกลางและกิจกรรมเมื่อเศรษฐกิจเริ่มร้อนเกินไป นอกจากนี้ นโยบายการคลังสามารถใช้เพื่อกระจายรายได้และความมั่งคั่ง
Amadeo (2020)	นโยบายการคลังเป็นวิธีที่รัฐสภาและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกตั้งอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจโดยใช้การใช้จ่ายและการจัดเก็บภาษี มันถูกใช้ร่วมกับนโยบายการเงินที่ดำเนินการโดยธนาคารกลางและมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ โดยใช้ปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ย
Merriam-Webster (2020)	นโยบายทางการเงินของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับงบประมาณและวิธีการและเวลาของการกู้ยืมและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสินเชื่อของธนาคารกลาง

ตารางที่ 2-16 สักระยะที่ความหมายของนโยบายการคลัง

นักวิชาการ	ความหมาย					
	การใช้รายได้ รายจ่าย และการก่อหนี้สาธารณะ ของรัฐบาล	เป็นเครื่องมือสำคัญในการ กำหนดแนวทาง เป้าหมาย และการดำเนินงาน	เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทาง เศรษฐกิจ	การตัดสินใจของรัฐบาล เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี	ใช้เพื่อเร่งการเติบโตเมื่อ เศรษฐกิจจะขยายรายได้ และความมั่งคั่ง	
วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2553)	✓	✓	✓			
สุภาณี หาญพัฒนะนุสรณ์ (2559)	✓	✓	✓	✓		✓
Weil (2020)	✓	✓	✓			
Kramer (2019)	✓	✓	✓	✓		
CFA Institute (2020)	✓	✓	✓	✓		✓
Amadeo (2020)	✓	✓	✓	✓		
Merriam-Webster (2020)	✓	✓	✓			
รวม	7	7	7	4		2

จากความหมายของนโยบายการคลัง ของนักวิชาการในตารางสังเคราะห์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า นโยบายการคลัง คือ วิธีการที่รัฐบาลปรับระดับการใช้จ่ายและอัตราภาษีที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของประเทศ เป็นกลยุทธ์ที่ผสมผสานกันเพื่อกำหนดเป้าหมายทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นภาพรวมของการทำงานของนโยบายการคลัง ใช้เพื่อเร่งการเติบโตเมื่อเศรษฐกิจเริ่มชะลอตัว นอกจากนี้ นโยบายการคลังสามารถใช้เพื่อกระจายรายได้และความมั่งคั่งได้ด้วย

วัตถุประสงค์ของนโยบายการคลัง

CFA Institute (2020) กล่าวว่า นโยบายการคลังส่วนใหญ่แล้วมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ การจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด (Scarcity) รัฐบาลจึงต้องส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรระหว่างบุคคลแต่ละฝ่ายในระบบเศรษฐกิจให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการกระจายความเป็นธรรม ทั้งรายได้ ผลผลิต และการได้รับบริการจากรัฐ มากกว่านั้นยังเป็นการส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมถึงการรักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ พยายามรักษาระดับการออม การลงทุน อัตราดอกเบี้ย ค่าจ้าง ประสิทธิภาพการผลิต อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรให้สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ Kramer (2019) มองว่า เป็นเรื่องที่จะต้องมึนโยบายการคลังเพราะ นโยบายการคลังของรัฐบาล ถือเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพ และการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับ วันรักษ์ มิ่งมณีนาคน (2553) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นโยบายการคลัง (Fiscal policy) เป็นนโยบายเกี่ยวกับการใช้รายได้และรายจ่ายของรัฐเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทาง เป้าหมาย และการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเศรษฐกิจ การดำเนินนโยบายการคลังอาจใช้วิธีการต่าง ๆ อาทิ การเปลี่ยนแปลงการใช้จ่าย การเปลี่ยนแปลงแหล่งและวิธีการหารายได้ การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษี ฯลฯ เช่นเดียวกับ Amadeo (2020) ที่กล่าวว่า เครื่องมือของนโยบายการคลัง คือ งบประมาณแผ่นดิน ที่ประกอบด้วยประมาณการรายได้และรายจ่าย รวมทั้งการจัดหาเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามประมาณการรายจ่ายในช่วงระยะเวลา 1 ปี การจัดทำงบประมาณแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ งบประมาณสมดุล (Balanced budget) งบประมาณเกินดุล (Surplus budget) และงบประมาณขาดดุล (Deficit budget)

นโยบายการเงิน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการเงินจากนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถที่จะสรุปความหมายของนโยบายการเงินได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-17 ความหมายของนโยบายการเงิน

นักวิชาการ	ความหมาย
Kampon. & Nattapong. (2018)	นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการต่าง ๆ ในการกำหนดและควบคุมปริมาณเงินและสินเชื่อ ให้มีความเหมาะสมกับความต้องการ และความจำเป็นของระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพของราคา การส่งเสริมให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น การกระจายรายได้ที่เป็นธรรม การรักษาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการชำระเงินระหว่างประเทศ

ตารางที่ 2-17 (ต่อ)

นักวิชาการ	ความหมาย
ธนาคารแห่งประเทศไทย (2563)	นโยบายที่ธนาคารกลางใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุม ปริมาณเงิน (Money supply) อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rate) และต้นทุนของเงิน (อัตราราคดอกเบี้ย หรือ Interest rate) ทำโดยการปรับลด-เพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจที่จะมีผลต่อการกำหนดทิศทางของอัตราแลกเปลี่ยนให้แข็งค่าหรืออ่อนค่า และการปรับลด-เพิ่มของอัตราราคดอกเบี้ย ซึ่งเป็นหน้าที่ของธนาคารกลาง หรือธนาคารแห่งประเทศไทยในการกำหนดทิศทางของการดำเนินนโยบายการเงิน
ธิดารัตน์ สืบญาติ (2563)	เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ธนาคารกลางพัฒนาขึ้นมา เพื่อใช้ในการควบคุมดูแลปริมาณเงินและทิศทางของอัตราราคดอกเบี้ย เพื่อบรรลุเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ
Luxsanakul-ton (2018)	นโยบายการเงิน ถูกกำหนดแบ่งค์ชาติ เป็นนโยบายที่ว่าด้วยเรื่องปริมาณการเงินในระบบเศรษฐกิจ หากมีปริมาณเงินในระบบมากเกินไป ก็อาจส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ แต่หากมีน้อยเกินไป ก็อาจส่งผลให้เกิดภาวะเงินฝืดตามมาอีก จึงต้องทำการควบคุมปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจให้มีความเหมาะสม
Amadeo (2020)	นโยบายการเงิน คือ การกระทำและการสื่อสารของธนาคารกลางที่จัดการปริมาณเงิน ซึ่งรวมถึงเครดิตเงินสด เช็ค และกองทุนรวม ตลาดเงิน สิ่งสำคัญที่สุดของรูปแบบของเงินเหล่านี้คือเครดิต มันรวมถึงสินเชื่อพันธบัตรและการจำนอง
European central bank (2020)	นโยบายการเงินเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของธนาคารกลางที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนและความพร้อมของเงินในระบบเศรษฐกิจ

ตารางที่ 2-18 สัจเคราะห์ความหมายของนโยบายการเงิน

นักวิชาการ	ความหมาย					
	การตัดสินใจของ ธนาคารกลาง	การกำหนดและควบคุม ปริมาณเงินและสินเชื่อ	การปรับลด-เพิ่มปริมาณ เงินในระบบเศรษฐกิจ	เพื่อบรรลุเป้าหมาย การขยายตัวทางเศรษฐกิจ	อย่างมีเสถียรภาพ	การส่งเสริมให้มีการจ้าง งานเพิ่มขึ้น การกระจาย รายได้ที่เป็นธรรม
Kampon & Nattapong (2018)	✓	✓	✓	✓		✓
ธนาคาร แห่งประเทศไทย (2563)	✓	✓	✓	✓		
ธิดารัตน์ สืบญาติ (2563)	✓	✓	✓	✓		
Luxsanakulton (2018)	✓	✓	✓	✓		
Amadeo (2020)	✓	✓	✓	✓		
European central bank (2020)	✓	✓	✓	✓		
รวม	6	6	6	6		1

จากความหมายของนโยบายการเงินของนักวิชาการในตารางสังเคราะห์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า นโยบายการเงิน คือ การตัดสินใจของธนาคารกลางเกี่ยวกับการกำหนดและควบคุมปริมาณเงินและสินเชื่อ โดยการปรับลดหรือเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ เพื่อบรรลุเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ รวมถึงการส่งเสริมให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น การกระจายรายได้ที่เป็นธรรมในประเทศ

European central bank (2020) กล่าวว่า นโยบายการเงิน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ นโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นการแก้ไขเงินฝืดของรัฐบาล โดยใช้เครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ เพื่อเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ให้เหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจในขณะนั้น

เป็นการเพิ่มอำนาจการซื้อให้ประชาชน เป็นการกระตุ้นให้เศรษฐกิจฟื้นตัว ทำให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น จูงใจให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น การจ้างงานเพิ่มขึ้น ผลผลิตเพิ่มรายได้ประชาชนสูงขึ้น ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาภาวะเงินฝืด และนโยบายการเงินแบบเข้มงวด หรือแบบรัดตัว เป็นการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อของรัฐบาล โดยใช้เครื่องมือการเงินต่าง ๆ เพื่อลดปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น คือ ลดอำนาจการซื้อของประชาชน เป็นการแก้ไขปัญหาภาวะเงินเฟ้อ โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย (2563) ได้กำหนดทิศทางของการดำเนินนโยบายการเงิน แบ่งเป็น นโยบายการเงินแบบขยายตัว (Expansionary monetary policy) โดยการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสำรองที่ต้องดำรง (Reserve ratio) ของธนาคารพาณิชย์ซึ่งหมายถึง เงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ต้องฝากไว้กับธนาคารกลาง การซื้อขายหลักทรัพย์ หรือพันธบัตรของธนาคารกลางกับภาคเอกชน (Open market operation) รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอัตราซื้อลด (Discount rate) คือการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารกลางคิดจากธนาคารพาณิชย์ การดำเนินนโยบายแบบขยายตัวจะทำได้โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมซึ่งจะมีผลทำให้เงินสำรองของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกัน ก็มีการขอความร่วมมือให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติตาม (Moral suasion) เช่น การขอให้ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อให้กับกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประเภทที่มีความสำคัญ เช่น ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ (SMEs) เป็นต้น (Amadeo, 2020) ในขณะที่ นโยบายการเงินแบบหดตัว (Contractionary monetary policy) จะทำได้โดยการลดปริมาณเงิน ผ่านช่องทางการเพิ่มอัตราเงินสำรอง การขายหลักทรัพย์ให้แก่ภาคเอกชน และการเพิ่มอัตราซื้อลด ซึ่งจะเป็นการดูดเงินออกจากระบบเศรษฐกิจ ธนาคารกลางมักจะเลือกทำในยามที่ประเมินว่าเศรษฐกิจร้อนแรงเกินไปจนอาจเกิดผลเสียตามมาภายหลัง เช่น ในสภาวะที่ฟองสบู่ในตลาดอสังหาริมทรัพย์ หรือในช่วงสภาวะเงินเฟ้อสูง เป็นต้น (European central bank, 2020)

ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทางเลือกสาธารณะจากนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถที่จะสรุปแนวคิดเกี่ยวกับทางเลือกสาธารณะได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-19 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับทางเลือกสาธารณะ

นักวิชาการ	แนวคิด
<p>Thermonick เรืองจรัส (2560)</p>	<p>ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ (Public choice theory) มุ่งเน้นที่จะเอาจุดแข็งของเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ เข้ามาใช้ในกรปรับปรุงการบริหารราชการ นำเอากลไกตลาด การตรวจสอบถ่วงดุลมาใช้ในการบริหารภาครัฐ ในภาคเอกชน ผู้บริโภคมักมีทางเลือก (Exit) มาก เช่นเมื่อไม่พอใจในการบริโภคร้านใด ก็ไปใช้บริการในร้านอื่นแทน มีทางเลือกที่จะต่อว่าได้ เป็นต้น แต่ในงานราชการผู้รับบริการไม่มีทางเลือก แต่กลับถูกเลือกปฏิบัติ ไม่มีความเป็นธรรม ดังนั้น ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ จึงเสนอทางเลือกให้กับประชาชน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ สะดวก โปร่งใส รับผิดชอบ ตรวจสอบถ่วงดุลได้ ในการให้บริการประชาชน ทฤษฎีนี้เป็นการออกแบบการบริการที่ให้ทางเลือกกับประชาชน ให้อำนาจประชาชนมีอำนาจในการ Voice เป็นหัวใจของการบริหารภาครัฐ</p>
<p>หนูเพชร จิตตะบุตร (2560)</p>	<p>ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ (Public choice theory) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า เป็นสหวิทยาการ ต้องการความรู้จากเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา การบริหารธุรกิจ มาใช้ประยุกต์ ปรับปรุงการบริหารภาครัฐให้ดีขึ้น</p>
<p>Felkins (2017)</p>	<p>จุดหมายของทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ คือ ต้องการให้ประชาชนได้รับการ บริการจากรัฐโดยเท่าเทียมกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติ สุจริต โปร่งใส และมีความรับผิดชอบ และที่สำคัญ คือให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานของรัฐ ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ จึงเป็นสหวิทยาการ ที่ต้องการความรู้จากศาสตร์ต่าง ๆ เช่น เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา การบริหารธุรกิจ มาใช้ประยุกต์ ปรับปรุงการบริหาร ภาครัฐให้ดีขึ้น</p>

ตารางที่ 2-19 (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิด
ศุภชัย ยวาทะประภาส และ ปิยกร หวังมหาพร (2552)	การกำหนดทางเลือกนโยบายสาธารณะ นอกจากจะเป็น การประนีประนอมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้ว ในอีกด้านหนึ่ง การใช้เกณฑ์ในการกำหนดทางเลือก ได้แก่ เกณฑ์ประสิทธิภาพ เกณฑ์ประสิทธิผล เกณฑ์ความพอเพียง เกณฑ์ความเสมอภาค เกณฑ์ ความสามารถในการตอบสนอง และเกณฑ์ความเหมาะสม ซึ่งการใช้เกณฑ์ ต่าง ๆ เหล่านี้เหมาะสม ย่อมจะทำให้ได้ทางเลือกที่สมเหตุสมผล และนำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตารางที่ 2-20 สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับทางเลือกสาธารณะ

นักวิชาการ	แนวคิด					
	เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ เข้ามาใช้ ในการปรับปรุงการบริหาร ราชการ	นำเอากลไกตลาด การ ตรวจสอบถ่วงดุลมาใช้ใน การบริหารภาครัฐ	การเพิ่มทางเลือกให้กับ ประชาชน	สร้างความเป็นธรรมและ เท่าเทียม	การให้อำนาจประชาชน มากขึ้น	
ธรรมรักษ์ เรืองจรัส (2560)	✓	✓	✓	✓	✓	
หนูเพชร จิตตะบุตร (2560)	✓	✓	✓	✓	✓	
Felkins (2017)	✓	✓	✓	✓	✓	
ศุภชัย ยวาทะประภาส และปิยกร หวังมหาพร (2552)	✓	✓	✓	✓	✓	
รวม	4	4	4	4	4	

จากแนวคิดเกี่ยวกับทางเลือกสาธารณะของนักวิชาการในตารางสังเคราะห์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ทางเลือกสาธารณะ เป็นการกำหนดทางเลือก เป็นการประนีประนอม โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้ว ในอีกด้านหนึ่ง โดการใช้เกณฑ์ด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความพอเพียง ความเสมอภาค ความสามารถในการตอบสนอง และความเหมาะสม ด้วยความเหมาะสม ซึ่งจะช่วยทำให้เกิดทางเลือกที่สมเหตุสมผล และนำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้

หนูเพชร จิตตะบุตร (2560) กล่าวไว้สอดคล้องกับ Felkins (2017) ว่า ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ มีฐานคติ (Assumption) มาจากปัจเจกบุคคลเป็นคนที่เห็นแก่ตัว ต้องการแสวงหาประโยชน์สูงสุด ทางเลือกสาธารณะจึงเสนอสิ่งจูงใจ (Incentives) เน้นการสร้างสิ่งจูงใจทางบวก (Positive incentives) ซึ่งการจัดระบบการบริหารให้มีความสะดวก มีความเสมอภาค มีความเป็นธรรม มีความโปร่งใสสุจริต เกิดความพึงพอใจประหยัดค่าใช้จ่ายของประชาชน สร้างรายได้แฝงให้ประชาชน มีการจัดระบบให้รับฟังความต้องการของประชาชน ถ้าประชาชนรู้ ประชาชนก็จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ต้องมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่ถูกต้อง ในขณะที่ ธรรมรักษ์ เรืองจรัส (2560) กล่าวว่า ระเบียบกฎเกณฑ์ (Regulation) เป็นเรื่องของการกระทำความผิดที่เป็นความผิดโดยตัวของมันเอง และความผิดที่บัญญัติขึ้นภายหลัง ในขณะเดียวกัน ทางเลือกสาธารณะยิ่งต่างยิ่งสนองต่อความต้องการได้ดีกว่า และทางเลือกสาธารณะเสนอให้มีการขยายจากน้อยไปมาก มีการกระจายอำนาจ (Decentralization) มีตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and balance) รวมอำนาจ (Centralization) ในบางกิจกรรมของรัฐ รวมถึงหลักการซ้ำเสริมและซ้ำซ้อน (Redundancy & duplication) ซ้ำเสริม เช่น โรงพยาบาลต้องมีระบบปั่นไฟ เพื่อความมีเสถียรภาพมากขึ้น (ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหาพร, 2552)

โดยสรุปแล้ว ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ ที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐศาสตร์ โดยมีแนวคิดที่ว่าเจ้าหน้าที่มีแรงจูงใจที่เป็นแรงจูงใจที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตัว (Self interest) มากกว่าผลประโยชน์สาธารณะ (Public interest) ดังนั้น เจ้าหน้าที่รัฐทำงานในระบบราชการได้ไม่ดี เพราะต้องการอรรถประโยชน์ของตัวเองมากที่สุด (Utility maximization) ในต้นทุนของหน่วยงาน เช่นเดียวกับนักการเมือง ที่ต้องการคะแนนเสียงและเงินให้มากที่สุด ผลลัพธ์ที่ดีเป็นการให้บทบาทที่สำคัญในแรงผลักดันของตลาด มากกว่าบทบาทของรัฐ มีหลักฐานสนับสนุนอย่างมากมายว่าตลาดของเอกชนนั้นดีกว่าตลาดของรัฐอย่างแน่นอน ถ้าลดบทบาทของรัฐในการจัดหาสินค้าและบริการลง เศรษฐกิจในภาครวมจะได้รับการประโยชน์มาก ดังนั้น ตลาดจึงเป็นกลไกที่ดีกว่าที่ใช้ในความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) มากกว่าระบบราชการที่ไม่มีใครรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

ทางเลือกสาธารณะ จึงทำให้ประชาชนมีทางเลือกมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการแข่งขันเช่นเดียวกับภาคเอกชน

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavioral economics)

ความหมายของเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรม

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรม จากนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถที่จะสรุปแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรมได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-21 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม

นักวิชาการ	แนวคิด
มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช (2560)	การวิเคราะห์ในเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรมเกิดจากการตั้งข้อสังเกตที่ว่ามนุษย์ไม่ได้มีความเป็นของเหตุของผล มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิต การบริโภค และอื่น ๆ นักเศรษฐศาสตร์กระแสหลักมีมุมมองพฤติกรรมของคน ในด้านบวกมากกว่านักเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรม เพราะนักเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรมมองว่า การตัดสินใจของมนุษย์มีขีดจำกัดหลาย ๆ อย่าง มีความสับสน มีความไม่เป็นเหตุเป็นผล (Irrationality) ทำให้การตัดสินใจหลาย ๆ อย่างในชีวิตอาจจะผิดพลาด และถ้าเริ่มจากจุดที่ยอมรับว่ามีขีดจำกัดต่าง ๆ ก็จะนำไปสู่การหาแนวทางที่จะปรับปรุงให้การตัดสินใจมีเหตุและผลมากขึ้น
นรชิต จิรสังขธรรม (2559)	เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม ถือเป็นการศึกษาแนวทางใหม่ที่ผนวกจิตวิทยา ร่วมกับวิธีการทดลองให้เข้ามาสู่เศรษฐศาสตร์ โดยมีพื้นฐานความคิดที่ปฏิเสธความมีเหตุผลของเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก ที่มองว่ามนุษย์สามารถจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภายใต้ข้อมูลที่ครบถ้วนและมีพฤติกรรมที่คงเส้นคงวา)
Sookprecha (2017)	เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมมุ่งความสนใจไปที่การตัดสินใจด้วยเหตุผลที่มีความจำกัด ขององค์กรและบุคคล แบบจำลองพฤติกรรมที่ใช้ในสาขาจะรวมความรู้ความเข้าใจจากสาขาวิชาการต่าง ๆ รวมทั้งจิตวิทยา ประสาทวิทยาศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์จุลภาค

ตารางที่ 2-21 (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิด
Thaler (2016)	คนส่วนใหญ่ตัดสินใจแบบมนุษย์และไม่ได้ตัดสินใจแบบนักเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมมากมายของมนุษย์จริง ๆ นั้นขัดแย้งกับข้อสมมติทั่วไปของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่ว่าคนเรามีเหตุมีผลและเห็นแก่ตัว
Ariely (2015)	นักเศรษฐศาสตร์กระแสหลักมีมุมมองพฤติกรรมของคน ในด้านบวกมากกว่านักเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรม เพราะนักเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรมมองว่า การตัดสินใจของมนุษย์ มีขีดจำกัดหลาย ๆ อย่าง มีความสับสน มีความไม่เป็นเหตุเป็นผล (Irrationality) ทำให้การตัดสินใจหลาย ๆ อย่างในชีวิตอาจจะผิดพลาด และถ้าเริ่มจากจุดที่ยอมรับว่ามีขีดจำกัดต่าง ๆ ก็จะนำไปสู่การหาแนวทางที่จะปรับปรุงให้การตัดสินใจมีเหตุและผลมากขึ้น
Samson (2020)	เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมศาสตร์ศึกษาผลกระทบของปัจจัยทางจิตวิทยา ความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ วัฒนธรรมและสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของบุคคลและสถาบันและวิธีการตัดสินใจเหล่านั้นแตกต่างจากการตีความโดยทฤษฎีคลาสสิก ความไร้ประสิทธิภาพของตลาด สิ่งเหล่านี้รวมถึงการตัดสินใจที่ผิดพลาดและไม่สมเหตุสมผล

ตารางที่ 2-22 สังกะระห์แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม

นักวิชาการ	แนวคิด						
	ผลกระทบของปัจจัยทางจิตวิทยา	ผลกระทบของปัจจัยทางความรู้ความเข้าใจ	วัฒนธรรมและสังคม	การตัดสินใจทางเศรษฐกิจ	การตัดสินใจที่ผิดพลาดและไม่สมเหตุสมผล	เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดด้านการตัดสินใจ	
มหาวิทยาลัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
สุโขทัยธรรมมาธิราช (2560)							

ตารางที่ 2-22 (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิด						
	ผลกระทบของปัจจัยทางจิตวิทยา	ผลกระทบของปัจจัยทางความรู้ความเข้าใจ	วัฒนธรรมและสังคม	การตัดสินใจทางเศรษฐกิจ	การตัดสินใจที่ผิดพลาดและไม่สมเหตุสมผล	เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดด้านการตัดสินใจ	
นรชิต จิรสิทธิ์ธรรม (2559)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Sookprecha (2017)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Thaler (2016)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Ariely (2015)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Samson (2020)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
รวม	6	6	6	6	6	6	

จากแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมของนักวิชาการในตารางสังเคราะห์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมศาสตร์ เป็นการศึกษาผลกระทบของปัจจัยทางจิตวิทยา ความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ วัฒนธรรมและสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของบุคคลและสถาบันและวิธีการตัดสินใจเหล่านั้นแตกต่างจากการตีความโดยทฤษฎีคลาสสิก ความรู้ประสิทธิภาพของตลาด สิ่งเหล่านี้รวมถึงการตัดสินใจที่ผิดพลาดและไม่สมเหตุสมผล รวมถึงเกี่ยวข้องกับข้อจำกัดด้านการตัดสินใจที่จะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจได้

ทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม

1. ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล

Becker (1978) กล่าวว่า ในโลกอุดมคติค่าเริ่มต้นเฟรมและจุดยี่ดราคาจะไม่มีผลต่อการเลือกของผู้บริโภค การตัดสินใจของเราจะเป็นผลมาจากการชั่งน้ำหนักอย่างระมัดระวังของต้นทุนและผลประโยชน์และได้รับแจ้งจากการตั้งค่างที่มีอยู่ เราจะทำการตัดสินใจที่ดีที่สุดเสมอ ในปี 1976 (พ.ศ. 2521) หนังสือ The Approach approach ต่อพฤติกรรมมนุษย์นักเศรษฐศาสตร์ Becker (1978) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่เป็นที่รู้จักในชื่อเสาหลักของทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล

โดยทฤษฎีนี้สันนิษฐานว่า มนุษย์มีความชอบที่มั่นคงและมีส่วนร่วมในการเพิ่มพฤติกรรม เบกเกอร์เชื่อว่า สาขาสังคมวิทยาสามารถเรียนรู้จากสมมติฐาน “เหตุผลของมนุษย์” ที่สนับสนุน โดยนักเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิกตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 อย่างไรก็ตามทศวรรษของปี 1970 ก็เห็นจุดเริ่มต้นของการไหลของความคิดที่ตรงกันข้ามกัน

2. ทฤษฎีความคาดหวัง

Kahneman and Tversky (1979) กล่าวว่า ในขณะที่ความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อสาขาอื่น ๆ ในสังคมศาสตร์จากภายในสู่ภายนอก นักจิตวิทยาเสนอการตรวจสอบความเป็นจริงภายนอกเพื่อการคิดเชิงเศรษฐกิจ Amos tversky และ Daniel Kahneman ตีพิมพ์เอกสารจำนวนหนึ่งที่ดูเหมือนจะบ่อนทำลายความคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ที่ยึดถือเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก บางทีพวกเขาอาจรู้จักกันดีที่สุดสำหรับการพัฒนาทฤษฎีการคาดหวัง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจนั้นไม่เหมาะสมที่สุดเสมอไป ความเต็มใจที่จะรับความเสี่ยงของเรานั้นได้รับอิทธิพลจากวิธีการที่มีการเลือกรอบกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับบริบท

3. ทฤษฎีเหตุผลที่ถูกกำหนดไว้

Simon (1982) และ Kahneman (2011) กล่าวว่า Kahneman & Tversky (1979) นักคิดสมัยศตวรรษที่ 18 และ 19 ได้ให้ความสนใจกับการใช้ชีวิตทางเศรษฐกิจ นักวิชาการระหว่างการปฏิวัตินีโอคลาสสิกในช่วงเปลี่ยนศตวรรษที่ 20 แต่พยายามเลียนแบบวิทยาศาสตร์ธรรมชาติมากขึ้น เนื่องจากพวกเขาต้องการสร้างความแตกต่างจากจิตวิทยาที่ไร้วิทยาศาสตร์ความสำคัญของเศรษฐศาสตร์ที่มีข้อมูลทางจิตวิทยานั้นสะท้อนให้เห็นในภายหลังในแนวคิดขอบเขตของความเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับงานของเฮร์เบิร์ต ไชมอน ในปี 1950 (พ.ศ. 2493) จากมุมมองนี้จิตใจของเราจะต้องเข้าใจเมื่อเทียบกับสภาพแวดล้อมที่พวกเขาพัฒนา การตัดสินใจไม่เหมาะสมที่สุดเสมอไป มีข้อจำกัด ในการประมวลผลข้อมูลมนุษย์เนื่องจากข้อ จำกัด ด้านความรู้ (หรือข้อมูล) และความสามารถในการคิดคำนวณ

4. ทฤษฎีสองระบบ

Kahneman (2011) ใช้กรอบทฤษฎีสองระบบ เพื่ออธิบายว่าทำไมการตัดสินใจและการตัดสินใจของเรานั้นจะไม่สอดคล้องกับแนวคิดทางการของความมีเหตุผล ระบบ 1 ประกอบด้วยกระบวนการคิดที่ใช้แรงงานอัตโนมัติจากประสบการณ์และไม่รู้สึกตัว ระบบที่ 2 สะท้อนการควบคุมการไตร่ตรองและการวิเคราะห์มากขึ้น การตัดสินใจที่ได้รับอิทธิพลจากระบบที่ 1 นั้นมีรากฐานมาจากการแสดงผลที่เกิดจากเนื้อหาทางจิตใจที่เข้าถึงได้ง่าย ในทางกลับกันระบบที่ 2 ตรวจสอบหรือให้การตรวจสอบการทำงานของจิตและพฤติกรรมที่เปิดเผยมักจะไม่ประสบความสำเร็จ

5. ทฤษฎีมิติชั่วคราว

Frederick, Loewenstein and O'Donoghue (2002) กล่าวว่า อีกหนึ่ง โดเมนที่สำคัญ คือ มิติเวลาสำหรับการประเมินและการตั้งค่าของมนุษย์ พื้นที่นี้ยอมรับว่า ผู้คนมีอคติต่อผู้คาดการณ์ในปัจจุบันและอนาคตที่ไม่ดีจากประสบการณ์ในอนาคต การรับรู้คุณค่าและพฤติกรรม

สรุปว่า เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมนั้นมีแนวคิดที่ว่า มนุษย์มีการเลือกไม่เป็นเหตุผลและมีความเอนเอียงได้ เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมเป็นแนวคิดที่ค่อนข้างใหม่ในไทย แต่ก็ได้เริ่มมีคนพูดถึงกันบ้าง โดยการร่วมมือทางสังคม ทำให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดทางสังคม แต่คนมักไม่ทำกัน เพราะการละเมียดจากความเห็นแก่ตัวทำให้เขาได้รับประโยชน์มากขึ้น ตัวอย่างเช่น ในกรณีการดูคอนเสิร์ต ถ้าหากทุก ๆ คนทำตามกฎคือนั่งเป็นระเบียบ สังคมโดยรวมจะได้ประโยชน์ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากมีคนหนึ่งยืนขึ้น คนนั้นจะได้รับประโยชน์มากจากการมองเห็นที่ชัดเจน โดยคนอื่นสูญเสียประโยชน์ไปอย่างมากด้วยเช่นกัน และสิ่งนี้อาจตามมาคือทุกคนลุกขึ้น ดังนั้นผู้ที่เลือกร่วมมือทำตามกฎแล้วให้สังคมได้ประโยชน์ได้รับประโยชน์สูงสุดร่วมกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สันติชัย น้อยสกุล และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ได้ศึกษาการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ กลุ่มธุรกิจบริการ โดยใช้ทฤษฎีการตั้งราคาหลักทรัพย์ (CAPM) เป็นการวิเคราะห์การลงทุนหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญกลุ่มธุรกิจบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้รูปแบบการกำหนดราคาสินทรัพย์ทุน (CAPM) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของอัตราผลตอบแทน และความเสี่ยงจากการลงทุนหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจบริการ และเพื่อเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทน และความเสี่ยงของหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจบริการกับอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุน ผลการศึกษาพบว่า หลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจบริการมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้าต่ำกว่า 1 แต่มากกว่า 0 มีความสัมพันธ์เชิงบวกหลักทรัพย์ดังกล่าวมีความเสี่ยงน้อยกว่าตลาด ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ สูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ นักลงทุนสามารถลงทุนในหลักทรัพย์เหล่านี้ได้

ชัชศรีณย์ โชคเจริญพิษฐ และกิตติพันธ์คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ได้ศึกษาการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์โดยใช้ตัวแบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (CAPM) การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ โดยใช้

แบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ CAPM (Capital asset pricing model) กับอัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ หลักทรัพย์ที่นำมาทำการศึกษา คือ หลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ หมวดธุรกิจสื่อและ สิ่งพิมพ์ ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 6 หลักทรัพย์ ได้แก่ SE-ED บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน), SMM บริษัท สยามอินเตอร์ มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน), SPORT บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน), TBSP บริษัท ไทยบริดจ์ ซีเลียริตี้ พรินต์ติ้ง จำกัด (มหาชน), TH บริษัท ดงฮั่ว คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด (มหาชน), TKS บริษัท ที.เค.เอส. เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) วิธีการวิจัย โดยใช้ข้อมูลทฤษฎีภูมิเป็นรายวันในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2555 (รวมเป็นระยะเวลา 489 วันทำการ) และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การวิเคราะห์จากทฤษฎี CAPM (Capital asset pricing model) ผลการวิจัยพบว่าหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ หลักทรัพย์ที่มีอัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่าอัตราผลตอบแทนของตลาด มีจำนวน 4 หลักทรัพย์ คือ TH, SMM, TBSP และ TKS โดยหลักทรัพย์เหล่านี้มีมูลค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (Undervalued) ส่วนหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการธุรกิจสื่อ และสิ่งพิมพ์ที่มีอัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยหลักทรัพย์นี้มีมูลค่าสูงกว่าที่ควรจะเป็น (Overvalued) มีจำนวน 2 หลักทรัพย์คือ SEED และ SPORT

นุศรา วีระสุนทร และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิต โดยใช้แบบจำลอง CAPM โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนที่ได้รับของหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิตกับความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนที่ได้รับของตลาด และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนที่ต้องการกับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า หลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิตที่ผู้ลงทุนควรลงทุนซื้อ มี 3 หลักทรัพย์ โดยหลักทรัพย์เหล่านี้มีมูลค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (Undervalued) ส่วนหลักทรัพย์ที่ควรขายมี 3 หลักทรัพย์ โดยหลักทรัพย์เหล่านี้มีมูลค่าสูงกว่าที่ควรจะเป็น (Overvalued) และในบางหลักทรัพย์ มีค่าสัมประสิทธิ์เบต้าต่ำกว่า 1 แต่มากกว่า 0 มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก หลักทรัพย์ดังกล่าวมีความเสี่ยงน้อยกว่าตลาด ซึ่งแสดงว่า ผลตอบแทนของหลักทรัพย์นั้น มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนของตลาดในสัดส่วนที่น้อยกว่ากล่าวได้ว่าเป็นทรัพย์สินเชิงรับ (Defensive security)

นันทพงษ์ มยุรศักดิ์ (2555) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ อัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง การประเมินราคาหุ้น และการจัดพอร์ต การลงทุนในหุ้น กลุ่มพลังงาน โดยวิธี CAPM การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ศึกษาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์พลังงาน โดยใช้ตัวแบบการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (Capital asset pricing model: CAPM) 2) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานแต่ละตัวในปัจจุบันราคาสูงหรือต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และประยุกต์ใช้ในการจัดพอร์ตการลงทุน การวิจัยศึกษากลุ่มพลังงานในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษากลุ่มพลังงานทั้งหมด 25 หลักทรัพย์ (AI, AKR, BAFS, BANPU, BCP, DEMCO, EASTW, EGCO, ESSO, GLOW, IRPC, LANNA, MDX, PTT, PTTEP, RATCH, RPC, SCG, SGP, SOLAR, SPCG, SUSCO, TCC, TOP, TTW) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนแรก คือ อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลและตัวเงินคลัง 3 ปีใช้แทนหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk free rate) ส่วนที่สอง คือ ข้อมูลราคาปิดของตลาด หลักทรัพย์และราคาปิดของหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน ส่วนที่สาม คือ อัตราผลตอบแทนที่พยากรณ์โดยเฉลี่ย 1 ปีข้างหน้า ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้แบบการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (Capital asset pricing mode I: CAPM) และทำการเปรียบเทียบกับอัตราผลตอบแทนที่พยากรณ์โดยเฉลี่ย เพื่อใช้ในการ ประยุกต์ใช้ในการจัดพอร์ตการลงทุน ผลการศึกษาพบว่า การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน จะสอดคล้องตามทฤษฎี CAPM คือ หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง (ค่า β สูง) จะให้อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังสูงตามไปด้วย และหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ (ค่า β ต่ำ) ก็จะให้อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังต่ำ โดยหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงและความเสี่ยงสูง คือหลักทรัพย์ Solar ซึ่งให้ผลตอบแทนเท่ากับ 138.048 เปอร์เซ็นต์ ที่ความเสี่ยงเท่ากับ 1.672 ในขณะที่เดียวกันหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานอัตราผลตอบแทนต่ำและความเสี่ยงต่ำ คือหลักทรัพย์ RATCH ซึ่ง ให้ผลตอบแทนเท่ากับ 13.265 เปอร์เซ็นต์ ที่ความเสี่ยงเท่ากับ 0.127 ส่วนการตัดสินใจการลงทุนตามประเภทของ นักลงทุนพบว่า กลุ่มหลักทรัพย์พลังงานมีจำนวนทั้งสิ้น 12 หลักทรัพย์ (AKR, BANPU, BCP, ESSO, IRPC, MDX, PTT, RPC, SGP, SOLAR, SUSCO, TOP) ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่ต้องการรายปีมีมากกว่า ตลาดหลักทรัพย์และมีค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) มีค่ามากกว่า 1 ($\beta > 1$) กลุ่มหลักทรัพย์นี้จะเหมาะกับนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยงจากการลงทุน (Risk lover) โดยหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานที่ให้ค่าอัตราผลตอบแทนสูงที่สุด และมีค่าเบต้า (β) สูงสุด คือหลักทรัพย์ Solar ส่วนหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานที่ให้อัตราผลตอบแทน ต่ำที่สุด และมีค่าเบต้า (β) ต่ำสุด คือ หลักทรัพย์ BCP กลุ่มหลักทรัพย์พลังงานมีจำนวนทั้งสิ้น 13 หลักทรัพย์ (AI, BAFS, DEMCO, EASTW, EGCO, GLOW, LANNA, PTTEP, RATCH, SCG, SPCG, TCC, TTW) ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่ต้องการรายปีมีน้อยกว่าตลาด

หลักทรัพย์และค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) มีค่าน้อยกว่า 1 ($\beta < 1$) กลุ่มหลักทรัพย์นี้จะเหมาะกับนักลงทุนที่ไม่ชอบความเสี่ยง (Risk-aveter) โดยหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานที่ให้ค่าอัตราผลตอบแทนสูงสุด และมีค่าเบต้า (β) สูงสุด คือหลักทรัพย์ PTTEP ส่วนหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานที่ให้อัตราผลตอบแทนต่ำที่สุด และมีค่าเบต้า (β) ต่ำสุด คือหลักทรัพย์ RATCH ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างอัตราผลตอบแทนที่ต้องการรายปีกับอัตราผลตอบแทนที่พยากรณ์โดยเฉลี่ยพบว่า หลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่ต้องการรายปีมากกว่าอัตราผลตอบแทนที่พยากรณ์โดยเฉลี่ย (มูลค่าสูงกว่าที่ควรจะเป็น: Overvalue) มีจำนวนทั้งสิ้น 10 หลักทรัพย์ (BAFS, BCP, DEMCO, ESSO, GLOW, IRPC, SGP, SPCG, TOP, TTW) ส่วนหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่ต้องการรายปี มากกว่าอัตราผลตอบแทนที่พยากรณ์โดยเฉลี่ย (มูลค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น: Undevalue) มีจำนวนทั้งสิ้น 5 หลักทรัพย์ (BANPU, EGCO, PTT, PTTEP, RATCH) โดยมีข้อเสนอแนะคือ ผู้ลงทุนควรทำการวิเคราะห์ทั้งความเสี่ยงที่เป็นระบบกับความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ รวมถึงการพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อหลักทรัพย์นั้น ๆ ก่อนการตัดสินใจลงทุน

ทิชากร จักรคาม (2554) ได้ศึกษาการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ศึกษาโดยใช้ทฤษฎี Capital asset pricing model (CAPM) วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุน กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและเพื่อศึกษา เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์หมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และหลักทรัพย์กลุ่ม ตัวอย่างในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เกือบทุกหลักทรัพย์มีอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างจากอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาด ยกเว้น 1 หลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนส่วนเกินของหลักทรัพย์แตกต่างไปจากอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาด หลักทรัพย์ตัวนี้ให้อัตราผลตอบแทนส่วนเกินที่ดีกว่าอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาด (Outperform market) จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ตลาดไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากตลาดมีประสิทธิภาพผู้ลงทุนทุกคนต้องได้รับอัตราผลตอบแทนที่ไม่แตกต่างจากอัตราผลตอบแทนของตลาด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับการประกันสังคมของประเทศไทย และเพื่อศึกษาแนวทางเลือกนโยบายในการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงอนาคต (Futures research) โดยใช้วิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) 3 รอบ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน พร้อมทั้งการยืนยันผลโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 71 คน ร่วมกับการสนทนากลุ่ม (Focus group) คณะกรรมการผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม จำนวน 8 คน การศึกษาจำเป็นต้องได้ข้อมูลจากผู้บริหาร และนักวิชาการการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม ซึ่งมีประสบการณ์และปฏิบัติงานจริง เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่แท้จริงที่มีผลต่อการจัดรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้บริหารทางการเงินของสำนักงานประกันสังคม จำนวน 10 คน
2. กลุ่มผู้ปฏิบัติการทางการลงทุนของประกันสังคมไทย จำนวน 7 คน
3. กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มที่ 2 การยืนยันผลการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ที่ได้จากรอบที่ 3 ประกอบด้วย คณะกรรมการประกันสังคม คณะอนุกรรมการประกันสังคม กรรมการผู้จัดการ ผู้เชี่ยวชาญทางการลงทุน

กลุ่มที่ 3 เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย การสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนของกองทุนประกันสังคม เพื่อยืนยันผลการวิจัยและเพื่อให้ผู้เข้าร่วมสนทนาได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเพิ่มเติมร่วมกัน

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามเชิงลึก

1. ผู้วิจัยเตรียมการในด้านความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ
2. ผู้วิจัยเตรียมความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัยเชิงอนาคต โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) จรรยาบรรณของนักวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา
3. ผู้วิจัยขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช และ ดร.ศักดิ์ชาย จันทรเรือง เพื่อให้เข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย อันนำไปสู่การศึกษาที่ถูกต้อง และครอบคลุมประเด็นที่ต้องการจะศึกษามากที่สุด
4. คำถามในการสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาประเด็นคำถาม จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างเป็นคำถามให้มีการครอบคลุมตามขอบเขตของการวิจัยอันเป็นสิ่งที่ต้องการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีการเรียงลำดับคำถาม เนื้อหาของคำถามเป็นลักษณะคำถามปลายเปิดโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการเข้าถึงข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data) และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data)

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data)

ผู้วิจัยได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการจากแหล่งข้อมูล และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น เอกสารทางวิชาการ นิตยสาร เอกสารการประชุม วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความต่าง ๆ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมทั้งในและนอกประเทศ ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน ทฤษฎีแบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ ทฤษฎีเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนในการลงทุน ทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยงในการลงทุน ทฤษฎีการจัดพอร์ตการลงทุน ทฤษฎีนโยบายการคลัง นโยบายการเงิน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ เพื่อนำมาทำรูปแบบจำลองการลงทุนในอนาคตของประกันสังคมไทยโดยใช้ Model CAPM

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data)

2.1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) โดยการสัมภาษณ์ 2-3 ครั้ง เพื่อให้ผู้ตอบได้เผยสิ่งจูงใจ ความเชื่อ และทัศนคติของผู้ตอบออกมา โดยเตรียมคำถามกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ลักษณะการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยกำหนดคำถามให้เป็นประเด็นที่สามารถครอบคลุมและสอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษาวิจัยอยู่ ก่อนเริ่ม

การสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้แสดงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ โดยขออนุญาตในการจดบันทึก และบันทึกเสียง ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้มีปฏิสัมพันธ์แบบต่อหน้ากับผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และมีการทดสอบคำถามและคำตอบเพื่อเป็นแนวทางในการถามคำถามต่อไป โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 20-60 นาที ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ในแต่ละรายจะสัมภาษณ์จนกว่าจะไม่พบข้อสงสัยใด ๆ อีกหรือไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้น ข้อมูลอ้อมตัวจึงหยุดการสัมภาษณ์ ซึ่งการสัมภาษณ์ผู้ตอบแต่ละรายอาจเกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้ง

2.2 ในขณะที่มีการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะจดบันทึกสรุปสั้น ๆ ในประเด็นที่สำคัญและเมื่อจบการสัมภาษณ์จะทำให้สามารถจดยละเอียดและบันทึกข้อมูลได้ทันที เช่น ลักษณะท่าทาง ลักษณะน้ำเสียงตามความเป็นจริงโดยไม่มีการตีความ นอกจากนี้ยังได้บันทึกเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้วิจัยขณะที่รวบรวมข้อมูล

2.3 ข้อมูลจะนำมาจดบันทึกและถอดคลิปเสียงเป็นรายวัน เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ไม่ชัดเจนหรือไม่ครบถ้วน เพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไปและข้อมูลที่ได้อีก ผู้วิจัยจะทำการถอดคลิปเสียงด้วยความละเอียดถี่ถ้วน แล้วตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งด้วยการฟังคลิปเสียงหลาย ๆ ครั้ง

2.4 พัฒนาแบบสอบถาม วิเคราะห์และสังเคราะห์ ผลของคำตอบที่ได้ แล้วนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อข้อความที่สร้างขึ้น โดยใช้มาตราประมาณค่า (Rating scale) โดยใช้มาตร 5 ระดับ

2.5 นำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่สองมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน หรือฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อมูลจากการตอบ จากนั้นจึงจัดส่งแบบสอบถามกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบเป็นรอบที่สาม โดยแสดงคำตอบจากรอบที่สองของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน พร้อมทั้งค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำถามแต่ละข้อที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลรอบที่สอง ในการตอบแบบสอบถามรอบที่สามนี้ ผู้เชี่ยวชาญอาจเปลี่ยนความคิดเห็นให้สอดคล้องกับกลุ่มหรืออาจยืนยันเหมือนคำตอบเดิม ซึ่งหากผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบเดิมเหมือนในรอบที่สองซึ่งเป็นคำตอบที่แตกต่างจากกลุ่มต้องให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งนั้นไว้ด้วย

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

1. วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ซึ่งต้องผ่านการตรวจสอบด้วยค่า

IOC (Index of item objective congruency) โดยอาศัยคุณพินิจของผู้เชี่ยวชาญรวม 5 ท่าน และนำเข้าคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง

2. การวิจัยเชิงอนาคต มีความยืดหยุ่นสูง ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือเพราะเป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ อย่างแท้จริง และคำตอบได้มาจากการถามคำถามหลาย ๆ รอบ ผสมผสานกับการตรวจสอบแบบสามเส้าเชิงคุณภาพ จึงเป็นวิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ การตรวจสอบข้อมูลทำในขณะที่เก็บข้อมูลอยู่ในภาคสนาม และเมื่อออกจากภาคสนาม เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้นั้นเพียงพอที่จะตอบคำถามวิจัยได้หรือไม่ และข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องน่าเชื่อถือเพียงไร การตรวจสอบแบบสามเส้าเชิงคุณภาพ ทำได้ 3 ลักษณะ ได้แก่

2.1 การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า เป็นการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล ในด้านเวลา สถานที่ และบุคคล เพื่อพิจารณาว่า ถ้าเก็บข้อมูลต่างเวลา ต่างสถานที่ และผู้ให้ข้อมูลต่างคนจะยังได้ข้อมูลเหมือนเดิมหรือไม่

2.2 การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านผู้วิจัย เป็นการตรวจสอบข้อมูลว่าถ้าเปลี่ยนผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้ช่วยผู้วิจัยรวม 3 คนแล้ว ข้อมูลที่ได้ควรจะตรงกัน

2.3 การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านวิธีการ เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากวิธีการเก็บข้อมูล 3 วิธีที่ต่างกันแล้วจะได้ผลเหมือนเดิม เช่น ใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้เอกสาร

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงอนาคต

1. นำข้อมูลที่ได้จากการถอดคลิปเสียงและการจดบันทึกภาคสนามมาอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่ได้ และพิจารณาประเด็นที่สำคัญ

2. นำข้อมูลกลับมาอ่านอีกครั้งโดยละเอียดทุกบรรทัด และจึงตีความพร้อมทำการดึงข้อความหรือประโยคที่สำคัญที่เกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยในต่างประเทศ ที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

3. นำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมาไว้กลุ่มเดียวกัน โดยมีรหัสข้อมูลกำกับทุกข้อความหรือทุกประโยค แล้วจึงตั้งชื่อสำคัญ ซึ่งจะจัดเป็นทั้งกลุ่มใหญ่ (Themes) และกลุ่มย่อย ที่อยู่ภายใต้ความหมายของกลุ่มใหญ่ (Sub-theme)

4. ใช้การเขียนบรรยายสิ่งที่ค้นพบอย่างละเอียดและชัดเจน โดยจะไม่มีกรนำทฤษฎีไปควบคุมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมยกตัวอย่างคำพูดประกอบคำหลักสำคัญที่ได้ เพื่อแสดงความชัดเจนของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory research)

1. การวางแผนปฏิบัติการ (Plan)

1.1 ทำอะไร (What) ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการจากแหล่งข้อมูล และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น เอกสารทางวิชาการ นิตยสาร เอกสารการประชุม วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความต่าง ๆ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมทั้งในและนอกประเทศ ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน ทฤษฎีแบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ ทฤษฎีเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนในการลงทุน ทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยงในการลงทุน ทฤษฎีการจัดพอร์ตการลงทุน ทฤษฎีนโยบายการคลัง นโยบายการเงิน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ เพื่อนำมาทำรูปแบบจำลองการลงทุนในอนาคตของประกันสังคมไทยโดยใช้ Model CAPM

1.2 ทำเมื่อไร (When) ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลคือเดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2561

1.3 ทำที่ไหน (Where) สำนักงานประกันสังคม (สำนักใหญ่)

1.4 ทำโดยใคร (Who) ผู้วิจัยคือ นางจิตติมา สุ่มแสนหาญ นิสิตปริญญาเอก สาขาการจัดการสาธารณะ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.5 ทำอย่างไร (How)

1.5.1 วางแผนการดำเนินการ โดยการศึกษาหาความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ทบทวนวรรณกรรม

1.5.2 วางแผนดำเนินการวิจัยด้วยการลงพื้นที่ติดต่อประสานงานผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อศึกษาหาแบบจำลองการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

1.5.3 ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ในส่วนของผู้มีส่วนได้เสีย

1.6 งบประมาณเท่าไร (How much) งบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเก็บข้อมูล สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ติดตามผลและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของผู้วิจัย เป็นเงิน รวม 50,000 บาท

2. การปฏิบัติตามแผน (DO) โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ 1 เมษายน พ.ศ. 2561

3. การติดตามผล (Check)

3.1 สัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth interview) เพื่อสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกถึงรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ ประเด็นในการสัมภาษณ์ คือ รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ อย่างไร

3.2 การสนทนากลุ่ม (Focus group) ประกอบด้วย ประเด็นคำถาม ดังนี้

3.2.1 ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่ผ่านมา

3.2.2 ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ เป็นรูปแบบใดที่ให้ประโยชน์สูงสุด

4. สรุปการดำเนินการเพื่อนำไปปฏิบัติครั้งต่อไปหรือเพื่อการแก้ไข (Act) สรุปการดำเนินงานจากการติดตามผลในข้อที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดในแผนงาน หากพบว่าไม่ตรงตามหรือไม่บรรลุตามที่คาดหวังให้หาสาเหตุ และดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงให้เกิดผลตามที่กำหนด และหากเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างต่อเนื่องให้ใช้หลัก แนวคิดวงล้อคุณภาพ โดยการนำบันทึกการติดตามผลมาวิเคราะห์ประเด็นข้อผิดพลาดและเสนอ แนวทางการแก้ไขปรับปรุง จนบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อช่วยสังเคราะห์ข้อมูลผสมผสานกับข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และทำการตีความหมายของข้อมูลตามประเภทประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับการประกันสังคมของประเทศไทย และเพื่อศึกษาแนวทางเลือกนโยบายในการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษาดังกล่าวออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก และใช้เทคนิคเดลฟายในการดำเนินการวิจัยรอบที่ 1

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการวิเคราะห์ความเหมาะสมของประเด็นที่เป็นไปได้จากผลการสัมภาษณ์ในรอบที่ 1 และใช้เทคนิคเดลฟายในการดำเนินการวิจัยรอบที่ 2

ส่วนที่ 3 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการวิเคราะห์ผลจากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของประเด็นที่เป็นไปได้จากรอบที่ 2 และใช้เทคนิคเดลฟายในการวิเคราะห์ผลการวิจัยรอบที่ 3

ส่วนที่ 4 ผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 ท่าน เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องประชุมสำนักงานประกันสังคม ชั้น 8

ความหมายของตัวย่อและสัญลักษณ์

INV หมายถึง สัญลักษณ์แทนตัวผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก ด้านผู้บริหารการลงทุน

OPT หมายถึง สัญลักษณ์แทนตัวผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก ด้านผู้จัดการลงทุน

AAA หมายถึง สัญลักษณ์แทนตัวผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก ด้านผู้มีส่วนได้เสีย

FCG หมายถึง สัญลักษณ์แทนตัวผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

Mo หมายถึง ค่าฐานนิยม (Mode)

Me หมายถึง ค่ามัธยฐาน (Median)

iqr หมายถึง ค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile range)

Df (Mo-Me) หมายถึง ค่าความแตกต่างระหว่างค่าฐานนิยม (Mode) และค่ามัธยฐาน (Median)

Chi-square หมายถึง ค่าความเป็นอิสระต่อกันของตัวแปร

Df หมายถึง ค่าองศาอิสระ (Degree of freedom)

P-value หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะได้ค่าสังเกต หรือค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มของประชากร

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก และใช้เทคนิคเดลฟายในการดำเนินการวิจัยรอบที่ 1

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

รหัส	ตำแหน่งปัจจุบัน	หน่วยงาน	ประสบการณ์
INV01	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มงานบัญชีและ ประมวลผลการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	19 ปี
INV02	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มงานบริหารความเสี่ยง และกำกับการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	13 ปี
INV03	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มงานลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	19 ปี
INV04	ผู้อำนวยการกองบริหารการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	15 ปี
INV05	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ	สำนักงานประกันสังคม	10 ปี
INV06	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ	สำนักงานประกันสังคม	4 ปี
INV07	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ	สำนักงานประกันสังคม	29 ปี
INV08	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ	สำนักงานประกันสังคม	20 ปี
INV09	หัวหน้ากลุ่มงานบัญชีและ ประมวลผลการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	19 ปี
INV10	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารความเสี่ยง และกำกับการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	13 ปี
OPT01	ผู้จัดการกองทุน	สำนักงานประกันสังคม	19 ปี
OPT02	ผู้จัดการกองทุน	สำนักงานประกันสังคม	15 ปี
OPT03	ผู้จัดการกองทุน	สำนักงานประกันสังคม	10 ปี

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

รหัส	ตำแหน่งปัจจุบัน	หน่วยงาน	ประสบการณ์
OPT04	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	6 ปี
OPT05	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	12 ปี
OPT06	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	10 ปี
OPT07	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านการลงทุน	สำนักงานประกันสังคม	11 ปี
AAA01	นายกสมาคมการจัดการงาน แห่งประเทศไทย	สมาคมการจัดการงาน แห่งประเทศไทย	3 ปี
AAA02	ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	บริษัท เคดีไอ เซอร์วิส แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด	20 ปี
AAA03	นายกสมาคมบริหารงาน ภาคตะวันออก	สมาคมการจัดการงาน ภาคตะวันออก	37 ปี

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 20 ท่าน
แยกตามหัวข้อคำถามและประเด็นได้ดังต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ท่านคิดว่า สัดส่วนการลงทุน และนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย
ณ ปัจจุบันมีนโยบายการลงทุนเป็นอย่างไร

ตารางที่ 4-2 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 1

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	มีความมั่นใจในการลงทุน ว่ารอบคอบ รัดกุม มีความมั่นคงสูงถึงร้อยละ 80 และความเสี่ยงเกิดขึ้นได้น้อย เนื่องจากมีกรอบนโยบายการลงทุนที่เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ทุกประการ มั่นใจว่ามีความรอบคอบในการลงทุน เพราะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง ร้อยละ 60 และลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ร้อยละ 40
INV02	มีความมั่นใจในการลงทุน ว่ารอบคอบ รัดกุม มีความมั่นคงสูงถึงร้อยละ 80

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV03	ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง ร้อยละ 60 และลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ร้อยละ 40
INV04	มีความมั่นใจในการลงทุนสูงเนื่องจากลงทุนตามระเบียบข้อบังคับตามกฎหมายการลงทุนที่กำหนดไว้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง ร้อยละ 60 และลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ร้อยละ 40
INV05	การลงทุนมีความมั่นคงเพราะทำตามกฎระเบียบที่วางไว้ ทำให้เกิดความเสียหายที่ต่ำ เพราะเป็นเงินสมทบจากสมาชิกในการลงทุนต้องมีความรอบคอบเป็นหลักอยู่แล้ว
INV06	จากเอกสารที่แนบมาข้อมูลยังไม่เพียงพอ ประกันสังคมเป็น Pension fund อย่างหนึ่ง ซึ่งการคำนวณ ความยั่งยืนของกองทุนประเภทนี้ต้องพิจารณา Expended payoff ต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่กับสมาชิกของกองทุนและความเสี่ยงต่าง ๆ ร่วมด้วย จากนั้นจึงพิจารณา นโยบายการลงทุนที่เหมาะสมในการทำให้กองทุนมีเสถียรภาพอยู่ได้ แต่เท่าที่ทราบจากการศึกษาก่อนหน้านี้พบว่า Returns ไม่น่าจะพอให้กองทุนประกันสังคม Sustain ได้โดยไม่มีแทรกแซงจากรัฐบาลหรือหน่วยงานภายนอก
INV07	อนุรักษ์นิยมเกินไป ควรขยายขอบเขตการลงทุน เปรียบเทียบกับประเทศอื่น ที่มีผลตอบแทนสูง แต่ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับ ความเสี่ยงได้
INV08	มีการสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์มั่นคงมีสัดส่วนที่สูงมาก ประมาณ 82.74 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นมีการลงทุนพันธบัตรในสัดส่วนที่สูง ซึ่งเป็นนโยบายการลงทุนแบบระมัดระวังมาก ทำให้ได้รับผลตอบแทนที่อยู่ในอัตราคงที่และไม่สามารถปรับเปลี่ยนนโยบายการลงทุนได้อย่างคล่องตัว ทั้งนี้พันธบัตรรัฐบาลจะมีระยะเวลาในการไถ่ถอน ประกอบกับในสถานการณ์ปัจจุบัน อยู่ในอัตราดอกเบี้ยขาลง จึงเห็นสมควรให้มีการปรับสัดส่วนการลงทุนระหว่างหลักทรัพย์มั่นคงต่อรวมหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้รับผลตอบแทนให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ การลงทุนในหลักทรัพย์มีความเสี่ยง

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08 (ต่อ)	ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในหุ้นสามัญ ซึ่งให้ผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนในพันธบัตรแต่ความเสี่ยงย่อมสูงเช่นกัน จึงควรมีการลงทุนในหุ้นสามัญที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดีในสัดส่วนที่สูงกว่าหุ้นสามัญที่มีความผันผวนสูงเช่นกัน จึงควรมีการลงทุนในหุ้นสามัญที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดีในสัดส่วนที่สูงกว่าหุ้นสามัญที่มีความผันผวนสูง เพื่อสร้างโอกาสในการทำกำไรในอนาคตเพิ่มมากขึ้น
INV09	การลงทุนจะขึ้นอยู่กับสมาชิกของกองทุนและความเสี่ยงต่าง ๆ ร่วมด้วย นโยบายการลงทุนที่เหมาะสมในการทำให้กองทุนมีเสถียรภาพแต่ที่ผ่านมา ผลประกอบการไม่ค่อยดีและอาจไม่ทำให้กองทุนประกันสังคมยั่งยืนได้ โดยไม่มีการแทรกแซงจากรัฐบาลหรือหน่วยงานภายนอก
OPT01	ควรขยายขอบเขตการลงทุนมากขึ้น ที่มีผลตอบแทนสูง แต่ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับความเสี่ยงได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ที่มากขึ้นและอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่มากเกินไป
OPT02	การลงทุนในหลักทรัพย์มีน้ำหนักมีสัดส่วนที่สูงมากและมีการลงทุนพันธบัตรในสัดส่วนที่สูง เป็นการลงทุนแบบระมัดระวังมาก ทำให้ได้รับผลตอบแทนที่อยู่ในอัตราคงที่และไม่คล่องตัว มีการปรับสัดส่วนการลงทุนหลักทรัพย์มีน้ำหนักให้มากขึ้น
OPT03	สมาชิกของกองทุนจะเป็นคนกำหนดการลงทุนร่วมกันและความเสี่ยงต่าง ๆ ก็จะถูกพิจารณาด้วยกัน รวมถึงการทำให้กองทุนมีเสถียรภาพ และพยายามให้กองทุนประกันสังคมมียั่งยืน แต่ต้องได้รับการการแทรกแซงจากรัฐบาลหรือหน่วยงานภายนอก
OPT04	การลงทุนมีความมั่นคงสูงและความเสี่ยงน้อย เพราะทำตามมีกรอบกฎหมาย และทำตามนโยบายจากผู้บริหารระดับสูง
OPT05	หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้รับผลตอบแทนให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ การลงทุนในหลักทรัพย์มีความเสี่ยงส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในหุ้นสามัญ ซึ่งให้ผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนในพันธบัตรแต่ความเสี่ยงย่อมสูงเช่นกัน จึงควรมีการลงทุนในหุ้นสามัญที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดี

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT05 (ต่อ)	ในสัดส่วนที่สูงกว่าหุ้นสามัญที่มีความผันผวนสูงเช่นกัน จึงควรมีการลงทุนในหุ้นสามัญที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดีในสัดส่วนที่สูงกว่าหุ้นสามัญที่มีความผันผวนสูง เพื่อสร้างโอกาสในการทำกำไรในอนาคตเพิ่มมากขึ้น
OPT06	การลงทุนมีความรอบคอบ รัดกุม มีความมั่นคงสูง และความเสี่ยงน้อย เนื่องจากมีกรอบที่เป็นไปตามกฎหมาย มั่นใจว่ามีความรอบคอบ
OPT07	มีการสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์มั่นคงมีสัดส่วนที่สูงมาก ประมาณ 82.7 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นมีการลงทุนพันธบัตรในสัดส่วนที่สูง ซึ่งเป็นนโยบายการลงทุนแบบระมัดระวังมาก ทำให้ได้รับผลตอบแทนที่อยู่ในอัตรากึ่งที่และไม่สามารถปรับเปลี่ยนนโยบายการลงทุนได้อย่างคล่องตัว ทั้งนี้พันธบัตรรัฐบาลจะมีระยะเวลาในการไถ่ถอน ประกอบกับในสถานการณ์ปัจจุบัน อยู่ในอัตราดอกเบี้ยขาลง จึงเห็นสมควรให้มีการปรับสัดส่วนการลงทุนระหว่างหลักทรัพย์มั่นคงต่อรวมหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง
AAA01	การลงทุนมี มีความมั่นคงสูง และความเสี่ยงน้อย ความรอบคอบ รัดกุม เป็นไปตามกฎหมาย มั่นใจว่ามีความรอบคอบในการลงทุน
AAA02	การลงทุนมีความมั่นคงสูงและความเสี่ยงน้อย และทำตามนโยบายจากผู้บริหารระดับสูง กฎหมายรองรับ
AAA03	การลงทุนมีความมั่นคงเพราะทำตามกฎระเบียบ ทำให้เกิดความเสถียรที่ต่ำในการลงทุนและคิดว่าต้องมีความถูกต้อง รอบคอบ โปร่งใสเป็นหลักอยู่แล้ว

ตารางที่ 4-3 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 1

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์											
	รอบคอบ รัดกุม	มีความมั่นคงสูง	ความเสถียรน้อย	กรอบนโยบาย	การลงทุนตามกฎหมาย	ความยั่งยืนของกองทุน	นโยบายการลงทุน ที่ปรับเปลี่ยนยาก	การทำให้กองทุน มีเสถียรภาพ	ผลกำไร ไม่พอที่จะทำให้อยู่ยืนได้	ต้องมีกำไรแทรกแซงจากรัฐบาล หรือหน่วยงานภายนอก	อนุรักษ์นิยม	ขยายขอบเขตการลงทุน
INV01	✓	✓	✓	✓								
INV02	✓	✓	✓	✓								
INV03	✓	✓	✓	✓								
INV04	✓	✓	✓	✓								
INV05	✓	✓	✓	✓								
INV06						✓	✓	✓	✓	✓		
INV07											✓	✓
INV08	✓	✓	✓	✓			✓				✓	✓
INV09	✓	✓	✓	✓								
INV10	✓	✓	✓	✓								
OPT01											✓	✓
OPT02	✓	✓	✓	✓			✓				✓	✓
OPT03	✓	✓	✓	✓			✓				✓	✓
OPT04	✓	✓	✓	✓								
OPT05	✓	✓	✓	✓			✓				✓	✓
OPT06	✓	✓	✓	✓								
OPT07	✓	✓	✓	✓								
AAA01	✓	✓	✓	✓								
AAA02	✓	✓	✓	✓								
AAA03	✓	✓	✓	✓								
รวม	17	17	17	17	1	5	1	1	1	1	5	5
คิดเป็น ร้อยละ	85.00	85.00	85.00	85.00	5.00	25.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00	25.00
ลำดับที่	1	1	1	1	3	2	3	3	3	3	2	2

จากผลการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 1 สามารถสรุปผลการสังเคราะห์ สัดส่วนการลงทุน และนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ณ ปัจจุบัน เรียงลำดับจากมากไป น้อยได้ ดังนี้

โดยผู้ให้สัมภาษณ์มี ความเห็นส่วนใหญ่ ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. มีความรอบคอบ รัดกุมสูงมาก
2. มีความมั่นคงสูง
3. มีความเสี่ยงน้อย
4. มีกรอบนโยบายการลงทุนภายใต้กรอบของกฎหมายอย่างชัดเจน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. นโยบายการลงทุนในปัจจุบันปรับเปลี่ยนได้ยาก มีข้อกำหนดมาก
2. เป็นแบบอนุรักษ์นิยม ใช้ต่อเนื่องมาอย่างยาวนาน
3. จำเป็นที่จะต้องมีการขยายขอบเขตการลงทุนเพิ่ม

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ยังขาดความยั่งยืนของกองทุน
2. ต้องการการทำให้กองทุนมีเสถียรภาพมากขึ้น
3. ปัจจุบันผลกำไรยังไม่พอที่จะทำให้เกิดยั่งยืนขึ้นได้
4. ต้องมีการแทรกแซงจากรัฐบาลหรือหน่วยงานภายนอกเข้ามาช่วย

คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับปัญหา ในเรื่องข้อจำกัดของนโยบายการบริหาร เสถียรภาพกองทุน ดังนี้

2.1 ภาระของกองทุนในอนาคตสูงกว่าสินทรัพย์ที่กองทุนมี อัตราการจัดเก็บและ ผลตอบแทนการลงทุนต่ำกว่าการเติบโตของภาระ เพราะเสถียรภาพกองทุนมีแนวโน้มสมดุล น้อยลง หนี้สินเพิ่มมากขึ้นแต่จัดเก็บเงินไม่ได้มากขึ้น และจากการมีขอบเขตการลงทุนที่จำกัด ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลตอบแทนในการลงทุนให้เพียงพอกับภาระที่เพิ่มขึ้นระยะยาว ทำให้ดูเหมือนมีเงินสดเหลือ แต่แท้ที่จริงจะมีสินทรัพย์ในอนาคตไม่เพียงพอกับภาระในอนาคต เมื่อถึง ช่วงที่มูลค่าใช้สิทธิของผู้ประกันตนเริ่มสูงกว่าเงินสมทบ

ตารางที่ 4-4 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.1

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ต้องจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น เมื่อสิทธิประโยชน์ ต้องศึกษาก่อนที่จะเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบก่อนที่จะเพิ่มสิทธิประโยชน์ และต้องทำความเข้าใจในเรื่องการลงทุนด้วย
INV02	ควรมีการจัดเก็บเงินสมทบเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้ประกันตน
INV03	ควรเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบให้มากขึ้นกว่าเดิม กระจายข่าวสารผลประโยชน์ให้ผู้ประกันตนทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับ
INV04	ต้องจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น เมื่อสิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้น แต่รายได้ในการจัดเก็บเพิ่มยากและปัญหาใหญ่ คือ คณะกรรมการในการลงทุนเป็นแบบไตรภาคี ต้องทำพิจารณา ดูสถานะเศรษฐกิจ ผู้ประกันสังคมไม่ยอมจ่าย เป็นต้น ต้องศึกษาก่อนที่จะเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบก่อนที่จะเพิ่มสิทธิประโยชน์ และต้องทำความเข้าใจในเรื่องการลงทุนด้วย
INV05	ขยายช่องทางการจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น กระจายข่าวสารว่านำเงินไปลงทุนอย่างไรบ้าง
INV06	เห็นด้วย นโยบายการบริหารเสถียรภาพที่ดีไม่ควรคำนึงถึงแต่ด้านใดด้านหนึ่งแต่ต้องพิจารณาให้รอบด้าน หากวางนโยบายให้เป็นการลงทุนเฉพาะ Safe assets แล้วมี Returns ไม่พอที่จะ Finance รายจ่าย ทำให้ขาดสภาพคล่อง Bankrupt ก็ไม่ใช่ นโยบายที่ดีอีกวิธีหนึ่ง ถ้าจะเน้นการลงทุนที่ไม่เสี่ยงก็ต้องหารายได้ทางอื่น หรือลดรายจ่ายของกองทุน เช่น ลดสวัสดิการต่าง ๆ
INV07	บริหารจัดการให้การลงทุนของเงินของกองทุนมีผลตอบแทนที่สูงขึ้น
INV08	ควรมีการปรับเปลี่ยนนโยบายการจัดสรรการลงทุน ให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง โดยเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความมั่นคงและให้ผลตอบแทนที่ดี อาทิเช่น กองทุนรวม ซึ่งเป็นการให้มืออาชีพมาทำการบริหารการลงทุนในแต่ละกองทุนรวม โดยมีการเลือกกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหุ้นสามัญมากกว่าการลงทุนประเภทอื่น เพื่อให้ได้ผลตอบแทนในการลงทุนที่เพียงพอ และมากกว่ากว่าการลงทุนในตราสารหนี้หรือพันธบัตรรัฐบาล นอกจากนั้นยังมีความคล่องตัวในการบริหารเงินมากกว่าการลงทุน

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08 (ต่อ)	ในพันธบัตรรัฐบาลหรือตราสารหนี้ที่มีกำหนดระยะเวลาในการไถ่ถอน ทำให้ไม่สามารถบริหารเงินจากแหล่งที่มีผลตอบแทนต่ำไปหาแหล่งที่มีผลตอบแทนที่สูงได้อย่างทันเวลา เพื่อแก้ไขปัญหาการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนไม่เพียงพอ และเพื่อเตรียมความพร้อมเมื่อผู้ประกันมีการใช้สิทธิ
INV09	ควรจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น แต่ต้องทำพิจารณา ดูสถานะเศรษฐกิจ ต้องศึกษาก่อนที่จะเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบก่อนที่จะเพิ่มสิทธิประโยชน์ และต้องทำความเข้าใจในเรื่องการลงทุนกับสมาชิกทุกคนด้วย
INV10	นโยบายการที่ดีต้องพิจารณาให้รอบด้าน หากวางนโยบายให้เป็นการลงทุนแต่มีรายได้ไม่พอจะทำให้ขาดสภาพคล่อง ถ้าจะเน้นการลงทุนที่ไม่เสี่ยงก็ต้องหารายได้ทางอื่น หรือลดรายจ่ายของกองทุนเข้าช่วย
OPT01	คณะกรรมการกองทุนจะต้องบริหารจัดการให้การลงทุนของเงินของกองทุนมีผลตอบแทนที่สูงขึ้น โดยเลือกลงทุนในผลิตภัณฑ์หลายรูปแบบ แต่จะต้องไม่ให้เกิดความเสี่ยงมากเกินไป
OPT02	ควรมีการจัดสรรการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงโดยเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความมั่นคงและให้ผลตอบแทนที่ดี เพื่อให้ได้ผลตอบแทนในการลงทุนที่เพียงพอ และมากกว่า กว่าการลงทุนในตราสารหนี้หรือพันธบัตร
OPT03	ควรพิจารณาให้มีการจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้นแต่ต้องทำพิจารณาตามสถานะเศรษฐกิจ และต้องทำความเข้าใจในเรื่องผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุนด้วย
OPT04	นโยบายการบริหารที่มีเสถียรภาพสูงจะต้องมีการพิจารณาให้รอบด้าน หากบริหารแล้วมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จะทำให้ขาดสภาพคล่อง ต้องหารายได้ทางอื่นมาช่วย หรือลดรายจ่ายของกองทุนในด้านอื่น ๆ ที่ไม่จำเป็น
OPT05	จะต้องคิดอยู่เสมอว่า จะบริหารจัดการให้การลงทุนมีผลตอบแทนที่สูงขึ้นได้อย่างไร คณะกรรมการจะต้องพยายามทำให้เงินลงทุนสร้างผลตอบแทนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT06	ควรมีการปรับเปลี่ยนการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความมั่นคง และให้ผลตอบแทนที่ดี และควรมีผู้มีอาชีพเข้ามาช่วย โดยมีการเลือกกองทุนในหุ้นสามัญเป็นหลัก เพื่อให้ได้ผลตอบแทนในการลงทุนที่เพียงพอ เพราะมีความคล่องตัวมากกว่าการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลหรือตราสารหนี้ที่มีกำหนดระยะเวลาในการไถ่ถอน
OPT07	จะต้องจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น เพราะสิทธิประโยชน์ก็เพิ่มขึ้นมากกว่าแต่ก่อน ซึ่งจะต้องมีการศึกษาก่อนที่จะเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบ และจะต้องทำความเข้าใจกับผู้ประกันตนทุกคนเพื่อให้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญนี้
AAA01	ควรมีการจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น แต่ต้องมีการทำพิจารณา สอบถามสมาชิก ต้องทำความเข้าใจในเรื่องรายได้ที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุนด้วย
AAA02	นโยบายการที่ดีต้องพิจารณาให้รอบด้าน หากวางนโยบายให้เป็นการลงทุนแต่มีรายได้ไม่พอจะทำให้ขาดสภาพคล่อง ถ้าจะเน้นการลงทุนที่ไม่เสี่ยงก็ต้องหารรายได้ทางอื่น หรือลดรายจ่ายของกองทุนเข้าช่วย
AAA03	จะต้องจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น เพราะสิทธิประโยชน์ก็เพิ่มขึ้นมากกว่าแต่ก่อน ต้องมีการสอบถามก่อนที่จะเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบ และจะต้องทำความเข้าใจกับผู้ประกันตนทุกคนเพื่อให้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญนี้

ตารางที่ 4-5 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.1

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์									
	ต้องจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น	สิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้น แต่รายได้ในการจัดเก็บเพิ่มยาก	ต้องทำพิจารณา และดูสถานะเศรษฐกิจ	ต้องศึกษาการจัดเก็บเงินสมทบเพิ่มขึ้น	ทำความเข้าใจในเรื่องการลงทุน	เน้นการลงทุนที่ไม่เสี่ยงต่อองหารายได้ทางอื่น	การลดรายจ่ายของกองทุน	บริหารจัดการให้การลงทุนมีผลตอบแทนที่สูงขึ้น	จัดสรรการลงทุน ในหลักทรัพย์ที่มั่นคง	ใช้มืออาชีพบริหารการลงทุน
INV01	✓	✓	✓	✓	✓					
INV02	✓	✓	✓	✓	✓					
INV03	✓	✓	✓	✓	✓					
INV04	✓	✓	✓	✓	✓					
INV05	✓	✓	✓	✓	✓					
INV06			✓			✓	✓			
INV07								✓		
INV08			✓		✓				✓	✓
INV09	✓	✓	✓	✓	✓					
INV10	✓	✓	✓	✓	✓					
OPT01	✓	✓	✓	✓	✓					
OPT02	✓	✓	✓	✓	✓					
OPT03	✓	✓	✓	✓	✓					
OPT04			✓			✓	✓			
OPT05								✓		
OPT06			✓		✓				✓	✓
OPT07	✓	✓	✓	✓	✓					
AAA01	✓	✓	✓	✓	✓					
AAA02	✓	✓	✓	✓	✓					
AAA03	✓	✓	✓	✓	✓					
รวม	14	14	18	14	16	2	2	2	2	2
คิดเป็นร้อยละ	70.00	70.00	90.00	70.00	80.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00
ลำดับที่	3	3	1	3	2	4	4	4	4	4

จากตารางที่ 4-5 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อความการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

โดยผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน เห็นว่า ต้องทำพิจารณา และดูสถานะเศรษฐกิจในขณะนั้นว่าสามารถทำได้หรือไม่

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 เห็นว่า ควรทำความเข้าใจในเรื่องการลงทุนว่าได้ทำการลงทุนไปยังที่ใดบ้าง และจะมีการขยายการลงทุนต่อไปอย่างไร

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ต้องจัดเก็บเงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น
2. สิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้น แต่รายได้ในการจัดเก็บเพิ่มยาก
3. ต้องศึกษาการจัดเก็บเงินสมทบเพิ่มขึ้น

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 ได้แก่

1. เน้นการลงทุนที่ไม่เสี่ยงก็ต้องหารายได้ทางอื่น
2. การลดรายจ่ายของกองทุน
3. บริหารจัดการให้การลงทุนมีผลตอบแทนที่สูงขึ้น
4. จัดสรรการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง
5. ใช้มืออาชีพบริหารการลงทุน

2.2 นโยบายการจัดเก็บ การให้สิทธิและการลงทุนมีการแทรกแซงบ่อยครั้ง ทำให้เสียสมดุลมากขึ้น เพราะนโยบายด้านการะสิทธิประโยชน์ต้องจ่ายมากขึ้น หลายครั้งมีนโยบายที่ประกาศโดยไม่พิจารณาความพร้อมและผลกระทบในระยะสั้นและระยะยาวของกองทุนก่อนตัดสินใจ

ตารางที่ 4-6 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.2

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ได้มีการคำนวณรายได้เงินสมทบด้วยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและจะมีฝ่ายวิจัยที่ดูสภาพของกองทุน นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะดูถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกองทุนต่าง ๆ ว่าเม็ดเงินมีความเพียงพอหรือไม่ ในขณะที่กองบริหารการลงทุนต้องควบคุมว่าเป็นไปตามนโยบายและกฎหมายที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV02	กองบริหารการลงทุนต้องควบคุมว่าเป็นไปตามนโยบายและกฎหมายที่กำหนดไว้
INV03	ผู้ประกันตนบางคนก็ไม่สามารถส่งเงินสมทบให้แก่สำนักงานได้ เพราะขาดรายได้จากการทำงาน ทำให้ไม่สามารถส่งเงินสมทบได้อย่างต่อเนื่อง
INV04	ในบางครั้งต้องจัดเก็บเงินสมทบเนื่องจากผู้ประกันตนประสบอุทกภัย หรือต้องหยุดจ่ายเนื่องจากประสบอุบัติเหตุ แต่ทางสำนักงานประกันสังคมได้มีการคำนวณรายได้เงินสมทบด้วยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและจะมีฝ่ายวิจัยที่ดูสภาพของกองทุน นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะดูถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกองทุนต่าง ๆ ว่าเม็ดเงินมีความเพียงพอหรือไม่ ในขณะที่กองบริหารการลงทุนต้องควบคุมว่าเป็นไปตามนโยบายและกฎหมายที่กำหนดไว้
INV05	ต้องดูว่าเม็ดเงินในกองทุนมีความเพียงพอหรือไม่ ในการนี้จะมีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้วิเคราะห์ข้อมูลอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว และควรนำเงินที่เหลือไปลงทุนตามระเบียบต่อไป
INV06	คำตอบเหมือนเดิม คือ การบริหารกองทุนให้รอดต้องพิจารณาให้รอบด้าน ถ้าเพิ่มนโยบายแทรกแซงต่าง ๆ ก็เหมือนเพิ่ม Constraints ในการ Optimize ผลตอบแทนของกองทุน ดังนั้น ก็ควรปรับ Solution ถ้าต้องการจัดเก็บน้อยให้สิทธิมาก และไม่สามารถหารายได้จาก Cash assets ที่กองอยู่ได้ กองทุนก็ไม่สามารถอยู่รอด มีเสถียรภาพได้
INV07	ควรทำให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีความเป็นอิสระมากขึ้น ในการกำหนดนโยบายและการดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรม
INV08	อนุรักษ์นิยม คือ ไม่มีความกล้าในการลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า หรือมีว่แต่หาข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาและมีทีมงานที่ไม่เก่ง ในการทำการพยากรณ์หรือประเมินความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อช่วยในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือนโยบายต่าง ๆ เป็นเครื่องมือให้กับรัฐบาล ซึ่งทำให้ผลประโยชน์ที่จะให้กับผู้ใช้สิทธิได้รับไม่เต็มที่และไม่ได้รับประโยชน์สูงสุด

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV09	อาจจะต้องงดจัดเก็บเงินสมทบบ้างในบางกรณี เพราะผู้ประกันตนเองจะ ไม่มีความสามารถอาจเพราะประสบกับปัญหาต่าง ๆ ซึ่งทางกองบริหาร การลงทุนต้องควบคุมว่า การจัดเก็บเงินกองทุนเป็นไปตามนโยบายและ กฎหมายที่กำหนดไว้หรือไม่
INV10	การบริหารกองทุนให้อยู่รอดได้ ต้องพิจารณาให้รอบด้าน ซึ่งก็ควรปรับ แนวทางการทำงานโดยอาจจะต้องจัดเก็บเงินกองทุนให้มากขึ้น เพราะการเพิ่ม ประสิทธิภาพเยอะแต่จัดเก็บรายได้น้อย กองทุนก็ไม่สามารถอยู่รอดและ มีเสถียรภาพ ยั่งยืนได้
OPT01	คณะกรรมการบริหารกองทุนต้องมีความเป็นอิสระ ทั้งในด้านการกำหนด นโยบายและการบริหารจัดการ และไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงาน ใด ๆ จะช่วยให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น
OPT02	ถ้าผู้ประกันตนประสบอุทกภัยหรืออุบัติเหตุที่ไม่สามารถส่งเงินกองทุน ได้ ก็ควรจะให้หยุดส่งได้ ในขณะที่กองบริหารการลงทุนต้องดูแลควบคุม การจัดเก็บรายได้ให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เสมอ
OPT03	ปัจจุบันคณะกรรมการไม่ค่อยมีความกล้าในการลงทุนเพื่อให้ได้รับ ผลตอบแทนที่คุ้มค่า หรือไม่ค่อยกล้าเสี่ยงลงทุนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งทำให้ผลประโยชน์ที่จะให้กับผู้ใช้สิทธิได้รับไม่เต็มที่และไม่ได้รับ ประโยชน์สูงสุดเท่าที่ควรจะเป็น
OPT04	ถ้าผู้ประกันตนประสบปัญหาทางการเงิน ก็อาจจะต้องให้งดส่งเงินเข้า กองทุนได้จนกว่าจะกลับมาเป็นปกติ แต่ผู้บริหารกองทุนจำเป็นที่จะต้องหา รายได้จากทางอื่นเข้ามาช่วย เพื่อให้ยอดเงินรายได้เข้ากองทุนยังคงอยู่ในระดับ ที่เพียงพอ เพื่อให้สภาพคล่องของกองทุนยังดีอยู่ ไม่ติดลบ
OPT05	ผู้บริหารจัดการกองทุนต้องพิจารณาถึงผลได้ผลเสียจากการลงทุนให้ รอบด้าน ซึ่งก็ควรจะต้องจัดเก็บเงินกองทุนให้มากขึ้น เพราะกองทุน ได้เพิ่มสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ประกันตนมากขึ้นกว่าในอดีต การจัดเก็บเงิน เข้ากองทุนได้ไม่ตามเป้า อาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของกองทุนได้

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT06	คณะกรรมการบริหารกองทุนจะต้องมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย รวมถึงการบริหารจัดการทุกด้าน เพราะจะช่วยให้เกิดความโปร่งใส และทำให้เกิดความคล่องตัวในการตัดสินใจในการทำงาน
OPT07	การประสบปัญหาของผู้ประกันตน อาจทำให้ขาดความสามารถในการชำระค่าประกันตน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้จากการจัดเก็บเงินกองทุนในภาพรวมแน่นอน คณะกรรมการมีหน้าที่ที่จะต้องบริหารการเก็บเงินเข้ากองทุน
AAA01	ไม่มีความกล้าในการลงทุน ต้องหาข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา ทีมงานที่ไม่ประสิทธิภาพเพียงพอ ต้องหาทีมงานเพื่อช่วยในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือ นโยบายต่าง ทำให้ผลประโยชน์ที่จะให้กับผู้ใช้สิทธิไม่ได้รับประโยชน์สูงสุด
AAA02	การบริหารกองทุนจะต้องมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย เพราะจะช่วยให้เกิดความโปร่งใส และทำให้เกิดความคล่องตัวในการตัดสินใจในการทำงาน
AAA03	หากสมาชิกประสบปัญหาทางการเงิน ก็อาจจะต้องให้คนส่งเงินเข้ากองทุนได้ ผู้บริหารกองทุนจำเป็นที่จะต้องหารายได้จากช่องทางอื่นเข้ามาช่วย เพื่อให้สภาพคล่องของกองทุนยังคงอยู่

ตารางที่ 4-7 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.2

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์							
	บางครั้งต้องจัดเก็บเงินสมทบ	ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกองทุน	ควบคุมการลงทุนให้เป็นไปตามนโยบายและกฎหมาย	ต้องทำพิจารณาและดูสถานะเศรษฐกิจรอบด้าน	ต้องมีการจัดเก็บน้อยให้สิทธิมากจะไม่ยั่งยืน	ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายมากขึ้น	ผู้บริหารกองทุนประกันสังคมเป็นพวกอนุรักษ์นิยม	ทีมงานที่ไม่เก่งเรื่องการบริหารเกณฑ์หรือประเมินความเสี่ยง
INV01	✓	✓	✓					

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์							
	บางครั้งต้องจัดเก็บเงินสมทบ ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น กับกองทุน	ควบคุมการลงทุนให้ขึ้นไปตาม นโยบายและกฎหมาย	ต้องทำพิจารณา และดูสถานะ เศรษฐกิจรอบด้าน	ต้องมีการจัดเก็บน้อยให้สิทธิมาก จะไม่ยั่งยืน	ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเป็น อิสระในการกำหนดนโยบายมากขึ้น	ผู้บริหารกองทุนประกันสังคมเป็น พวกอนุรักษ์นิยม	ทีมงานที่ไม่เก่งเรื่องการพยากรณ์หรือ ประเมินความเสี่ยง	
INV02	✓	✓	✓					
INV03	✓	✓	✓					
INV04	✓	✓	✓					
INV05	✓	✓	✓					
INV06				✓	✓			
INV07						✓		
INV08							✓	✓
INV09	✓	✓	✓					
INV10	✓	✓	✓					
OPT01	✓	✓	✓					
OPT02	✓	✓	✓					
OPT03	✓	✓	✓					
OPT04				✓	✓			
OPT05						✓		
OPT06							✓	✓
OPT07	✓	✓	✓					
AAA01							✓	✓
AAA02							✓	✓
AAA03				✓	✓			
รวม	11	11	11	3	3	2	4	4
คิดเป็น ร้อยละ	55.00	55.00	55.00	15.00	15.00	10.00	20.00	20.00
ลำดับที่	1	1	1	3	3	4	2	2

จากตารางที่ 4-7 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. บางครั้งต้องงัดจ้ดเก็บเงินสมทบ
2. ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกองทุน
3. ควบคุมการลงทุนให้เป็นไปตามนโยบายและกฎหมาย

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ผู้บริหารกองทุนประกันสังคมส่วนใหญ่เป็นพวกอนุรักษ์นิยม ที่ไม่ค่อยมี

การปรับเปลี่ยนหรือยอมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเปิดกว้าง

2. มีทีมงานที่ไม่เก่งในเรื่องการพยากรณ์หรือการประเมินความเสี่ยงในการลงทุน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ต้องทำพิจารณาและดูสถานะเศรษฐกิจให้รอบด้าน
2. ถ้ามีการจัดเก็บเงินกองทุนได้น้อย แต่ให้สิทธิประโยชน์จำนวนมาก จะทำให้

การลงทุนเกิดความไม่ยั่งยืนในระยะยาว

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 ได้แก่

1. จะต้องให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายมากขึ้น

2.3 กองทุนจะมีขนาดใหญ่มาก หากไม่ขยายขอบเขตการลงทุน อาจมีผลให้กองทุนมีผลตอบแทนน้อยลงในระดับความเสี่ยงเท่าเดิม เนื่องจากขนาดกองทุนในช่วงที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จากปัจจุบันประมาณ 1 ล้านล้านบาท เป็นกว่า 2 ล้านล้านบาท ในเวลาประมาณ 5-6 ปี จนทำให้กองทุนมีขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญกับตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศไทย ส่งผลให้การลงทุนของกองทุน ฯ มีผลกระทบต่อราคาของตราสารหนี้และหลักทรัพย์ในประเทศ

ตารางที่ 4-8 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.3

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	การลงทุนภายในประเทศมีจำกัด ส่วนมากจะลงทุนในพันธบัตร มีเม็ดเงินจำนวนมากกว่าช่องทางในการลงทุน และในการลงทุนต้องคำนึงด้วยว่าไม่กระทบกับตลาดในประเทศด้วย แต่มีการทำแผนการลงทุนในทุก ๆ 5 ปี ว่าควรลงทุนในต่างประเทศเป็นสัดส่วนเท่าใด ต่อการลงทุนในประเทศสมควรที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศเพราะเป็นการกระจายความเสี่ยง ไม่ใช่เรื่องของผลตอบแทน จำเป็นอย่างยิ่งต้องขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ
INV02	สมควรที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศเพราะเป็นการกระจายความเสี่ยง และเพิ่มผลตอบแทนให้แก่กองทุน
INV03	การลงทุนในประเทศมีขอบเขตที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อเม็ดเงินที่กองทุนประกันสังคมมี ทำให้ได้ผลตอบแทนที่ต่ำกว่าที่ควรจะได้รับ
INV04	ในการลงทุนต้องคำนึงด้วยว่าไม่กระทบกับตลาดในประเทศด้วย แต่มีการทำแผนการลงทุนในทุก ๆ 5 ปี ว่าควรลงทุนในต่างประเทศเป็นสัดส่วนเท่าใด ต่อการลงทุนในประเทศ
INV05	การลงทุนในประเทศได้ผลตอบแทนไม่สูงมากนัก ควรขยายการลงทุนออกไปยังต่างประเทศหรือในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงมากขึ้น แต่ในจุดนี้ต้องแก้ไขกฎหมายข้อบังคับในการลงทุนด้วย
INV06	เป็นไปได้ Asset price ขึ้นกับ Demand/ Supply ของ Asset ถ้า Demand เพิ่มจากความต้องการของกองทุนประกันสังคม และ Supply ไม่เพิ่ม ก็ย่อมมีผลต่อ Price และ Returns แต่ปกติ Supply ของพันธบัตรรัฐบาลน่าจะต้องปรับและควบคุมโดยภาครัฐและธนาคารแห่งประเทศไทย เพราะอัตราดอกเบี้ยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม ไม่แน่ว่าภาครัฐจะยอมให้นโยบายเศรษฐกิจถูก Influenced โดยกองทุนประกันสังคมได้ง่าย ๆ แต่ถ้าเป็น ตลาด Inelastic supply และไม่สนผู้เล่นรายใหญ่อื่นก็อาจจะเป็นไปได้
INV07	ควรขยายขอบเขตการลงทุนไปต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการกระจายความเสี่ยงออกไป ลงลงทุนในผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ จะช่วยเพิ่มทางเลือกให้กับกองทุนได้

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08	<p>ผู้บริหารกองทุนจะต้องเข้าใจโครงสร้างประชากรเพราะในระยะเวลา 5-6 ปีที่ผ่านมาคนวัยทำงานมีจำนวนมาก เศรษฐกิจมีการฟื้นตัว ทำให้มีคนส่งประกันสังคมเป็นจำนวนมาก ทำให้กองทุนมีขนาดที่เติบโต ถ้าผู้บริหารกองทุนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล จะมีการลงทุนแบบเป็นขั้นบันได และมีการจัดสรรเงินลงทุนไปตามหลักทฤษฎีและตราสารหนี้ที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อช่วยกระจายความเสี่ยงและสามารถได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินลงทุน รวมทั้งจะต้องมีการจำลองสถานการณ์การลงทุนในหลากหลายรูปแบบเพื่อจะได้รับทราบความเสี่ยงและผลตอบแทนที่จะได้รับในอนาคต</p>
INV09	<p>ส่วนใหญ่แล้วการลงทุนมีจำกัดถ้าเป็นการลงทุนในประเทศ ควรที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ เพราะเป็นการกระจายความเสี่ยง และเป็นทางเลือกในการกระจายการลงทุนในผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายมากขึ้น</p>
INV10	<p>การลงทุนพันธบัตรรัฐบาลน่าจะต้องปรับปรุง เพราะอัตราดอกเบี้ยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม โดยกองทุนประกันสังคมอาจจะได้รับผลกระทบจากการแทรกแซงจากรัฐในบางส่วน เพื่อช่วยสนับสนุนให้กองทุนยังคงเดินได้ แต่การลงทุนในต่างประเทศก็เป็นทางเลือกที่ดีเช่นกัน</p>
OPT01	<p>ควรขยายขอบเขตการลงทุนไปต่างประเทศอย่างมาก เพราะในต่างประเทศมีรูปแบบการลงทุนหลากหลาย มีความเสี่ยงและผลตอบแทนหลายระดับ ซึ่งจะทำให้เราสามารถเลือกได้ตามที่เราเห็นควรว่าจะลงทุน</p>
OPT02	<p>ปัจจุบันมีคนส่งประกันสังคมเป็นจำนวนมาก กองทุนมีขนาดใหญ่ มีเงินจำนวนมาก ควรจะมีการลงทุนแบบเป็นขั้นบันได และมีการจัดสรรเงินลงทุนไปตามหลักทฤษฎีและตราสารหนี้ที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อช่วยกระจายความเสี่ยงและสามารถได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินลงทุน รวมทั้งควรที่จะพิจารณาการลงทุนในต่างประเทศเพิ่มเติมด้วย</p>
OPT03	<p>การแทรกแซงจากรัฐบาล จะช่วยให้กองทุนประกันสังคมยังอยู่รอดได้ การเก็บเงินเข้ากองทุนในปริมาณมากจะช่วยให้กองทุนมีทางเลือกในการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งการลงทุนในต่างประเทศก็เป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณา เพื่อช่วยให้เกิดการกระจายความเสี่ยงออกไป</p>

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT04	เห็นควรว่า น่าจะขยายขอบเขตการลงทุนออกไปในต่างประเทศมากขึ้น เพราะจะช่วยให้กองทุนสามารถเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและมี ความเสี่ยงที่สามารถจะเลือกให้มากขึ้นน้อยเพียงใดได้ตามศักยภาพของกองทุน
OPT05	ผู้ประกันตนที่ส่งเงินกองทุนในปัจจุบันมีจำนวนมาก ถึงแม้กองทุนจะให้ สิทธิประโยชน์กับสมาชิกเป็นจำนวนมาก แต่ก็สามารถจัดเก็บรายได้ได้มาก เช่นกัน
OPT06	กองทุนควรพิจารณาขยายการลงทุนเพิ่มในส่วนของแต่ละประเทศ จะช่วยให้ เกิดการกระจายความเสี่ยงออกไป และสามารถเลือกผลิตภัณฑ์ในการลงทุนได้ หลากหลายมากขึ้นได้
OPT07	กองทุนควรพิจารณาขยายการลงทุนเพิ่มในส่วนของแต่ละประเทศ เพราะกองทุนสามารถเก็บรายได้มากขึ้นจากจำนวนของผู้ประกันตนที่มากขึ้น แต่ในบางครั้งรัฐก็ต้องเข้ามาช่วย เพราะกองทุนอาจขาดสภาพคล่องในบาง ช่วงเวลา เพราะเก็บเงินมากขึ้น แต่ก็เพิ่มสิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกันตนมากขึ้น ด้วย ดังนั้นการพิจารณาการลงทุนในผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายรวมถึงการลงทุน ในต่างประเทศก็จะต้องได้รับการพิจารณาด้วยเช่นกัน
AAA01	เห็นควรที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ เพื่อเป็นการกระจาย ความเสี่ยง และเพิ่มผลตอบแทนให้แก่กองทุน
AAA02	สมาชิกที่ส่งเงินกองทุนในปัจจุบันมีเป็นจำนวนมาก สามารถจัดเก็บรายได้ ได้มาก สามารถนำไปลงทุนได้หลากหลาย
AAA03	ควรขยายขอบเขตการลงทุนไปต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการกระจาย ความเสี่ยงออกไป ลงลงทุนในผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อช่วยเพิ่มทางเลือกให้กับ กองทุนได้

ตารางที่ 4-9 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.3

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์						
	การลงทุนในประเทศไทยมีจำกัด	ส่วนมากจะลงทุนในพันธบัตร	มีการทำแผนการลงทุนในทุก ๆ 5 ปี	อัตราดอกเบี้ยส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวม	ส่งผลกระทบต่อตลาดในประเทศ	สมควรที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศเพื่อการกระจายความเสี่ยง	จัดสรรเงินทุนไปตามหลักทรัพย์และตราสารหนี้ที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น
INV01	✓	✓	✓			✓	
INV02	✓	✓	✓			✓	
INV03	✓	✓	✓			✓	
INV04	✓	✓	✓			✓	
INV05	✓	✓	✓		✓	✓	
INV06	✓	✓		✓	✓		
INV07						✓	
INV08	✓		✓			✓	✓
INV09	✓	✓	✓			✓	
INV10	✓	✓	✓			✓	
OPT01	✓	✓	✓			✓	
OPT02	✓	✓	✓			✓	
OPT03	✓	✓	✓		✓	✓	
OPT04	✓	✓		✓	✓		
OPT05						✓	
OPT06	✓		✓			✓	✓
OPT07	✓	✓	✓			✓	
AAA01	✓	✓	✓			✓	
AAA02						✓	
AAA03	✓	✓	✓			✓	
รวม	17	15	15	2	4	17	2
คิดเป็นร้อยละ	85.00	75.00	75.00	10.00	20.00	85.00	10.00
ลำดับที่	1	2	2	4	3	1	4

จากตารางที่ 4-9 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่และคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การลงทุนภายในประเทศในปัจจุบันมีอยู่อย่างจำกัด
 2. สมควรที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศเพื่อการกระจายความเสี่ยง
- ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ส่วนใหญ่แล้วในปัจจุบันจะลงทุนในพันธบัตรมากที่สุด
2. มีการทำแผนการลงทุนในทุก ๆ 5 ปี

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 เห็นว่า ส่งผลกระทบต่อตลาดในประเทศ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 เห็นว่า การจัดสรรเงินลงทุนไปตามหลักทรัพย์และตราสารหนี้ที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น

หมายเหตุ การลงทุนของประกันสังคมไทย ณ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2562 สถานะเงินลงทุนของกองทุนประกันสังคมมีเงินลงทุนรวมจำนวน 2,044,921 ล้านบาท แบ่งออกเป็น

1. หลักทรัพย์มั่นคงสูง ร้อยละ 79.42
2. หลักทรัพย์เสี่ยง ร้อยละ 20.58

จำแนกตามแหล่งลงทุนในประเทศ ร้อยละ 89.86 ต่างประเทศ ร้อยละ 10.14

จำแนกตามประเภทหลักทรัพย์ แบ่งเป็น

1. เงินฝาก ร้อยละ 4.62
2. ตราสารหนี้ ร้อยละ 76.41
3. ตราสารทุน ร้อยละ 14.15
4. หน่วยลงทุนอสังหาริมทรัพย์ ร้อยละ 2.90
5. หน่วยลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ 1.07
6. หน่วยลงทุนทองคำ ร้อยละ 0.53
7. โครงการลงทุนทางสังคม ร้อยละ 0.32

สำนักงานประกันสังคมสามารถสร้างผลตอบแทนการลงทุนกองทุนประกันสังคมได้จำนวน 5,976 ล้านบาท สำหรับสถานะเงินลงทุนของกองทุนเงินทดแทน มีเงินลงทุนรวมจำนวน 64,972 ล้านบาท แบ่งออกเป็นหลักทรัพย์มั่นคงสูง ร้อยละ 74.84 หลักทรัพย์เสี่ยง ร้อยละ 25.16 จำแนกตามประเภทหลักทรัพย์แบ่งเป็นเงินฝาก ร้อยละ 1.96 ตราสารหนี้ ร้อยละ 77.48 ตราสารทุน ร้อยละ 12.82 หน่วยลงทุนอสังหาริมทรัพย์ ร้อยละ 5.65 หน่วยลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ 1.29 หน่วยลงทุนทองคำ ร้อยละ 0.81 สำนักงานประกันสังคมสามารถสร้างผลตอบแทนการลงทุน

กองทุนเงินทดแทนได้จำนวน 243 ล้านบาท โดยหากรรมสถานะเงินลงทุนกองทุนประกันสังคม และกองทุนเงินทดแทนในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562 สำนักงานประกันสังคมสามารถสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนได้สูงถึง 6,219 ล้านบาท” (สำนักงานประกันสังคม, 2560)

2.4 นโยบายที่กองทุนมีต่อแรงงานต่างด้าวยังไม่รองรับการเข้าสู่ AEC ซึ่งมีผลกระทบต่อเงินที่เข้าออกระบบ ในขณะที่ไม่สามารถแบ่งบัญชีกองทุนแยกเป็นกองทุนเพื่อคนต่างด้าวต่างหากได้อย่างชัดเจน ทำให้ยากต่อการบริหารจัดการและการประเมินภาระของกองทุน

ตารางที่ 4-10 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.4

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	กรณีคนต่างด้าวก็มีการเก็บรวมในกองทุนแล้วเพียงแต่ไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชีออกมา การดำเนินงานในการลงทุนยึดถือความสามารถของแต่ละกองทุนในแต่ละกองทุนได้สิทธิประโยชน์เท่าเทียมกันเป็นกองทุนที่เฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข ไม่มีการแบ่งแยก ในภาพรวมถือว่าเสมอภาคเท่าเทียมกัน
INV02	ในการบริหารกองทุน กรณีคนต่างด้าวได้รวมอยู่ในกองทุนแล้ว แต่ในการใช้สิทธิต้องให้ผู้ประกันตนมาใช้สิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้น
INV03	ยังไม่ได้มีการแบ่งแยกกองทุนออกมาอย่างชัดเจน
INV04	ในแต่ละกองทุนได้สิทธิประโยชน์เท่าเทียมกัน และไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชีและยึดถือความสามารถของแต่ละกองทุนอยู่แล้ว
INV05	กรณีคนต่างด้าวได้รวมอยู่ในกองทุนเหล่านี้แล้ว
INV06	ถ้าแยกหลายกองทุนตามวัตถุประสงค์ของการใช้จ่าย และไม่มี การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างกองทุนได้ ก็เหมือนเพิ่ม Constraint ใน Optimization problem ก็น่าจะทำให้การบริหารงานยากขึ้น มีโอกาสสูงขึ้น ที่บางกองทุนจะ Bankrupt เพราะการ Pooled/ shared risk ทำได้จะเกิดขึ้น แต่ข้อดีคือ เวลาล้มจะไม่ล้มทั้งระบบ แต่ไม่แน่ใจว่าเป็น Solution ที่ดีที่สุดหรือไม่
INV07	ควรแยกกองทุนออกมาให้มีกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าว

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08	<p>ควรมีการบูรณาการข้อมูลของแต่ละหน่วยงาน แรงงานต่างด้าวจะต้องมีการขึ้นทะเบียน ควรใช้ข้อมูลในการขึ้นทะเบียน เพื่อแบ่งแยกบัญชีกองทุนเพื่อคนต่างด้าวให้ชัดเจนขึ้น และควรมีการตั้งผู้จัดการกองทุนที่ดูแลกองทุนในส่วนนี้ต่างหาก และให้อิสระในการบริหารกองทุนภายใต้กรอบการลงทุนที่ได้รับผลตอบแทนที่ชัดเจน โดยจะต้องมีการให้สิทธิทั้ง 4 กองทุน แยกตาม ID ของคนต่างด้าว บริหารงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ส่วนกลางสามารถวัดและประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน</p>
INV09	<p>ปัจจุบันคนต่างด้าวได้เข้ามาในกองทุนแล้ว แต่ไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชีซึ่งทุกกองทุนได้สิทธิประโยชน์เท่าเทียมไม่มีการแบ่งแยกคนต่างด้าว</p>
INV10	<p>น่าจะทำให้การบริหารงานยากขึ้น มีโอกาสสูงขึ้นไปบางกองทุนจะประสบปัญหาได้ในอนาคต แต่เวลาสั้นจะไม่ลืมหูลืมตา เพราะแยกออกมาอย่างชัดเจนแล้ว</p>
OPT01	<p>เห็นควรแยกกองทุนออกมาให้มีกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าว เพราะจะทำให้ง่ายต่อการบริหารจัดการกองทุน ซึ่งจะช่วยให้สามารถเลือกผลิตภัณฑ์ในการลงทุนได้เหมาะสมและมีความเสี่ยงที่รับได้มากขึ้น</p>
OPT02	<p>ควรมีการใช้ข้อมูลทะเบียนแรงงานต่างด้าวเพื่อแบ่งแยกบัญชีกองทุนให้ชัดเจนขึ้น โดยตั้งผู้จัดการกองทุนเป็นอิสระ สามารถบริหารงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ส่วนกลางสามารถวัดและประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน</p>
OPT03	<p>ปัจจุบันยังไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชีของแรงงานต่างด้าวอย่างชัดเจน แต่ทุกกองทุนยังได้สิทธิประโยชน์เท่าเทียมกัน มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันทั้งด้านการลงทุนและการรับผลประโยชน์</p>
OPT04	<p>ถ้ามีการแยกกันจริง ๆ ก็อาจจะทำให้การบริหารจัดการยากขึ้น แต่ก็ดีต่อกรณีหากมีการลืมหูลืมตาของกองทุนขึ้น ก็จะไม่กระทบต่อกองทุนทั้งหมด ลืมก็ลืมหูลืมตาไปเป็นส่วน ๆ ไป ในขณะที่เดียวกัน การแยกกันก็ดีต่อความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการบริหารที่มากขึ้นด้วย</p>

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT05	ควรแยกกองทุนแรงงานต่างด้าวออกมาจากแรงงานไทยอย่างชัดเจน จะดีต่อการบริหารจัดการ การลงทุนและการจัดการแบ่งผลประโยชน์ ที่เป็นเหตุเป็นผลมากกว่าการรวมกัน
OPT06	ข้อมูลของแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนจะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแบ่งแยกบัญชีกองทุนให้ชัดเจนขึ้นได้ รวมถึงจะต้องมีทีมบริหาร และให้อิสระในการบริหารกองทุนภายใต้กรอบการลงทุนที่ได้รับผลตอบแทนที่ชัดเจน โดยที่ส่วนกลางเป็นผู้ดูแลและประเมินผล
OPT07	ปัจจุบันคนต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนและนำส่งกองทุนประกันสังคม มีจำนวนมาก แต่กองทุนยังไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชีออกมา ซึ่งทำให้แรงงานต่างด้าวยังได้สิทธิประโยชน์เท่าเทียมและเสมอภาคกับแรงงานไทย จากการลงทุนของกองทุนทุกประการ
AAA01	เท่าที่ศึกษายังไม่พบว่ามีการแยกกองทุนออกมา
AAA02	ปัจจุบันคนต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนและนำส่งกองทุนประกันสังคมมีจำนวนมาก แต่กองทุนยังไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชีออกมา ซึ่งทำให้แรงงานต่างด้าวยังได้สิทธิประโยชน์เท่าเทียมและเสมอภาคกับแรงงานไทย
AAA03	ควรแยกกองทุนแรงงานต่างด้าวออกมาจากแรงงานไทยอย่างชัดเจน จะดีต่อการบริหารจัดการ

ตารางที่ 4-11 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 2.4

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์											
	กรณีคนต่างด้าวมีการเก็บรวมในกองทุน	ไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชี	ออกมายังชัดเจน	ยึดถือความสามารถ	ของแต่ละกองทุน	แต่ละกองทุนได้สิทธิประโยชน์เท่าเทียมกัน	ถ้าแยกหลายกองทุนจะทำให้การบริหารงานยากขึ้น	ข้อดีคือ เวลาล้มจะไม่ล้มทั้งระบบ	การประเมินภาวะของกองทุน	มีผลต่อการบริหารจัดการ	การลงทุน	ควรแยกกองทุนออกมาให้มีกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าว
INV01	✓	✓	✓	✓	✓							
INV02	✓	✓	✓	✓	✓							

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์							
	กรณีคนต่างตัวก็มีการเก็บ รวมในกองทุน ใหม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชี ออกมาชัดเจน	ยึดถือความสามารถ ของแต่ละกองทุน แต่ละกองทุนได้สิทธิ ประโยชน์เท่าเทียมกัน	ถ้าแยกหลายกองทุนจะทำให้ การบริหารงานยากขึ้น ข้อดีคือ เวลาส่งจะไม่เต็ม ทั้งระบบ	การประเมินสถานะของกองทุน มีผลต่อการบริหารจัดการ การลงทุน	การแยกกองทุนออกมาให้มี กองทุนสำหรับแรงงาน ต่างตัว			
INV03	✓	✓	✓	✓				
INV04	✓	✓	✓	✓				
INV05	✓	✓	✓	✓				
INV06					✓	✓	✓	
INV07								✓
INV08				✓			✓	✓
INV09	✓	✓	✓	✓				
INV10	✓	✓	✓	✓				
OPT01	✓	✓	✓	✓				
OPT02	✓	✓	✓	✓				
OPT03	✓	✓	✓	✓				
OPT04					✓	✓	✓	
OPT05								✓
OPT06				✓			✓	✓
OPT07	✓	✓	✓	✓				
AAA01	✓	✓	✓	✓				
AAA02	✓	✓	✓	✓				
AAA03	✓	✓	✓	✓				
รวม	13	13	13	16	2	2	4	4
คิดเป็น ร้อยละ	65.00	65.00	65.00	80.00	10.00	10.00	20.00	20.00
ลำดับที่	2	2	2	1	4	4	3	3

จากตารางที่ 4-11 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่และคำถาม ดังนี้

โดยผู้ถูกสัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ในประเด็น กองทุนแต่ละกองทุน จะต้องได้รับสิทธิประโยชน์และผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันทุกกองทุน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ในกรณีคนต่างด้าว ปัจจุบันมีการเก็บรวมในกองทุนแล้ว
2. ในกรณีคนต่างด้าว ปัจจุบันไม่ได้มีการแบ่งแยกบัญชีออกมาชัดเจน
3. มีการยึดถือความสามารถของแต่ละกองทุนตามความสามารถ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ควรมีการประเมินภาระของกองทุน ซึ่งจะมีผลต่อการบริหารจัดการการลงทุน
2. ควรแยกกองทุนออกมาให้มีกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าวอย่างชัดเจน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 ได้แก่

1. ข้อดีของการไม่เคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างกองทุนคือ เวลาล้มจะไม่ล้มทั้งระบบ
2. ถ้าแยกหลายกองทุนจะทำให้การบริหารงานยากขึ้น

2.5 กระบวนการประเมินภาระกองทุนมีอยู่อย่างจำกัดและใช้เวลานานในการคำนวณ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการประเมินภาระ ทั้งจากนโยบายสิทธิประโยชน์เดิม และจากนโยบายสิทธิประโยชน์ใหม่ นอกจากนี้ ความรู้ ความเข้าใจของคณะกรรมการและผู้บริหาร ตลอดจนพนักงานในเรื่องของการประเมินภาระกองทุน มีจำกัด ทำให้ใช้เวลามากขึ้นในการพิจารณา นโยบายสิทธิประโยชน์ใหม่

ตารางที่ 4-12 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.5

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ทางสำนักงานรับรู้ถึงปัญหาในการขาดระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารการลงทุน จึงได้ทำเรื่องขอไปยังคณะกรรมการการลงทุน เพื่อขอติดตั้งระบบบริหารการลงทุน ส่วนทางด้าน การประเมินภาระกองทุน ต้องผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่เป็นไตรภาคี ซึ่งบางท่านยังขาดความรู้ ความชำนาญในการลงทุน ทำให้การลงทุนเป็นไปอย่างล่าช้าไม่ทันเวลา
INV02	การประเมินภาระกองทุนต้องผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่ บางท่าน ยังขาดความรู้ความชำนาญในการลงทุน ทำให้การลงทุนเป็นไปอย่างล่าช้า

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV03	เจ้าหน้าที่ในการลงทุนบางท่านยังขาดความรู้ความสามารถเฉพาะทางด้านการลงทุน และในการลงทุนยังขาดความกล้าช้าไม่ทันเหตุการณ์
INV04	มีความยุ่งยากในการลงทุนทำให้การลงทุนล่าช้าไม่ทันเวลา ระบบการประมวลผลก็ไม่รวดเร็วทันสมัย
INV05	คณะกรรมการการลงทุนขาดความรู้ความชำนาญในการลงทุน ทำให้การลงทุนล่าช้าไม่ทันเวลา
INV06	ข้อนี้ไม่ทราบว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่ ถ้าใช่คิดว่าถ้าเป็นปัญหาแล้วทำไมไม่ปรับ กองทุนอาจต้องพิจารณา Cost ของการปรับ เปรียบเทียบกับ Benefit ที่ได้รับจากการปรับ ถ้าคุ้มค่าก็ไม่มีความเสียหายให้ไม่ปรับยกเว้นถูก Regulate ด้วยข้อบังคับบางประการ
INV07	ควรมีการปรับปรุงระบบ IT และฐานข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับการบริหารเงินกองทุนที่มีสูงเกือบ 2 ล้านล้านบาท
INV08	ควรมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับสร้างทีมงานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการทำงาน เพื่อความพร้อมของคณะกรรมการผู้บริหาร พนักงาน และระบบ IT เช่น ERP ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลได้ได้อย่าง Real time และสามารถนำข้อมูลที่บันทึกไปใช้ในการบริหารงาน เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ในการลงทุนและประเมินประสิทธิภาพ ของสิทธิประโยชน์ ความคุ้มค่าของการให้สิทธิประโยชน์เดิม หรือการออกนโยบายสิทธิประโยชน์ใหม่ จะมีความคุ้มค่าในระยะสั้นและระยะยาวเพียงใด โดยใช้ระยะเวลาอันสั้นในการหาข้อมูลและเตรียมข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
INV09	สำนักงานกองทุน ได้ทำเรื่องขอติดตั้งระบบบริหารการลงทุน ส่วนทางด้าน การประเมินภาระกองทุนต้องผ่านคณะกรรมการการลงทุน ที่เป็นไตรภาคี ซึ่งบางท่านยังขาดความรู้ความชำนาญในการลงทุน ทำให้การลงทุนเป็นไปอย่างล่าช้าไม่ทันเวลา

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV10	<p>กองทุนควรต้องพิจารณาต้นทุนของการปรับหรือเพิ่มระบบ IT เปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับจากการปรับปรุงหรือลงทุนนั้น ถ้าคุ้มค่าก็ควรดำเนินการ แต่ต้องยึดหลักของกฎหมายหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีในปัจจุบัน</p>
OPT01	<p>เห็นควรว่า ควรมีการปรับปรุงระบบ IT และการจัดการระบบฐานข้อมูล ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม</p>
OPT02	<p>ควรมีการจัดตั้งทีมงานและจัดสรรงบประมาณในการจัดหาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ รวมไปถึงจะต้องมีการเตรียมความพร้อมของคณะกรรมการและผู้บริหารและพนักงาน ให้สามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นได้อย่างถูกต้องด้วยเช่นกัน</p>
OPT03	<p>กองทุนประกันสังคมได้มีแนวทางในการขอติดตั้งระบบบริหารการลงทุน ที่ทันสมัยและสามารถสนับสนุนการทำงานของกองทุนไปแล้ว คาดว่าจะได้รู้ผลเร็ว ๆ นี้ว่าจะมีการปรับปรุงหรือติดตั้งระบบ IT ไດเข้ามาเพิ่มเติม</p>
OPT04	<p>ก่อนจะมีการลงทุนระบบสนับสนุนการทำงานใด ๆ ในกองทุน ผู้บริหารกองทุนต้องพิจารณาถึงผลดีผลเสียและประโยชน์ที่จะได้รับจากการลงทุนนั้น ว่าคุ้มค่าน้อยเพียงใดและมีความจำเป็นหรือไม่ หากผลที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์มากกว่าผลเสีย ก็ควรพิจารณาลงทุน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้การบริหารจัดการกองทุนให้ดีขึ้น</p>
OPT05	<p>เห็นควรว่า กองทุนควรมีการปรับปรุงระบบการจัดการฐานข้อมูลด้วยระบบ IT ที่ทันสมัย เพื่อให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความรวดเร็ว คล่องตัวมากขึ้น</p>
OPT06	<p>ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงาน เช่น ระบบ ERP ซึ่งมีข้อดีก็คือสามารถเชื่อมโยงข้อมูลให้มีความพร้อมสำหรับการใช้งานได้ตลอดเวลา</p>

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT07	ขณะนี้กองทุนประกันสังคมได้ทำเรื่องเพื่อของบประมาณในการปรับปรุงและพัฒนาระบบ IT แล้ว แต่จะต้องใช้เวลาในการผ่านคณะกรรมการพิจารณา ซึ่งอาจมีความล่าช้าอยู่บ้างตามกระบวนการ แต่คาดว่าเมื่อได้ระบบ IT ที่ทันสมัยมา ก็จะช่วยงานกองทุนได้มาก
AAA01	คณะกรรมการการลงทุนขาดความชำนาญในการลงทุน ทำให้การลงทุนล่าช้าไม่ทันเวลา
AAA02	ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงาน
AAA03	เห็นควรว่า กองทุนควรมีการปรับปรุงระบบการจัดการฐานข้อมูลด้วยระบบ IT ที่ทันสมัย

ตารางที่ 4-13 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.5

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์									
	ติดตั้งระบบบริหารการลงทุน	ปัญหาการขาดระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารการลงทุน	ประเมินสถานะกองทุนต้องผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่เป็นไตรภาคี	ขาดความรู้ความชำนาญในการลงทุน ทำให้การลงทุนเป็นไปอย่างล่าช้าไม่ทันเวลา	ควรเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับประโยชน์ว่าคุ้มค่าหรือไม่	ถ้าเป็นปัญหาก็ควรมีการปรับปรุงแก้ไข				
INV01	✓	✓	✓	✓						
INV02	✓	✓	✓	✓						
INV03	✓	✓	✓	✓						
INV04	✓	✓	✓	✓						
INV05	✓	✓	✓	✓						
INV06								✓		✓
INV07	✓									✓
INV08	✓		✓					✓		✓
INV09	✓	✓	✓	✓			✓			
INV10	✓	✓	✓	✓			✓			

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์					
	ติดตั้งระบบบริหาร การลงทุน	ปัญหาการขาดระบบ สารสนเทศที่ใช้ใน การบริหารการลงทุน	ประเมินภาระกองทุนต้อง ผ่านคณะกรรมการการ ลงทุนที่เป็นไตรภาคี	ขาดความรู้ความชำนาญใน การลงทุน ทำให้การลงทุน เป็นไปอย่างล่าช้าไม่ทันเวลา	ควรเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับ ประโยชน์ ว่าคุ้มหรือไม่	ถ้าเป็นปัญหา ก็ควรมี การปรับปรุงแก้ไข
OPT01	✓	✓	✓	✓		
OPT02	✓	✓	✓	✓		
OPT03	✓	✓	✓	✓		
OPT04					✓	✓
OPT05	✓					✓
OPT06	✓		✓		✓	✓
OPT07	✓	✓	✓	✓		
AAA01	✓	✓	✓	✓		
AAA02	✓		✓		✓	✓
AAA03	✓					✓
รวม	18	12	15	12	5	8
คิดเป็น ร้อยละ	90.00	60.00	75.00	60.00	25.00	40.00
ลำดับที่	1	3	2	3	5	4

จากตารางที่ 4-13 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน ว่าควรให้มีการติดตั้งระบบ
บริหารการลงทุนที่ทันสมัยและเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการกองทุน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 เห็นว่า การประเมินภาระกองทุนทุกครั้ง
จะต้องผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่เป็นไตรภาคี

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ปัญหาการขาดระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารการลงทุนในปัจจุบัน ส่งผล
ต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุน

2. การขาดความรู้ความชำนาญในการลงทุน ทำให้การลงทุนเป็นไปอย่างล่าช้า
ไม่ทันเวลา

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 เห็นว่า ถ้าระบบมีปัญหาจริง ก็ควรมีการปรับปรุง
แก้ไขทันที

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 5 เห็นว่า ควรมีการเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย
ในการลงทุนติดตั้งระบบใหม่กับประโยชน์ที่จะได้รับว่าคุ้มค่าหรือไม่ ก่อนการตัดสินใจ
เพราะต้องใช้งบประมาณมาก

2.6 กระบวนการจัดเก็บเงินสมทบกองทุน ยังเก็บได้ไม่ครบตามเวลา และยังรับชำระ
เป็นเงินสดโดยเฉพาะเงินสมทบจากภาครัฐ นอกจากนี้การรับชำระเงินสมทบเป็นเงินสดใช้เวลาใน
การเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ประกอบการและผู้ประกันตนที่ต้องมาทำธุรกรรมที่สาขา ซึ่งบริหารสภาพ
คล่องไม่เต็มที่ และเปิดโอกาสให้เกิดการทุจริตได้ง่าย

ตารางที่ 4-14 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.6

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	มีระบบออนไลน์ในการรับชำระเงิน และเพิ่มความสะดวกทุกด้าน เพื่อรับชำระเงินสมทบอยู่แล้ว
INV02	ปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้ปรับเปลี่ยนจากระบบการรับชำระเงิน เป็นเงินสดมาเป็นระบบออนไลน์เพื่อให้เกิดสภาพคล่องสำหรับผู้ประกันตน มีความสะดวก สามารถชำระเงินได้ตลอดเวลาลดการทุจริตได้
INV03	การรับชำระเงินด้วยระบบออนไลน์เป็นการช่วยไม่ให้เกิดการทุจริต ในการรับเงินสมทบได้เป็นอย่างดี
INV04	เพื่อให้เกิดสภาพคล่องของกองทุน จึงได้มีการปรับเปลี่ยนการรับ ชำระเงินสมทบประกันสังคมให้มีความสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น
INV05	สำนักงานประกันสังคมได้ปรับเปลี่ยนเป็นระบบออนไลน์เพิ่มเติม เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกองทุน ลดการทุจริต

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV06	เวลาในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้ประกอบการและผู้ประกันตนที่ต้องมาทำธุรกรรมที่สาขา หมายถึง Transaction cost หรือไม่ คำตอบคือเหมือนข้อ 2.5 ถ้าไม่คิดกฎระเบียบข้อบังคับอะไร กองทุนควรทำการศึกษาถึง Cost/Benefit ในการปรับระบบและจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกองทุน แต่โดยส่วนตัวคิดว่าก็นำ Payment technology มาใช้เป็นทางเลือกเพื่อลด Transaction cost ไม่น่าจะทำให้ต้นทุนของกองทุนเพิ่มขึ้นมาก
INV07	ควรปรับปรุงระบบ IT และฐานข้อมูล และระบบการรับชำระเงินให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ
INV08	ปัจจุบัน พฤติกรรมของผู้บริโภคในการชำระเงินผ่านระบบออนไลน์มีเพิ่มมากขึ้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับช่องทางการชำระเงิน เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความสะดวก รวดเร็วมีมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารกองทุนควรจะต้องมีนโยบายที่ผ่อนปรนในเรื่องการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงิน สมทบ เป็นการ โอนเข้าบัญชี หรือใช้ QR Payment ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วการชำระเงิน และปิดโอกาสในการทำทุจริตในหลาย ๆ กรณี
INV09	สำนักงานประกันสังคมได้ปรับเปลี่ยนระบบการรับชำระเงิน จากการชำระด้วยเงินสดมาเป็นการชำระผ่านระบบออนไลน์ได้แล้ว ซึ่งช่วยให้ผู้ประกันตนมีความสะดวกสบายในการชำระเงินกองทุนมากขึ้น
INV10	กองทุนควรศึกษาถึงผลดีผลเสียของการปรับระบบให้ดีก่อนว่าผลได้และผลเสียจะคุ้มกันหรือไม่ ส่วนตัวคิดว่าจะได้ผลดีมากกว่า เพราะจะทำให้เกิดความสะดวกสบายกับสมาชิกทุกคน ลดภาระการเดินทางไปชำระเงินได้
OPT01	เห็นควรว่า ควรปรับปรุงระบบ IT และการจัดการฐานข้อมูลรวมถึงระบบการรับชำระเงินเข้ากองทุนให้มีความทันสมัยและมีความหลากหลายช่องทาง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกันตนเกิดความสะดวกในการชำระเงินเข้ากองทุนมากขึ้น

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT02	ผู้บริหารกองทุนควรจะต้องพิจารณาถึงแนวทางการผ่อนปรนเกี่ยวกับการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงินสมทบกองทุนให้มีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วการชำระเงิน และเปิดโอกาสในการทำธุรกรรมได้ด้วย
OPT03	สำนักงานประกันสังคมได้ปรับเปลี่ยนระบบการรับชำระเงินจากการชำระด้วยเงินสดมาเป็นการชำระผ่านระบบออนไลน์ได้แล้ว ซึ่งช่วยให้ผู้ประกันตนมีความสะดวกสบายในการชำระเงินกองทุนมากขึ้น
OPT04	ก่อนจะมีการปรับเปลี่ยนระบบหรือการลงทุนใด ๆ ผู้บริหารกองทุนควรศึกษาถึงผลดีผลเสียให้ดีกว่าก่อนว่า ถ้าทำแล้วได้ประโยชน์กับกองทุนก็ทำเลย เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้รับความสะดวกมากขึ้น ลดภาระเรื่องให้สมาชิกได้
OPT05	ปรับปรุงระบบชำระเงินผ่านหลายช่องทางและการจัดการฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้ประกันตนเกิดความสะดวกสบายในการชำระเงินเข้ากองทุนมากขึ้น และทำให้กองทุนได้รับเงินทุกบาทอย่างถูกต้องแน่นอน
OPT06	ผู้บริหารกองทุนควรจะต้องพิจารณาการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงินสมทบกองทุนในรูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากการชำระด้วยเงินสดเพียงอย่างเดียว ซึ่งปัจจุบันก็คิดว่า กองทุนก็กำลังปรับปรุงในเรื่องนี้อยู่แล้ว คาดว่าคงจะสมบูรณ์ในเร็ว ๆ นี้
OPT07	ปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้มีการปรับเปลี่ยนระบบการรับชำระเงิน จากการชำระด้วยเงินสดมาเป็นการชำระผ่านระบบออนไลน์ได้แล้ว ผู้ประกันตนสามารถชำระผ่านทางระบบออนไลน์ทุกแพลตฟอร์มได้อย่างสะดวกมากขึ้น
AAA01	การรับชำระเงินด้วยระบบออนไลน์เป็นการช่วยไม่ให้เกิดการทุจริตในการรับเงินสมทบได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์					
	ปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้ ปรับเปลี่ยนจากระบบ การรับชำระเงินเป็นเงินสด มาเป็นระบบออนไลน์ เพื่อให้เกิดสภาพคล่องผู้ประกันตน มีความสะดวก ป้องกันการทุจริต กองทุนควรถูกการศึกษาถึง Cost/ Benefit ในการปรับระบบและ จัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุด กับกองทุน การนำ Payment technology มาใช้ไม่ทำให้ต้นทุน ของกองทุนเพิ่มขึ้นมาก มีนโยบายที่ต่อเนื่องปรนในในเรื่อง การเพิ่มช่องทางการรับชำระ เงินสมทบ					
OPT01	✓	✓	✓			
OPT02	✓	✓	✓			
OPT03	✓	✓	✓			
OPT04	✓				✓	✓
OPT05	✓	✓	✓			✓
OPT06	✓	✓	✓			✓
OPT07	✓	✓	✓		✓	✓
AAA01	✓	✓	✓			
AAA02	✓	✓	✓		✓	✓
AAA03	✓	✓	✓			✓
รวม	20	18	18	4	7	4
คิดเป็น ร้อยละ	100.00	90.00	90.00	20.00	35.00	20.00
ลำดับที่	1	2	2	4	3	4

จากตารางที่ 4-15 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ว่าปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้
ปรับเปลี่ยนจากระบบการรับชำระเงินเป็นเงินสดมาเป็นระบบออนไลน์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว
เพื่อเพิ่มช่องทางการชำระเงิน

ความคิดเห็นในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ระบบการรับชำระเงินออนไลน์ช่วยให้เกิดสภาพคล่องผู้ประกันตนมีความสะดวก
2. ระบบการรับชำระเงินออนไลน์ช่วยให้สามารถป้องกันการทุจริตได้ดีขึ้น

ความคิดเห็นในอันดับที่ 3 เห็นว่า การนำ Payment technology มาใช้ไม่ทำให้ต้นทุนของกองทุนเพิ่มขึ้นมากจนเกินไป

ความคิดเห็นในอันดับที่ 4 เห็นว่า จะต้องมึนโยบายที่ผ่อนปรนในเรื่องการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงินสมทบกองทุนให้มีความหลากหลาย และประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก

2.7 กระบวนการลงทุนชัดเจนแต่ไม่คล่องตัว ค่าใช้จ่ายไม่ทันต่อสถานการณ์ เนื่องจากขาดข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการตัดสินใจในการลงทุนและมีกฎหมายข้อจำกัดต่าง ๆ ที่ไม่เอื้อให้สามารถตัดสินใจบริหารกองทุนได้ทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการ ผู้บริหารและพนักงานที่ไม่เพียงพอ ทำให้ใช้เวลามากขึ้นในการตัดสินใจ

ตารางที่ 4-16 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.7

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ผู้บริหารไม่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุน ไม่กล้าตัดสินใจในการลงทุน จึงทำให้ค่าใช้จ่ายไม่ทันการ
INV02	ระบบกระบวนการค่าใช้จ่ายไม่ทันต่อการลงทุน
INV03	ระบบ ระเบียบมีมาก ข้อจำกัดก็มีสูง แต่ต้องหาผลตอบแทนให้สูง จึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ควรแยกออกมาบริหารด้วยตนเอง
INV04	ควรแยกหน่วยการลงทุนออกเป็นเอกเทศ เพื่อความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ เพราะมีข้อจำกัดในข้อระเบียบทางราชการ
INV05	ข้อระเบียบทางราชการมีมากจนไม่สะดวกในบริหารการลงทุน
INV06	ไม่สามารถตอบได้เพราะไม่ทราบกระบวนการที่แท้จริงแต่หากไม่ติดกฎหมายข้อบังคับ กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร ถ้าเป็นจริงตามที่กล่าวในข้อคำถาม เหล่านี้ ก็เห็นด้วยว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหารหรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน ถ้าไม่ติดข้อกฎหมาย
INV07	คณะกรรมการบริหารควรเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายและข้อจำกัดไปยังผู้กำหนดนโยบายที่กำกับดูแลกองทุน ฯ

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08	<p>ควรมีการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพื่อให้ผ่อนปรนสำหรับการลงทุนรวมทั้งมีการสรรหาผู้บริหารกองทุนที่มีคุณสมบัติเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและการลงทุน รวมทั้งมีสไตล์ในการบริหารแบบที่ไม่ใช่แบบระมัดระวังจนเกินไป และต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านข้อมูลสารสนเทศ รู้จักการใช้ข้อมูลเพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ หรือพวก BI รวมทั้งต้องมีทักษะการจูงใจ โน้มน้าวให้คณะกรรมการ ผู้บริหารและพนักงาน มีความใฝ่รู้ทั้งในด้านเทคโนโลยีและการบริหารเงิน บริหารการลงทุน ให้มากกว่านี้ เพื่อใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการหาข้อมูลหรือการสร้างชุดข้อมูล เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
INV09	<p>เห็นด้วยกับการแยกหน่วยการลงทุนออกมาเป็นหน่วยงานอิสระ เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและรวดเร็วในการบริหารจัดการ ไม่ต้องยึดติดกับระเบียบทางราชการมาก</p>
INV10	<p>ถ้าจะแยกออกมาก็ควรศึกษาถึงผลดีผลเสียให้ครบทุกด้านก่อน ถ้าแยกออกมาแล้วช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและได้ประโยชน์มากกว่า ก็เห็นควรว่าจะต้องทำ</p>
OPT01	<p>การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในการบริหารจัดการกองทุนในบางประการ จะช่วยให้เกิดความคล่องตัวและความรวดเร็วในการบริหารงานมากขึ้น การแยกกองทุนเป็นอิสระก็เป็นทางเลือกที่น่าสนใจด้วยเช่นกัน ทำให้การทำงานสะดวก รวดเร็วขึ้นได้</p>
OPT02	<p>การสรรหาผู้บริหารจัดการกองทุนก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องหาคนที่มีความรู้และประสบการณ์มาช่วยทำงาน กองทุนเองถ้ามีความเป็นเอกเทศ และให้กองทุนได้มีโอกาสในการบริหารจัดการตนเองอย่างเป็นอิสระก็น่าที่จะช่วยให้กองทุนสามารถทำงานได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็วมากขึ้นได้</p>
OPT03	<p>เห็นด้วยที่ควรแยกกองทุนออกมาทำงานเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีกฎระเบียบและข้อบังคับที่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการบริหารจัดการ ผู้บริหารเองก็ต้องใช้มืออาชีพเข้ามาช่วย เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น และคล่องตัวมากขึ้น</p>

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT04	ถ้าไม่ติดข้อกฎหมายก็สามารถทำได้ คิดว่าน่าจะทำให้กองทุนทำงานได้สะดวก รวดเร็ว และมีความคล่องตัวมากขึ้น เพราะไม่ต้องทำตามขั้นตอนหลายขั้นตอนของหน่วยงานราชการ
OPT05	ผู้บริหารก็จะต้องพิจารณาถึงแนวทางการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกองทุนให้เอื้อต่อการทำงานมากขึ้น กฎระเบียบใดที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ก็ควรได้รับการพิจารณาในการแก้ไข ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เห็นควรที่จะพิจารณาให้มีการแยกกองทุนออกมาบริหารเป็นอิสระ เพื่อเพิ่มความคล่องตัว
OPT06	ควรมีการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เข้มงวด เพื่อให้กองทุนสามารถบริหารจัดการได้อย่างยืดหยุ่นและคล่องตัว โดยเฉพาะการทำงานที่เป็นอิสระของผู้บริหารกองทุน
OPT07	เห็นด้วยกับการแยกกองทุนออกมาเป็นอิสระทั้งการบริหารจัดการและการตัดสินใจลงทุนในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์กับองค์กรมากที่สุดได้
AAA01	คิดว่ากระบวนการดำเนินงานล่าช้า ไม่ทันต่อการลงทุน
AAA02	ข้อระเบียบทางราชการมีมากจนไม่สะดวกในการบริหารการลงทุน
AAA03	เห็นด้วยที่ควรแยกกองทุนออกมาทำงานเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีกฎระเบียบและข้อบังคับที่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการลงทุน

ตารางที่ 4-17 สัเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.7

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์						
	ความแยกหน่วยการลงทุน ออกเป็นเอกเทศ	เพื่อความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ	มีข้อจำกัดในความรู้ความเข้าใจ ของผู้บริหาร	มีข้อจำกัดของกระบวนการ ของข้อระเบียบทางราชการ	กองทุนควรพิจารณาคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาบริหาร	การพิจารณา Cost/ Benefit	ของการปรับกระบวนการบริหาร หรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน คณะกรรมการบริหารควรเสนอ ให้มีการแก้ไขกฎหมายและข้อจำกัด บางประการ
INV01	✓	✓	✓	✓			
INV02	✓	✓	✓	✓			
INV03	✓	✓	✓	✓			
INV04	✓	✓	✓	✓			
INV05	✓	✓	✓	✓			
INV06				✓	✓	✓	
INV07							✓
INV08		✓	✓	✓	✓		✓
INV09	✓	✓	✓	✓			
INV10	✓	✓	✓	✓			
OPT01	✓	✓	✓	✓			
OPT02	✓	✓	✓	✓			
OPT03	✓	✓	✓	✓			
OPT04				✓	✓	✓	
OPT05							✓
OPT06		✓	✓	✓	✓		✓
OPT07		✓	✓	✓	✓		✓
AAA01	✓	✓	✓	✓			
AAA02	✓	✓	✓	✓			
AAA03	✓	✓	✓	✓			
รวม	13	15	15	18	5	2	5
คิดเป็น ร้อยละ	65.00	75.00	75.00	90.00	25.00	10.00	25.00
ลำดับที่	3	2	2	1	4	5	4

จากตารางที่ 4-17 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ ตามข้อคำถาม การวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกันว่า ปัจจุบันมีข้อจำกัดของกระบวนการของข้อระเบียบทางราชการที่มากเกินไป ทำให้ขาดความคล่องตัวในการปรับปรุงแก้ไขระบบให้ดีขึ้น
ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 76.47 ได้แก่

1. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยเพิ่มความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ

2. ปัจจุบันมีข้อจำกัดในความรู้ความเข้าใจของผู้บริหาร

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 58.82 ได้แก่ ควรแยกหน่วยการลงทุนออกเป็นเอกเทศ เพื่อความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 29.41 ได้แก่

1. กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร

2. คณะกรรมการบริหารควรเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายและข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการกองทุน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 11.76 ได้แก่ ควรมีการพิจารณาถึงต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับของการปรับกระบวนการบริหารหรือการจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน ก่อนการตัดสินใจลงมือกระทำทุกครั้ง

2.8 กระบวนการบริหารความเสี่ยงยังไม่มีความพร้อมและไม่บูรณาการกับกระบวนการลงทุนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากระดับกระบวนการบริหารความเสี่ยงยังห่างจากระดับมาตรฐาน สากล

ตารางที่ 4-18 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.8

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	สำนักงานประกันสังคมมีคณะกรรมการบริหารบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการการตรวจสอบเพื่อคอยควบคุม กำกับดูแลในการลงทุนเทียบเท่าระดับมาตรฐานสากลเป็นที่เรียบร้อย นอกจากนี้ยังมีเครื่องมือที่ใช้ในการลงทุน
INV02	มีการบริหารงานคล้าย บลจ. มีการทำ Model pre-test และ Post-test

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV03	ในการบริหารความเสี่ยง สำนักงานประกันสังคมมีการบริหารความเสี่ยงเหมือนกับ บลจ. ไม่แตกต่างกัน
INV04	กองบริหารการลงทุนมีการกำหนดกรอบนโยบายความเสี่ยงและการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้สามารถบริหารความเสี่ยงของกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
INV05	การบริหารความเสี่ยงของกองทุนประกันสังคมเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้รับไว้
INV06	ควรมีการจ้างบริษัทที่ปรึกษามืออาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยงเพื่อมาวางระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างมืออาชีพและเป็นไปตามระดับมาตรฐานสากล พร้อมทั้งให้มีการถ่ายโอนความรู้จากบริษัทที่ปรึกษาสู่พนักงานของกองทุน รวมทั้งจะต้องมีการบูรณาการของการบริหารความเสี่ยงในด้านการลงทุนด้วย
INV07	คณะกรรมการ ผู้บริหารการลงทุนควรมองมาตรฐานสากลเป็น Benchmark ในการปรับปรุงระบบการบริหารความเสี่ยงให้สูงขึ้น
INV08	ควรมีการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เข้มงวดเป็นให้ผ่อนปรนสำหรับการลงทุนรวมทั้งมีการสรรหา ผู้บริหารกองทุนที่มีคุณสมบัติเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและการลงทุน รวมทั้งมีสไตล์ในการบริหารแบบที่ไม่ใช่แบบระมัดระวังจนเกินไป และต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านข้อมูลสารสนเทศ รู้จักการใช้ข้อมูลเพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ หรือพวก BI รวมทั้งต้องมีทักษะการจูงใจ โน้มน้าวให้คณะกรรมการ ผู้บริหารและพนักงาน มีความรู้ทั้งในด้านเทคโนโลยีและการบริหารเงิน บริหารการลงทุนให้มากกว่านี้ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
INV09	ปัจจุบัน สำนักงานประกันสังคมมีคณะกรรมการบริหารบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการการตรวจสอบเพื่อคอยควบคุม กำกับดูแลในการลงทุนเทียบเท่าระดับมาตรฐานสากลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สามารถปฏิบัติงานและตรวจสอบความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV10	สำนักงานประกันสังคมควรมีที่ปรึกษามืออาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยง และควรให้มีการถ่ายโอนความรู้จากบริษัทที่ปรึกษาผู้พนักงานของกองทุน เพื่อเพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้พนักงานสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ด้วยตัวเอง
OPT01	ผู้บริหารการลงทุนควรปรับปรุงระบบการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปอย่างสากล และพยายามที่จะใช้มืออาชีพในการให้คำปรึกษาก่อนการตัดสินใจใด ๆ
OPT02	ควรให้ความสำคัญกับการสรรหา ผู้บริหารกองทุนที่มีคุณสมบัติเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและการลงทุน มีความเชี่ยวชาญในด้านการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ
OPT03	ปัจจุบัน สำนักงานประกันสังคมได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการการตรวจสอบการลงทุน เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
OPT04	สำนักงานประกันสังคมผู้ดูแลกองทุนควรจัดหาที่ปรึกษาที่เป็นมืออาชีพด้านการบริหารความเสี่ยงเข้ามาช่วย เพื่อให้กองทุนสามารถที่จะทำการตัดสินใจลงทุนในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยงน้อย ๆ แต่ได้รับผลตอบแทนที่น่าพอใจได้ ทั้งนี้ก็เพื่อความมั่นคงของกองทุน
OPT05	ผู้บริหารกองทุนจะต้องให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนเป็นอันดับแรก โดยอาจใช้ที่ปรึกษาภายนอกเข้ามาช่วย เพื่อให้กองทุนสามารถทำการตัดสินใจลงทุนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพที่สุด
OPT06	ผู้บริหารกองทุนควรมีการพิจารณาในการแก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องในการลงทุนในบางประการ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและเกิดทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น โดยอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามาช่วย เพื่อให้การตัดสินใจลงทุนในแต่ละครั้งทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT07	คิดว่ากองทุนเองได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ บริหารบริหารความเสี่ยง เพื่อเข้ามาช่วยพิจารณาและตัดสินใจลงทุนแล้วในส่วนหนึ่ง ซึ่งน่าจะช่วยให้ การตัดสินใจลงทุนสามารถทำได้ดีขึ้นกว่าแต่ก่อนได้
AAA01	คิดว่าการบริหารความเสี่ยงของกองทุนประกันสังคมเป็นไปตาม มาตรฐานที่ได้รองรับไว้
AAA02	ควรมีการจ้างบริษัทที่ปรึกษามืออาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยง เพื่อมาวางระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างมืออาชีพ
AAA03	ควรให้ความสำคัญกับการสรรหา ผู้บริหารกองทุนที่มีคุณสมบัติเป็น ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินและการลงทุน

ตารางที่ 4-19 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 2.8

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์							
	มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและตรวจสอบที่คอยควบคุม กำกับดูแลการลงทุนตาม มาตรฐานสากล	มีการทำ Model pre-test และ Post-test	ควรมีการจ้างบริษัทที่ปรึกษามือ อชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยง	การถ่ายโอนความรู้จากบริษัทที่ ปรึกษาผู้พนักงานของกองทุน	การบูรณาการของการบริหาร ความเสี่ยงในด้านการลงทุน	ผู้บริหารการลงทุนควรมอง มาตรฐานสากลเป็นหลัก		
INV01	✓	✓						
INV02	✓	✓						
INV03	✓	✓						
INV04	✓	✓						
INV05	✓	✓						
INV06			✓	✓	✓			
INV07					✓		✓	
INV08			✓	✓	✓		✓	
INV09	✓	✓						

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์					
	มีคณะกรรมการบริหารความ เสี่ยงและตรวจสอบเพื่อคอยควบคุม กำกับดูแลการลงทุนตาม มาตรฐานสากล	มีการทำ Model pre-test และ Post-test	ควรมีการจ้างบริษัทที่ปรึกษาเมื่อ อาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยง	การถ่ายโอนความรู้จากบริษัทที่ ปรึกษาสู่พนักงานของกองทุน	การบูรณาการของการบริหาร ความเสี่ยงในด้านการลงทุน	ผู้บริหารการลงทุนควรมอง มาตรฐานสากลเป็นหลัก
INV10	✓	✓				
OPT01	✓	✓				
OPT02	✓	✓				
OPT03	✓	✓				
OPT04			✓	✓	✓	
OPT05					✓	✓
OPT06			✓	✓	✓	✓
OPT07	✓	✓				
AAA01	✓	✓				
AAA02			✓	✓	✓	
AAA03	✓	✓				
รวม	13	13	5	5	7	4
คิดเป็น ร้อยละ	65.00	65.00	25.00	25.00	35.00	20.00
ลำดับที่	1	1	3	3	2	3

จากตารางที่ 4-19 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ได้แก่

1. ปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมมีคณะกรรมการบริหารบริหารความเสี่ยง
และตรวจสอบเพื่อคอยควบคุม กำกับดูแลการลงทุนตามมาตรฐานสากล
2. มีการทำ Model pre-test และ Post-test เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินการก่อน
และหลัง แล้วนำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ไปแก้ไขและปรับปรุง

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 เห็นว่า การบูรณาการด้านการบริหารความเสี่ยงในด้านการลงทุนในทุกมิติของทุกหน่วยงาน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ควรมีการจ้างบริษัทที่ปรึกษาเมื่ออาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยงที่มีความเป็นมืออาชีพ และมีประสบการณ์โดยตรงในด้านการลงทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาว
 2. การถ่ายโอนความรู้จากบริษัทที่ปรึกษาสู่พนักงานของกองทุน เพื่อให้พนักงานสามารถเข้าใจและปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 3. ผู้บริหารการลงทุนควรมองมาตรฐานสากลเป็นหลัก ทั้งในด้านหลักการและการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินงานที่เป็นแบบอย่างอันเดียวกันทั้งหมด
- 2.9 โครงสร้างองค์กรขนาดใหญ่ แต่ทำงานภายใต้ระบบราชการแต่ยังขาดหน่วยงานที่สำคัญ คือ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบ

ตารางที่ 4-20 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.9

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	เห็นควรว่า ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งต้องมีการฝึกอบรมพนักงานให้มีศักยภาพทำงานได้อย่างรอบด้าน
INV02	คณะกรรมการตรวจสอบที่เป็น อิสระ มีการแยกโครงสร้างองค์กรให้มีความเป็นเอกภาพ สร้างรูปแบบการทำงานที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ
INV03	ควรมีการแบ่งแยกองค์กรบริหารการลงทุน กองบริหารความเสี่ยงออกมา
INV04	ควรฝึกอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพทำงานได้อย่างรอบด้านครบวงจร
INV05	ควรมุ่งเน้นความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพขององค์กรเป็นหลัก
INV06	ตามกระบวนการที่แท้จริงแต่หาก ดิดกฎหมายข้อบังคับ กองทุน ควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร เป็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหารหรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน ถ้าไม่ติดข้อกฎหมาย
INV07	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบจำเป็นต้องมี เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจลงทุนสามารถทำได้ดีขึ้น

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08	<p>ควรจะต้องมีการแยกโครงสร้างองค์กรให้มีความเป็นเอกภาพ แยกหน่วยงานการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบต่างหาก ไม่ขึ้นกับหน่วยงานราชการใด เป็นองค์กรอิสระ และควรสร้างวิธีการทำงานแบบเอกชนที่มุ่งหวังประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องมีการฝึกฝนพนักงานให้มีศักยภาพมองภาพการบริหาร และการทำงานได้อย่างรอบด้าน</p>
INV09	<p>คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบควรมีเป็นอิสระในการบริหารจัดการ เพราะจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ คล่องตัว และเป็นเอกภาพมากขึ้น</p>
INV10	<p>ก่อนที่จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก ควรที่จะมีการศึกษาถึงผลดีผลเสียและค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นว่าคุ้มค่าหรือไม่ หากได้ประโยชน์และมีความจำเป็น ก็ให้ดำเนินการไปเลย ไม่ต้องลังเล</p>
OPT01	<p>ควรที่จะจัดให้มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความเห็นและคำปรึกษาที่จำเป็นต่อการตัดสินใจก่อนการลงทุนทุกครั้ง</p>
OPT02	<p>ควรที่จะจัดให้มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง แต่ต้องเป็นอิสระ และมีเอกภาพ ไม่ควรถูกแทรกแซงจากองค์กรใด เพราะจะได้ทำงานได้อย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ มีความคล่องตัวมากขึ้น</p>
OPT03	<p>คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงที่เป็นเอกภาพ มีมุ่งเน้นประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งไม่ได้ยึดติดกับรูปแบบเดิม ๆ ที่รัดกุมและมีข้อจำกัดมากเกินไป</p>
OPT04	<p>ต้องวิเคราะห์ถึงผลได้กับผลเสียให้ครบทุกด้าน การตั้งกรรมการบริหารความเสี่ยงมีประโยชน์ก็จริง แต่ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ดังนั้น จะต้องเปรียบเทียบให้เห็นว่า ได้ประโยชน์จริง ๆ แล้วจึงสื่อสารทำความเข้าใจไปยังเพื่อนสมาชิก</p>

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT05	คิดว่า จำเป็นต้องมีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบ เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจลงทุนสามารถทำได้ดีขึ้น มีความรอบคอบมากขึ้น
OPT06	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงน่าจะต้องมีความเป็นอิสระมากกว่านี้ ต้องให้เขาทำงานเป็นเอกภาพ มีอำนาจในการให้ความเห็นอย่างเต็มที่ และปราศจากการแทรกแซง เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างโปร่งใสคล่องตัว
OPT07	การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็ผลดี แต่อย่าลืมวิเคราะห์ผลเสียที่จะเกิดขึ้น เช่น ค่าใช้จ่าย และการแทรกแซงต่าง ๆ ดังนั้น นอกจากจะมีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงแล้ว ต้องให้เขาทำงานอย่างเอกภาพด้วย
AAA01	คณะกรรมการตรวจสอบควรเป็น อิสระ ควรมีการแยกโครงสร้างองค์กร ให้มีความเป็นอิสระไม่ขึ้นกับหน่วยงานใด
AAA02	ควรมีการแยกองค์กรบริหารการลงทุน กองบริหารความเสี่ยงออกมา เป็นอิสระ
AAA03	ควรที่จะมีการศึกษาถึงผลดีผลเสียและค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น ว่าคุ้มค่ากับที่ลงทุนไปหรือไม่

ตารางที่ 4-21 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 2.9

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์					
	ควรจะมีการตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ	แยกโครงสร้างองค์กรใหม่	ความเป็นเอกภาพ	สร้างรูปแบบการทำงานที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ	ฝึกอบรมพนักงานให้มีศักยภาพ	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาบริหาร
INV01	✓	✓	✓	✓	✓	
INV02	✓	✓	✓	✓	✓	

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์					
	ควรมีการตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ	แยกโครงสร้างองค์กรใหม่ ความเป็นเอกภาพ	สร้างรูปแบบการทำงานที่มุ่งเน้น ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ	ฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้ ทำงานได้อย่างรอบด้าน	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาบริหาร	พิจารณา Cost/Benefit ของการ ปรับกระบวนการบริหาร
INV03	✓	✓	✓	✓		
INV04	✓	✓	✓	✓		
INV05	✓	✓	✓	✓		
INV06					✓	✓
INV07	✓				✓	
INV08	✓	✓	✓	✓	✓	
INV09	✓	✓	✓	✓	✓	
INV10	✓	✓	✓	✓	✓	
OPT01	✓	✓	✓	✓	✓	
OPT02	✓	✓	✓	✓	✓	
OPT03	✓	✓	✓	✓	✓	
OPT04					✓	✓
OPT05	✓				✓	
OPT06	✓	✓	✓	✓	✓	
OPT07	✓	✓	✓	✓	✓	
AAA01	✓	✓	✓	✓	✓	
AAA02	✓	✓	✓	✓	✓	
AAA03	✓	✓	✓	✓	✓	
รวม	19	16	16	16	6	2
คิดเป็นร้อยละ	95.00	80.00	80.00	80.00	30.00	20.00
ลำดับที่	1	2	2	2	3	4

จากตารางที่ 4-21 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นตรงกันว่า ควรจะมีการตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ควรแยกโครงสร้างคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบ ให้มีความเป็นเอกภาพ

2. ควรสร้างรูปแบบการทำงานที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ

3. ให้การฝึกอบรมพนักงานของสำนักงานประกันสังคมให้มีศักยภาพทำงาน ได้อย่างรอบด้าน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 เห็นว่า จะต้องพิจารณาหาคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาบริหารสำนักงานประกันสังคม

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 เห็นว่า ควรพิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่าง ค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นของการปรับกระบวนการบริหารจัดการสำนักงานประกันสังคม

2.10 โครงสร้างการบริหารการลงทุนที่มุ่งสร้างทีมงานบริหารภายใน ขาดความยืดหยุ่นในการขยายภารกิจ เช่น การขยายขอบเขตการลงทุนสู่ต่างประเทศและการลงทุน ในสินทรัพย์ทางเลือกใหม่ ๆ

ตารางที่ 4-22 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.10

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	โครงสร้างการบริหารการลงทุนจัดอยู่ภายใต้ระบบราชการมี กระบวนการทำงานที่ไม่ยืดหยุ่นไม่สามารถลงทุนได้ทันทั่วทั้งที่ ควรมีโอกาส ที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ แต่ต้องทำความเข้าใจกับผู้บริหาร
INV02	ควรทำความเข้าใจกับผู้บริหารเกี่ยวกับเรื่องการลงทุนให้เข้าใจมากกว่านี้
INV03	เนื่องจากระบบการลงทุนขึ้นอยู่กับระบบราชการส่งผลให้กระบวนการ ในการทำงานไม่คล่องตัว

ตารางที่ 4-22 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV04	คณะกรรมการการบริหารการลงทุนและผู้ประกันตนกล่าวว่า ในการลงทุนต้องการความคล่องตัว เพื่อเสถียรภาพของกองทุนและ หากมีความเสี่ยงที่มากเกินไปก็จะไม่ลงทุน นอกจากนี้ยังมีกฎหมาย ข้อบังคับ ประกาศออกมารองรับ เจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติ โครงสร้างการลงทุน ก็มีหลายกองทุน ทำให้การบริหารการลงทุนลำบาก คณะกรรมการต้องการ ผลตอบแทนที่สูง แต่ต้องการความเสี่ยงต่ำ
INV05	กองทุนควรออกกฎหมายข้อบังคับใหม่เพื่อใช้ในการบริหารการลงทุน
INV06	กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร ก็เห็นด้วยว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหาร หรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน ถ้าไม่คิดข้อกฎหมาย
INV07	การลงทุนในสินทรัพย์ในทางเลือกใหม่ ๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทย เป็นทางเลือกแรกในการขยายขอบเขตในการลงทุนและนำเงินไปลงทุน ในต่างประเทศเป็นทางเลือกถัดไป
INV08	ควรมีการปฏิรูปการทำงานและทีมงานใหม่ทั้งหมด โดยเฉพาะทีมงาน หรือพนักงานจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการลงทุนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เนื่องจากการลงทุนในปัจจุบันมีความหลากหลายของ ผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น
INV09	ปัจจุบันระบบการบริหารการลงทุนอยู่ภายใต้ระบบราชการ ทำให้เกิด ความไม่ยืดหยุ่นและคล่องตัว ซึ่งควรที่จะได้รับการแก้ไข เห็นควรว่า น่าจะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ มากขึ้น แต่ต้องมีการประเมิน ความเสี่ยงให้ดีก่อนตัดสินใจ
INV10	ต้องประเมินและวิเคราะห์ถึงผลดีผลเสียและความคุ้มค่าเสียก่อนว่า การขยายการลงทุนไปต่างประเทศนั้น ได้ประโยชน์จริงหรือไม่ มากน้อย เพียงใด ถ้าเป็นประโยชน์และความเสี่ยงพอรับได้ก็ลงทุน แต่ถ้ามี ความเสี่ยงสูง ก็อาจจะต้องเลือกทางลงทุนใหม่อื่น ๆ ที่มีความเสี่ยงที่ไม่มาก เกินไป

ตารางที่ 4-22 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT01	อันดับแรกกองทุนเลือกการลงทุนในประเทศก่อน เพื่อให้สามารถควบคุมและตรวจสอบ ติดตามการลงทุนได้อย่างครบถ้วน สำหรับการขยายการลงทุนในต่างประเทศ กองทุนจะพิจารณาในโอกาสต่อไป
OPT02	กองทุนควรพิจารณาให้มีการปฏิรูปโครงสร้างและรูปแบบการทำงานทั้งหมด พนักงานจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการลงทุน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะการลงทุนในปัจจุบันมีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์มากขึ้น ระดับความเสี่ยงก็มากขึ้น จึงต้องใช้ผู้รู้จริง ๆ
OPT03	ควรเพิ่มโอกาสที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ โดยการลงทุนจะต้องเป็นไปอย่างคล่องตัวแต่มีเสถียรภาพ โดยจะต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ดีและจะต้องได้ประโยชน์สูงสุดจากการลงทุนนั้น ๆ ด้วย
OPT04	เห็นควรว่า จะต้องมีการศึกษา วิเคราะห์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการขยายการลงทุนไปต่างประเทศ ทั้งประโยชน์ ความเสี่ยงและผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นตามมา เพื่อให้การตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศสามารถทำได้ อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด
OPT05	กองทุนได้เลือกลงทุนภายในประเทศในหลายผลิตภัณฑ์ ซึ่งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนอยู่ในช่วงที่สามารถรับได้ แต่ในภาคอื่นใกล้นี้ กองทุนจะพิจารณาขยายการลงทุนไปต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อกระจายความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนออกไป อีกทั้งยังช่วยให้การลงทุนสามารถทำได้ อย่างหลากหลายและมีทางเลือกของผลประโยชน์ที่จะได้กลับมาเพิ่มขึ้น
OPT06	การปฏิรูปการทำงานและ โครงสร้างของกองทุนเสียใหม่ ก็เป็นสิ่งที่ จะช่วยให้กองทุนสามารถที่จะบริหารจัดการกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งการลงทุนในประเทศและการขยายการลงทุนไปต่างประเทศ โดยส่วนตัวแล้ว คิดว่า การขยายการลงทุนจะเป็นประโยชน์กับกองทุนได้

ตารางที่ 4-22 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT07	กองทุนในปัจจุบัน ใช้ระบบการบริหารจัดการที่ยึดโยงอยู่กับระบบราชการ มีขั้นตอนและกระบวนการมากมาย ซึ่งเป็นอุปสรรคให้การดำเนินงานทำได้อย่างล่าช้าและไม่คล่องตัว การตัดสินใจลงทุนทั้งในและนอกประเทศต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการแบบไตรภาคี และต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารนโยบายระดับสูง จึงทำให้การตัดสินใจลงทุนในแต่ละครั้งต้องใช้เวลาในการพิจารณายาวนาน ในส่วนการลงทุนต่างประเทศเพิ่มขึ้นนั้น เห็นว่า จะเป็นประโยชน์มากขึ้นจากที่ลงทุนเฉพาะในประเทศ
AAA01	ควรทำความเข้าใจกับผู้บริหารเกี่ยวกับเรื่องการลงทุนให้มีความเข้าใจ
AAA02	ระบบการลงทุนขึ้นอยู่กับระบบราชการ จึงส่งผลให้กระบวนการในการทำงานไม่คล่องตัว ล่าช้า ไม่ทันต่อเวลา
AAA03	เห็นควรว่า จะต้องมีการศึกษา วิเคราะห์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการขยายการลงทุนไปต่างประเทศ ทั้งประโยชน์ และผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นตามมา เพื่อให้การตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศเป็นไปอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 4-23 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 2.10

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์						
	ระบบราชการมีกระบวนการทำงานที่ไม่ยืดหยุ่น	ควรมีโอกาสที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ	ทำความเข้าใจกับผู้บริหาร คณะกรรมการการบริหารการลงทุนและผู้ประกันตน	เรื่องขยายการลงทุน	ควรออกกฎหมายข้อบังคับเพื่อรองรับการทำงานของเจ้าหน้าที่อย่างถูกต้อง	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร	พิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหาร
INV01	✓	✓	✓		✓		
INV02	✓	✓	✓		✓		

ตารางที่ 4-23 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์						
	ระบบราชการมีกระบวนการทำงาน ที่ไม่ยืดหยุ่น	ควรมีโอกาสที่จะขยายการลงทุน ไปยังต่างประเทศ	ทำความเข้าใจกับผู้บริหาร คณะกรรมการ การบริหารการลงทุนและผู้ปฏิบัติงาน เรื่องการลงทุน	ควรรอดกฎหมายข้อบังคับเพื่อรองรับ การทำงานของเจ้าหน้าที่อย่างถูกต้อง	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถ เข้ามาบริหาร	พิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับ กระบวนการบริหาร	พนักงานจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
INV03	✓	✓	✓	✓			
INV04	✓	✓	✓	✓			
INV05	✓	✓	✓	✓			
INV06					✓	✓	
INV07		✓					
INV08			✓		✓		✓
INV09	✓	✓	✓	✓			
INV10	✓	✓	✓	✓			
OPT01	✓	✓	✓	✓			
OPT02	✓	✓	✓	✓			
OPT03	✓	✓	✓	✓			
OPT04					✓	✓	
OPT05		✓					
OPT06			✓		✓		✓
OPT07	✓	✓	✓	✓			
AAA01	✓	✓	✓	✓			
AAA02	✓	✓	✓	✓			
AAA03					✓	✓	
รวม	13	15	15	13	5	3	2
คิดเป็น ร้อยละ	65.00	75.00	75.00	65.00	25.00	15.00	10.00
ลำดับที่	2	1	1	2	3	4	4

จากตารางที่ 4-23 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละและคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ได้แก่

1. ควรมีการเพิ่มโอกาสที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้น
2. ต้องทำความเข้าใจกับผู้บริหาร คณะกรรมการการบริหารการลงทุนและผู้ประกันตน

เรื่องการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ระบบราชการมีกระบวนการทำงานที่ไม่ยืดหยุ่น ทำให้มีอุปสรรคบางประการ

ในการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ

2. ควรออกกฎหมายข้อบังคับเพื่อรองรับการทำงานของเจ้าหน้าที่อย่างถูกต้อง

ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 เห็นว่า จะต้องพิจารณาหาคนที่มีความรู้

ความสามารถเข้ามาบริหารการลงทุนไปยังต่างประเทศ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 ได้แก่

1. พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

ของการปรับกระบวนการบริหารจัดการการลงทุนไปยังต่างประเทศ

2. พนักงานจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.11 ระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินไม่สะท้อนตัวเลขตามหลัก

เศรษฐศาสตร์และการเงินทำให้การติดตามประเมินผลไม่เพียงพอ

ตารางที่ 4-24 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.11

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ผู้บริหารกองทุนมีการจัดทำบัญชีกองทุน ไปรวมกับสำนักงานใหญ่ หลักการบัญชีไม่ได้สะท้อนตัวเลขตามหลักเศรษฐศาสตร์ จึงต้องมีผู้จัดการลงทุนทำหน้าที่วิเคราะห์ในการลงทุนทุกครั้ง
INV02	ปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้มีการจัดทำอยู่แล้ว
INV03	ผู้จัดการกองทุนจะมีการวิเคราะห์การลงทุนก่อนทุกครั้ง
INV04	มีการจัดทำบันทึกบัญชีแล้วนำไปรวมกับสำนักงานใหญ่

ตารางที่ 4-24 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV05	มีความคิดเห็นเหมือน INV04
INV06	กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหาร หรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน
INV07	ควรแก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล
INV08	ควรมีการจัดซื้อระบบ ERP ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกหน่วยงาน รวมทั้งมีการจัดอบรมพนักงานในเรื่องระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินในยุคใหม่ และการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล พร้อมทั้งจะต้องมีการจัดทำงบการเงินหรือการประเมินผลทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และตัวเลขทางบัญชี
INV09	ปัจจุบันผู้บริหารกองทุนมีการจัดทำบัญชีกองทุน ไปรวมกับสำนักงานใหญ่ โดยมีผู้จัดการลงทุนทำหน้าที่วิเคราะห์การลงทุนทุกครั้ง เพื่อให้สามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง
INV10	การบริหารจัดการบัญชีกองทุนนั้น ปัจจุบันได้มีการจัดทำโดยฝ่ายงานบริหารงานบัญชีและได้ส่งบัญชีไปรวมกับสำนักงานใหญ่ทุกเดือน จึงทำให้ตัวเลขทางบัญชีจะไปเชิงภาพรวมและอาจไม่สะท้อนตัวเลขทางเศรษฐศาสตร์ที่แท้จริง
OPT01	เห็นควรว่า ควรที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ระบบการการบริหารจัดการและการบันทึกบัญชี รวมถึงการจัดทำงบการเงินให้ที่เป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากสากล
OPT02	ควรมีการจัดซื้อเชื่อมโยงข้อมูลด้านบัญชีและการจัดทำงบการเงิน เพื่อให้เกิดการบูรณาการข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ผล พร้อมทั้งจะต้องมีการประเมินผลทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และตัวเลขทางบัญชีควบคู่กัน

ตารางที่ 4-24 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT03	ปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้มีการจัดทำอยู่แล้วโดยผู้บริหาร กองทุนมีการจัดทำบัญชีกองทุน ไปรวมกับสำนักงานใหญ่ แต่การที่ตัวเลข ทางบัญชีไม่ได้สะท้อนตัวเลขตามหลักเศรษฐศาสตร์ ก็อาจเป็นเพราะขาด นักวิเคราะห์ที่มีความรู้และผู้ชำนาญการมาช่วยบริหารจัดการบัญชี
OPT04	ต้องพิจารณาถึงประโยชน์และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นว่า การบริหารจัดการ บัญชีให้มีประสิทธิภาพ และทันสมัย ได้มาตรฐานสากลอาจจะต้องใช้ ต้นทุนสูง การวิเคราะห์ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจะต้องทำอย่างรอบคอบ และพิจารณาให้รอบด้านและครบทุกมิติ
OPT05	กองทุนควรพิจารณาถึงแก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชี และการจัดทำงบการเงินให้ได้มาตรฐานสากล สามารถตรวจสอบ ติดตามผล ได้อย่างโปร่งใสและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
OPT06	กองทุนควรมีการจัดซื้อระบบ ซื่อมโยงข้อมูลบัญชีการเงินที่ทันสมัย ให้มีความเป็นสากล พร้อมทั้งจะต้องมีการจัดทำงบการเงินหรือ การประเมินผลทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงินและตัวเลขทางบัญชี
OPT07	สำนักงานประกันสังคมได้มีการจัดทำบัญชีและงบการเงินร่วมกับ สำนักงานใหญ่ การที่ตัวเลขทางการบัญชีไม่ได้สะท้อนตัวเลขตามหลัก เศรษฐศาสตร์ อาจมีสาเหตุจากหลายประการ ซึ่งการนำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศทางบัญชีที่ทันสมัยเข้ามาช่วย จะทำให้สามารถบริหารจัดการ ระบบบัญชีได้ง่ายและถูกต้องมากขึ้นได้
AAA01	กองทุนควรมีการจัดซื้อระบบ ข้อมูลบัญชีที่ทันสมัย พร้อมทั้งจะต้องมี การจัดทำงบการเงินหรือการประเมินผล
AAA02	กองทุนควรพิจารณาถึงแก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชี สามารถ ตรวจสอบ ติดตามผล ได้อย่างโปร่งใส
AAA03	ต้องพิจารณาถึงประโยชน์และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นว่าคุ้มหรือไม่ ต้องใช้ ต้นทุนสูง การวิเคราะห์ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจะต้องทำอย่างรอบคอบ

ตารางที่ 4-25 สี่เคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.11

	ผู้ให้สัมภาษณ์		ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์					
	ผู้บริหารกองทุนที่มีการจัดทำบัญชีกองทุน พร้อมทั้งสำนักงานใหญ่	ผู้จัดการลงทุนท่านหนึ่งที่วิเคราะห์ ในการลงทุนทุกครั้ง	พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่าย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	แก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชี และการจัดทำงบการเงินให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล	ควรมีการจัดซื้อระบบ ERP ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูล ในทุกหน่วยงาน	การจัดอบรมพนักงานในเรื่องระบบ การบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงิน	การบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยง ข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล	การจัดทำงบการเงินหรือการประเมินผลทั้งทางด้าน เศรษฐศาสตร์ การเงิน และตัวเลขทางบัญชี
INV01	✓	✓					✓	✓
INV02	✓	✓					✓	✓
INV03	✓	✓					✓	✓
INV04	✓	✓					✓	✓
INV05	✓	✓					✓	✓
INV06			✓					
INV07				✓				
INV08					✓	✓	✓	✓
INV09	✓	✓					✓	✓
INV10	✓	✓					✓	✓
OPT01	✓	✓					✓	✓
OPT02	✓	✓					✓	✓
OPT03	✓	✓					✓	✓
OPT04			✓					
OPT05				✓				
OPT06					✓	✓	✓	✓
OPT07	✓	✓					✓	✓
AAA01					✓	✓	✓	✓
AAA02				✓				
AAA03			✓					

ตารางที่ 4-25 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์								
	ผู้บริหารกองทุนมีการจัดทำบัญชีกองทุนไปรวมกับสำนักงานใหญ่	ผู้จัดการลงทุนทำหน้าที่วิเคราะห์ในการลงทุนทุกครั้ง	พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	แก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชี	และการจัดทำงบการเงินให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล	ควรมีการจัดซื้อระบบ ERP ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกหน่วยงาน	การจัดอบรมพนักงานในเรื่องระบบ	การบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงิน	การบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล
รวม	11	11	3	3	3	3	3	14	14
คิดเป็นร้อยละ	55.00	55.00	15.00	15.00	15.00	15.00	15.00	70.00	70.00
ลำดับที่	2	2	3	3	3	3	3	1	1

จากตารางที่ 4-25 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ได้แก่

1. มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล

2. การจัดทำงบการเงินหรือการประเมินผลทั้งทางด้านเศรษฐกิจศาสตร์ การเงินและตัวเลขทางบัญชี

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ผู้บริหารกองทุนควรจะต้องมีการจัดทำบัญชีกองทุนไปรวมกับสำนักงานใหญ่

2. ผู้จัดการลงทุนจะต้องทำหน้าที่วิเคราะห์ในการลงทุนทุกครั้ง

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. จะต้องมีการพิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

2. แก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำทางการเงินให้ทัดเทียม

มาตรฐานสากล

3. ควรมีการจัดซื้อระบบ ERP ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกหน่วยงานให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

4. การจัดอบรมพนักงานในเรื่องระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำทางการเงินที่ถูกต้องตามมาตรฐานทางบัญชี

2.12 ระบบการจัดซื้อจัดจ้างล่าช้า โดยเฉพาะการจัดซื้อจัดจ้างระบบ IT

ตารางที่ 4-26 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.12

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	สำนักงานประกันสังคมได้จัดซื้อจัดจ้างระบบสารสนเทศใหม่แล้ว และได้มีการตรวจติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ เพื่อให้กระบวนการดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และสามารถติดตั้งระบบเพื่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร
INV02	มีการจัดซื้อจัดจ้างในระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในระบบงาน
INV03	ต้องพิจารณาว่าคุ้มค่าหรือไม่ที่ลงทุนไปในระบบที่ใช้ในการจัดซื้อจัดจ้าง
INV04	ความล่าช้าในการจัดซื้อจัดจ้างมีผลแต่ต้องคำนึงถึงความคุ้มค่า ประสิทธิภาพประสิทธิผลที่ได้รับ
INV05	ปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้มีการจัดซื้อจัดจ้างระบบ IT เข้ามาใหม่เพื่อรองรับในระบบการลงทุน
INV06	กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร ไม่ใช่คนในสำนักงานประกันสังคมจึงไม่ทราบถึงปัญหาภายในเกี่ยวกับการบริหารจัดการถ้าเป็นจริงตามที่กล่าวในข้อคำถาม เหล่านี้ ก็เห็นด้วยว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหาร หรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน ถ้าไม่ติดข้อกฎหมาย
INV07	การลงทุนในระบบ IT เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ควรลงทุนเกี่ยวกับระบบการลงทุน

ตารางที่ 4-26 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08	เมื่อมีการลงทุนในเรื่องระบบ ERP จะต้องมีการลงทุนในส่วน of ระบบเครือข่าย ที่เชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายในและภายนอก ที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อให้การส่งข้อมูลจัดซื้อ จัดจ้างเป็นแบบออนไลน์ทั้งหมด ทั้งนี้จะต้องมีการอบรมพนักงานในเรื่องการตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบด้วย หากมีการบันทึกข้อมูลที่ผิดพลาด ทางต้นทางจะต้องทำรายงานบันทึกข้อมูลการปรับปรุงรายการเป็นลายลักษณ์อักษร
INV09	ปัจจุบัน สำนักงานประกันสังคมได้จัดหาระบบสารสนเทศใหม่แล้ว และได้มีการติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างตลอด เพื่อให้กระบวนการดำเนินไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร
INV10	กองทุนควรพิจารณาจัดหาระบบการบริหารด้วยระบบ IT ที่ทันสมัย สามารถเชื่อมโยงข้อมูลแต่ละหน่วยงานได้ แต่ก่อนการตัดสินใจ กองทุนควรทำการวิเคราะห์ถึงความคุ้มค่าต่อการลงทุน ถ้าคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ก็สามารถดำเนินการได้ทันที
OPT01	เห็นควรว่า ระบบ IT เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการกองทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกองทุนควรที่จะจัดหาหรือปรับปรุงให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
OPT02	กองทุนควรพิจารณาในถึงการลงทุนระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายในและภายนอกที่มีประสิทธิภาพผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงต้องมีการอบรมให้ความรู้กับพนักงานด้านระบบการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องและโปร่งใส
OPT03	ระบบสารสนเทศในปัจจุบันจะถูกแทนที่ด้วยระบบใหม่ที่ทำการจัดซื้อจัดจ้างไปแล้ว จะทำให้กองทุนทำงานง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น และน่าจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย
OPT04	การหาระบบใหม่ ๆ ที่ทันสมัยจะต้องทำควบคู่ไปกับการหาบุคลากรที่สามารถใช้งานระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็ควรที่จะให้การอบรมให้ความรู้พนักงานในส่วนอื่น ๆ ในองค์กรให้สามารถใช้งานระบบได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อกองทุน

ตารางที่ 4-26 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT05	แน่นอนว่าระบบ IT ที่ทันสมัยเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสามารถช่วยในการบริหารจัดการในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น กองทุนควรที่จะพิจารณาในการปรับปรุงและพัฒนาระบบ IT ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
OPT06	ระบบ ERP ที่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย จะช่วยให้การบริหารจัดการ IT จัดซื้อจัดจ้าง ได้ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่กองทุนควรพิจารณาปรับปรุง
OPT07	ปัจจุบันระบบ IT ที่จะเข้ามาช่วยระบบจัดซื้อจัดจ้าง ได้ถูกจัดหาเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ที่ระบบได้รับการติดตั้ง จะช่วยให้ทำงานง่ายขึ้นแน่นอน
AAA01	การลงทุนในระบบ IT เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ควรลงทุนเกี่ยวกับระบบการลงทุนด้วยเทคโนโลยี
AAA02	เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ควรลงทุนเกี่ยวกับระบบ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการลงทุน
AAA03	จำเป็นที่จะต้องลงทุนเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีเพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการลงทุน

ตารางที่ 4-27 สักเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 2.12

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์			
	สำนักงานประกันสังคมได้จัดซื้อจัดจ้างระบบสารสนเทศใหม่	มีการตรวจติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ	พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารการลงทุนในระบบ IT เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง
INV01	✓	✓	✓	✓
INV02	✓	✓	✓	✓
INV03	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 4-27 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์										
	สำนักงานประกันสังคมได้จัดซื้อจัดจ้างระบบสารสนเทศใหม่	มีการตรวจติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ	พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร	การลงทุนในระบบ IT เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง	ควรมีการจัดซื้อระบบ ERP	ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกหน่วยงาน	การบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงาน	ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลจัดซื้อ จัดจ้างใหม่	ความเป็นสากล	การตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบ
INV04	✓	✓	✓								
INV05	✓	✓	✓								
INV06			✓	✓							
INV07					✓						
INV08	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	
INV09	✓	✓	✓								
INV10	✓	✓	✓								
OPT01	✓	✓	✓								
OPT02	✓	✓	✓								
OPT03	✓	✓	✓								
OPT04			✓	✓							
OPT05					✓						
OPT06	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	
OPT07	✓	✓	✓								
AAA01	✓	✓	✓								
AAA02	✓	✓	✓								
AAA03	✓	✓	✓								
รวม	16	16	16	2	4	2	2	2	2		
คิดเป็นร้อยละ	80.00	80.00	80.00	10.00	20.00	10.00	10.00	10.00	10.00		
ลำดับที่	1	1	1	3	2	3	3	3	3		

จากตารางที่ 4-27 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละและคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ได้แก่

1. สำนักงานประกันสังคมได้จัดซื้อจัดจ้างระบบสารสนเทศใหม่แล้วทั้งระบบ
2. มีการตรวจติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ เพื่อให้กระบวนการดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และสามารถติดตั้งระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร

3. พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น
ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 เห็นว่า การลงทุนในระบบ IT เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร
2. ควรมีการจัดซื้อระบบ ERP ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกหน่วยงาน
3. การบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างให้มีความเป็นสากล

4. การตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบ

2.13 ระบบ IT ไม่สนับสนุนการทำงาน การลงทุน การคำนวณภาระ สิทธิประโยชน์ การบริหารความเสี่ยง รวมทั้งการสร้างฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4-28 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.13

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานล่าช้าไม่ใช่เฉพาะด้าน IT ระบบ IT มีส่วนช่วยในการคำนวณสัดส่วนในการลงทุนว่าควรจะไปลงทุนในที่ใด แต่มีเพียงระบบบริหารการลงทุนเพียงอย่างเดียว ทำให้ลักษณะ บลจ. มีผู้จัดการกองทุน มีการตรวจสอบ คำนวณความเสี่ยงเสมอ
INV02	ระบบ IT มีส่วนช่วยในการคำนวณการลงทุน แต่ไม่ทันสมัย
INV03	การคำนวณสัดส่วนในการลงทุนของประกันสังคมใช้ระบบ IT
INV04	ผู้จัดการกองทุน เป็นผู้ตรวจสอบคำนวณความเสี่ยงอยู่แล้ว

ตารางที่ 4-28 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV05	การบริหารการลงทุนได้ใช้ระบบ IT ในการประมวลผล คำนวณ แยกสัดส่วนในการลงทุนอยู่แล้ว
INV06	ไม่สามารถตอบได้เพราะไม่ทราบกระบวนการที่แท้จริงแต่หากไม่ติดกฎหมายข้อบังคับ กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร ก็เห็นด้วยว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหาร หรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน ถ้าไม่ติดข้อกฎหมาย
INV07	ให้ลงทุนในระบบ IT เกี่ยวกับการบริหารลงทุน
INV08	เมื่อมีการลงทุนในเรื่องระบบ ERP ซึ่งระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับระบบ ERP ได้จะต้องมีประสิทธิภาพการเชื่อมต่อที่สูง รวมทั้งการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกกระบวนการจะต้องสามารถเชื่อมโยงและดึงข้อมูลมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจ การลงทุน การคำนวณภาระสิทธิประโยชน์ การบริหารความเสี่ยง ภายใต Data base เดียวกัน
INV09	มองว่า สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานล่าช้าไม่ใช่เฉพาะด้าน IT แต่ในส่วนอื่น ๆ ก็มีปัญหาล่าช้าและอุปสรรคมากมายที่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน การแก้ปัญหาด้าน IT จึงเป็นการแก้ปัญหาได้เพียงส่วนหนึ่งซึ่งจะต้องทำร่วมกันไปกับปัญหาในด้านอื่น ๆ ด้วย
INV10	ต้องคิดวิเคราะห์ให้ดีว่า การลงทุนระบบ IT ใหม่ จะคุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนไปหรือไม่ คณะกรรมการกองทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจแน่นอนว่าระบบ IT ที่ทันสมัยจะช่วยให้การทำงานได้ดีขึ้น แต่ก็ต้องคิดถึงความเสี่ยงด้วยเช่นกัน
OPT01	ควรมีการปรับปรุงระบบ IT ที่เกี่ยวกับการบริหารลงทุนในทุกผลิตภัณฑ์ที่กองทุนได้ลงทุนไป หรือกำลังที่จะตัดสินใจในการลงทุนในอนาคต

ตารางที่ 4-28 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT02	ระบบ ERP จะช่วยให้ระบบเครือข่ายมีการเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การตัดสินใจในการลงทุน การคำนวณภาวะสิทธิประโยชน์ การบริหารความเสี่ยง จะสามารถทำได้โดยมีฐานข้อมูลที่เป็นฐานเดียวกันทั้งหมด
OPT03	ระบบ IT เป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ต้องได้รับการปรับปรุงและแก้ไขอย่างเร่งด่วน แต่ในส่วนอื่น ๆ ก็ต้องได้รับการแก้ไขร่วมด้วยเช่นกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกันทุกส่วนขององค์กร
OPT04	ก่อนการตัดสินใจลงทุนระบบ IT ใหม่ ต้องคิดวิเคราะห์ให้ดีกว่าการลงทุนระบบ IT ใหม่ จะคุ้มค่างบเงินที่ลงทุนไปหรือไม่ โดยส่วนตัวคิดว่า ระบบ IT ที่ทันสมัยจะช่วยให้การทำงานง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้นอย่างแน่นอน
OPT05	การบริหารลงทุนในปัจจุบันต้องอาศัยระบบสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาช่วยวิเคราะห์ข้อมูล ประเมินความเสี่ยงและช่วยตัดสินใจในการลงทุน
OPT06	กองทุนควรปรับปรุงและจัดหาระบบ ERP ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกระบบงานย่อย เพื่อให้สามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด
OPT07	ระบบ IT ที่ล้าสมัย อาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดและมีข้อจำกัดในการทำงานมากกว่าระบบใหม่ ๆ ดังนั้นการปรับปรุงและพัฒนาาระบบ IT ให้ทันสมัยอยู่เสมอ จะช่วยให้กองทุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างแน่นอน
AAA01	ควรลงทุนในระบบ IT เกี่ยวกับการบริหารลงทุน
AAA02	ระบบ IT ที่ทันสมัยจะช่วยให้การทำงานง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น
AAA03	ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยจะเข้ามาช่วยวิเคราะห์ข้อมูล ประเมินความเสี่ยงและช่วยตัดสินใจในการลงทุน ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4-29 สัเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.13

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์						
	สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานล่าช้า ไม่ใช้เฉพาะด้าน IT	ระบบ IT มีส่วนช่วยในการคำนวณ ต้นทุน	ในการลงทุนว่าควรจะไปลงทุนในที่ใด	มีผู้จัดการกองทุน มีการตรวจสอบ คำนวณความเสี่ยงเสมอ	พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่า ระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ ที่จะเกิดขึ้น	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถ เข้ามาบริหาร	ลงทุนในระบบ IT เกี่ยวกับการบริหารลงทุน
INV01	✓	✓	✓				
INV02	✓	✓	✓				
INV03	✓	✓	✓				
INV04	✓	✓	✓				
INV05	✓	✓	✓				
INV06					✓	✓	
INV07							✓
INV08		✓					✓
INV09	✓	✓	✓				
INV10	✓	✓	✓				
OPT01	✓	✓	✓				
OPT02	✓	✓	✓				
OPT03	✓	✓	✓				
OPT04					✓	✓	
OPT05							✓
OPT06		✓					✓
OPT07	✓	✓	✓				
AAA01							✓
AAA02					✓	✓	
AAA03							✓
รวม	11	13	11	3	3	6	2
คิดเป็น ร้อยละ	55.00	65.00	55.00	15.00	15.00	30.00	10.00
ลำดับที่	2	1	2	4	4	3	5

จากตารางที่ 4-29 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละและคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นส่วนใหญ่ตรงกันว่า ระบบ IT มีส่วนช่วยในการคำนวณสัดส่วนในการลงทุนว่าจะไปลงทุนในทีใด

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานล่าช้าไม่ใช่เฉพาะด้าน IT แต่เป็นยังมีส่วนอื่น ๆ ประกันหลายส่วน

2. มีผู้จัดการกองทุน มีการตรวจสอบ คำนวณความเสี่ยงเสมอ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 เห็นว่า ควรลงทุนในระบบ IT เกี่ยวกับการบริหารลงทุน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 ได้แก่

1. ต้องให้ความสำคัญกับการพิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

2. มุ่งเน้นการพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 5 ได้แก่

1. ควรมีการจัดซื้อระบบ ERP ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลในทุกหน่วยงานภายใต้ Data base เดียวกัน

2.14 ระบบการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอก ยังไม่สามารถสร้างการรับรู้และความเข้าใจในวงกว้าง ทำให้กองทุนไม่ได้รับความน่าเชื่อถือเท่าที่ควร และผู้มีส่วนได้เสียเห็นภาพไม่ตรงกัน

ตารางที่ 4-30 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.14

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	มีการรายงานผลในทุก ๆ ไตรมาส และสื่อสารไปในทุกช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นใน YouTube หรือในเว็บไซต์ แต่ในการประชาสัมพันธ์ยังอ่อนไป ส่วนใหญ่ไม่เกี่ยวกับการลงทุน ส่วนมากจะเป็นรายงานบอร์ดและผู้ที่สนใจทางด้านการลงทุนเท่านั้นที่จะเข้ามาดู และควรให้ความรู้แก่ฝ่ายนายจ้าง เพื่อให้เป็นการกระจายความรู้ไปยังบุคคลภายนอก
INV02	มีการเผยแพร่ข้อมูลออกไปเป็นประจำอยู่แล้ว

ตารางที่ 4-30 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV03	สำนักงานประกันสังคมได้มีการสื่อสารประชาสัมพันธ์ทางด้านการลงทุนออกไปเป็นประจำแต่ขึ้นอยู่กับว่าผู้สนใจจะเข้ามาดูมากน้อยเพียงใด
INV04	ควรให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารการลงทุนแก่นายจ้าง เพื่อที่จะได้มีการประชาสัมพันธ์ด้านการลงทุน
INV05	มีการประชาสัมพันธ์ออกไปยังภายนอกทุกช่องทางแล้ว
INV06	กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร เห็นด้วยว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหาร
INV07	ระบบการสื่อสารมีความสำคัญมากต่อองค์กรควรต้องปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ
INV08	ผู้บริหารกองทุนจะต้องเป็นผู้ที่มีการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลการลงทุน สิทธิประโยชน์ ภาระผูกพัน ต่าง ๆ ผ่านการแสดงวิสัยทัศน์ในสื่อต่าง ๆ เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจในการบริหารของกองทุนในวงกว้าง และความน่าเชื่อถือและความโปร่งใสและวิสัยทัศน์ในความเชี่ยวชาญด้านการบริหารกองทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่ยอมรับได้
INV09	การประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่ยังไม่ไปถึงสมาชิกผู้ประกันตนได้ครบถ้วนเท่าที่ควร ถึงแม้จะมีการรายงานผลในทุก ๆ ไตรมาส แต่ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการลงทุน แต่จะเน้นข้อมูลที่เป็นบทสรุปของบอร์ดบริหาร ซึ่งสมาชิกส่วนมากไม่ต้องการจะรู้
INV10	กองทุนควรพิจารณาถึงการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาใช้สำหรับการกระจายข่าวสารและสร้างการรับรู้ให้กับเพื่อนสมาชิกกองทุนในวงกว้างและรวดเร็ว แต่กองทุนควรก็ทำการวิเคราะห์ถึงความคุ้มค่าต่อการลงทุนรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่จะนำมาใช้ ถ้าคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ก็สามารถดำเนินการได้

ตารางที่ 4-30 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT01	<p>ปัจจุบัน ระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ดีมีความสำคัญมาก ต่อกองทุนมาก ผู้บริหารกองทุนควรพิจารณาในการปรับปรุงและพัฒนา การประชาสัมพันธ์ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและสามารถเข้าถึง สมาชิกได้</p>
OPT02	<p>กองทุนมีหน้าที่ในการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อมไปยังสมาชิก ทุกคน ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ที่ทันสมัย เพื่อสื่อสารข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็นด้านการลงทุนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้ประกันตนจะได้รับจากกองทุน</p>
OPT03	<p>ปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็นจากกองทุนยังไม่ไปถึงสมาชิกส่วนใหญ่ ดังนั้น ผู้บริหารกองทุนจำเป็นต้องปรับปรุง พัฒนาและให้ความสำคัญกับระบบการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ขององค์กร ตลอดจนสร้างการรับรู้ให้กับเพื่อนสมาชิกมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา</p>
OPT04	<p>การปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ให้มีทันสมัย เป็นภาระกิจที่สำคัญของผู้บริหารกองทุน ซึ่งจะต้องทำให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้นกว่าแต่ก่อน เพราะการสื่อสารทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิก ถือเป็น หัวใจหลักในการสร้างความเชื่อถือและไว้วางใจให้กับพวกเขาเหล่านั้นได้ โดยตรง แต่กองทุนก็ต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าของการลงทุนการปรับปรุง และพัฒนานั้นว่า คุ้มค่าหรือไม่ อย่างไรก็ตามแล้วค่อยตัดสินใจ</p>
OPT05	<p>แน่นอนว่า ระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ดี จะช่วยสร้าง การรับรู้ให้คนในองค์กรได้ ดังนั้น รูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ดีจึงมี ความสำคัญมากต่อองค์กร ซึ่งควรที่จะต้องมีการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ อยู่เสมอ</p>
OPT06	<p>ผู้บริหารกองทุนจำเป็นต้องสร้างการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม จากบนลงล่างผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปสู่สมาชิกในองค์กรและผู้ประกันตน ทุกคน เพื่อกระจายข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์และสร้างการรับรู้ร่วมกัน</p>

ตารางที่ 4-30 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT07	กองทุนมีการรายงานผลการดำเนินงานในทุก ๆ ไตรมาส ส่วนการสื่อสารไปยังส่วนต่าง ๆ ปัจจุบันยังทำได้ไม่ดีเท่าไร ทั้งนี้ก็อาจเกิดจากรูปแบบการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบัน ไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัยและไม่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพพอ จึงเห็นควรว่าน่าจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนามากขึ้น
AAA01	ควรให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารการลงทุนแก่นายจ้าง เพื่อที่จะได้มีการประชาสัมพันธ์ด้านการลงทุน
AAA02	ผู้บริหารกองทุนจำเป็นที่จะต้องสร้างการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม จากบนลงล่างผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปสู่สมาชิกในองค์กรและผู้ประกันตน ทุกคน เพื่อกระจายข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์และสร้างการรับรู้ร่วมกัน
AAA03	แน่นอนว่า ระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ดี จะช่วยสร้างการรับรู้ให้คนในองค์กรได้ ดังนั้น รูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ดีจึงมีความสำคัญมากต่อองค์กร ซึ่งควรที่จะต้องมีการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

ตารางที่ 4-31 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 2.14

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์								
	มีการรายงานผลในหลายๆ ไตรมาส	มีการสื่อสารไปในทุกช่องทาง	การประชาสัมพันธ์ยังน้อยเกินไป	ควรให้ความรู้แก่ฝ่ายนายจ้างเพื่อให้เป็นการกระจายความรู้ไปยังบุคคลภายนอก	พิจารณาเปรียบเทียบ	ความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาบริหารระบบการสื่อสารมีความสำคัญมาก	ต้องคัดสรรควรต้องปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ	ผู้บริหารกองทุนจะต้องเป็นผู้ที่มี การสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม
INV01	✓	✓	✓	✓					
INV02	✓	✓	✓	✓					
INV03	✓	✓	✓	✓					

ตารางที่ 4-31 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์								
	มีการรายงานผลในทุกๆ ไตรมาส	มีการสื่อสารไปในทุกช่องทาง	การประชาสัมพันธ์ยังน้อยเกินไป	ควรให้ความรู้แก่ฝ่ายนายจ้างเพื่อให้ เป็นการกระจายความรู้ไปยัง บุคคลภายนอก	พิจารณาเปรียบเทียบ	ความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	พิจารณาหาคนที่มีความรู้	ความสามารถเข้ามาบริหาร ระบบการสื่อสารมีความสำคัญมาก	ต้องการควรต้องปรับปรุงให้มี ประสิทธิภาพ
INV04	✓	✓	✓	✓					
INV05	✓	✓	✓	✓					
INV06						✓	✓		
INV07								✓	
INV08									✓
INV09	✓	✓	✓	✓					
INV10	✓	✓	✓	✓					
OPT01	✓	✓	✓	✓					
OPT02	✓	✓	✓	✓					
OPT03	✓	✓	✓	✓					
OPT04						✓	✓		
OPT05								✓	
OPT06									✓
OPT07	✓	✓	✓	✓					
AAA01	✓	✓	✓	✓					
AAA02									✓
AAA03								✓	
รวม	12	12	12	12		2	2	3	3
คิดเป็น ร้อยละ	60.00	60.00	60.00	60.00		10.00	10.00	15.00	15.00
ลำดับที่	1	1	1	1		3	3	2	2

จากตารางที่ 4-31 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นตรงกันส่วนใหญ่ ได้แก่

1. มีการรายงานผลในทุก ๆ ไตรมาส
 2. มีการสื่อสารไปในทุกช่องทาง
 3. การประชาสัมพันธ์ยังน้อยเกินไป
 4. ควรให้ความรู้แก่ฝ่ายนายจ้างเพื่อให้เป็นการกระจายความรู้ไปยังบุคคลภายนอก
- ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ระบบการสื่อสารมีความสำคัญมากต่อองค์กรควรต้องปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ
 2. ผู้บริหารกองทุนจะต้องเป็นผู้ที่มีการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม
- ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น
2. พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร

2.15 คณะกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการเงิน การลงทุนและสถิติที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายในการลงทุน ทำให้การดำเนินงาน ไม่คล่องตัว

ตารางที่ 4-32 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 2.15

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ผู้บริหารการลงทุนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุน ส่งผลให้การลงทุนล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์
INV02	วาระในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารมีจำนวนจำกัด ไม่ต่อเนื่อง พอหมดวาระเจ้าหน้าที่ต้องเข้าไปทำความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนใหม่ ทำให้เสียเวลาไม่ทันต่อระยะเวลาในการลงทุน
INV03	ผู้บริหารไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในวาระเป็นคราว ๆ ไป ทำให้ลำบากในการอธิบายทำความเข้าใจในการลงทุน
INV04	จากการทำงานพบว่าส่วนใหญ่จะนำเม็ดเงินไปลงทุนไม่ทันต่อระยะเวลาที่กำหนด เพราะต้องรอคณะกรรมการบริหารเป็นผู้อนุมัติให้ทำการลงทุนได้ เหตุนี้จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการลงทุน

ตารางที่ 4-32 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV05	กองบริหารการลงทุนประสบปัญหาเรื่องกรรมการผู้บริหารการลงทุนที่ไม่เข้าใจในรูปแบบของการลงทุนแต่อำนาจในการอนุมัติการลงทุนขึ้นอยู่กับพวกเค้าเหล่านั้น และวาระในการดำรงตำแหน่งไม่ต่อเนื่อง ทำให้ต้องทำความเข้าใจกับคณะกรรมการชุดใหม่ ๆ อยู่เสมอ
INV06	ไม่สามารถตอบได้เพราะไม่ทราบกระบวนการที่แท้จริงแต่หากไม่ติดกฎหมายข้อบังคับ กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร ปัญหาภายในเกี่ยวกับการบริหารจัดการถ้าเป็นจริงตามที่กล่าวในข้อคำถาม เหล่านี้ ก็เห็นด้วยว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการพิจารณา Cost/ Benefit ของการปรับกระบวนการบริหาร หรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน ถ้าไม่ติดข้อกฎหมาย
INV07	การเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทนแก่คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานมีความจำเป็น เพราะต้องรับผิดชอบเม็ดเงินจำนวนมากถึง 2 ล้านล้านบาท แต่ในต้องอยู่บนหลัก Performance base และหลัก Accountability ด้วย
INV08	ควรมีการจัดหลักสูตรการอบรมสำหรับเพิ่มเติมความรู้ทางการเงิน การลงทุนและวิศวกรรมการเงิน สำหรับคณะกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน โดยแบ่งแยกตามกลุ่มการใช้งาน ถ้าเป็นคณะกรรมการผู้บริหาร ควรเป็น
INV09	ปัจจุบันกองทุนมีผู้บริหารการลงทุนที่อาจจะไม่เข้าใจในรูปแบบของการลงทุนอย่างถ่องแท้ ขาดความรู้ความสามารถที่จะตัดสินใจลงทุนได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุด การพัฒนาศักยภาพและความรู้ความเข้าใจด้านการลงทุนให้กับผู้บริหารกองทุน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการพัฒนากองทุนในอีกหนึ่งมิติด้วย
INV10	แน่นอนว่า กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร หรือจ้างคนที่มีศักยภาพมาทำงาน รวมถึงการหาที่ปรึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการลงทุนเข้ามาเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์กับกองทุน

ตารางที่ 4-32 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT01	ควรพิจารณาเรื่องค่าตอบแทนแก่คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานในกองทุนตามความรู้ ความสามารถและภาระหน้าที่ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบเงินเป็นจำนวนมากของกองทุน
OPT02	กองทุนควรพิจารณาเรื่องการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในกองทุน ทั้งในระดับบริหารและในระดับปฏิบัติการ เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจ รวมถึงทักษะและความสามารถในการบริหารจัดการและการทำงานในแต่ละหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
OPT03	ผู้บริหารกองทุนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้และความเข้าใจด้านการลงทุนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันบุคลากรในส่วนงานอื่น ๆ ก็ต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพด้วยเช่นกัน
OPT04	กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร รวมถึงการหาที่ปรึกษามืออาชีพด้านการลงทุนเข้ามาช่วยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์กับกองทุนด้วย
OPT05	การดูแลเงินกองทุนจำนวนมากต้องใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรู้ความสามารถเพียงพอ ดังนั้น ผลตอบแทนของพวกเขาก็ต้องได้รับการพิจารณาให้สมเหตุสมผลด้วย การหาที่ปรึกษาดี ๆ ก็เป็นทางเลือกที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน
OPT06	กองทุนควรที่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ตั้งแต่ระดับบนจนถึงระดับล่าง เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ ที่จะบริหารจัดการกองทุนให้ประสบความสำเร็จเป็นตามวัตถุประสงค์กองทุน
OPT07	ผู้บริหารกองทุนบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการกองทุน และการลงทุน รวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ยังทำไม่ได้ไม่ดี ดังนั้น ควรที่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้บริหารในด้านการจัดการการลงทุน และการใช้ที่ปรึกษาที่ป็นมืออาชีพและมีประสบการณ์สูงด้านการลงทุนเข้ามาช่วย

ตารางที่ 4-32 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
AAA01	จากการทำงานที่เป็นระบบราชการ เหตุนี้จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการลงทุน
AAA02	กองทุนควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารกองทุนด้วย
AAA03	การดูแลเงินกองทุนจำนวนมากต้องใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ควรหาที่ปรึกษาดี เพื่อเข้ามาบริหารกองทุนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4-33 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 2.15

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์						
	กรรมการผู้จัดการลงทุนที่ไม่เข้าใจในรูปแบบของการลงทุน	วาระในการดำรงตำแหน่งไม่ต่อเนื่อง ทำให้ต้องทำความเข้าใจกับคณะกรรมการชุดใหม่ ๆ อยู่เสมอ	พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร	การเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทนแก่คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานมีความจำเป็น	ควรมีการจัดหลักสูตรการอบรมสำหรับเพิ่มเติมความรู้ทางด้านการเงิน การลงทุนและวิศวกรรมการเงิน	หลักสูตรสำหรับการตัดสินใจและแนวทางการลงทุนสมัยใหม่ ภายใต้ความเสี่ยงที่ผันผวน
INV01	✓	✓					
INV02	✓	✓					
INV03	✓	✓					
INV04	✓	✓					
INV05	✓	✓					
INV06			✓	✓			
INV07					✓		
INV08						✓	✓
INV09	✓	✓					
INV10	✓	✓					

ตารางที่ 4-33 (ต่อ)

	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์						
	กรรมการผู้จัดการลงทุน ที่ไม่เข้าใจ ในรูปแบบของการลงทุน	วาระในการดำรงตำแหน่งไม่ต่อเนื่อง ทำให้ต้อง ทำความเข้าใจกับคณะกรรมการชุดใหม่ๆ อยู่เสมอ	พิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่าง ค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถ เข้ามาบริหาร	การเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทนแก่คณะกรรมการ ผู้บริหารและพนักงานมีค่าเป็น	ควรมีการจัดหลักสูตรการอบรมสำหรับเพิ่มเติม ความรู้ทางด้านการเงิน การลงทุนและวิศวกรรม การเงิน	หลักสูตรสำหรับการตัดสินใจและแนวทางการ การลงทุนสมัยใหม่ ภายใต้อิทธิพลความเสี่ยงที่ผันผวน
OPT01	✓	✓					
OPT02	✓	✓					
OPT03	✓	✓					
OPT04			✓	✓			
OPT05					✓		
OPT06						✓	✓
OPT07	✓	✓					
AAA01	✓	✓					
AAA02			✓	✓			
AAA03					✓		
รวม	12	12	3	3	3	2	2
คิดเป็น ร้อยละ	60.00	60.00	15.00	15.00	15.00	10.00	10.00
ลำดับที่	1	1	2	2	2	3	3

จากตารางที่ 4-33 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ได้แก่

1. กรรมการผู้จัดการลงทุน ที่ไม่เข้าใจในรูปแบบของการลงทุน
2. วาระในการดำรงตำแหน่งไม่ต่อเนื่อง ทำให้ต้องทำความเข้าใจกับคณะกรรมการ

ชุดใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ควรพิจารณาเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น
 2. ควรพิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร
 3. การเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทนแก่คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานมีความจำเป็น
- ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ควรมีการจัดหลักสูตรการอบรมสำหรับเพิ่มเติมความรู้ทางการเงิน การลงทุนและ
วิศวกรรมการเงิน

2. การอบรมตามหลักสูตรสำหรับการตัดสินใจและแนวทางการลงทุนสมัยใหม่ ภายใต้อ
ความเสี่ยงที่ผันผวน ให้กับผู้บริหารกองทุน ฯ

คำถามข้อที่ 3 การพัฒนาการลงทุน และนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย
ควรดำเนินการอย่างไร และใช้ปัจจัยอะไรบ้าง จึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
แก่ประเทศชาติ

ตารางที่ 4-34 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 3

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ต้องมุ่งสร้างเสถียรภาพกองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ต้องให้ กรรมการผู้บริหารมีความเข้าใจในหน่วยงานการลงทุน มีความคล่องตัว มากขึ้น อาจจะแยกหน่วยงานการลงทุนออกไปต่างหาก ในแง่การบริหาร การลงทุนไม่ควรยึดติดในระบบราชการเพราะขาดความคล่องตัว ในการบริหาร และควรพัฒนาด้านการตลาดของการลงทุน ตราสารหนี้ ในประเทศ และนอกประเทศ
INV02	หลักคือผู้บริหารต้องมีความเข้าใจในการลงทุน เพราะในการลงทุนต้องดู สภาวะการณ์ในการลงทุนจะได้ทันต่อเหตุการณ์ไม่ล่าช้าเกินไป
INV03	ในการลงทุนหากอยากก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรแยก กองบริหารการลงทุนออกจากการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม และควรจะนำเงินไปลงทุนยังต่างประเทศได้มากกว่านี้

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV04	มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเสถียรภาพให้แก่กองทุน เพราะ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้บอกไว้ว่าหากประกันสังคมยังไม่นำเงินไป ลงทุนจะทำให้กองทุนขาดเสถียรภาพได้ในอีกไม่กี่ปี จึงควรแยกหน่วยงาน บริหารการกองทุนออกเป็นอิสระ ขึ้นตรงต่อผู้บริหารที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการลงทุน โดยตรงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในการลงทุน
INV05	การรักษาความมั่นคงของกองทุน จำเป็นต้องขยายการลงทุนไปยัง ต่างประเทศ และไม่ควรมีขีดจำกัดระบบราชการ เพราะทำให้การลงทุนล่าช้า ส่งผลให้กองทุนไม่เกิดเสถียรภาพที่มั่นคงเท่าที่ควร
INV06	ข้อกำหนดควรมีความยืดหยุ่นเอื้อต่อการทำงาน ไม่ใช่แค่พยายาม ป้องกันการทุจริตหรือความเสียหายเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่กระทบในภาพรวม ถ้าไม่คิดข้อบังคับหรือกฎหมาย หลักในการบริหาร Pension fund นำมาปรับ ใช้ได้ ถ้าไม่มีผู้เชี่ยวชาญภายในและไม่สามารถเรียนรู้ที่จะทำเองได้ก็ให้ Outsource เป็นผู้รับจัดทำ
INV07	ควรมีการยืดหยุ่นข้อกำหนดที่เอื้อต่อการทำงาน รวมถึงใช้หลัก ในการบริหาร Pension fund นำมาปรับใช้ได้ ใช้ผู้เชี่ยวชาญนอกที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการกองทุนเข้ามาช่วยงาน และเปิดโอกาสได้แสดงความสามารถได้อย่างอิสระและไม่ขึ้นกับระบบ ราชการมากเกินไป
INV08	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีนโยบายการลงทุนที่ผ่อนปรนและกล้าเสี่ยงมากกว่านี้ 2. ควรมีการจัดพอร์ตการลงทุนที่มีสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนที่สูงกว่า ปัจจุบัน เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุน 3. ควรมีการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย 4. ควรมีที่ปรึกษามืออาชีพที่คอยให้คำแนะนำในการลงทุน

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV08 (ต่อ)	<p>5. ควรมีพนักงานที่มีทักษะด้านการคิดคำนวณ การใช้สารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ รวมทั้งทักษะด้านการใช้สถิติในการทำแบบจำลองทางการเงินต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยผู้บริหารกองทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>6. ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำและกล้าเปลี่ยนแปลง คิคนอกกรอบ โดยเฉพาะเรื่องการลงทุนควรจะต้องกล้าเสี่ยงบ้าง</p> <p>7. กฎหมายควรจะต้องมีการผ่อนปรนมากกว่านี้ ควรให้อำนาจผู้บริหารในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีเอกภาพ</p> <p>8. ควรมีแนวทางในการประเมินผลและการตรวจสอบควบคุม การบริหารการลงทุนของผู้บริหาร เพื่อป้องกันการทุจริต</p> <p>9. ควรมีแนวทางหรือกระบวนการการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม</p>
INV09	<p>การสร้างเสถียรภาพกองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เป็นหัวใจสำคัญในการบริหารกองทุน การบริหารจะต้องมีความคล่องตัว เป็นอิสระหรือเอกภาพจากการครอบงำและจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการตลาดของการลงทุน ตราสารหนี้ในประเทศและขยายการลงทุนไปนอกประเทศเพิ่มขึ้น</p>
INV10	<p>ในด้านของระเบียบและข้อบังคับหรือข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรได้รับการแก้ไขและปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่นให้เอื้อต่อการทำงานและการตัดสินใจที่จะต้องมีความคล่องตัว รวดเร็วและสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องได้ในเวลาเดียวกันได้</p>
OPT01	<p>เห็นควรว่า จะต้องมีการปรับปรุงกฎระเบียบบางประการให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้เอื้อต่อการทำงานของกองทุนมากขึ้น การใช้ผู้เชี่ยวชาญนอกที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการกองทุนเข้ามาช่วยงาน ไม่ขึ้นกับระบบราชการมากจนเกินไป</p>

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT02	<p>ผู้บริหารกองทุนควรพิจารณาให้มีนโยบายการลงทุนและพิจารณา กฎหมายที่ผ่อนปรนและกล้าเสี่ยงมากขึ้นในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย ในขณะที่เดียวกันก็จะต้องมีที่ปรึกษามืออาชีพที่มีประสบการณ์ มาช่วย พัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงานในองค์กรอยู่เสมอ</p> <p>ในขณะที่ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำและกล้าเปลี่ยนแปลง มีการประเมินผล และการตรวจสอบควบคุมการบริหารการลงทุนของผู้บริหารอย่างเข้มงวด และจะต้องใช้รูปแบบการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม มีความชัดเจน</p>
OPT03	<p>กองทุนต้องมีความเป็นอิสระหรือทำงานเป็นเอกเทศปราศจาก การครอบงำจากหน่วยงานอื่น ๆ ผู้บริหารต้องสามารถบริหารจัดการ และตัดสินใจลงทุนได้ด้วยตนเองในรูปแบบของคณะกรรมการ ผู้บริหาร ก็ต้องมีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำสูงและเข้าใจการลงทุนอย่างถ่องแท้ พนักงาน ในองค์กรก็ต้องมีศักยภาพและความรู้ความสามารถที่ดี จึงจะทำให้กองทุน พัฒนาได้</p>
OPT04	<p>ข้อกฎหมายจะต้องได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้มีความยืดหยุ่น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการมากขึ้น บุคลากรทุกระดับ ก็ต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพด้วยจึงจะพัฒนาองค์กรได้</p>
OPT05	<p>คิดว่าน่าจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความยืดหยุ่น มากขึ้น เพื่อให้เอื้อต่อการทำงานของกองทุนมากขึ้น การใช้ผู้เชี่ยวชาญนอก ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เข้ามาช่วยงาน</p>
OPT06	<p>ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำและกล้าเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารกองทุน ควรพิจารณาให้มีนโยบายการลงทุนและพิจารณากฎหมายที่ผ่อนปรนและ กล้าเสี่ยงมากขึ้นในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย มีการประเมินผล และการตรวจสอบควบคุมการบริหารการลงทุนของผู้บริหารอย่างเข้มงวด และจะต้องใช้รูปแบบการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>มีความชัดเจน ในขณะที่เดียวกันก็จะต้องมีที่ปรึกษามืออาชีพที่มีประสบการณ์ มาช่วย พัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงานในองค์กรอยู่เสมอ</p>

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT07	กองทุนจะต้องมุ่งเน้นในเรื่องการสร้างเสถียรภาพกองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้เป็นหลัก โดยที่การบริหารจัดการกองทุนจะต้องเป็นอิสระและมีความคล่องตัว มุ่งเน้นการพัฒนาด้านการตลาดการลงทุนทั้งในและนอก
AAA01	ข้อกฎหมายควรมีความยืดหยุ่นในการทำงาน หากไม่มีผู้เชี่ยวชาญควรให้ บริษัทภายนอกเข้ามาทำการ
AAA02	ในด้านของระเบียบและข้อบังคับหรือข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรได้รับการแก้ไขและปรับปรุง
AAA03	เห็นควรว่า จะต้องมีการปรับปรุงกฎระเบียบบางประการให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นกว่าเดิม ไม่ขึ้นกับระบบราชการมากเกินไป

ตารางที่ 4-35 สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 3

ผู้ให้สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์				
	ต้องมุ่งสร้างเสถียรภาพกองทุน	กรรมการผู้บริหารต้องมีความเข้าใจการลงทุน	แยกหน่วยงานการลงทุนออกเป็นอิสระ	ไม่ควรมีติดขัดในระบบราชการ	ควรพัฒนาด้านการตลาดของกองทุน
INV01	✓	✓	✓	✓	✓
INV02	✓	✓	✓	✓	✓
INV03	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 4-35 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์													
	ต้องมุ่งสร้างเสถียรภาพกองทุน	กรมการผู้บริหารต้องมีความเข้าใจการลงทุน	แยกหน่วยงานการลงทุนออกเป็นอิสระ	ไม่ควรมีอดีตในระบอบราชการ	ควรพัฒนาด้านการตลาดของกองทุน ตราสารหนี้ในประเทศ และนอกประเทศ	ข้อกฎหมายควรมีความยืดหยุ่น	จ้าง Outsorce เข้ามาช่วยทำงาน	ควรมีนโยบายการลงทุนที่ผ่อนปรน และกล้าเสี่ยงมากกว่านี้	การลงทุนที่มีสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนที่สูงกว่าปัจจุบัน	ควรมีการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย	ควรมีพนักงานที่มีทักษะรอบด้าน	ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำและกล้าเปลี่ยนแปลง	การประเมินผลและการตรวจสอบควบคุมการบริหาร	ควรมีแนวทางหรือกระบวนการการบริหารความเสี่ยง อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน
INV04	✓	✓	✓	✓	✓									
INV05	✓	✓	✓	✓	✓									
INV06						✓	✓							
INV07			✓	✓		✓	✓							
INV08						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
INV09	✓	✓	✓	✓	✓									
INV10	✓	✓	✓	✓	✓									
OPT01	✓	✓	✓	✓	✓									
OPT02	✓	✓	✓	✓	✓									
OPT03	✓	✓	✓	✓	✓									
OPT04						✓	✓							
OPT05			✓	✓		✓	✓							
OPT06						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
OPT07	✓	✓	✓	✓	✓									
AAA01						✓	✓							
AAA02	✓	✓	✓	✓	✓									
AAA03	✓	✓	✓	✓	✓									
รวม	14	14	15	15	12	7	7	2	2	2	2	2	2	2
คิดเป็น ร้อยละ	70.00	70.00	75.00	75.00	60.00	35.00	35.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00
ลำดับที่	2	2	1	1	2	3	3	4	4	4	4	4	4	4

จากตารางที่ 4-35 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับคะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละและคำถาม ดังนี้

ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ได้แก่

1. แยกหน่วยงานการลงทุนเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อความคล่องตัวและความรวดเร็วในการบริหารจัดการ

2. ไม่ควรยึดติดในระบบราชการที่มีข้อกำหนดและขั้นตอนการทำงานหลายขั้นตอน และไม่มีคามยืดหยุ่น ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจดำเนินการในบางกรณีได้

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. ต้องมุ่งสร้างเสถียรภาพกองทุนให้มากขึ้น รวมถึงสร้างความมั่นคงให้สมาชิกทุกคนสามารถไว้วางใจได้

2. กรรมการผู้บริหารต้องมีความเข้าใจในเรื่องการลงทุน รวมถึงเข้าใจการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบด้านการลงทุนทุกหน่วยงาน

3. ควรพัฒนาด้านการตลาดของการลงทุน ทั้งตราสารหนี้ในประเทศและนอกประเทศ
ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. จำเป็นต้องมีการแก้ไขและปรับปรุงข้อกฎหมายบางประการให้มีความยืดหยุ่น ผ่อนปรนและปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการกองทุนมากขึ้น

2. ควรที่จะใช้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่มีประสบการณ์ในเรื่องการบริหารจัดการกองทุน มาช่วยทำงาน เพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ มาช่วยปรับปรุงและพัฒนากองทุนให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพสูงขึ้นในทุกมิติ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 ได้แก่

1. ควรมีนโยบายการลงทุนที่มีการผ่อนปรนและกล้าที่จะเสี่ยงมากกว่านี้

2. การเพิ่มการลงทุนที่มีสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนที่สูงกว่าขึ้นปัจจุบัน

3. ควรมีการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการกระจาย

ความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในทุกรูปแบบ

4. ควรมีพนักงานที่มีทักษะรอบด้าน ทั้งการคิดคำนวณ การใช้สารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ รวมทั้งทักษะด้านการใช้สถิติในการทำแบบจำลองทางการเงินต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยผู้บริหารกองทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำและกล้าเปลี่ยนแปลง รู้จักการคิดนอกกรอบ โดยเฉพาะเรื่องการลงทุนควรจะต้องมีความกล้าที่จะเสี่ยงในการลงทุนในผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ

6. ควรมีแนวทางในการประเมินผลและการตรวจสอบควบคุมการบริหารการลงทุนของผู้บริหารที่เป็นรูปธรรม ชัดเจน โปร่งใส เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และการใช้ช่องโหว่ของการบริหารจัดการเพื่อหาประโยชน์

7. ควรมีแนวทางหรือกระบวนการการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ทุกขั้นตอน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน และสร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกทุกคนว่า กองทุนได้ดำเนินการด้านการลงทุนอย่างรอบคอบ รัดกุมและมีกระบวนการตรวจติดตามอย่างเข้มงวดและเป็นรูปธรรม

คำถามข้อที่ 4 แนวทางการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย โดยการขยายการลงทุนไปในต่างประเทศมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ตารางที่ 4-36 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 4

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	เหมาะสม การลงทุนควรขยายสัดส่วนในการลงทุนไปยังต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น เพราะในต่างประเทศมีตลาดการลงทุนที่มีขนาดใหญ่กว่าในประเทศ และเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มโอกาสที่ได้จะรับผลตอบแทนในระยะยาว เพื่อให้กองทุนมีเสถียรภาพอีกด้วย
INV02	เห็นควรอย่างยิ่งที่จะต้องขยายการลงทุนออกไปยังต่างประเทศ
INV03	การลงทุนปัจจุบันเหมาะสมพอสมควรแต่ควรขยายการลงทุนออกไปยังต่างประเทศเพื่อเป็นการเพิ่มเสถียรภาพของกองทุน
INV04	สมควรที่จะต้องขยายการลงทุนออกไปยังต่างประเทศ เพราะการลงทุนในประเทศให้ผลตอบแทนที่ไม่สูงประกอบกับมีเม็ดเงินเหลือพอที่จะสามารถนำไปลงทุนยังต่างประเทศได้ เป็นการกระจายความเสี่ยงอีกทางด้วย
INV05	เหมาะสมและควรกระจายการลงทุนออกไปยังต่างประเทศเพิ่มขึ้น ขยายกรอบการลงทุนด้วยการแก้ไขกฎหมาย ข้อบังคับ ให้นำไปลงทุนเพิ่มได้

ตารางที่ 4-36 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV06	เหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงต่อผลตอบแทนที่ต้องการ ซึ่งขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งด้านประชากรศาสตร์ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับสิทธิ สวัสดิการ และสิ่งที่จะมีผลต่อรายรับ รายจ่ายของกองทุน อย่างไรก็ตามไม่ควร มีข้อห้ามทางด้านกฎหมาย คิดว่าไม่เหมาะสมที่จะห้ามแต่ควร Regulate ในเรื่องของการลงทุนที่เหมาะสม
INV07	เป็นความสำคัญลำดับรองจากการปรับปรุงระบบ IT และฐานข้อมูล แต่ที่ต้องพิจารณาเพื่อที่จำวางแผนการดำเนินการในช่วงต่อไปอย่างรัดกุม ซึ่งจะต้องมีการวางแผนในระยะยาว เพื่อให้สามารถลงทุนได้อย่างถูกต้อง และเกิดประโยชน์สูงสุดกับกองทุน
INV08	ในสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการชะลอตัวทางด้านเศรษฐกิจการลงทุน ถือเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องมีการขยายการลงทุนไปในต่างประเทศ ควรจะต้องมีการตั้งกองทุนย่อย เพื่อลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะ เพื่อสามารถจะวัดผลการดำเนินงานและปรับปรุงกลยุทธ์การลงทุนได้อย่าง ทันทั่วถึง รวมทั้งจะต้องมีการบริหารความเสี่ยงในหลากหลายด้าน
INV09	ปัจจุบันการขยายการลงทุนค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไป ซึ่งก็มีความเหมาะสม ในระดับหนึ่ง ซึ่งจะต้องมีการขยายสัดส่วนในการลงทุนไปยังต่างประเทศ ให้เพิ่มมากขึ้นในอนาคต เพราะในต่างประเทศมีตลาดการลงทุนที่มี ขนาดใหญ่ และเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่ม โอกาสที่ได้ จะรับผลตอบแทนในระยะยาวด้วย
INV10	เหมาะสมหรือไม่ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งเรื่องเงินทุน ทรัพย์สิน สภาพเศรษฐกิจและการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ ดังนั้น การขยายการลงทุนไปต่างประเทศจะต้องพิจารณาและ ใ้ตรงรองให้ดี ก่อนการตัดสินใจลงทุนใด ๆ ลงไป
OPT01	การขยายการลงทุนไปต่างประเทศ เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาให้รอบด้าน ความเหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยประกอบกัน แต่ใน ต่างประเทศมีตลาดการลงทุนที่มีขนาดใหญ่ และเป็นการกระจายความเสี่ยง ในการลงทุนและเพิ่ม โอกาสที่ได้จะรับผลตอบแทนในระยะยาวได้

ตารางที่ 4-36 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT02	ปัจจุบันระบบเศรษฐกิจการลงทุนมีความอ่อนไหวและเปิดกว้างมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน การพัฒนาระบบกองทุนอาจต้องมีการขยายการลงทุนไปในต่างประเทศมากขึ้น และจะต้องมีการบริหารความเสี่ยงอย่างรอบคอบด้วย
OPT03	การลงทุนในต่างประเทศของกองทุนมีความเหมาะสมตามสภาพของกองทุน แต่ควรขยายสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนไปยังตลาดการลงทุนที่มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าในประเทศ จะช่วยให้กองทุนมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในระยะยาวภายใต้ความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้
OPT04	ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ประกอบขึ้นทั้งในกองทุนและภายนอกกองทุน ที่จะเอื้อซึ่งกันและกัน ทั้งเรื่องเงินทุน ทรัพย์สิน สภาพเศรษฐกิจและการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ แต่การลงทุนใด ๆ ก็จะต้องประเมินความเสี่ยงให้รอบคอบและอยู่ในช่วงที่สามารถยอมรับได้ ที่สำคัญจะต้องเกิดประโยชน์สูงสุดกับกองทุนด้วย
OPT05	ก่อนจะตัดสินใจเพิ่มการขยายการลงทุนไปต่างประเทศ เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบ ความเหมาะสมหรือไม่จะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ดังนั้น การจะบอกว่าเหมาะสมแล้วหรือไม่ จึงต้องดูหลายอย่างประกอบกัน
OPT06	ถ้าจะพัฒนาระบบกองทุนอาจต้องมีการขยายการลงทุนไปในต่างประเทศมากขึ้น และจะต้องมีการบริหารความเสี่ยงควบคู่กันไปด้วย
OPT07	การลงทุนในต่างประเทศมีความเหมาะสมพอสมควรแต่ควรขยายสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนระยะยาวมากขึ้น
AAA01	ควรวางแผนการดำเนินการในช่วงต่อไปอย่างรัดกุม ซึ่งจะต้องมีการวางแผนในระยะยาว เพื่อให้สามารถลงทุนได้อย่างถูกต้อง
AAA02	ควรปรับปรุงระบบ IT และฐานข้อมูล จะต้องมีการวางแผนในระยะยาว เพื่อให้สามารถลงทุนได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 4-36 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
AAA03	ซึ่งจะต้องมีการขยายสัดส่วนในการลงทุนไปยังต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้นใน และเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน

ตารางที่ 4-37 สัมภาษณ์ผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 4

ผู้ให้สัมภาษณ์	มีความเหมาะสม	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์					
		การลงทุนควรขยายสัดส่วนในการลงทุนไปยังต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น	กระจายความเสี่ยงในการลงทุน และเพิ่มโอกาสที่จะรับผลตอบแทนในระยะยาว	เหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงต่อผลตอบแทนที่ต้องการ	ไม่ควรมีข้อห้ามทางด้านกฎหมาย	การปรับปรุงระบบ IT และฐานข้อมูล	จะต้องมีการตั้งกองทุนย่อย เพื่อลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะ
INV01	✓	✓	✓				
INV02	✓	✓	✓				
INV03	✓	✓	✓				
INV04	✓	✓	✓				
INV05	✓	✓	✓				
INV06					✓	✓	
INV07	✓					✓	
INV08	✓						✓
INV09	✓	✓	✓				
INV10	✓	✓	✓				
OPT01	✓	✓	✓				
OPT02	✓	✓	✓				
OPT03	✓	✓	✓				
OPT04					✓	✓	
OPT05	✓					✓	
OPT06	✓						✓

ตารางที่ 4-37 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์							
	มีความเหมาะสม	การลงทุนควรขยายสัดส่วนในการลงทุน ไปยังต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น	กระจายความเสี่ยงในการลงทุน และเพิ่มโอกาสที่จะรับผลตอบแทน ในระยะยาว	เหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับระดับ ความเสี่ยงต่อผลตอบแทนที่ต้องการ	ไม่ควรมีข้อห้ามทางด้านกฎหมาย	การปรับปรุงระบบ IT และฐานข้อมูล	จะต้องมีการตั้งกองทุนย่อย เพื่อลงทุน ในต่างประเทศโดยเฉพาะ	จะต้องมีการบริหารความเสี่ยง ในหลากหลายด้าน
OPT07	✓	✓	✓					
AAA01	✓					✓		
AAA02	✓					✓		
AAA03	✓	✓	✓					
รวม	18	12	12	2	2	4	2	2
คิดเป็น ร้อยละ	90.00	60.00	60.00	10.00	10.00	20.00	10.00	10.00
ลำดับที่	1	2	2	4	4	3	4	4

จากตารางที่ 4-37 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ว่ามีความเหมาะสม

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่

1. จะต้องสนับสนุนให้มีการลงทุนควรขยายสัดส่วนในการลงทุนไปยังต่างประเทศให้
เพิ่มมากขึ้น

2. จำเป็นต้องมีการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่ม โอกาสที่จะได้รับ
ผลตอบแทนในระยะยาว

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. การปรับปรุงระบบ IT และฐานข้อมูล เพื่อรองรับการขยายการลงทุนทั้งใน
และต่างประเทศ

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 4 ได้แก่

1. เหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงต่อผลตอบแทนที่ต้องการ
 2. ไม่ควรมีข้อห้ามทางด้านกฎหมายมากเกินไป จะทำให้การบริหารจัดการไม่คล่องตัว มีความล่าช้าและมีข้อจำกัดที่อาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนได้
 3. จะต้องมีการตั้งกองทุนย่อยเพื่อลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะ
 4. จะต้องมีการบริหารความเสี่ยงในหลากหลายด้าน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน และสร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกทุกคน
- คำถามข้อที่ 5 ท่านมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยอย่างไรบ้าง

ตารางที่ 4-38 สรุปคำสัมภาษณ์คำถามข้อที่ 5

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV01	ต้องทำความเข้าใจทางด้านการลงทุนกับคณะกรรมการและผู้บริหารเพิ่มขึ้นเพื่อให้ทันต่อสภาวะกำหนดการลงทุน ทันต่อเหตุการณ์ และยังเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุนอีกด้วย
INV02	เนื่องจากการลงทุนจำเป็นต้องรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ การกำหนดระยะเวลาในการลงทุน และยังเป็นระบบราชการจึงทำได้ช้าประกอบกับ ผู้บริหารมีความรู้ความชำนาญไม่เพียงพอในการลงทุน
INV03	ควรมีคณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการลงทุน มีอำนาจ ในการตัดสินใจในการลงทุน
INV04	ควรสื่อสารด้านการลงทุนกับคณะกรรมการและผู้บริหารให้มีความเข้าใจในด้านการลงทุนให้เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการลงทุน หรือมีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการลงทุน ที่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุน เพราะในการลงทุน จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาที่รวดเร็ว และมีความคล่องตัว
INV05	ปัญหาและอุปสรรคในการลงทุนสืบเนื่องมาจากผู้บริหารที่มีความรู้ความชำนาญไม่เพียงพอ จึงควรทำความเข้าใจกับผู้บริหารในด้านการลงทุน

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV06	<p>คิดว่าควรออกกฎหมายเพื่อป้องกัน Incentive ที่ไม่ดีต่าง ๆ แต่ไม่ควรจำกัดแนวนโยบายการลงทุนว่าให้ทำหรือไม่ให้ทำอะไร เช่น แทนที่จะห้ามลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงหรือ Forcing assets ควรออกกฎหมายให้ภายใต้เหตุผลที่ Justify ได้ภายใต้หลักการของทฤษฎี และประเมินผลให้เหมาะสมไม่ใช่ Based on realized outcome แต่เป็น Expended outcome</p>
INV07	<ol style="list-style-type: none"> 1. เงินเดือน ค่าตอบแทนควรปรับให้สูงขึ้น แต่คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานต้องถูกประเมิน โดยผลงานและมีความรับผิดชอบที่สูงขึ้น 2. ระบบฐานข้อมูล ระบบการรับชำระเงินสมทบต้องปรับปรุงให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ 3. ควรแก้ไขกฎหมายและข้อบังคับขยายขอบเขตการลงทุนให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการลงทุนที่เปลี่ยนไปโดยการอ้างอิงกับมาตรฐานของกองทุนที่มีผลตอบแทนสูง
INV08	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรต้องมีการปฏิรูปกฎหมายการลงทุนที่มีความอ่อนคลายนี้นี้มากกว่านี้ 2. ผู้บริหารกองทุน ต้องมีทักษะการลงทุนแบบกล้าเสี่ยงแต่ระมัดระวัง โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศทั้งภายในและภายนอก เพื่อจัดทำสถานการณ์การจำลองการลงทุน ทั้งนี้เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต 3. พัฒนาสมรรถนะของพนักงานที่อยู่ในกองทุนประกันสังคม ควรจะต้องมีความรอบรู้และความเชี่ยวชาญการลงทุน ทางด้านผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย รวมทั้งจะต้องเป็นผู้ที่สามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ มาสร้างสถานการณ์การจำลองภายใต้สมมติฐานที่เชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการช่วยสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
INV09	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรปรับปรุงและพัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ด้านการลงทุนกับคณะกรรมการและผู้บริหารให้มีความเข้าใจในด้านการลงทุน 2. กองทุนต้องมีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการลงทุน ที่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการกองทุนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ
INV10	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการแก้ไข ปรับปรุงหรือออกกฎหมายเพื่อเอื้อต่อการลงทุนทั้งในและนอกประเทศมากขึ้น 2. ไม่ควรจำกัดแนวนโยบายการลงทุนว่าให้ทำหรือไม่ให้ทำอะไร 3. ควรมีการประเมินและติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนที่เหมาะสมมากขึ้น
OPT01	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรจะต้องมีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูล ระบบการรับชำระเงินสมทบต้องปรับปรุงให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น 2. ควรพิจารณาให้มีแก้ไขกฎหมายและข้อบังคับขยายขอบเขตการลงทุนให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ สังคม และการลงทุนที่เปลี่ยนไป 3. ควรพิจารณาให้มีการปรับปรุงผลตอบแทนหรือเงินเดือนของคณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานให้มีความเหมาะสมกับภาระหน้าที่
OPT02	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในกองทุนให้มีความรอบรู้และความเชี่ยวชาญการลงทุน 2. ควรต้องมีการปฏิรูปกฎหมายการลงทุนในมีความผ่อนคลายมากกว่านี้ 3. จะต้องสรรหาผู้บริหารกองทุนที่มีภาวะผู้นำและทักษะด้านการลงทุนแบบกล้าเสี่ยง แต่มีความรอบคอบระมัดระวังเป็นหลัก เข้ามาทำงานในกองทุน

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปคำสัมภาษณ์
OPT03	1. ควรสรรหาคณะกรรมการที่มีประสบการณ์ด้านการลงทุนเข้ามาบริหารกองทุน ซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจลงทุนสามารถทำได้ถูกต้อง รวดเร็ว 2. ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ด้านการลงทุนไปสู่สมาชิกในองค์กรอย่างทั่วถึง
OPT04	1. กองทุนจะต้องมีการประเมินและติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพขึ้น 2. นโยบายการลงทุนจะต้องสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและศักยภาพของกองทุนในขณะนั้นด้วย 3. ควรมีการแก้ไข ปรับปรุงหรือออกกฎหมายเพื่อเอื้อต่อการลงทุนทั้งในและนอกประเทศมากขึ้น
OPT05	1. ควรแก้ไขกฎหมายและข้อบังคับให้ส่งเสริมการลงทุน 2. ควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลและการใช้ระบบ IT ที่ทันสมัยมาช่วย 3. ควรปรับปรุงผลตอบแทนผู้บริหารและพนักงานกองทุนตามภาระหน้าที่
OPT06	1. ควรต้องมีการปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนให้เอื้อต่อการลงทุนมากกว่านี้ 2. ต้องมีการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในกองทุนทุกระดับ 3. สรรหาผู้บริหารกองทุนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงาน
OPT07	1. ควรมีการปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 2. ใช้ทีมผู้บริหารกองทุนที่มีประสบการณ์ด้านการลงทุนและเข้าใจการลงทุนอย่างถูกต้องเข้ามาบริหารกองทุน
AAA01	ควรจัดตั้งคณะกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านการลงทุน
AAA02	คณะกรรมการด้านการลงทุน ควรมีอำนาจในการตัดสินใจในการลงทุนได้ทันที
AAA03	คณะกรรมการทางด้านการลงทุน ควรเป็นอิสระ สามารถบริหารกองทุนได้เอง

ตารางที่ 4-39 สักระยะที่ผลการสัมภาษณ์ข้อคำถามที่ 5

	ผู้ให้สัมภาษณ์		ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์								
	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
INV01	✓	✓									
INV02	✓	✓									
INV03	✓	✓									
INV04	✓	✓									
INV05	✓	✓									
INV06			✓	✓	✓						
INV07						✓	✓	✓		✓	
INV08									✓	✓	✓
INV09	✓	✓									
INV10	✓	✓									
OPT01	✓	✓									
OPT02	✓	✓									
OPT03	✓	✓									
OPT04			✓	✓	✓						
OPT05						✓	✓	✓		✓	
OPT06									✓	✓	✓
OPT07	✓	✓									

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

ผู้ให้ สัมภาษณ์	ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์										
	ควรสื่อสารด้านการลงทุนกับคณะกรรมการและผู้บริหาร มีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการลงทุน ที่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุน ควรออกกฎหมายเพื่อป้องกัน Incentive ที่ไม่ต่าง ๆ ไม่ควรจำกัดแนวนโยบายการลงทุน ควรออกกฎให้ทำได้ภายใต้เหตุผลที่ Justify ได้ภายใต้หลักการ ของทฤษฎี และประเมินผลให้เหมาะสม เงินเดือน ค่าตอบแทนควรปรับให้สูงขึ้น คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานต้องถูกประเมิน โดยผลงาน ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล ระบบการรับชำระเงินสมทบ ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ควรแก้ไขกฎหมายและข้อบังคับขยายขอบเขตการลงทุนให้ เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ สังคม และการลงทุนที่เปลี่ยนไป ผู้บริหารกองทุน ต้องมีทักษะการลงทุนแบบกล้าเสี่ยง แต่ระมัดระวัง พัฒนาสมรรถนะของพนักงานที่อยู่ในกองทุนประกันสังคม										
AAA01	✓	✓									
AAA02	✓	✓									
AAA03	✓	✓									
รวม	13	13	2	2	2	2	2	2	4	2	2
คิดเป็น ร้อยละ	65.00	65.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	20.00	10.00	10.00
ลำดับที่	1	1	3	3	3	3	3	3	2	3	3

จากตารางที่ 4-39 สามารถจัดกลุ่มผลการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามการวิจัย เรียงตามระดับ
คะแนนจากมากไปน้อยในแต่ละคำถาม ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกัน ได้แก่

1. ควรสื่อสารด้านการลงทุนกับคณะกรรมการและผู้บริหาร
2. มีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการลงทุน ที่มีความรู้ความเข้าใจ

ในการลงทุน

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 2 ได้แก่ ควรแก้ไขกฎหมายและข้อบังคับขยาย

ขอบเขตการลงทุนให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ สังคม และการลงทุนที่เปลี่ยนไป

ความคิดเห็นรองลงมาในอันดับที่ 3 ได้แก่

1. ควรออกกฎหมายเพื่อป้องกัน Incentive ที่ไม่ดีต่าง ๆ
2. ไม่ควรจำกัดแนวนโยบายการลงทุน
3. ควรออกกฎให้ทำได้ภายใต้เหตุผลที่ Justify ได้ภายใต้หลักการของทฤษฎีและประเมินผลให้เหมาะสม
4. เงินเดือน ค่าตอบแทนควรปรับให้สูงขึ้น
5. คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานต้องถูกประเมินโดยผลงาน
6. ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล ระบบการรับชำระเงินสมทบให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ
7. ผู้บริหารกองทุน ต้องมีทักษะการลงทุนแบบกล้าเสี่ยงแต่ระมัดระวัง
8. พัฒนาสมรรถนะของพนักงานที่อยู่ในกองทุนประกันสังคม

จากผลการสังเคราะห์และสรุปผลการสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิด ผู้วิจัยสามารถสรุปหัวข้อความเป็นไปได้ของข้อคำถามที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคเดลฟายในการดำเนินการวิจัยรอบที่ 2 ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ด้านวิสัยทัศน์

1. ท่านคิดว่าสัดส่วนการลงทุนและนโยบายของสำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว

ประเด็นที่ 2 ด้านการจัดเก็บรายได้ ประกอบด้วยประเด็นย่อย ดังนี้

1. ท่านคิดว่าเพื่อความยั่งยืนของกองทุนควรเพิ่มการจัดเก็บ เงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้นหรือไม่

2. การบริหารจัดการองค์กรโดยรวมมีประสิทธิภาพส่งผลให้เกิดความสามารถแข่งขันและอยู่รอดได้

3. ท่านคิดว่าควรเพิ่มช่องทางการรับชำระเงิน เพื่อนำไปลงทุนเพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือไม่

ประเด็นที่ 3 ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์ ประกอบด้วยประเด็นย่อย ดังนี้

1. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือไม่

2. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านทุพพลภาพ อันมิใช่จากการทำงาน หรือไม่

3. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านการตายอันมิใช่จากการทำงาน หรือไม่

4. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านคลอดบุตร หรือไม่

5. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านสงเคราะห์บุตร หรือไม่

6. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านชราภาพ หรือไม่
7. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านว่างงาน หรือไม่
8. ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชี แยกกองทุนสำหรับแรงงาน ต่างค่าตัวไว้ต่างหาก นอกเหนือจากกองทุน ดังนี้

- 8.1 กองทุนกรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ
- 8.2 กองทุนกรณีเจ็บป่วย ตาย ทูพพลภาพ คลอดบุตร
- 8.3 กองทุนกรณีว่างงาน
- 8.4 กองทุนมาตรา 40

เพื่อการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหรือไม่

9. ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชี แยกกองทุน กรณีชราภาพ ออกจากทุกกองทุน เพราะกองทุน ชราภาพที่เป็นกองทุนที่มีการสะสมเงินไว้ใน ระยะยาว สามารถนำไปลงทุนได้ ผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุนระยะสั้น

ประเด็นที่ 4 ด้านการบริหารการลงทุน ประกอบด้วยประเด็นย่อย ดังนี้

1. ท่านคิดว่ากระบวนการ การลงทุน ยังขาดความคล่องตัว ค่าซ้ำไม่ทันต่อสถานการณ์
 2. ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหารการลงทุนควรแยกออกจากโครงสร้าง การบริหารงาน ทัวไปเพื่อความสะดวก คล่องตัว ทันต่อเหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยน ต่อเวลา หรือไม่

3. ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีบริหารควบคู่ไปกับการจัดทำบัญชีเพื่อใช้ในการ บริหารจัดการการลงทุนหรือไม่

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบระเบียบ การบริหารราชการ โดยเฉพาะระเบียบ การจัดซื้อจัดจ้างเป็น อุปสรรคในการบริหารจัดการการลงทุนหรือไม่

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรแยกการบริหารการลงทุนออกเป็น 2 ส่วน คือ

5.1 ส่วนงานกำหนดนโยบายและกำกับการลงทุน ทำหน้าที่กำหนดและควบคุมกำกับ นโยบายและ กฎระเบียบในการลงทุน (ส่วนราชการ)

5.2 ส่วนปฏิบัติการลงทุน ทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ใด ช่วงเวลาใด จำนวนเท่าใด โดยต้องลงทุนตามกรอบยุทธศาสตร์ ฯ และความเสี่ยงตามที่ Regulator กำหนด (เอกชน)

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คณะกรรมการ ผู้บริหาร บางท่านยังขาดความเชี่ยวชาญ ทางด้านการเงินการลงทุน จึงส่งผลให้การลงทุนเกิดความล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและรวดเร็ว

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบการสื่อสารด้านการลงทุน การนำเสนอผลตอบแทน กับผู้ประกันตนผู้มีส่วนได้เสียยังน้อยเกินไป

ประเด็นที่ 5 ด้านบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วยประเด็นย่อย ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการลงทุนควรตระหนักถึงความสำคัญของการมีระบบบริหารความเสี่ยง จากการลงทุน และการปฏิบัติงานตามกฎหมายข้อบังคับอย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีกรอบนโยบายความเสี่ยง (Risk management framework) และการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง (Governance structure) เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กระบวนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย

3.1 การระบุความเสี่ยง (Risk identification)

3.2 การประเมินความเสี่ยง (Risk measurement)

3.3 การติดตามและควบคุมความเสี่ยง (Risk monitoring and control) และ

3.4 การรายงานความเสี่ยง (Risk reporting)

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยง เพื่อใช้ในวางแผนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย

4.1 ความเสี่ยงด้านตลาด

4.2 ความเสี่ยงด้านเครดิต

4.3 ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว

4.4 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

4.5 ความเสี่ยงด้านการนำเงินไปลงทุนต่อ และ

4.6 ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าในการประเมินความเสี่ยงควรใช้ วิธี Value at risk (VaR) และการทำ Stress test เพื่อทดสอบสถานะเพื่อวัดความเสี่ยงด้านตลาด การวัดความเสี่ยงด้านเครดิต เพื่อวัดความเสี่ยงในการผิคนัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้เอกชน มีการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำ ติดตามการเปลี่ยนแปลง

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการกำหนดระดับเพดานต่าง ๆ (Risk limit) ตามความเหมาะสม เช่น การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในแต่ละกิจการ การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในตราสารแต่ละรุ่น

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายใน เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน

8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรรายงานความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กองบริหารการการลงทุนสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทัน ต่อเหตุการณ์

ประเด็นที่ 6 ด้านแผนการลงทุนในอนาคต ประกอบด้วยประเด็นย่อย ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยว่าควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วน จากตราสารหนี้ ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าโภคภัณฑ์ และทองคำ

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ โดยการกระจาย การลงทุนไปทั่วโลก ลดการกระจุกตัวในประเทศ

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนทุกปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของตลาดการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุนดังกล่าวควรปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และประกาศที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถลงทุนในต่างประเทศได้โดยตรง และเพิ่มประเภทสินทรัพย์ ที่สามารถลงทุนได้ เพื่อให้การลงทุนเกิดความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายในเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการการลงทุน

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มอัตราค่าจ้างบุคลากรให้รองรับกับภาระงานและความซับซ้อนในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นและสามารถ แข่งขันกับหน่วยงานภาคเอกชนในอุตสาหกรรมเดียวกันได้

7. ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ IT โดยการจัดหาระบบสารสนเทศ ทั้งในด้านการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการกำกับการลงทุน การรายงานผลการลงทุน เพื่อรองรับการลงทุนในต่างประเทศและสินทรัพย์ที่มีความซับซ้อน

8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการขยายการเข้าถึง ฐานข้อมูลและบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

9. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรพัฒนาการลงทุนด้วยการสร้างเสถียรภาพให้กองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ ยอมรับได้

ตารางที่ 4-40 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องรูปแบบการลงทุน
ของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อเสนอแนะ
คนที่ 1	<ol style="list-style-type: none"> 1. โครงสร้างการบริหารงานแต่ละแผนก ที่มีผลต่อความสำเร็จของกองทุนควรทำงานประสานและเกื้อหนุนกัน การแยกหน่วยงานเป็นอิสระช่วยเพิ่มประสิทธิภาพได้เพียงบางส่วน 2. การประมาณการกระแสเงินสดรับ กระแสเงินสดจ่ายควรประมาณด้วยการเพิ่มระดับราคาของสินค้าและบริการตามความเป็นจริงและไม่ควรใช้ค่าเฉลี่ยรวม 3. ผู้บริหารระดับสูงควรมีการคัดเลือกอย่างเหมาะสม และได้รับค่าตอบแทนในระดับใกล้เคียงตลาดและผลงาน 4. การลงทุนตรงในต่างประเทศหรือแผนงานต่าง ๆ เป็นแผนระยะยาวที่ต้องให้เงินลงทุนสูงในระดับหนึ่ง ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนส่วนเพิ่ม รวมถึงผลกระทบต่อกระทรวงการคลังในการออกพันธบัตรในประเทศ 5. การบริหารความเสี่ยงการกำหนดนโยบายที่คำนึงถึงภาพของพอร์ตพอลิโอที่สามารถสร้างได้ด้วย และไม่ควรถูกกำหนดนโยบายเป็นความเสี่ยงแยกประเภท
คนที่ 2	<p>ควรพิจารณาการลงทุนและสิทธิประโยชน์ร่วมกันในการกำหนดนโยบายการจ่ายสิทธิประโยชน์และการลงทุนให้สอดคล้องกัน โดยผู้กำหนดควรเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในระยะยาว และพิจารณาความยั่งยืนของกองทุน</p>
คนที่ 3	<p>จำเป็นต้องลดบทบาทภาครัฐ ให้ดำเนินการบริหารกองทุนเหมือนภาคเอกชนที่ต้องสนใจ ด้าน Liability ควบคู่ไปกับด้าน Asset และต้องจัดซื้อจัดจ้าง อุปกรณ์ ระบบ บุคลากร ให้คล่องตัวเหมือนเอกชน นอกจากนี้ตัวแทนภาครัฐที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ต้องมีความรู้ด้าน เศรษฐศาสตร์ การเงิน กฎหมาย การลงทุน สถิติ คอมพิวเตอร์ เป็นอย่างดี ไม่ควรมาเพราะบทบาทตำแหน่งราชการทั้งที่ไม่มีความรู้ในเรื่องที่ต้องออกความเห็นหรือออกเสียง</p>

ตารางที่ 4-40 (ต่อ)

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อเสนอแนะ
คนที่ 4	ควรเพิ่มความคล่องตัวในกระบวนการบริหารการลงทุนของทั้งองค์กรเพื่อการตัดสินใจลงทุนได้อย่างทันท่วงที
คนที่ 5	คำว่า การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงประเด็นที่ว่าหลักประสิทธิภาพ หมายถึงอะไร กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพ คือ $Input/Output = \text{การใช้ทรัพยากรได้ประโยชน์สูงสุด}$ จึงจะมีประสิทธิภาพ แสดงว่าการลงทุนต้องมีลักษณะที่มีการใช้ทรัพยากรที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อนายจ้างและลูกจ้างในจุดที่เหมาะสมและคุ้มค่า จึงจะเกิดประสิทธิภาพ สรุปว่าประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ต้องมองจุดดุลยภาพระหว่างนายจ้าง และลูกจ้าง (ผู้ลงทุน) ในจุดที่ยอมรับได้และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้แล้วต้องตระหนักว่า การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ อาจมีมิติความมีเสถียรภาพเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่า มิติความมั่งคั่งเพียงด้านเดียวที่ลืมไม่ได้คือ รูปแบบที่มีประสิทธิภาพควรสอดคล้องกับบริบทของนโยบายการพัฒนาในอนาคตของรัฐบาลด้วยในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการวิเคราะห์ความเหมาะสมของประเด็นที่เป็นไปได้จากผลการสัมภาษณ์ในรอบที่ 1 และใช้เทคนิคเดลฟายในการดำเนินการวิจัยรอบที่ 2

ประเด็นที่ 1 ด้านวิสัยทัศน์

ตารางที่ 4-41 สรุปผลการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้ในประเด็นที่ 1

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
1.	ท่านคิดว่าสัดส่วนการลงทุน และนโยบายของสำนักงาน ประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุน ที่เหมาะสม และมีเสถียรภาพมั่นคง ที่สุดแล้ว	3.50	5	1	0

จากตารางที่ 4-41 พบว่า ทุกประเด็นมีค่า Median ตั้งแต่ 3.0 ค่า iqr ไม่เกิน 1.5 และค่า Df (Mo-Me) ไม่เกิน 1 แสดงว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้และไม่มีประเด็นใดต้องถูกตัดออก ก่อนนำไปใช้ยืนยัน Delphi รอบที่ 3

ประเด็นที่ 2 ด้านการจัดเก็บรายได้

ตารางที่ 4-42 สรุปผลการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้ในประเด็นที่ 2

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
1.	ท่านคิดว่าเพื่อความยั่งยืนของ กองทุนควรเพิ่มการจัดเก็บ เงินสมทบ ให้เพิ่มมากขึ้น หรือไม่	4.63	5	0.25	0
2.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าเม็ดเงิน ที่จัดเก็บไว้ใน กองทุนมีจำนวน มหาศาลมากกว่าที่จะลงทุนในประเทศ ควรนำไปหาผลประโยชน์เพิ่ม	4.94	5	0.00	0
3.	ท่านคิดว่าควรเพิ่มช่องทางการรับ ชำระเงิน เพื่อนำไปลงทุนเพื่อสร้าง เสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือไม่	4.56	5	1.00	0

จากตารางที่ 4-42 พบว่า ทุกประเด็นมีค่า Median ตั้งแต่ 3.0 ค่า iqr ไม่เกิน 1.5 และค่า Df (Mo-Me) ไม่เกิน 1 แสดงว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้และไม่มีประเด็นใดต้องถูกตัดออกก่อนนำไปใช้ยืนยัน Delphi รอบที่ 3

ประเด็นที่ 3 ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์

ตารางที่ 4-43 สรุปผลการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้ในประเด็นที่ 3

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
1.	ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย อันมีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน หรือไม่	3.71	3	0	0
2.	ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านคุณภาพ อันมีสาเหตุจากการทำงานหรือไม่	3.47	3	1	0
3.	ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านการตายอันมีสาเหตุจากการทำงานหรือไม่	3.24	3	1	0
4.	ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านคลอดบุตร หรือไม่	3.82	3	0	0
5.	ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านสงเคราะห์บุตร หรือไม่	3.47	3	1	0
6.	ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านชราภาพ หรือไม่มั่นใจในความสามารถของตัวเอง	3.65	3	1	0
7.	ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านว่างงาน หรือไม่	3.71	3	0	0

ตารางที่ 4-43 (ต่อ)

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
8.	ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนสำหรับแรงงาน ต่างด้าวไว้ต่างหากนอกเหนือจากกองทุน ดังนี้ 1. กองทุนกรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ 2. กองทุนกรณีเจ็บป่วย ตาย ทศพลภาพ คลอดบุตร 3. กองทุนกรณีว่างงาน 4. กองทุนมาตรา 40 เพื่อการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหรือไม่	4.29	5	1	0
9.	ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุน กรณีชราภาพ ออกจากทุกกองทุน เพราะกองทุน ชราภาพที่เป็นกองทุนที่มีการสะสมเงินไว้ใน ระยะยาว สามารถนำไปลงทุนได้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุนระยะสั้น	4.82	5	0	0

จากตารางที่ 4-43 พบว่า ทุกประเด็นมีค่า Median ตั้งแต่ 3.0 ค่า iqr ไม่เกิน 1.5 และค่า Df (Mo-Me) ไม่เกิน 1 แสดงว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้และไม่มีประเด็นใดต้องถูกตัดออกก่อนนำไปใช้ยืนยัน Delphi รอบที่ 3

ประเด็นที่ 4 ด้านการบริหารลงทุน

ตารางที่ 4-44 สรุปผลการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้ในประเด็นที่ 4

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
1.	ท่านคิดว่ากระบวนการ การลงทุน ยังขาดความคล่องตัว ล่าช้าไม่ทันต่อ สถานการณ์	4.82	5	0	0
2.	ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหาร การลงทุนควรแยกออกต่างหาก จากโครงสร้างการบริหารงาน ทั่วไป เพื่อความสะดวก คล่องตัว ทันต่อ เหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยน ต่อเวลา หรือไม่	4.94	5	0	0
3.	ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชี บริหารควบคู่ไปกับการจัดทำบัญชี เพื่อใช้ในการบริหารจัดการการลงทุน หรือไม่	4.76	5	0	0
4.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบ ระเบียบ การบริหารราชการ โดยเฉพาะ ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างเป็น อุปสรรค ในการบริหารจัดการการลงทุนหรือไม่	5.00	5	0	0
5.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรแยกการ บริหารการลงทุนออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. ส่วนงานกำหนดนโยบายและ กำกับการลงทุน ทำหน้าที่กำหนดและ ควบคุมกำกับนโยบาย และกฎระเบียบ ในการลงทุน (ส่วนราชการ)	4.76	5	0	0

ตารางที่ 4-44 (ต่อ)

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
5. (ต่อ)	2. ส่วนปฏิบัติการลงทุน ทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ใด ช่วงเวลาใด จำนวนเท่าใด โดยต้องลงทุนตามกรอบยุทธศาสตร์ ฯ และความเสี่ยงตามที่ Regulator กำหนด (เอกชน)				
6.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คณะกรรมการ ผู้บริหาร บางท่านยังขาดความเชี่ยวชาญทางด้านการเงิน การลงทุน จึงส่งผลให้การลงทุน เกิดความล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	4.82	5	0	0
7.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบ การสื่อสารด้านการลงทุน การนำเสนอ ผลตอบแทน กับผู้ประกันตนผู้มีส่วนได้เสียยังน้อยเกินไป	4.88	5	0	0

จากตารางที่ 4-44 พบว่า ทุกประเด็นมีค่า Median ตั้งแต่ 3.0 ค่า iqr ไม่เกิน 1.5 และค่า Df (Mo-Me) ไม่เกิน 1 แสดงว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้และไม่มีประเด็นใดต้องถูกตัดออกก่อนนำไปใช้ยืนยัน Delphi รอบที่ 3

ประเด็นที่ 5 ด้านบริหารความเสี่ยง

ตารางที่ 4-45 สรุปผลการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้ในประเด็นที่ 5

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
1.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการลงทุน ควรตระหนักถึงความสำคัญของการมี ระบบบริหารความเสี่ยง จากการ ลงทุน และการปฏิบัติงานตาม กฎเกณฑ์อย่างถูกต้องและเหมาะสม	4.59	5	0	0
2.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมี กรอบนโยบายความ เสี่ยง (Risk management framework) และการ กำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง (Governance structure) เพื่อให้ การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล	4.94	5	0	0
3.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กระบวนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย 1. การระบุความเสี่ยง (Risk identification) 2. การประเมินความเสี่ยง (Risk measurement) 3. การติดตามและควบคุม ความเสี่ยง (Risk monitoring and control) 4. การรายงานความเสี่ยง (Risk reporting)	4.76	5	0	0

ตารางที่ 4-45 (ต่อ)

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
4.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยง เพื่อใช้ในวางแผนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย 1. ความเสี่ยงด้านตลาด 2. ความเสี่ยงด้านเครดิต 3. ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว 4. ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง 5. ความเสี่ยงด้านการนำเงินไปลงทุนต่อ 6. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	4.94	5	0	0
5.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าในการประเมินความเสี่ยงควรใช้ วิธี Value at Risk (VaR) และการทำ Stress test เพื่อทดสอบสถานะเพื่อวัดความเสี่ยงด้านตลาด การวัดความเสี่ยงด้านเครดิตเพื่อวัดความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้เอกชน มีการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำ ติดตามการเปลี่ยนแปลง	4.94	5	0	0
6.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการกำหนดระดับเพดานต่าง ๆ (Risk limit) ตามความเหมาะสม เช่น การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในแต่ละกิจการ การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในตราสารแต่ละรุ่น	5.00	5	0	0

ตารางที่ 4-45 (ต่อ)

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
7.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายใน เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้เป็นที่ไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน	4.88	5	0	0
8.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรรายงานความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กองบริหารการลงทุนสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทันต่อเหตุการณ์	5.00	5	0	0

จากตารางที่ 4-45 พบว่า ทุกประเด็นมีค่า Median ตั้งแต่ 3.0 ค่า iqr ไม่เกิน 1.5 และค่า Df (Mo-Me) ไม่เกิน 1 แสดงว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้และไม่มีประเด็นใดต้องถูกตัดออกก่อนนำไปใช้ยืนยัน Delphi รอบที่ 3

ประเด็นที่ 6 ด้านแผนการลงทุนในอนาคต

ตารางที่ 4-46 สรุปผลการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้ในประเด็นที่ 6

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
1.	ท่านเห็นด้วยว่าควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าโภคภัณฑ์ และทองคำ	4.71	5	1	0

ตารางที่ 4-46 (ต่อ)

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
2.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ โดยการกระจายการลงทุนไปทั่วโลก ลดการกระจุกตัวในประเทศ	5.00	5	0	0
3.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนทุกปีเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของตลาดการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป	4.18	5	1	0
4.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุนดังกล่าว ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และประกาศที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถลงทุนในต่างประเทศได้โดยตรง และเพิ่มประเภทสินทรัพย์ที่สามารถลงทุนได้ เพื่อให้การลงทุนเกิดความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น	4.88	5	0	0
5.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายในเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้ปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน	5.00	5	0	0
6.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรให้รองรับกับภาระงานและความซับซ้อนในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นและสามารถ แข่งขันกับหน่วยงานภาคเอกชนในอุตสาหกรรมเดียวกันได้	5.00	5	0	0

ตารางที่ 4-46 (ต่อ)

ประเด็นที่	ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Median	iqr	Df (Mo-Me)
7.	ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ IT โดยการจัดการระบบสารสนเทศ ทั้งในด้านการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการกำกับการลงทุน การรายงานผลการลงทุน เพื่อรองรับการลงทุนในต่างประเทศและสินทรัพย์ที่มีความซับซ้อน	5.00	5	0	0
8.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการขยายการเข้าถึง ฐานข้อมูลและบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	4.94	5	0	0
9.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรพัฒนาการลงทุนด้วยการสร้างเสถียรภาพให้กองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ ยอมรับได้	4.88	5	0	0

จากตารางที่ 4-46 พบว่า ทุกประเด็นมีค่า Median ตั้งแต่ 3.0 ค่า iqr ไม่เกิน 1.5 และค่า Df (Mo-Me) ไม่เกิน 1 แสดงว่า ทุกประเด็นมีความเป็นไปได้และไม่มีประเด็นใดต้องถูกตัดออกก่อนนำไปใช้ยืนยัน Delphi รอบที่ 3

ส่วนที่ 3 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการวิเคราะห์ผลจากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของประเด็นที่เป็นไปได้จากรอบที่ 2 และใช้เทคนิคเดลฟายในการวิเคราะห์ผลการวิจัยรอบที่ 3

ประเด็นที่ 1 ด้านวิสัยทัศน์

ตารางที่ 4-47 สรุปผลการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA ประเด็นที่ 1

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
1. ท่านคิดว่าสัดส่วนการลงทุน และนโยบายของสำนักงาน ประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการ ลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพ มั่นคงที่สุดแล้ว	3.50	3	1	4.924	5	0.425

จากตารางที่ 4-47 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านวิสัยทัศน์ของสำนักงานประกันสังคม ได้รับการยืนยันจากการทำเดลฟายในรอบที่สามครบทุกประเด็น โดยประเด็นดังกล่าวมีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA มากกว่า 0.05 แสดงว่า ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำประเด็นด้านวิสัยทัศน์ของสำนักงานประกันสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ประเด็นที่ 2 ด้านการจัดเก็บรายได้

ตารางที่ 4-48 สรุปผลการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA ประเด็นที่ 2

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
1. ท่านคิดว่าเพื่อความยั่งยืน ของกองทุนควรเพิ่มการจัดเก็บ เงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น หรือไม่	4.63	5	0.25	7.404	5	0.192

ตารางที่ 4-48 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ามีค เงินที่จัดเก็บไว้ใน กองทุนมีจำนวน มหาศาลมากกว่าที่จะลงทุนใน ประเทศ ควรนำไปหาผลประโยชน์ เพิ่ม	4.94	5	0.00	4.667	5	0.458
3. ท่านคิดว่าควรเพิ่มช่อง ทางการรับชำระเงิน เพื่อนำไป ลงทุนเพื่อสร้างเสถียรภาพของ กองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือไม่	4.56	5	1.00	3.917	5	0.561

จากตารางที่ 4-48 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดเก็บรายได้ของสำนักงาน
ประกันสังคม ได้รับการยืนยันจากการทำเดลฟายในรอบที่สามครบทุกประเด็น โดยในทุกประเด็น
มีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA มากกว่า 0.05 แสดงว่า
ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการนำประเด็น
ด้านการจัดเก็บรายได้ของสำนักงานประกันสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
ประเด็นที่ 3 ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์

ตารางที่ 4-49 สรุปผลการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA ประเด็นที่ 3

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
1. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านเจ็บป่วยหรือ ประสบอันตราย อันมิใช่เนื่องจาก การทำงาน หรือไม่	2.71	3	0	5.022	5	0.413

ตารางที่ 4-49 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
2. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านคุณภาพ อันมิใช่จากการทำงานหรือไม่	3.47	3	1	4.119	5	0.532
3. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านการตายอันมิใช่ จากการทำงาน หรือไม่	3.24	3	2	4.448	5	0.487
4. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านคลอดบุตร หรือไม่	3.82	3	0	4.627	5	0.463
5. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านสงเคราะห์บุตร หรือไม่	3.47	3	1	2.325	5	0.803
6. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านชราภาพ หรือไม่ มั่นใจในความสามารถของตัวเอง	3.65	3	1	7.385	5	0.194
7. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านว่างงาน หรือไม่	3.71	3	0	3.127	5	0.680
8. ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำ บัญชี แยกกองทุนสำหรับแรงงาน ต่างด้าวไว้ต่างหากนอกเหนือจาก กองทุน ดังนี้	4.29	5	1	1.067	5	0.957
8.1 กองทุนกรณีสงเคราะห์ บุตรและชราภาพ						
8.2 ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำ บัญชี แยกกองทุนสำหรับแรงงาน ต่างด้าวไว้ต่างหากนอกเหนือจาก กองทุน ดังนี้	4.29	5	1	1.067	5	0.957

ตารางที่ 4-49 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
8.2 (ต่อ)						
8.2.1 กองทุนกรณี สงเคราะห์บุตรและชราภาพ						
8.2.2 กองทุนกรณีเจ็บป่วย ตาย ทูพพลภาพ คลอดบุตร						
8.2.3 กองทุนกรณีว่างงาน						
8.2.4 กองทุนมาตรา 40 เพื่อการบริหารจัดการกองทุนให้ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหรือไม่						
9. ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำ บัญชี แยกกองทุน กรณีชราภาพ ออกจากทุกกองทุน เพราะกองทุน ชราภาพที่เป็นกองทุนที่มีการสะสม เงินไว้ในระยะยาว สามารถนำไป ลงทุนได้ผลตอบแทนที่สูงกว่า การลงทุนระยะสั้น	4.82	5	0	3.695	5	0.594

จากตารางที่ 4-49 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์
ของสำนักงานประกันสังคม ได้รับการยืนยันจากการทำเดลฟายในรอบที่สามครบทุกประเด็น
โดยในทุกประเด็นมีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA มากกว่า
0.05 แสดงว่า ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้าน
การจ่ายสิทธิผลประโยชน์ของสำนักงานประกันสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
0.05

ประเด็นที่ 4 ด้านการบริหารการลงทุน

ตารางที่ 4-50 สรุปผลการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA ประเด็นที่ 4

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
1. ท่านคิดว่ากระบวนการ การลงทุน ยังขาด ความคล่องตัว ลำช้าไม่ทันต่อ สถานการณ์	4.82	5	0	5.077	5	0.407
2. ท่านคิดว่าโครงสร้าง การบริหารการลงทุนควร แยกออกต่างหากจาก โครงสร้างการบริหาร งาน ทั่วไปเพื่อความสะดวก คล่องตัว ทันต่อเหตุการณ์ สภาพเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยน ตลอดเวลา หรือไม่	4.94	5	0	7.067	5	0.216
3. ท่านคิดว่าควรมี การจัดทำบัญชีบริหารควบคู่ ไปกับการจัดทำบัญชีเพื่อใช้ ในการบริหารจัดการ การลงทุนหรือไม่	4.76	5	0	4.635	5	0.462
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ระบบระเบียบ การบริหาร ราชการ โดยเฉพาะระเบียบ การจัดซื้อจัดจ้างเป็น อุปสรรคในการบริหาร จัดการการลงทุนหรือไม่	5.00	5	0	6.154	5	0.292

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรแยกการบริหารการ ลงทุนออกเป็น 2 ส่วนคือ 5.1 ส่วนงานกำหนด นโยบายและกำกับการลงทุน ทำหน้าที่กำหนดและควบคุม กำกับนโยบายและ กฎระเบียบในการลงทุน (ส่วนราชการ) 5.2 ส่วนปฏิบัติการ ลงทุน ทำหน้าที่ตัดสินใจว่า จะลงทุนในหลักทรัพย์ใด ช่วงเวลาใด จำนวนเท่าใด โดยต้องลงทุนตามกรอบ ยุทธศาสตร์ ฯ และความเสี่ยง ตามที่ Regulator กำหนด (เอกชน)	4.76	5	0	3.6	5	0.608
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คณะกรรมการ ผู้บริหาร บางท่านยังขาดความ เชี่ยวชาญทางการเงิน การลงทุน จึงส่งผลให้ การลงทุนเกิดความล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์สภาพ เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง อย่างรุนแรงและรวดเร็ว	4.82	5	0	5.143	5	0.399

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ระบบการสื่อสารด้าน การลงทุน การนำเสนอ ผลตอบแทน กับผู้ประกันตน ผู้มีส่วนได้เสียยังน้อยเกินไป	4.88	5	0	6.226	5	0.285

จากตารางที่ 4-50 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม ได้รับการยืนยันจากการทำเคลฟายในรอบที่สามครบทุกประเด็น โดยมีทุกประเด็นมีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA มากกว่า 0.05 แสดงว่า ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำประเด็นด้านการบริหารการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ประเด็นที่ 5 ด้านบริหารความเสี่ยง

ตารางที่ 4-51 สรุปผลการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA ประเด็นที่ 5

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ใน การลงทุนควรตระหนักถึง ความสำคัญของการมีระบบบริหาร ความเสี่ยงจากการลงทุน และการปฏิบัติงานตามกฎหมาย อย่างถูกต้องและเหมาะสม	4.59	5	0	4.906	5	0.427

ตารางที่ 4-51 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีกรอบนโยบายความเสี่ยง (Risk management framework) และการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง (Governance structure) เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	4.94	5	0	5.31	5	0.379
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากระบวนการบริหารความเสี่ยงควรประกอบไปด้วย	4.76	5	0	9.015	5	0.108
3.1 การระบุความเสี่ยง (Risk identification)						
3.2 การประเมินความเสี่ยง (Risk measurement)						
3.3 การติดตามและควบคุมความเสี่ยง (Risk monitoring and control)						
3.4 การรายงานความเสี่ยง (Risk reporting)						
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยงเพื่อใช้ในวางแผนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย	4.94	5	0	7.067	5	0.216

ตารางที่ 4-51 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
4. (ต่อ)						
4.1 ความเสี่ยงด้านตลาด						
4.2 ความเสี่ยงด้านเครดิต						
4.3 ความเสี่ยงด้าน						
การกระจุกตัว						
4.4 ความเสี่ยงด้าน						
สภาพคล่อง						
4.5 ความเสี่ยงด้านการนำเงิน						
ไปลงทุนต่อ						
4.6 ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ						
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควร	4.94	5	0	4.931	5	0.424
ใช้วิธี Value at Risk (VaR)						
และการทำ Stress test เพื่อทดสอบ						
สถานะความเสี่ยงด้านตลาด						
ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยง						
ในการผิณฑ์ชำระหนี้ของ						
ผู้ออกตราสารหนี้เอกชน กำหนด						
อันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำ						
ติดตามการเปลี่ยนแปลง						
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควร	5.00	5	0	7.067	5	0.216
มีการกำหนดระดับเพดานต่าง ๆ						
(Risk limit) ตามความเหมาะสม						
เช่น การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุด						
ในแต่ละกิจการ การกำหนดวงเงิน						
ลงทุนสูงสุดในตราสารแต่ละรุ่น						

ตารางที่ 4-51 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายใน เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน	4.88	5	0	7.067	5	0.216
8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรรายงานความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กองบริหารการลงทุนสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทันต่อเหตุการณ์	5.00	5	0	4.015	5	0.547

จากตารางที่ 4-51 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารความเสี่ยงของสำนักงานประกันสังคม ได้รับการยืนยันจากการทำเดลฟายในรอบที่สามครบทุกประเด็น โดยทุกประเด็นมีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA มากกว่า 0.05 แสดงว่า ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำประเด็นด้านบริหารความเสี่ยงของสำนักงานประกันสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ประเด็นที่ 6 ด้านแผนการลงทุนในอนาคต

ตารางที่ 4-52 สรุปผลการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA ประเด็นที่ 6

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
1. ท่านเห็นด้วยว่าควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าโภคภัณฑ์ และทองคำ	4.71	5	1	4.267	5	0.512
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ โดยการกระจายการลงทุนไปทั่วโลก ลดการกระจุกตัวในประเทศ	5.00	5	0	8.519	5	0.130
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนทุกปีเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของตลาดการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป	4.18	5	2	5.573	5	0.350
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าเพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุนดังกล่าวควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และประกาศที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถลงทุนในต่างประเทศได้โดยตรง และเพิ่มประเภทสินทรัพย์ที่	4.88	5	0	9.687	5	0.085

ตารางที่ 4-52 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
4. สามารถลงทุนได้ เพื่อให้ การลงทุนมีความยืดหยุ่น (ต่อ)						
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมี การควบคุมภายในเพื่อควบคุม ความเสี่ยงให้เป็นไปตามนโยบาย และกระบวนการและกระบวนการของ กองบริหารการลงทุน	5.00	5	0	6.667	5	0.247
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควร เพิ่มอัตรากำลังบุคลากรให้รองรับ กับภาระงานและความซับซ้อนใน การลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นและสามารถ แข่งขันกับหน่วยงานภาคเอกชนใน อุตสาหกรรมเดียวกันได้	5.00	5	0	11.192	5	0.048
7. ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) โดยการจัดหาระบบสารสนเทศ ทั้งในด้านการลงทุน การบริหาร ความเสี่ยงและการกำกับการลงทุน การรายงานผลการลงทุนเพื่อรองรับ การลงทุนในต่างประเทศและ สินทรัพย์ที่มีความซับซ้อน	5.00	5	0	12.513	5	0.028
8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมี การขยายการเข้าถึง ฐานข้อมูลและ บทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อ สนับสนุนการตัดสินใจลงทุนได้ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	4.94	5	0	9.508	5	0.09

ตารางที่ 4-52 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
9. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควร พัฒนาการลงทุนด้วยการสร้าง เสถียรภาพให้กองทุนภายใต้ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้	4.88	5	0	10.711	5	0.057

จากตารางที่ 4-52 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการลงทุนในอนาคตของสำนักงานประกันสังคม ได้รับการยืนยันจากการทำเคลฟายในรอบที่สามครบทุกประเด็น โดยมีประเด็นในข้อคำถามที่ 6 และ 7 ที่มีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำประเด็นด้านแผนการลงทุนในอนาคตของสำนักงานประกันสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น คำถามเหล่านี้จึงถูกตัดออกไป ในขณะที่ข้อคำถามอื่น ๆ มีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA มากกว่า 0.05 แสดงว่า ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำประเด็นด้านแผนการลงทุนในอนาคตของสำนักงานประกันสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เพื่อความแม่นยำของการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 71 ตัวอย่าง เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ของคำถามที่จะนำไปใช้สำหรับการสนทนากลุ่มในขั้นตอนต่อไป

ตารางที่ 4-53 สรุปผลการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA ประเด็นที่ 7

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
ประเด็นที่ 1 ด้านวิสัยทัศน์						
1. ท่านคิดว่าสัดส่วน การลงทุน และนโยบายของ สำนักงานประกันสังคมใน ปัจจุบันเป็นการลงทุนที่ เหมาะสมและมีเสถียรภาพ มั่นคงที่สุดแล้ว	3.83	4	1	1.592	5	0.207
ประเด็นที่ 2 ด้านการจัดเก็บรายได้						
1. ท่านคิดว่าเพื่อความ ยั่งยืนของกองทุนควรเพิ่ม การจัดเก็บ เงินสมทบให้ เพิ่มมากขึ้น หรือไม่	4.42	5	1	10.014	5	0.075
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เม็ดเงินที่จัดเก็บไว้ใน กองทุน มีจำนวน มหาศาลมากกว่าที่ จะลงทุนในประเทศ ควรนำไปหาผล ประผลประโยชน์เพิ่ม	4.75	5	0	9.588	5	0.088
3. ท่านคิดว่าควรเพิ่มช่อง ทางการรับชำระเงิน เพื่อนำไป ลงทุนเพื่อสร้างเสถียรภาพ ของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือไม่	4.68	5	0	6.398	5	0.269

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
ประเด็นที่ 3 ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์						
1. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านเจ็บป่วยหรือ ประสบอันตราย อันมิใช่ เนื่องจากการทำงาน หรือไม่	2.59	3	1	7.437	5	0.190
2. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านสุขภาพ อันมิใช่จากการทำงานหรือไม่	2.52	3	1	7.624	5	0.178
3. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านการตายอัน มิใช่จากการทำงาน หรือไม่	2.49	3	1	4.143	5	0.529
4. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านคลอดบุตร หรือไม่	2.61	3	1	7.845	5	0.165
5. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านสงเคราะห์ บุตร หรือไม่	2.52	3	1	7.408	5	0.192
6. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านชราภาพ หรือไม่มั่นใจในความสามารถ ของตัวเอง	2.73	3	1	0.915	5	0.969
7. ท่านคิดว่าควรลดสิทธิ ผลประโยชน์ด้านว่างงาน หรือไม่	2.68	3	1	4.268	5	0.512

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
8. ท่านคิดว่าควรมี การจัดทำบัญชีแยกกองทุน สำหรับแรงงาน ต่างค่าไว้ ต่างหากนอกเหนือจาก กองทุน ดังนี้ 8.1 กองทุนกรณี สงเคราะห์บุตรและชราภาพ 8.2 กองทุนกรณีเจ็บป่วย ตาย ทูพพลภาพ คลอดบุตร 8.3 กองทุนกรณีว่างงาน 8.4 กองทุนมาตรา 40 เพื่อการบริหารจัดการ กองทุนให้มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้นหรือไม่	4.56	5	1	2.667	5	0.751
9. ท่านคิดว่าควรมี การจัดทำบัญชี แยกกองทุน กรณีชราภาพ ออกจากทุก กองทุน เพราะกองทุน ชราภาพที่เป็นกองทุนที่มี การสะสมเงินไว้ใน ระยะยาว สามารถนำไปลงทุนได้ ผลตอบแทนที่สูงกว่า การลงทุนระยะสั้น	4.59	5	1	8.237	5	0.144

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
ประเด็นที่ 4 ด้านการบริหารการลงทุน						
1. ท่านคิดว่ากระบวนการ การลงทุน ยังขาด ความคล่องตัว ลำช้าไม่ทัน ต่อสถานการณ์	4.58	5	1	8.341	5	0.138
2. ท่านคิดว่าโครงสร้าง การบริหารการลงทุนควรแยก ออกต่างหากจากโครงสร้าง การบริหารงาน ทั่วไปเพื่อ ความสะดวก คล่องตัว ทันต่อ เหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจที่ ปรับเปลี่ยนตลอดเวลา หรือไม่	4.66	5	1	14.457	5	0.130
3. ท่านคิดว่าควรมีการ จัดทำบัญชีบริหารควบคู่ไปกับ การจัดทำบัญชีเพื่อใช้ใน การบริหารจัดการการลงทุน หรือไม่	4.48	5	1	11.411	5	0.440
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ระบบระเบียบ การบริหาร ราชการ โดยเฉพาะระเบียบ การจัดซื้อจัดจ้างเป็น อุปสรรค ในการบริหารจัดการ การลงทุนหรือไม่	4.42	5	1	18.598	5	0.200

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
<p>5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรแยกการบริหารการลงทุน ออกเป็น ส่วน คือ</p> <p>5.1 ส่วนงานกำหนด นโยบายและกำกับการลงทุน ทำหน้าที่กำหนด</p> <p>5.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าควรแยกการบริหาร ลงทุนออกเป็น 2 ส่วน คือ งานกำหนดนโยบายและกำกับ การลงทุน ทำหน้าที่กำหนด และควบคุมกำกับนโยบาย และ กฏระเบียบในการลงทุน ส่วนปฏิบัติการลงทุน ทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะลงทุน ในหลักทรัพย์ใดช่วงเวลาใด จำนวนเท่าใด โดยต้องลงทุน ตามกรอบยุทธศาสตร์ ฯ และ ความเสี่ยงตามที่ Regulator กำหนด (เอกชน)</p>	4.51	5	1	6.242	5	0.283
<p>6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คณะกรรมการ ผู้บริหาร บาง ท่านยังขาดความเชี่ยวชาญ ทางด้านการเงินการลงทุน จึงส่งผลให้การลงทุน เกิดความล่าช้า</p>	4.51	5	1	8.039	5	0.154

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
6. ไม่ทันต่อเหตุการณ์ สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง อย่างรุนแรงและรวดเร็ว (ต่อ)						
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ระบบการสื่อสารด้านการ ลงทุน การนำเสนอ ผลตอบแทน กับผู้ประกันตน ผู้มีส่วนได้เสียยังน้อยเกินไป	4.55	5	1	11.485	5	0.430
ประเด็นที่ 5 ด้านบริหารความเสี่ยง						
1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในการลงทุนควรตระหนักถึง ความสำคัญของการมีระบบ บริหารความเสี่ยง จากการ ลงทุน และการปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์อย่างถูกต้องและ เหมาะสม	4.46	5	1	9.582	5	0.088
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรมีกรอบนโยบาย ความ เสี่ยง (Risk management framework) และการกำกับ ดูแลการบริหารความเสี่ยง (Governance structure) เพื่อให้การบริหารกองทุน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	4.65	5	1	17.512	5	0.400

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กระบวนการบริหารความเสี่ยงควรประกอบไปด้วย 3.1 การระบุความเสี่ยง (Risk identification) 3.2 การประเมินความเสี่ยง (Risk measurement) 3.3 การติดตามและควบคุมความเสี่ยง (Risk monitoring and control) 3.4 การรายงานความเสี่ยง (Risk reporting)	4.49	5	1	8.116	5	0.150
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยง เพื่อใช้ในวางแผนการบริหารความเสี่ยงควรประกอบไปด้วย 4.1 ความเสี่ยงด้านตลาด 4.2 ความเสี่ยงด้านเครดิต 4.3 ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว 4.4 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง	4.69	5	1	6.454	5	0.264

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
4.5 ความเสี่ยงด้าน การนำเงินไปลงทุนต่อ						
4.6 ความเสี่ยงด้าน ปฏิบัติการ						
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรใช้วิธี Value at Risk (VaR) และการทำ Stress test เพื่อทดสอบสถานะความเสี่ยง ด้านตลาด ความเสี่ยงด้าน เครดิต ความเสี่ยงในการผิด นัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสาร หนี้เอกชน กำหนดอันดับ ความน่าเชื่อถือขั้นต่ำ ติดตาม การเปลี่ยนแปลง	4.61	5	1	5.305	5	0.380
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรมีการกำหนดระดับเพดาน ต่าง ๆ (Risk limit) ตาม ความเหมาะสม เช่นการ กำหนดวงเงินลงทุนสูงสุด ในแต่ละกิจการ การกำหนด วงเงินลงทุนสูงสุดในตราสาร แต่ละรุ่น	4.61	5	1	11.148	5	0.490

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรมีการควบคุมภายใน เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้ เป็นไปตามนโยบายและ กระบวนการและกระบวนการ ของกองบริหารการลงทุน	4.58	5	1	5.2	5	0.392
8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรรายงานความเสี่ยง ประเภทต่าง ๆ ไปยังผู้ที่ เกี่ยวข้อง และผู้บริหารอย่าง สม่ำเสมอ เพื่อให้กองบริหาร การลงทุนสามารถบริหาร จัดการความเสี่ยงได้ทันต่อ เหตุการณ์	4.75	5	0	8.934	5	0.112
ประเด็นที่ 6 ด้านแผนการลงทุนในอนาคต						
1. ท่านเห็นด้วยว่าควรเพิ่ม การลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง เพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วน จากตราสารหนี้ ไปสู่หุ้นและ สินทรัพย์ทางเลือก เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้าง พื้นฐาน สินค้าโภคภัณฑ์ และทองคำ	4.61	5	1	2.971	5	0.704

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนใน ต่างประเทศ โดยการกระจาย การลงทุนไปทั่วโลก ลดการ กระจุกตัวในประเทศ	4.55	5	1	11.159	5	0.480
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรมีการทบทวนแผน ยุทธศาสตร์ด้านการลงทุน ทุกปีเพื่อให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ของตลาด การลงทุนที่	4.61	5	1	6.52	5	0.259
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยาย การลงทุนดังกล่าวควร ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและ ระเบียบคณะกรรมการประกัน สังคมว่าด้วยการจัดหา ผลประโยชน์ของกองทุน และประกาศที่เกี่ยวข้องให้ สามารถลงทุนในต่างประเทศ ได้โดยตรง และเพิ่มประเภท สินทรัพย์ที่สามารถ ลงทุนได้ เพื่อให้การลงทุน มีความยืดหยุ่น	4.04	5	1	6.063	5	0.300

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ประเด็นที่เป็นไปได้	Mean	Iqr	Df (Mo-Me)	Kruskal-Wallis test		
				Chi-square	df	P-value
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรมีการควบคุมภายในเพื่อ ควบคุมความเสี่ยงให้เป็นไป ตามนโยบายและกระบวนการและ กระบวนการของกองบริหาร การลงทุน	4.44	5	1	18.231	5	0.300
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรมีการขยายการเข้าถึง ฐานข้อมูลและบทวิเคราะห์ วิจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุน การตัดสินใจลงทุนได้อย่าง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	4.73	5	1	13.629	5	0.180
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ควรพัฒนาการลงทุนด้วย การสร้างเสถียรภาพให้ กองทุนภายใต้ความเสี่ยง ที่ยอมรับได้	4.66	5	1	14.162	5	0.150

จากตารางที่ 4-53 ผลการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นไปได้จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 71 ตัวอย่าง เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ของคำถามที่นำมาใช้สำหรับการสนทนากลุ่มพบว่า ผลการวิเคราะห์ในทุกประเด็นมีค่า P-value จากการทดสอบสถิติ Kruskal-Wallis One-way ANOVA มากกว่า 0.05 แสดงว่า ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในทุกประเด็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ข้อคำถามทุกข้อจึงสามารถนำไปใช้ในการสนทนากลุ่มในขั้นตอนต่อไปได้ทั้งหมด

จากผลการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ด้วยเทคนิคเดลฟายทั้ง 3 รอบ และการยืนยันผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของข้อคำถามโดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 71 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ตัดประเด็นที่ไม่มีความสอดคล้องจากการประเมินในรอบที่ 3 ออก ซึ่งสามารถสรุปประเด็นทั้ง 6 จากผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคเดลฟายได้ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ด้านวิสัยทัศน์

1. สัดส่วนการลงทุน และนโยบายของ สำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว (Mean = 3.50)

ประเด็นที่ 2 ด้านการจัดเก็บรายได้ เรียงตามค่า Mean จากมากไปน้อยดังต่อไปนี้

1. การบริหารจัดการองค์กร โดยรวมมีประสิทธิภาพส่งผลให้เกิดความสามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ ว่าเม็ดเงินที่จัดเก็บไว้ใน กองทุนมีจำนวน มหาศาลมากกว่าที่จะลงทุนในประเทศ ควรนำไปหาผลประโยชน์เพิ่ม (Mean = 4.94)

2. ควรเพิ่มช่องทางการรับชำระเงิน เพื่อนำไปลงทุนเพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น (Mean = 4.56)

3. เพื่อความยั่งยืนของกองทุนควรเพิ่มการจัดเก็บ เงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้น (Mean = 4.63)

ประเด็นที่ 3 ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์ เรียงตามค่า Mean จากมากไปน้อยดังต่อไปนี้

1. ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชี แยกกองทุน กรณีชราภาพ ออกจากทุกกองทุน เพราะกองทุนชราภาพที่เป็นกองทุนที่มีการสะสมเงินไว้ใน ระยะยาว สามารถนำไปลงทุนได้ ผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุนระยะสั้น (Mean = 4.82)

1.1 กองทุนกรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ

1.2 กองทุนกรณีเจ็บป่วย ตาย ทูพพลภาพ คลอดบุตร

1.3 กองทุนกรณีว่างงาน

1.4 กองทุนมาตรา 40

2. ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชี แยกกองทุนสำหรับแรงงาน ต่างค่าตัวไว้ต่างหาก นอกเหนือจากกองทุน ดังนี้ (Mean = 4.29) เพื่อการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านคลอดบุตร (Mean = 3.82)

4. ควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (Mean = 3.71)

5. ควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านว่างงาน (Mean = 3.71)

6. ควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านชราภาพ (Mean = 3.65)
7. ควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านคุณภาพภาพ อันมิใช่จากการทำงาน (Mean = 3.47)
8. ควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านสงเคราะห์บุตร (Mean = 3.47)
9. ควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านการตายอันมิใช่จากการทำงาน (Mean = 3.24)

ประเด็นที่ 4 ด้านการบริหารลงทุน เรียงตามค่า Mean จากมากไปน้อยดังต่อไปนี้

1. ระบบระเบียบ การบริหารราชการ โดยเฉพาะระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างเป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการการลงทุน (Mean = 5.00)
2. โครงสร้างการบริหารการลงทุนควรแยกออกจากโครงสร้างการบริหารงานทั่วไปเพื่อความสะดวก คล่องตัว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยนตลอดเวลา (Mean = 4.94)
3. กระบวนการ การลงทุน ยังขาดความคล่องตัว ลำช้าไม่ทันต่อสถานการณ์ (Mean = 4.58)
4. ควรมีการจัดทำบัญชีบริหารควบคู่ไปกับการจัดทำบัญชีเพื่อใช้ในการบริหารจัดการการลงทุน (Mean = 4.76)
5. ระบบการสื่อสารด้านการลงทุน การนำเสนอผลตอบแทน กับผู้ประกันตนผู้มีส่วนได้เสียยังน้อยเกินไป (Mean = 4.88)
6. คณะกรรมการ ผู้บริหาร บางท่านยังขาดความเชี่ยวชาญทางด้านการเงินการลงทุน จึงส่งผลให้การลงทุนเกิดความล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและรวดเร็ว (Mean = 4.82)
7. ควรแยกการบริหารการลงทุนออกเป็น 2 ส่วน คือ (Mean = 4.76)
 - 7.1 ส่วนงานกำหนดนโยบายและกำกับการลงทุน ทำหน้าที่กำหนดและควบคุมกำกับนโยบายและ ภาวะเสี่ยงในการลงทุน (ส่วนราชการ)
 - 7.2 ส่วนปฏิบัติการลงทุน ทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ใด ช่วงเวลาใด จำนวนเท่าใด โดยต้องลงทุนตามกรอบยุทธศาสตร์ ฯ และความเสี่ยงตามที่ Regulator กำหนด (เอกชน)

ประเด็นที่ 5 ด้านบริหารความเสี่ยง เรียงตามค่า Mean จากมากไปน้อยดังต่อไปนี้

1. ควรมีการกำหนดระดับเพดานต่าง ๆ (Risk limit) ตามความเหมาะสม เช่น การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในแต่ละกิจการ การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในตราสารแต่ละรุ่น (Mean = 5.00)

2. ควรรายงานความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กองบริหารการลงทุนสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทันต่อเหตุการณ์ (Mean = 5.00)

3. การระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยง เพื่อใช้ในวางแผนการบริหารความเสี่ยง
ควรประกอบไปด้วย (Mean = 4.94)

3.1 ความเสี่ยงด้านตลาด

3.2 ความเสี่ยงด้านเครดิต

3.3 ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว

3.4 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

3.5 ความเสี่ยงด้านการนำเงินไปลงทุนต่อ และ

3.6 ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

4. การประเมินความเสี่ยงควรใช้ วิธี Value at Risk (VaR) และการทำ Stress test เพื่อทดสอบสถานะเพื่อวัดความเสี่ยงด้านตลาด การวัดความเสี่ยงด้านเครดิตเพื่อวัดความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้เอกชน มีการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำ ติดตามการเปลี่ยนแปลง (Mean = 4.94)

5. ควรมีกรอบนโยบายความเสี่ยง (Risk management framework) และการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง (Governance structure) เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Mean = 4.94)

6. ควรมีการควบคุมภายใน เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน (Mean = 4.88)

7. กระบวนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย (Mean = 4.76)

7.1 การระบุความเสี่ยง (Risk identification)

7.2 การประเมินความเสี่ยง (Risk measurement)

7.3 การติดตามและควบคุมความเสี่ยง (Risk monitoring and control) และ

7.4 การรายงานความเสี่ยง (Risk reporting)

8. การลงทุนควรตระหนักถึงความสำคัญของการมีระบบบริหารความเสี่ยงจากการลงทุน และการปฏิบัติงานตามกฎหมายอย่างถูกต้องและเหมาะสม (Mean = 4.59)

ประเด็นที่ 6 ด้านแผนการลงทุนในอนาคต เรียงตามค่า Mean จากมากไปน้อยดังต่อไปนี้

1. ควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ โดยการกระจายการลงทุนไปทั่วโลก ลดการกระจุกตัวในประเทศ (Mean = 5.00)

2. ควรมีการควบคุมภายในเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน (Mean = 5.00)
 3. ควรมีการขยายการเข้าถึง ฐานข้อมูลและบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (Mean = 5.94)
 4. เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุนดังกล่าวควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และประกาศที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถลงทุนในต่างประเทศได้โดยตรง และเพิ่มประเภทสินทรัพย์ที่สามารถลงทุนได้ เพื่อให้การลงทุนเกิดความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น (Mean = 4.88)
 5. ควรพัฒนาการลงทุนด้วยการสร้างเสถียรภาพให้กองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Mean = 4.88)
 6. ควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าโภคภัณฑ์ และทองคำ (Mean = 4.71)
 7. ควรมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนทุกปีเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของตลาดการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป (Mean = 4.18)
- จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิค Delphi 3 รอบ ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นที่จะนำไปใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus group) ได้ 11 ประเด็น ดังนี้
- ประเด็นที่ 1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับสัดส่วนการลงทุนและนโยบายของสำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว
 - ประเด็นที่ 2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ควรเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบและนำไปลงทุนลงทุนหาผลประโยชน์เพิ่มในทางอื่น ๆ เพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น
 - ประเด็นที่ 3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ควรลดสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 ด้านลงหรือไม่ (เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ ว่างาน)
 - ประเด็นที่ 4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนตามสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 กองทุน
 - ประเด็นที่ 5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ว่า ปัจจุบันกระบวนการบริหารการลงทุนยังขาดความคล่องตัว ค่าซ้ำ ไม่ทันต่อสถานการณ์
 - ประเด็นที่ 6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ใช้กรอบนโยบายความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการกำกับดูแลบริหารความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ 7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ใช้การควบคุมภายใน เพื่อให้การลงทุนเป็นไปตามนโยบายของกองบริหารการลงทุน

ประเด็นที่ 8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ใช้นโยบายในการเพิ่มอัตรากำลังบุคลากร การเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ 9 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่จะเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก

ประเด็นที่ 10 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุน ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์และประกาศที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ 11 ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนได้

ส่วนที่ 4 ผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องประชุมสำนักงานประกันสังคม ชั้น 8

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus group)

ตารางที่ 4-54 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus group)

รหัส	หน่วยงาน	ตำแหน่งปัจจุบัน	ประสบการณ์
FCG01	สำนักงานประกันสังคม	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ 1	19 ปี
FCG08	สำนักงานประกันสังคม	พนักงานด้านการลงทุน	8 ปี
FCG02	สำนักงานประกันสังคม	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ 2	13 ปี
FCG03	สำนักงานประกันสังคม	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ 3	19 ปี
FCG04	สำนักงานประกันสังคม	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ 4	15 ปี
FCG05	สำนักงานประกันสังคม	พนักงานด้านการลงทุน (ผู้จัดการ) 1	12 ปี
FCG06	สำนักงานประกันสังคม	พนักงานด้านการลงทุน (ผู้จัดการ) 2	9 ปี
FCG07	สำนักงานประกันสังคม	ผู้ช่วยผู้จัดการ	6 ปี

2. สรุปผลการสนทนากลุ่ม (Focus group)

ประเด็นที่ 1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร กับสัดส่วนการลงทุนและนโยบายของสำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว

ตารางที่ 4-55 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01		✓	ยังไม่เหมาะสมที่สุด ควรมีการกระจายประเภทสินทรัพย์และมีการกระจายไปลงทุนยังต่างประเทศ
FCG02		✓	ไม่เหมาะสม ปัจจุบันสัดส่วนการลงทุนยังกระจุกตัวอยู่ในประเทศเป็นหลัก และลงทุนอยู่ในรูปแบบตราสารหนี้ ซึ่งให้ผลตอบแทนน้อย
FCG03	✓		เหมาะสม เนื่องจากลงทุนในหลักทรัพย์มั่นคงสูงตามระดับหนี้สินที่ต้องจ่ายกันในอนาคต แต่อย่างไรก็ตาม ในระยะ 10 ปี เงินยังคงเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และสินทรัพย์ในประเทศถูกจำกัดการซื้อ ควรมีการเพิ่มขยายสัดส่วนในการลงทุนในต่างประเทศในอนาคตอันใกล้
FCG04		✓	สัดส่วนในการลงทุนในปัจจุบันยังไม่มีเสถียรภาพมาก เพราะเป็นการลงทุนในตราสารหนี้ไทย มากกว่าร้อยละ 70 ของเงินลงทุนทั้งหมด ทำให้เกิดความกระจุกตัวในแง่ Asset class และแง่ Geographic ไม่เกิดการกระจายการลงทุน ผลตอบแทนไม่สูงมาก
FCG05	✓		เหมาะสม เนื่องจากสัดส่วนการลงทุนที่สำนักงานบริหารการลงทุนในปัจจุบันผ่านกระบวนการศึกษาเรื่องภาระหนี้สิน โครงสร้างประชากร และอื่น ๆ จากผู้เชี่ยวชาญและคณะทำงานของสำนักงานประกันสังคม
FCG06	✓		มีความเหมาะสม ในระดับที่ได้รับการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการเมื่อผ่านการกลั่นกรองและจัดพอร์ตที่เหมาะสมตามสภาวะการณ์ ในปัจจุบัน

ตารางที่ 4-55 (ต่อ)

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG07	✓		มีความมั่นคงในแง่ผลตอบแทน ที่มีโอกาสติดลบน้อยมาก เนื่องจากลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงน้อย แต่ในแง่ของผลตอบแทนมีเพียงพอต่อรายจ่าย ผลประโยชน์ผู้ประกันตน ถือว่าไม่เพียงพอและจะเป็นภาระของรัฐบาลได้ในอนาคต
FCG08		✓	สัดส่วนการลงทุนและนโยบายการลงทุนยังไม่มี ความเหมาะสม เนื่องจากมีการกระจุกตัวในกลุ่ม หลักทรัพย์ และภูมิภาคมากเกินไป โดยนโยบาย การลงทุนยังสามารถรับความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้นอีกเมื่อเทียบกับระดับความเสี่ยงในปัจจุบัน

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 1 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มกว่าร้อยละ 50 ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยที่ว่า สัดส่วนการลงทุนและนโยบาย ของสำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว โดยผู้ที่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์มั่นคงสูง เนื่องจากลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงน้อย รวมถึงได้ผ่านกระบวนการศึกษาเรื่องภาระหนี้สิน โครงสร้างประชากรและอื่น ๆ จากผู้เชี่ยวชาญและคณะทำงานของสำนักงานประกันสังคมและได้มีการจัดพอร์ตที่เหมาะสม ตามสถานการณ์ในช่วงเวลาปัจจุบันแล้ว ในขณะที่ผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า ปัจจุบันสัดส่วน การลงทุนยังกระจุกตัวอยู่ในประเทศเป็นหลัก และลงทุนอยู่ในรูปแบบตราสารหนี้ ซึ่งให้ ผลตอบแทนน้อย ควรมีการกระจายประเภทสินทรัพย์และมีการกระจายไปลงทุนยังต่างประเทศ เพิ่มขึ้น ซึ่งนโยบายการลงทุนยังสามารถรับความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้นอีกเมื่อเทียบกับระดับความเสี่ยง ในปัจจุบัน

ประเด็นที่ 2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ควรเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบและ นำไปลงทุนลงทุนหาผลประโยชน์เพิ่มในทางอื่น ๆ เพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4-56 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 2

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ควรเป็นนโยบายจากการผู้บริหารในการจัดเก็บเงินสมทบและนำไปลงทุนให้ Diversify มากขึ้น
FCG02	✓		เห็นควรเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบ เนื่องจากสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนนั้นมากขึ้นเมื่อเทียบกับในอดีต แต่เงินสมทบนั้นอยู่ในระดับเดิมมาตลอด ในระยะยาวนั้น เงินกองทุนจะไม่เพียงพอ
FCG03	✓		ทยอยเพิ่มทุก 5 ปี กระจายความเสี่ยงการลงทุนไปยังต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น
FCG04	✓		ปัจจุบันกองทุนเก็บเงินสมทบสำหรับกรณีบำนาญชราภาพ (คิดเป็นประมาณ ร้อยละ 90 ของทุนประกันสังคม) น้อยกว่า General average premium ดังนั้น จึงควรทยอยเพิ่มการเก็บเงินสมทบ โดยอาจทยอยเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ 0.2-0.5 กองทุนควรเพิ่มการกระจายการลงทุนไปต่างประเทศ และกระจายประเภททรัพย์สินที่ลงทุนให้มากขึ้น โดยเฉพาะ Alternative asset class เช่น โครงสร้างพื้นฐาน อสังหาริมทรัพย์ High Yield Bond
FCG05	✓		หากกองทุนพบว่าเสถียรภาพของกองทุนไม่มั่นคง การลงทุนเพื่อหาประโยชน์เพิ่มจะนำมาซึ่งความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นด้วย การจัดเก็บเงินสมทบให้เหมาะสมกับสิทธิประโยชน์ที่จะจ่ายให้กับผู้ประกันตนจะเป็นทางออกที่ยั่งยืนยิ่งกว่า
FCG06	✓		ในภาพรวมควรมีการจัดเก็บเพิ่มเติม โดยการเพิ่มกรอบเพดานเงินเดือนเป็นขั้นบันได เพื่อให้ผู้ประกันตนได้รู้ล่วงหน้า เช่น แผนการปรับเพดานทุก ๆ 5 ปี เป็นต้น

ตารางที่ 4-56 (ต่อ)

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG06 (ต่อ)			และควรมีการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสุขภาพโดยรวมมือกับกระทรวงสาธารณสุข เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รวมถึงข้อบังคับกฎหมายและการติดตาม
FCG07		✓	ไม่มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการเก็บเงินสมทบการลงทุนหาประโยชน์ ควรให้ใกล้เคียงกับคำแนะนำของที่ปรึกษาการลงทุนระดับโลกที่ว่าจ้างมาให้วางแผนการลงทุน
FCG08	✓		ฐานเงินเดือนสูงสุดควรปรับเพิ่มได้ตามระดับอัตราเงินเฟ้อในช่วงเวลาที่เหมาะสม เช่น รอบ 5 ปี และนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้รายได้คงที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนพันธบัตร เช่น อสังหาริมทรัพย์เพื่อรับรายได้ในลักษณะค่าเช่า เป็นต้น

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 2 พบว่าผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 8 ท่าน เห็นด้วยที่ควรเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบและนำไปลงทุนลงทุนหาผลประโยชน์เพิ่มในทางอื่น ๆ เพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เมื่อสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนเพิ่มขึ้นขึ้นก็ควรที่จะเงินสมทบให้มากขึ้น เพราะในระยะยาวเงินกองทุนอาจจะไม่เพียงพอได้ โดยการกระจายความเสี่ยงการลงทุนไปยังต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นหรือนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้รายได้คงที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนพันธบัตรหรือในลักษณะอื่น ๆ หลากหลายรูปแบบ เป็นต้น

ประเด็นที่ 3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร กับเรื่องที่ควรลดสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 ด้านลงหรือไม่ (เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ ว่างาน)

ตารางที่ 4-57 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 3

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ไม่ควร จะกระทบต่อภาพลักษณ์และคุณภาพชีวิตของผู้ประกันตน
FCG02	✓		ไม่ควรลดสิทธิประโยชน์ทั้ง 7 ด้าน ผู้ประกันตนทุกคนควรได้รับการดูแลที่ดียิ่งขึ้น และควรได้รับการสนับสนุนเงินจากภาครัฐเพิ่มมากขึ้นด้วย อาจจะเข้าไปในรูปแบบรัฐจ่ายเงินสมทบให้ผู้ประกันตนมากขึ้นเพื่อนำเงินก้อนนั้นมาเพิ่มสิทธิประโยชน์
FCG03	✓		ไม่ควร 7 กรณีดังกล่าว เป็นเหตุการณ์ที่สำคัญพื้นฐานที่ประชาชนได้รับผลดีมากกว่าเงินที่เสียไป เช่น ลดปัญหาสังคม ทั้งเรื่องเด็ก ว่างงาน ทูพพลภาพ สงเคราะห์บุตร ทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้น ลดภาวะเครียดลงได้บ้าง เป็นที่พึ่งของคนที่มีรายได้น้อย ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ
FCG04	✓		ไม่ควร เพราะกองทุนประกันสังคมมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือผู้ประกันตนในยามที่มีปัญหา เช่น เจ็บป่วย ทูพพลภาพ เพื่อยกระดับชีวิตคนให้ดีขึ้น การลดสิทธิประโยชน์จะทำให้เขาไม่ได้รับความช่วยเหลือ ไม่เพียงพอกับสิ่งที่ต้องการ และอาจไม่มีเงินไว้ใช้จ่ายรักษาพยาบาลค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
FCG05	✓		ไม่ควรลดสิทธิประโยชน์เดิม เนื่องจากผู้ประกันตนจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายมากกว่าในปัจจุบัน แต่ควรที่จำค้ำนึ่งถึงเสถียรภาพของกองทุน ในการที่จะให้สิทธิประโยชน์ใหม่
FCG06	✓		ไม่ควรลดเนื่องจากได้ถูกวิเคราะห์ กลั่นกรองจากคณะกรรมการกลั่นกรองเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตน

ตารางที่ 4-57 (ต่อ)

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG07	✓		ไม่ควรลดสิทธิประโยชน์ แต่ไม่ควรให้เพิ่ม เพราะการลงทุนในปัจจุบันยังไม่สามารถหาผลตอบแทนเพียงพอต่อสิทธิประโยชน์ที่จ่ายได้
FCG08	✓		ควรกำหนดระดับสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับระดับภาระค่าครองชีพของแรงงาน โดยอาจกำหนดระดับสิทธิประโยชน์เป็นสัดส่วน เช่น ร้อยละ 50-75 ของค่าใช้จ่ายในสิทธิประโยชน์นั้น ๆ โดยเฉลี่ย เป็นต้น

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 3 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกท่าน ไม่เห็นด้วยกับเรื่องที่ต้องการลดสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 ด้านลงหรือไม่ (เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพว่างงาน) โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าการลดสิทธิประโยชน์จะทำให้เขาไม่ได้รับความช่วยเหลือ ไม่เพียงพอกับสิ่งที่ต้องการ ถ้าทำจริงอาจจะกระทบต่อภาพลักษณ์และคุณภาพชีวิตของผู้ประกันตน ในทางตรงกันข้าม ผู้ประกันตนทุกคน ควรได้รับการดูแลที่ดียิ่งขึ้นและควรได้รับการสนับสนุนเงินจากภาครัฐเพิ่มมากขึ้นด้วยซ้ำ รวมถึงควรกำหนดระดับสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับระดับภาระค่าครองชีพของแรงงาน โดยอาจกำหนดระดับสิทธิประโยชน์เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมและชัดเจน

ประเด็นที่ 4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ต้องการมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนตามสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 กองทุน

ตารางที่ 4-58 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 4

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ควรมี เพื่อความชัดเจนในการกำหนดคน โยบาย
FCG02	✓		ควรมีการทำบัญชีแยกกองทุนตามสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 กองทุน เพื่อให้เห็นถึงกระแสเงินสด

ตารางที่ 4-58 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG03		✓	ไม่ควร เงินทั้ง 7 กรณี ควรมีการบริหารจัดการที่ หมุนเวียนและพึ่งพาซึ่งกันและกันได้ แต่ก็ควรมีการแยก ของกองทุนบำนาญชราภาพเนื่องจากจะมีการใช้เงินระยะ ยาวและผลประโยชน์ของกองทุนมีผลต่อดอกเบี้ย แต่ละ ปีที่ผู้ประกันตนจะได้รับในอนาคต
FCG04	✓		ควรอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ทราบรายรับ รายจ่าย ในแต่ละกองทุน ทำให้สามารถ Forecast กระแสเงินสด ได้ เพื่อใช้ในการวางแผนปรับเปลี่ยน สิทธิประโยชน์ และการเก็บเงินสมทบให้เหมาะสมในแต่ละกองทุนได้
FCG05	✓		ควรมีเนื่องจาก ระยะเวลาในการจ่ายสิทธิประโยชน์ ของทั้ง 7 กองทุน แตกต่างกัน ส่งผลต่อ Duration การลงทุนที่ต่างกันด้วย
FCG06	✓		เป็นระบบที่มีการทำอยู่แล้ว
FCG07	✓		ควรทำเพื่อให้เห็นรายได้ รายจ่าย และสถานะของ กองทุนแต่ละประเภทอย่างชัดเจน
FCG08	✓		ควรแยกเงินกองทุนตามสิทธิผลประโยชน์ เพื่อให้ สามารถกำหนดสัดส่วนและนโยบายการลงทุนได้ เหมาะสมสอดคล้องกับภาระหนี้สินของแต่ละกองทุน ตามลักษณะการจ่ายสิทธิประโยชน์นั้น ๆ

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 4 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 7 ท่าน เห็นด้วยเกี่ยวกับกับเรื่องที่ควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุน ตามสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 กองทุน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เพื่อความชัดเจนในการกำหนด นโยบาย ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้เห็นถึงกระแสเงินสด ทราบรายรับ รายจ่าย ในแต่ละกองทุน ทำให้สามารถ Forecast กระแสเงินสดได้ ทั้งนี้ก็เพื่อใช้ในการวางแผนปรับเปลี่ยน สิทธิประโยชน์ และการเก็บเงินสมทบให้เหมาะสมสอดคล้องกับภาระหนี้สินในแต่ละกองทุนได้

ประเด็นที่ 5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร กับเรื่องที่ว่า ปัจจุบันกระบวนการบริหาร การลงทุนยังขาดความคล่องตัว ค่าเช่า ไม่ทันต่อสถานการณ์

ตารางที่ 4-59 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 5

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ควรแยกหน่วยงานการบริหารการลงทุนออกจาก สำนักงานประกันสังคม
FCG02	✓		ควรแก้ไขด้วยการแยกตัวออกจากระบบราชการ เพื่อ ความคล่องตัว เนื่องจากการลงทุนจำเป็นต้องความ รวดเร็ว แต่ด้วยระบบราชการที่เชื่องช้าทำให้โอกาสใน การลงทุนนั้นหายไป
FCG03	✓		ทำการผ่อนผันให้กองบริหารการลงทุนมีขบวนการ จัดซื้อจัดจ้างและบริหารงานภายใต้ระเบียบเฉพาะ ไม่ต้อง ตามระเบียบราชการทุกอย่าง เนื่องจากทำให้การก้าวไป ข้างหน้ามีอุปสรรคสูงมากค่าเช่าไม่ทันต่อเหตุการณ์ โดยกระบวนการใหม่ก็เพิ่มให้มีการควบคุม โดยองค์กร ตรวจสอบภายนอกโดยมืออาชีพ เพื่อให้แน่ใจว่า กระบวนการบริหารงานที่ผ่อนผันให้เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงาน มีการกำกับควบคุมที่ดี ลดความเสี่ยงลดลง โปร่งใส ตรวจสอบได้
FCG04	✓		<ol style="list-style-type: none"> 1. อยู่ใต้ระบบราชการ ทำให้ไม่เกิดความคล่องตัว 2. มีปัญหาการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งต้องทำตามระเบียบ ราชการกว่าจะจัดซื้อจัดจ้างได้ใช้เวลานานเกินไป 3. ปัญหาด้าน Human resource ไม่สามารถเปิดรับ พนักงานใหม่ได้เมื่อพนักงานปัจจุบันลาออก ไม่มี Bonus ที่จูงใจพนักงาน ไม่สวัสดิการใด ๆ ให้พนักงาน เช่น ไม่มี ประกันสุขภาพ ไม่มี Provident fund

ตารางที่ 4-59 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG05	✓		กระบวนการขาดความคล่องตัวเรื่องปัญหาบุคคลากร ที่มีความรู้ความสามารถด้านการลงทุนไม่เพียงพอ สามารถแก้ไขได้โดยการเพิ่มอัตราค่าจ้างคน และ ผลตอบแทนให้สอดคล้องกับการจ้างงานของ อุตสาหกรรม
FCG06	✓		เพราะเป็นระบบราชการต้องมีการปฏิรูปองค์กรเป็น องค์กรอิสระ
FCG07	✓		แยกการบริหารการลงทุนออกจากระบบราชการ เนื่องจากราชการไม่มีความสามารถตัดสินใจในการลงทุน แบบเอกชนได้
FCG08	✓		กระบวนการบริหารการลงทุนยังไม่เหมาะสม เนื่องจากขาดผู้นำในการพัฒนาโครงสร้างองค์กรและ กำหนดระบบงาน ควรแก้ไขด้วยการเร่งจัดจ้างผู้บริหาร ระดับสูงที่มีประสบการณ์ในการบริหารและพัฒนา องค์กรจากบริษัทหรือหน่วยงานด้านการลงทุน

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 5 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นด้วยกับเรื่องที่ว่า ปัจจุบันกระบวนการบริหารการลงทุนยังขาดความคล่องตัว ค่าจ้างไม่ทันต่อสถานการณ์ โดยให้เหตุผลว่า ควรแยกหน่วยงานการบริหารการลงทุนออกจากสำนักงานประกันสังคม แยกตัวออกจากระบบราชการ ต้องมีการปฏิรูปองค์กรเป็นองค์กรอิสระเพื่อความคล่องตัว เนื่องจากการลงทุนจำเป็นต้องมีความรวดเร็ว โดยการผ่อนผันให้กองบริหารการลงทุนมีขบวนการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารงานภายใต้ระเบียบเฉพาะ ไม่ต้องตามระเบียบราชการทุกอย่าง ซึ่งในประสบปัจจุบันปัญหาด้านการบริหารงานบุคคล บุคคลากรขาดความรู้ความสามารถด้านการลงทุน ขาดพนักงานในบางตำแหน่ง ขาดแรงจูงใจ ขาดสวัสดิการบางอย่าง ควรแก้ไขด้วยการเร่งจัดจ้างผู้บริหารระดับสูงที่มีประสบการณ์ในการบริหารและพัฒนาองค์กรจากบริษัทหรือหน่วยงานด้านการลงทุน

ประเด็นที่ 6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร กับเรื่องที่ใช้กรอบนโยบายความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการกำกับดูแลบริหารความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4-60 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 6

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้กรอบนโยบายประเมินความเสี่ยงในการกำกับดูแลการบริหารกองทุน
FCG02	✓		ปัจจุบันกรอบนโยบายความเสี่ยง และกำกับการลงทุนของกองทุนประกันสังคมนั้น ดีกว่าหรือเทียบเท่ากับ บลจ. ชั้นนำในประเทศ อย่างไรก็ตาม กองทุนประกันสังคมยังขาดบุคลากรเพื่อติดตามอย่างละเอียด
FCG03	✓		ความเสี่ยงใหญ่ในองค์กรคือ Operation risk และความไม่ชัดเจนในขอบเขตของหน้าที่ การไม่มีการตัดสินใจที่ทันต่อเหตุการณ์ ขาดการมองงานบริหารใน Vision ระยะยาว ความไม่ชำนาญในการรับมือการแก้ปัญหา ก่อนปัญหาเกิด
FCG04	✓		<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ Value at risk เพื่อควบคุมความเสี่ยงภาพรวมของกองทุนไม่ให้ Take risk มากเกินไป 2. กำหนดกรอบสัดส่วนการลงทุนในแต่ละประเภทหลักทรัพย์ เช่น หุ้นไทย ลงทุนได้ ร้อยละ 10 ห้ามน้อยกว่าร้อยละ 2 เป็นต้น เพื่อให้การลงทุนในหลักทรัพย์ใดมากเกินไปจนเบี่ยงเบนจากสัดส่วนการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์มากเกินไป (Strategic asset allocation) 3. ประเมินความเสี่ยงด้าน Credit risk เช่น กำหนดอันดับความน่าเชื่อถือที่กองทุนจะลงทุน

ตารางที่ 4-60 (ต่อ)

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG05	✓		จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรใช้กรอบนโยบายความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการกำกับดูแลบริหาร ความเสี่ยง
FCG06		✓	ความเสี่ยงทุก ๆ ด้าน รวมถึงความเสี่ยงที่กองทุนยังอยู่ ภายใต้อำนาจบริหาร
FCG07			ไม่มีความคิดเห็น
FCG08	✓		การบริหารความเสี่ยงควรครอบคลุมทั้งด้านการลงทุน ด้านการปฏิบัติการและด้านองค์กร โดยมีการประเมิน การกำหนดแผนการบริหารความเสี่ยงและการกำกับดูแล ที่เหมาะสม รัดกุม และสม่ำเสมอ

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 6 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มจำนวน 6 ท่าน ที่เห็นด้วยกับเรื่องที่ควรใช้กรอบนโยบายความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการกำกับดูแลบริหารความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้กรอบนโยบาย ประเมินความเสี่ยงในการกำกับดูแลกองทุน โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เข้ามาช่วยควบคุมไม่ให้เกิด ความเสี่ยงจากการลงทุนมากเกินไป รวมถึงจะต้องมีการกำหนดกรอบสัดส่วนการลงทุนในแต่ละ ประเภทหลักทรัพย์ให้ชัดเจนและมีความเป็นไปได้ที่จะไม่เกิดความเสี่ยงจนเกินไป ในขณะที่ ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 1 ท่าน ไม่เห็นด้วยในประเด็นนี้ โดยให้เหตุผลว่า ความเสี่ยงทุก ๆ ด้าน รวมถึงความเสี่ยงของกองทุนราชการสามารถจัดการได้ และมี 1 ท่าน ที่ไม่ได้ให้ความเห็นใน ประเด็นนี้

ประเด็นที่ 7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ควรใช้การควบคุมภายใน เพื่อให้ การลงทุนเป็นไปตามนโยบายของกองบริหารการลงทุน

ตารางที่ 4-61 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 7

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ใช้บริษัทที่เป็นมืออาชีพ มีความรู้ความชำนาญเข้า ตรวจสอบควบคุมภายใน
FCG02	✓		ควรมีกลุ่มงานบริหารความเสี่ยงปฏิบัติการ (Operational risk) ที่มีความอิสระและมีประสิทธิภาพ เพื่อ ควบคุม กำกับ ดูแล การทำงานของพนักงาน และ ควรมีการทำ Incident report เพื่อเก็บข้อมูลไว้วิเคราะห์ ย้อนหลัง
FCG03	✓		1. ควรวางรากฐานของ Investment flow and operation ใหม่โดยผู้ที่มีมุมมองเชี่ยวชาญด้านการลงทุน 2. อบรมและ Promote risk awareness ในองค์กรอย่าง จริงจัง 3. ผู้บริหารระดับสูง ต้องมองความเสี่ยง และมี Risk awareness 4. ควรมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบภายใน 5. มีการกำกับและตรวจสอบจากองค์กรภายนอกที่ เชี่ยวชาญ ไม่ใช่องค์กรจากรัฐบาลหรือสำนักงาน ตรวจสอบ ซึ่งไม่ได้เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง
FCG04	✓		ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ควบคุมสัดส่วน ควบคุมว่า ลงทุนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่
FCG05	✓		ควรใช้ระบบ IT ในการควบคุมก่อนที่จะมีการลงทุน เกิดขึ้น เพื่อป้องกัน Human error
FCG06	✓		เปลี่ยนผู้บริหารที่มีความรู้ และประสบการณ์ทางด้าน การลงทุน
FCG07			ไม่มีความคิดเห็น

ตารางที่ 4-61 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG08	✓		กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ การควบคุมภายในอย่างชัดเจน และมีระบบงานที่มี ความเป็นอิสระ

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 7 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกท่าน เห็นด้วยกับเรื่องที่ต้องใช้การควบคุมภายใน เพื่อให้การลงทุนเป็นไปตามนโยบายของกองบริหารการลงทุน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ควรใช้บริษัทที่เป็นมืออาชีพ มีความรู้ความชำนาญเข้าตรวจสอบควบคุมภายใน ใช้ผู้บริหารที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้าน การลงทุน และควรมีกลุ่มงานบริหารความเสี่ยงปฏิบัติการที่มีความอิสระและมีประสิทธิภาพ กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบและบทบาทหน้าที่การควบคุมภายในอย่างชัดเจน เพื่อควบคุม กำกับดูแล การทำงาน รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบ IT เข้ามาช่วยในการควบคุมและวางแผนการลงทุน

ประเด็นที่ 8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ต้องใช้นโยบายในการเพิ่ม อัตราค่าจ้างบุคลากร การเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4-62 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 8

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ควรเพิ่มอัตราค่าจ้างบุคลากร และระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ ฐานข้อมูล เพื่อใช้วิเคราะห์การลงทุน
FCG02	✓		ควรจะออกจากระบบราชการ เพิ่มอัตราผลตอบแทน เพื่อดึงดูดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาทำงาน ถ้าที่ จะลงทุนด้าน Human resource มากขึ้น

ตารางที่ 4-62 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG03	✓		<p>1. ก่อนอื่นให้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการสรรหาและอัตรากำลังอย่างชัดเจนและประกาศให้ทราบว่ามี KPI ประเมินผล</p> <p>2. ทบทวนวิธีการสรรหาให้คล้ายคลึงกับเอกชนมากที่สุด (ปัจจุบันต้องรอปีละหน)</p> <p>3. ทบทวน Benefit และผลประโยชน์ของพนักงาน</p> <p>4. จัดอบรมระดับหัวหน้างาน How to maintain your staffs เพื่อลดการ Turnover</p>
FCG04	✓		<p>เพิ่มโบนัสพนักงาน โดยให้อันดับ Performance ของกองทุน และควรเพิ่มสวัสดิการให้แก่พนักงาน เช่น Provident fund และประกันสุขภาพ</p>
FCG05	✓		<p>พัฒนาระบบไอที เพื่อสนับสนุนการลงทุน ทั้งด้านบทวิเคราะห์ และการจำลอง Portfolio</p>
FCG06	✓		<p>แยกการบริหารออกเป็นอิสระจากระบบราชการ เพื่อความคล่องตัวในทุกด้าน</p>
FCG07	✓		<p>ควรสามารถเปิดรับบุคลากรได้ตลอดเวลาเหมือนเอกชน และมีสวัสดิการเหมือนเอกชนสำหรับการจัดซื้อจัดจ้าง IT ข้อมูล ควรจัดซื้อให้สะดวกเหมือนเอกชน</p>
FCG08	✓		<p>ควรเพิ่มอัตรากำลังและบรรจุบุคลากรให้แล้วเสร็จ ก่อนขยายภารกิจงาน เช่น หากมีนโยบายขยายการลงทุน ในหลักทรัพย์ต่างประเทศ ก็ควรเพิ่มอัตรากำลังและบรรจุบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารและจัดการการลงทุนต่างประเทศให้แล้วเสร็จ เพื่อให้มาเป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงาน ทั้งการพัฒนาระบบงาน รวมทั้งการขยายการเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์ วิจัยต่าง ๆ</p>

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 8 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นตรงกันว่า ควรใช้นโยบายในการเพิ่มอัตราค่าลงทุนบุคลากร การเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ควรจะออกจากระบบราชการ เพิ่มอัตราผลตอบแทนเพื่อดึงดูดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาทำงาน มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการสรรหาและอัตราค่าจ้างอย่างชัดเจน บรรลุบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร และจัดการการลงทุนต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนากระบวนการ รวมทั้งการขยายการเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์ วิจัยต่าง ๆ มีการทบทวนค่าตอบแทนและผลประโยชน์ต่าง ๆ โบนัสหรือสวัสดิการที่ตีมากขึ้น

ประเด็นที่ 9 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก

ตารางที่ 4-63 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 9

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ควรเพิ่มการลงทุนในต่างประเทศ
FCG02	✓		เห็นควรอย่างมากที่จำเป็นต้องกระจายการลงทุนไปยังสินทรัพย์ทางเลือกมากขึ้น เช่น Direct investing ในอาคาร เพิ่มสัดส่วนการลงทุนใน REIT และ การลงทุนในต่างประเทศให้มากขึ้น จำเป็นต้อง Educate คณะกรรมการประกันสังคมให้เข้าใจการลงทุนมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เอาแต่กลัวไปลงทุนในกลุ่มตราสารหนี้ที่ให้ผลตอบแทนต่ำ
FCG03	✓		ควรทยอยเพิ่มและอาจดำเนินการโดยการจ้างผู้จัดการภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารเพิ่มเติม
FCG04	✓		ควรเพิ่มสัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยงมาก เพราะกองทุนไม่มี Positive net cash inflow ในอีก 15-16 ปีข้างหน้า ทำให้กองทุนรับความเสี่ยงได้สูง ควรกระจายการลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกเพื่อลดความผันผวนของผลตอบแทน

ตารางที่ 4-63 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG04 (ต่อ)			และเพิ่มอัตราผลตอบแทนในระยะยาว โดยค่อย ๆ ทยอยลด การลงทุนในตราสารหนี้ไทย
FCG05	✓		ควรจัดสัดส่วนการลงทุนตามผลตอบแทนและภาระ ค่าใช้จ่ายในระยะยาว
FCG06	✓		ควรเพิ่มเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ควรปฏิรูปโครงสร้าง การบริหาร เพื่อสรรหาผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการลงทุน ทั้งนี้ การลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือก และหุ้นต้องอาศัยบุคลากรเฉพาะด้าน และผู้บริหารที่ สามารถตัดสินใจได้อย่างเฉียบพลัน และรู้เท่าทันต่อ สถานการณ์ รวมถึงเข้าใจในธุรกิจการลงทุนเป็นอย่างดี
FCG07	✓		ควรเพิ่มหรือลดตามแผนที่ปรึกษาการลงทุน ที่ว่าจ้าง มากทำแผนการลงทุนให้
FCG08	✓		ควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้น ปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่ตราสารทุนและ สินทรัพย์ทางเลือก โดยเฉพาะที่เป็น Private markets รวมทั้งเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 9 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นตรงกันว่า ควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ควรเพิ่มการลงทุนในต่างประเทศและต้องกระจายการลงทุนไปยังสินทรัพย์ทางเลือกมากขึ้น แต่ควรทยอยเพิ่มและอาจดำเนินการ โดยการจ้างผู้จัดการภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารเพิ่มเติมมากกว่านั้นก็ควรปฏิรูปโครงสร้างการบริหาร เพื่อสรรหาผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในด้านการลงทุน

ประเด็นที่ 10 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเรื่องที่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุน ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์และประกาศที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4-64 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 10

กลุ่มตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG01	✓		ควรแก้ไขให้รองรับการลงทุน
FCG02	✓		ควรออกจากระบบราชการ แก้ไขสัดส่วนให้ลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกมากขึ้น เพิ่มสัดส่วนการลงทุนไปยังต่างประเทศ เพิ่มอัตราค่าลงทุนบุคลากร แก้ไขระบบการลงทุนและการทำงานให้เป็นแบบเอกชนมากยิ่งขึ้น
FCG03	✓		เกี่ยวกับกฎหมายการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเฉพาะที่ต้องเซ็นสัญญากับต่างชาติ
FCG04	✓		ควรแก้ไขกฎหมายให้สามารถลงทุนใน Hedge fund และ High yield bond ได้ แต่อาจกำหนดสัดส่วนให้อยู่ในระดับต่ำ ๆ เพื่อไม่ Take risk มากเกินไป และไม่ควรถูกกำหนดสัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยง/ มั่นคง เพราะสินทรัพย์มั่นคง อาจมีความผันผวนของผลตอบแทนได้ นอกจากนี้ควรให้กองบริหารการลงทุนมีอำนาจในการบริหารจัดการบุคลากรและงบประมาณด้วยตนเอง เพิ่มความสะดวก รวดเร็วในการบริหารจัดการ
FCG05	✓		ควรพัฒนาประกาศ ที่มีข้อจำกัดด้านการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อรองรับขนาดของกองทุนที่เติบโตขึ้นในอนาคต
FCG06	✓		ควรมีการทบทวนทุก ๆ 5 ปี หรือแล้วแต่ความเหมาะสมตามสถานการณ์

ตารางที่ 4-64 (ต่อ)

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
FCG07	✓		ควรแก้ไขระเบียบที่เกี่ยวข้องกับตราสารที่ลงทุนได้ การจัดซื้อจัดจ้าง IT และข้อมูล ที่ปรึกษาให้คล้องตัว เหมือนเอกชน
FCG08	✓		ควรปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้ส่วนงานการบริหารเงินลงทุนของประกันสังคมมีความเป็นอิสระจากระบบงานราชการ ทำการจัดซื้อจัดจ้างการบริหารพัสดุ และการบริหารงานบุคลากรภาครัฐ

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 10 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นด้วยที่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุน ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์และประกาศที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนใหญ่ ให้เหตุผลว่า ควรแก้ไขให้รองรับการลงทุน ควรออกจากระบบราชการ แก้ไขสัดส่วนให้ลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกมากขึ้น เพิ่มสัดส่วนการลงทุนไปยังต่างประเทศ ควรแก้ไขกฎหมายให้สามารถลงทุนในกองทุนที่มีผลตอบแทนสูงได้ แต่อาจกำหนดสัดส่วนให้อยู่ในระดับต่ำ ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงมากเกินไป และไม่ควรถูกกำหนดสัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยง/ มั่นคง เพราะสินทรัพย์มั่นคงอาจมีความผันผวนของผลตอบแทนได้ นอกจากนี้ควรให้กองบริหารการลงทุนมีอำนาจในการบริหารจัดการบุคลากรและงบประมาณด้วยตนเอง เพิ่มความสะดวก รวดเร็วในการบริหารจัดการ

ประเด็นที่ 11 ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนได้

ตารางที่ 4-65 ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่ 11

ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	มีประเด็น	ไม่มีประเด็น	
FCG01		✓	ไม่มีประเด็นเพิ่มเติม

ตารางที่ 4-65 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	มีประเด็น	ไม่มีประเด็น	
FCG02		✓	ไม่มีประเด็นเพิ่มเติม
FCG03	✓		กองทุนควรมีการบริหารจัดการอิสระตามประเทศอื่น ๆ ที่มีกองทุนที่ยั่งยืน การบริหารความคล่องตัวแต่มีการควบคุม กำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีผู้บริหารที่เชี่ยวชาญและรอบรู้ด้านการลงทุนอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะรูปแบบการลงทุนแบบไหน ก็ทำให้มีประสิทธิภาพได้ คือ ไปแก้ที่โครงสร้างองค์กรและกฎระเบียบการบริหารจัดการก่อนดีกว่า ต่อให้รูปแบบมีประสิทธิภาพตามทฤษฎีแต่องค์กร คน และระเบียบไม่เอื้อก็ไม่สามารถทำให้มีประสิทธิภาพได้
FCG04		✓	ไม่มีประเด็นเพิ่มเติม
FCG05		✓	ไม่มีประเด็นเพิ่มเติม
FCG06	✓		<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรแยกกองบริหารการลงทุนเป็นองค์กรอิสระ 2. ควรแยกการบริหารจัดการออกจากระบบราชการ 3. ไม่ควรใช้ผู้บริหารที่เป็นข้าราชการ
FCG07		✓	ไม่มีประเด็นเพิ่มเติม
FCG08	✓		รูปแบบการลงทุนของกองทุนประกันสังคมไทย ควรคำนึงถึงการรักษาเงินต้นเป็นหลัก โดยมีการกำหนดระดับความเสี่ยงหรือความสามารถในการสูญเสียเงินต้นในระดับที่ยอมรับได้ (Risk) เพื่อเป็นเงื่อนไขในการแสวงหาผลตอบแทนสูงสุด (Return) ทั้งนี้การบริหารด้านการลงทุนควรมีความเป็นอิสระจากระบบงานราชการ การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารพัสดุ และการบริหารงานบุคลากรภาครัฐ

ตารางที่ 4-65 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	ความเห็น		รายละเอียดความเห็น
	มีประเด็น	ไม่มีประเด็น	
FCG08 (ต่อ)			เพื่อความคล่องตัวในการขยายขีดความสามารถ ในการพัฒนาศักยภาพด้านการลงทุนให้ครอบคลุม ในกลุ่มหลักทรัพย์ที่เหมาะสมกับการลงทุนของกองทุน

จากผลการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ในประเด็นที่ 11 พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 4 จาก 8 ท่าน ได้เสนอแนะในหลายประเด็นซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้คือ กองทุนควรมีการบริหารจัดการอิสระหรือควรแยกการบริหารจัดการออกจากระบบราชการ ทั้งการจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารพัสดุ และการบริหารงานบุคคลภาครัฐ เพื่อให้มีการบริหารที่ความคล่องตัวแต่มีการควบคุม กำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีผู้บริหารที่เชี่ยวชาญและรอบรู้ด้านการลงทุนอย่างแท้จริง ในขณะที่เดียวกันรูปแบบการลงทุนของกองทุนประกันสังคมไทย ควรคำนึงถึงการรักษาเงินต้นเป็นหลัก โดยมีการกำหนดระดับความเสี่ยงหรือความสามารถในการสูญเสียเงินต้นในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อเป็นเงื่อนไขในการแสวงหาผลตอบแทนสูงสุดให้กับผู้ประกันตนทุกคน

จากผลการวิจัยทั้งหมดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 รูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับการประกันสังคมของประเทศไทย ประกอบด้วย

1. ด้านวิสัยทัศน์

1.1 จัดสรรการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ มีเสถียรภาพและมั่นคงสูง (ร้อยละ 12.50)

2. ด้านการจัดเก็บรายได้

2.1 แยกกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าวอย่างชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการบริหารจัดการ เฉพาะกับบุคคลต่างด้าวเท่านั้น (ร้อยละ 62.50)

2.2 ทดตั้งระบบการรับชำระเงินที่ผู้ประกันตนสามารถชำระได้หลากหลายช่องทาง นอกเหนือไปจากการชำระด้วยเงินสด เช่น การชำระผ่านระบบออนไลน์ หรือตัดบัญชีธนาคาร เป็นต้น (ร้อยละ 87.50)

2.3 จัดทำบัญชีกองทุนให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงเข้ากับสำนักงานใหญ่ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการตรวจสอบข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว (ร้อยละ 75.00)

2.4 การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของกองทุน เพื่อให้เกิดการสูญเสียจากรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลดน้อยลง ซึ่งจะช่วยให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น (ร้อยละ 12.50)

3. ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์

3.1 การบริหารสิทธิผลประโยชน์จะต้องมุ่งเน้นที่จะทำให้ทุกกองทุนได้รับสิทธิประโยชน์และผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันทั้งหมด โดยไม่มีข้อยกเว้นอันจะนำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำและข้อครหาใด ๆ (ร้อยละ 75.00)

4. ด้านการบริหารการลงทุน

4.1 การพิจารณาการลงทุนทุกครั้ง จะต้องได้รับการพิจารณาผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่เป็นไตรภาคี ประกอบด้วย ตัวแทนจากกองทุนประกันสังคม ตัวแทนฝ่ายนายจ้าง และตัวแทนฝ่ายลูกจ้าง (ร้อยละ 75.00)

4.2 แยกหน่วยการลงทุนประกันสังคมออกเป็นเอกเทศหรือเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ (ร้อยละ 62.50)

4.3 ไม่ควรยึดติดกับระบบและข้อกำหนดของราชการมากเกินไป เพราะจะทำให้กระบวนการทำงานล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ เพราะมีหลายขั้นตอนมากเกินไป (ร้อยละ 75.00)

4.4 ถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์จากบริษัทที่ปรึกษาด้านการลงทุนไปสู่พนักงานกองทุนประกันสังคม เพื่อสร้างการเรียนรู้ปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 25.00)

4.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนประกันสังคมในทุก ๆ ไตรมาส และสื่อสารไปสู่สมาชิกผ่านทุกช่องทางอย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 62.50)

4.6 กองทุนประกันสังคมจะต้องเป็นตัวแทนของรัฐในการให้ความรู้ด้านการลงทุนแก่ฝ่ายนายจ้าง เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจถึงสิทธิและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นทุกประเภท กับทั้งนายจ้างและถ่ายทอดไปยังลูกจ้างผู้ประกันตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (ร้อยละ 62.50)

5. ด้านบริหารความเสี่ยง

5.1 จะต้องมีการประเมินภาวะของกองทุนอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจัดทำรายงานการประเมินเผยแพร่ไปสู่ผู้บริหารและสมาชิกของกองทุนประกันสังคมในหลายช่องทาง (ร้อยละ 25.00)

5.2 การเพิ่มการลงทุนที่มีสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนที่สูงกว่าในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับและควบคุมได้ (ร้อยละ 12.50)

5.3 ตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงที่เป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้การครอบงำขององค์กรใด เพื่อให้สามารถพิจารณาและประเมินความเสี่ยงได้อย่างโปร่งใส ถูกต้อง ชัดเจน และตรวจสอบได้ (ร้อยละ 62.50)

5.4 จัดทำการประเมินก่อนและหลังการตัดสินใจลงทุนในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ (ร้อยละ 62.50)

5.5 คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจะต้องยึดหลักมาตรฐานสากลด้านการจัดการความเสี่ยงจากการลงทุนทุกประเภท เพื่อให้การลงทุนมีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (ร้อยละ 75.00)

5.6 ผู้จัดการการลงทุนจะต้องทำหน้าที่วิเคราะห์และประเมินการลงทุนอย่างละเอียดถี่ถ้วนและมีระบบอ้างอิง รวมถึงเกณฑ์ในการตัดสินใจอย่างชัดเจนและถูกต้อง (ร้อยละ 75.00)

5.7 จ้างบริษัทที่ปรึกษามืออาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ มาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงให้กับกองทุนประกันสังคมก่อนการตัดสินใจลงทุนทั้งในประเทศและนอกประเทศ (ร้อยละ 25.00)

6. ด้านแผนการลงทุนในอนาคต

6.1 กองทุนประกันสังคมต้องเพิ่มหรือขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสในการหาผลประโยชน์จากการลงทุนจากภายนอกประเทศมากขึ้น (ร้อยละ 75.00)

6.2 พัฒนาด้านการตลาดของการลงทุน ทั้งตราสารหนี้ในประเทศและนอกประเทศ (ร้อยละ 62.50)

วัตถุประสงค์ที่ 2 นโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

1. สรุปแนวทางเลือกนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4-66 เปรียบเทียบสัดส่วนแนวทางเลือกนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย

ลำดับ	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุนเดิม			แนวทางการลงทุน	ข้อจำกัดการลงทุน	สัดส่วนรูปแบบการลงทุนใหม่
		5 ปีย้อนหลัง	1 ปีย้อนหลัง	ณ ปัจจุบัน			
		31 ธันวาคม พ.ศ. 2557	31 ธันวาคม พ.ศ. 2561	31 ธันวาคม พ.ศ. 2562			
1.	พันธบัตร รัฐวิสาหกิจที่ กระทรวงการคลัง กำกับ	74.49%	66.56%	67.42%	ประมูลโดยอ้อมผ่าน สถาบันการเงินที่ได้รับ การแต่งตั้งโดยธนาคาร แห่งประเทศไทย	ไม่จำกัดวงเงิน ลงทุน	73.50%
2.	หุ้นกู้เอกชน หรือ Securitized debt ที่ได้รับการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	9.07%	5.25%	5.03%	ระเบียบคณะกรรมการ ฯ - อันดับเครดิต BBB ขึ้นไป แผนการลงทุนปี 2560 - อันดับเครดิต A ขึ้นไป	จำกัดวงเงินฝาก ตามระดับ ความเสี่ยงของผู้ ออกหุ้นกู้	-
3.	เงินฝากธนาคารที่ ได้รับการกำกับ ประกัน	3.15%	3.35%	3.80%	ฝากธนาคารที่ให้ดอกเบี้ย สูงสุดในขณะนั้นและฝาก เงินกับสำนักงานใหญ่ของ แต่ละธนาคารเท่านั้น	จำกัดวงเงินฝาก ตามระดับความ เสี่ยงของธนาคาร	3.95%

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

ลำดับ	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุนเดิม			แนวทางการลงทุน	ข้อจำกัด การลงทุน	สัดส่วนรูปแบบ การลงทุนใหม่
		5 ปีย้อนหลัง	1 ปีย้อนหลัง	ณ ปัจจุบัน			
		31 ธันวาคม พ.ศ. 2557	31 ธันวาคม พ.ศ. 2561	31 ธันวาคม พ.ศ. 2562			
4.	พันธบัตร รัฐวิสาหกิจที่ กระทรวงการคลัง ไม่ค้ำประกัน	-	2.28%	0.45%	ประมูลโดยอ้อมผ่าน สถาบันการเงินที่ได้รับ การแต่งตั้งโดยธนาคาร แห่งประเทศไทย	จำกัดวงเงินฝาก ตามระดับความ เสี่ยง ของรัฐวิสาหกิจ	-
5.	หน่วยลงทุนของ กองทุนรวม/ ทรัสต์ - กองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ - ทรัสต์เพื่อการ ลงทุนในอสังหาริม ทรัพย์ - กองทุนรวม โครงสร้างพื้นฐาน	4.17%	2.75%	3.11%	- จองซื้อกับสถาบัน การเงินที่นำมาเสนอขาย - เป็นกองทุนที่เสนอขาย ให้ประชาชนทั่วไป - ได้รับผลตอบแทน	ไม่เกิน 50% ของ จำนวนหน่วย ทั้งหมด	2.55% - 1.00%

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

ลำดับ	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุนเดิม			แนวทางการลงทุน	ข้อจำกัด การลงทุน	สัดส่วนรูปแบบ การลงทุนใหม่
		5 ปีย้อนหลัง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557	1 ปีย้อนหลัง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561	ณ ปัจจุบัน 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562			
5.	- ทองคำ						0.49%
(ต่อ)	- โครงการทาง สังคม						0.01%
	- กองทุนที่ลงทุนใน ต่างประเทศ						-
6.	หน่วยลงทุนตราสาร หนี้ต่างประเทศ ที่ได้รับการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	4.17%	4.34%	4.47%			4.30%
7.	ตราสารทุนไทย	4.95%	11.50%	11.36%			11.40%
8.	หน่วยลงทุนตราสาร หนี้ที่ไม่ได้รับการจัด	-	3.97%	4.36%			2.80%

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

ลำดับ	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุนเดิม			แนวทางการลงทุน	ข้อจำกัด การลงทุน	สัดส่วนรูปแบบ การลงทุนใหม่
		5 ปีย้อนหลัง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557	1 ปีย้อนหลัง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561	ณ ปัจจุบัน 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562			
8.	อันดับความน่าเชื่อถือ (ต่อ) ถือและตราสารทุน ต่างประเทศ						
9.	ตั๋วเงินคลัง, พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธนาคาร แห่งประเทศไทย	-	-	-	ประมูลโดยตรงกับธนาคาร แห่งประเทศไทย ผ่าน ระบบ e-Bidding	ไม่จำกัดวงเงิน ลงทุน	
10.	เงินฝากธนาคาร อื่น ๆ	-	-	-	ฝากธนาคารที่ให้ดอกเบี้ย สูงสุดในขณะนั้น และฝากเงินกับสำนักงาน ใหญ่ของแต่ละ ธนาคารเท่านั้น	จำกัดวงเงิน ฝากตามระดับ ความเสี่ยง ของธนาคาร	

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

ลำดับ	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุนเดิม			แนวทางการลงทุน	ข้อจำกัด การลงทุน	สัดส่วนรูปแบบ การลงทุนใหม่
		5 ปีย้อนหลัง	1 ปีย้อนหลัง	ณ ปัจจุบัน			
		31 ธันวาคม พ.ศ. 2557	31 ธันวาคม พ.ศ. 2561	31 ธันวาคม พ.ศ. 2562			
11.	หุ้นสามัญ	-	-	-	ลงทุนได้เฉพาะหุ้นที่ผ่าน การคัดกรองตามหลัก เกณฑ์การกำหนดรายชื่อ หลักทรัพย์ที่สามารถลงทุน ได้ (Stock universe) ที่ ได้รับการอนุมัติจาก สำนักงาน ลงทุนได้เฉพาะ หุ้นที่ผ่านการคัดกรองตาม หลัก เกณฑ์การกำหนด รายชื่อหลักทรัพย์ที่ สามารถลงทุนได้ ที่ได้รับ การอนุมัติจากสำนักงาน	การลงทุนใน กิจการใด กิจการหนึ่ง ไม่เกิน 50% ของเงินกองทุน และไม่เกิน 20% ของทุน จดทะเบียนที่ เรียกชำระแล้ว	

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

ลำดับ	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุนเดิม			แนวทางการลงทุน	ข้อจำกัด การลงทุน	สัดส่วนรูปแบบ การลงทุนใหม่
		5 ปีย้อนหลัง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557	1 ปีย้อนหลัง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561	ณ ปัจจุบัน 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562			
	สัดส่วนสินทรัพย์มั่นคงสูง	82%	80%	81%	-	-	70%
	สัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยง	18%	20%	19%	-	-	30%

จากตารางที่ 4-66 สามารถสรุปแนวทางเลือกการลงทุนได้ดังนี้

ตารางที่ 4-67 สรุปแนวทางเลือกการลงทุน

รายการที่	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุน		การเปลี่ยนแปลง
		ปัจจุบัน	ใหม่	
1.	พันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่ กระทรวงการคลัง ค้ำประกัน	67.42%	73.50%	6.08%
2.	เงินฝากธนาคารที่ได้รับ การค้ำประกัน	3.80%	3.95%	0.15%
3.	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์	3.11%	2.55%	0.94%
4.	กองทุนรวม โครงสร้างพื้นฐาน		4.05%	
5.	ทองคำ		0.49%	
6.	โครงการทางสังคม		0.01%	
7.	หน่วยลงทุนตราสารหนี้ ต่างประเทศที่ได้รับการจัด อันดับความน่าเชื่อถือ	4.47%	4.30%	-0.17%
8.	ตราสารทุนไทย	11.36%	11.40%	0.04%
9.	หน่วยลงทุนตราสารหนี้ที่ ไม่ได้รับการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือและ ตราสารทุนต่างประเทศ	4.36%	2.80%	-1.56%
รวม	สัดส่วนสินทรัพย์มั่นคงสูง	81%	70%	-11.00%
	สัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยง	19%	30%	11.00%

จากตารางที่ 4-67 พบว่า แนวทางเลือกการลงทุนที่ควรเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ พันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.08 รองลงมาได้แก่ หน่วยลงทุนของกองทุนรวม/ทรัสต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.94 เงินฝากธนาคารที่ได้รับการค้ำประกัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.15 และตราสารทุนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.04 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันก็ควรที่จะปรับลดการลงทุน

ในหน่วยลงทุนตราสารหนี้ที่ไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ และตราสารทุนต่างประเทศ ลดลงร้อยละ 1.56 และหน่วยลงทุนตราสารหนี้ต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ลดลงร้อยละ 0.17 ตามลำดับ ซึ่งผลของแนวทางเลือกการลงทุนใหม่นี้ จะทำให้สัดส่วนสินทรัพย์ มั่นคงสูงลดลงถึงร้อยละ 11 ในขณะที่เดียวกัน ก็จะทำให้สัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยงก็เพิ่มขึ้นร้อยละ 11 เช่นกัน

ในขณะที่แนวทางการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ สามารถที่จะทำได้ ดังนี้

1. ด้านการบริหารการลงทุน

1.1 การทำให้กองทุนมีเสถียรภาพและความมั่นคงมากขึ้น (ร้อยละ 12.50)

1.2 ต้องมีการแทรกแซงจากรัฐบาลหรือหน่วยงานภายนอก เพื่อเข้ามาช่วยแก้ไข สถานการณ์ในกรณีที่กองทุนประกันสังคมเกิดปัญหาด้านการเงินและการลงทุนในแต่ละช่วงเวลา (ร้อยละ 12.50)

1.3 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมจะต้องเป็นอิสระจากการครอบงำ หรือชี้นำจากหน่วยงานใด ๆ ของรัฐ เพื่อให้คณะกรรมการบริหารสามารถบริหารจัดการกองทุน ประกันสังคมได้อย่างเป็นเอกภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ทุกชั้นตอน (ร้อยละ 12.50)

1.4 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมจะต้องสร้างรูปแบบการทำงานที่ มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้สามารถรักษาผลประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่น ให้กับสมาชิกผู้ประกันตนทุกคน (ร้อยละ 75.00)

1.5 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมควรพิจารณาให้มีการเพิ่ม โอกาสที่จะ ขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา (ร้อยละ 75.00)

1.6 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมต้องทำความเข้าใจกับทุกฝ่าย ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง เรื่องการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ ทั้งในด้านแนวทางการลงทุน ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นและสิทธิผลประโยชน์ที่จะได้รับ รวมถึงประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 75.00)

1.7 รัฐควรมีการพิจารณาเกี่ยวกับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่เหมาะสม ให้แก่ คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามภาระงานที่เป็นจริง (ร้อยละ 62.50)

2. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบ

2.1 ควรมีแนวทางในการประเมินผลและการตรวจสอบควบคุมการบริหารการลงทุน ของผู้บริหารที่เป็นรูปธรรม ชัดเจน โปร่งใส เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกันการทุจริต คอรัปชั่นและการใช้ช่องโหว่ของการบริหารจัดการเพื่อหาประโยชน์ (ร้อยละ 12.50)

2.2 คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานต้องถูกประเมิน โดยใช้ผลการทำงานที่เกิดขึ้นจริงเป็นตัววัดเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป (ร้อยละ 12.50)

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1 พิจารณาในการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ในการบริหารการลงทุนของกองทุนประกันสังคม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในทุก ๆ ด้าน (ร้อยละ 87.50)

3.2 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูล เพื่อรองรับการขยายการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ร้อยละ 12.50)

4. ด้านกฎหมายและข้อบังคับ

4.1 ควบคุมการลงทุนของกองทุนประกันสังคม ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐ และปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิดหรือระเมิดกฎหมายหรือข้อกำหนดเหล่านั้น (ร้อยละ 62.50)

4.2 พิจารณาปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวและรวดเร็ว เมื่อยามที่ต้องตัดสินใจในการลงทุนในทุกประเภท (ร้อยละ 25.00)

4.3 ควรมีนโยบายที่ผ่อนปรนในเรื่องการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงินสมทบกองทุนให้มีความหลากหลาย (ร้อยละ 12.50)

4.4 ออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นสำหรับรองรับการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ (ร้อยละ 62.50)

5. ด้านการบริหารความเสี่ยง

5.1 จะต้องมีการบูรณาการด้านการบริหารความเสี่ยง (ร้อยละ 75.00)

5.2 ศึกษาผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบที่จะสามารถเกิดขึ้นกับกองทุนได้ในทุกมิติ (ร้อยละ 62.50)

5.3 ต้องจัดให้มีการทำพิจารณาและติดตามสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันให้รอบด้านครบทุกมิติ (ร้อยละ 87.50)

5.4 ประเมินเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการลงทุนติดตั้งระบบอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่าง ๆ กับประโยชน์ที่จะได้รับทุกครั้งก่อนการตัดสินใจ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาดได้ (ร้อยละ 25.00)

5.5 การลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการกระจายความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในทุกรูปแบบ (ร้อยละ 12.50)

5.6 ควรมีแนวทางหรือกระบวนการการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ทุกขั้นตอน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน และสร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกทุกคน (ร้อยละ 12.50)

5.7 การกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มโอกาสที่ได้จะรับผลตอบแทนในระยะยาว (ร้อยละ 62.50)

6. ด้านทรัพยากรมนุษย์

6.1 พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เข้ามาบริหารสำนักงานประกันสังคม เพื่อให้สามารถบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมืออาชีพ (ร้อยละ 75.00)

6.2 การฝึกอบรมพนักงานด้านการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ (ร้อยละ 75.00)

6.3 หาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการลงทุนไปยังต่างประเทศเข้ามาดูแล (ร้อยละ 37.50)

6.4 การอบรมตามหลักสูตรสำหรับการตัดสินใจและแนวทางการลงทุนสมัยใหม่ ภายใต้ความเสี่ยงที่ผันผวน ให้กับผู้บริหารกองทุน ฯ (ร้อยละ 12.50)

6.5 ควรมีพนักงานที่มีทักษะรอบด้าน ทั้งการคิดคำนวณ การใช้สารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ รวมทั้งทักษะด้านการใช้สถิติในการทำแบบจำลองทางการเงินต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยผู้บริหารกองทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 12.50)

7. ด้านระบบบัญชีการเงิน

7.1 การจัดท่างบการเงินหรือการประเมินผลทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงินและตัวเลขทางบัญชี (ร้อยละ 75.00)

7.2 แก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชีและการจัดท่างบการเงินให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล (ร้อยละ 12.50)

7.3 ประยุกต์ใช้ระบบ Enterprise resource planning (ERP) เข้ามาใช้เพื่อบูรณาการรวมงานหลักต่าง ๆ ในองค์กรเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นระบบที่สัมพันธ์กันและสามารถเชื่อมโยงกันได้อย่าง Real time (ร้อยละ 12.50)

7.4 มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล (ร้อยละ 75.00)

7.5 อบรมให้ความรู้กับพนักงานเรื่องระบบการบันทึกบัญชีและการจัดท่างบการเงิน ที่ถูกต้องตามมาตรฐานทางบัญชี (ร้อยละ 12.50)

8. ด้านระบบการจัดซื้อจัดจ้าง

8.1 จะต้องมีการจัดซื้อระบบสารสนเทศใหม่ เพื่อเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกและมีความทันสมัยและเป็นสากล (ร้อยละ 75.00)

8.2 จะต้องมีการตรวจติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมด ถูกดำเนินการไปอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ (ร้อยละ 75.00)

8.3 ต้องมีการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างให้มีความเป็นสากล (ร้อยละ 12.50)

8.4 การตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบและกฎข้อบังคับ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล (ร้อยละ 12.50)

การวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการนโยบายสาธารณะกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย

1. เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ สำนักงานประกันสังคม เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกกระทำเพราะได้จัดตั้งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ขึ้น เพื่อเป็นดูแล ประชาชนให้ได้รับสิทธิสวัสดิการคุ้มครองทางด้านสุขภาพ และมีการจัดตั้งกองทุน เรียกว่า กองทุนประกันสังคม ซึ่งรัฐบาลร่วมทุนสนับสนุนในการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ประกันสังคม โดยการเก็บเงินสมทบเข้ากองทุนประกอบไปด้วย รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง สำนักงานประกันสังคมมีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการทำงานโดยแบ่งเป็นระยะ 5 ปี โดยใช้กรอบ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 256-2579) มีแผนปฏิรูปประเทศทั้ง 11 ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 แผนแม่บทด้านแรงงาน ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) แผนยุทธศาสตร์ กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ (พ.ศ. 2560-2564) แผนพัฒนาดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคมโดยมีการปฏิบัติงานรองรับแผนยุทธศาสตร์ โดยคณะกรรมการของ สำนักงานประกันสังคมประกอบไปด้วย

1. ปลัดกระทรวงแรงงาน
2. ผู้แทนกระทรวงการคลัง
3. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข
4. เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
5. ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง
6. ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
7. ผู้แทนสำนักงบประมาณ

ซึ่งรัฐบาลเข้ามาจัดตั้งคณะกรรมการในการลงทุน โดยมีโครงสร้างที่เกี่ยวข้อง ในการบริหารการลงทุน ดังนี้

1. คณะกรรมการประกันสังคม
2. คณะกรรมการตรวจสอบ
3. คณะอนุกรรมการในคณะกรรมการประกันสังคม
4. คณะกรรมการการลงทุน
5. กองบริหารการลงทุน

2. เป็นการใช้อำนาจของรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม สำนักงานประกันสังคม มีการจัดสรรเงินเพื่อเป็นการจ่ายเงินสมทบการประกันตนให้แก่ลูกจ้าง โดยความร่วมมือทั้ง 3 ด้าน คือ รัฐบาล ลูกจ้าง นายจ้าง รัฐบาลร่วมช่วยเหลือออกเงินเพื่อช่วยประชาชน มีการจัดตั้งกองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณี ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมถึงการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพและว่างงาน โดยเงินสมทบส่วนที่ยังไม่ได้จ่ายประโยชน์ทดแทน จะนำไปลงทุนภายใต้ ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ พ.ศ. 2549 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 รวมทั้ง ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ พ.ศ. 2559 ในจุดนี้ประชาชนย่อมต้องการสิทธิสวัสดิการในการดูแลด้านสุขภาพ

3. ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ได้แก่ผู้นำทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ พรรคการเมือง สถาบันราชการข้าราชการและประมุขของประเทศ การจัดตั้งกองทุนประกันสังคม ซึ่งเป็นนโยบายในการดูแลสุขภาพของประชาชน จะประกอบไปด้วย ฝ่ายการเมือง ฝ่ายบริหาร (รัฐบาล) โดยการจัดสรรเงินเพื่อช่วยเป็นเงินสมทบให้ผู้ประกันตน ฝ่ายนิติบัญญัติ ที่ออกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2553 มาเพื่อใช้บังคับ และสำนักงานประกันสังคมอยู่ภายใต้โครงสร้างการบริหารงานของกระทรวงแรงงาน มีข้าราชการในการขับเคลื่อนและปฏิบัติงาน

4. กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำต้องเป็นชุดของการกระทำที่มีแบบแผน ระบบกระบวนการอย่างชัดเจน เป็นการกระทำที่มีการสานต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง กองทุนประกันสังคมจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2533 ด้วยพระราชบัญญัติประกันสังคม มีแบบแผน กระบวนการระบบ โครงสร้างในการบริหารงานอย่างชัดเจน และมีกิจกรรมในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ยกตัวอย่างเช่น การจัดเก็บเงินสมทบ การจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้ประกันตน การนำเงินที่เหลือจากการจ่ายผลประโยชน์ให้ผู้ประกันตนไปลงทุน เพื่อสร้างเสถียรภาพด้านการเงินให้แก่ผู้ลงทุน

5. กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจำนวนมากในการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ พรบ. ประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้ จัดตั้งกองทุนหนึ่งในสำนักงานประกันสังคม เรียกว่า “กองทุนประกันสังคม” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณี ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมถึงการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน

6. เป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำให้ปรากฏ เป็นจริงมิใช่เพียงการแสดงเจตนารมณ์ หรือความตั้งใจที่จะกระทำด้วยคำพูดเท่านั้น ในการลงทุนของสำนักงานประกันสังคมเป็นกิจกรรม ที่กระทำให้ปรากฏเป็นจริง มีการจัดตั้งพระราชบัญญัติ มีกฎหมายมารองรับในการปฏิบัติงานและ ดำเนินงานภายใต้กระทรวงแรงงาน มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ และดำเนินงานตามแผนงานที่ได้วางไว้

7. กิจกรรมที่เลือกกระทำต้องมีผลลัพธ์ในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของสังคม ทั้งปัญหา ความขัดแย้งหรือความร่วมมือของประชาชน ในการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคม เป็นการแก้ไขปัญหาในการดูแลสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ ดูแลในข้อพิพาทระหว่างนายจ้าง และลูกจ้างเพื่อจัดปัญหาในการคุ้มครองด้านสุขภาพของประชาชน

8. เป็นการตัดสินใจที่จะกระทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก มิใช่ การตัดสินใจเพื่อประโยชน์เฉพาะบุคคล และเป็นชุดของการตัดสินใจที่เป็นระบบมิใช่การตัดสินใจ แบบเอกเทศ กิจกรรมของสำนักงานประกันสังคมเป็นการตัดสินใจทำเพื่อประโยชน์ของประชาชน จำนวนมากเพราะมีการจัดสวัสดิการคุ้มครองทางด้านสุขภาพ การจ่ายผลประโยชน์ทดแทนให้กับ ลูกจ้างทั้ง 7 ด้าน ซึ่งเป็นการกระทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

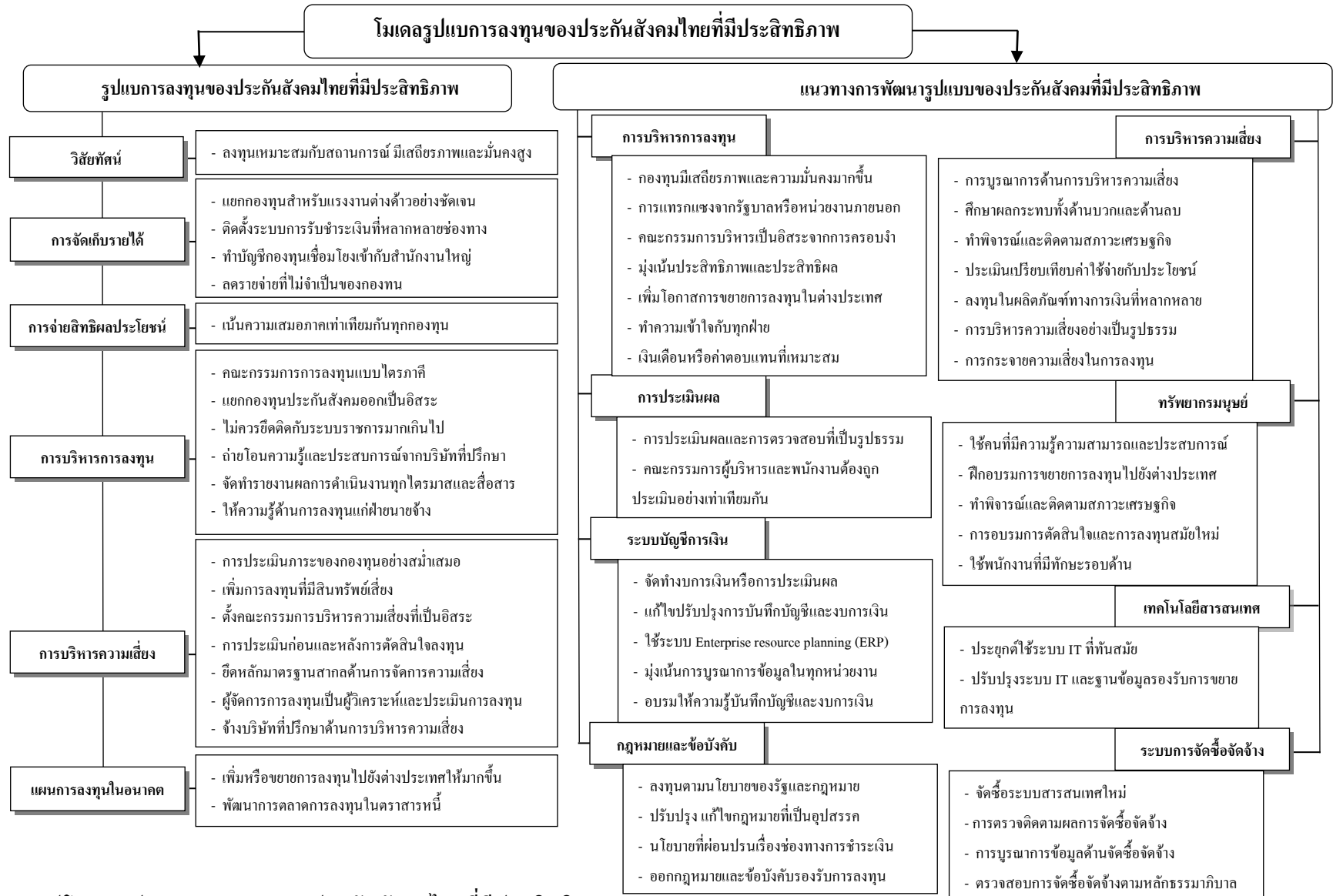
9. เป็นการเลือกทางเลือกที่จะกระทำ โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ทางเลือกที่ เหมาะสมที่สุดทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ในการกำหนดนโยบายของสำนักงาน ประกันสังคมจะรองรับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนการปฏิรูปประเทศ 11 ด้าน แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนแม่บทด้านแรงงานระยะ 5 ปี แผนยุทธศาสตร์ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมีผู้ประกันตน นายจ้าง/ สถานประกอบการ สถาบันการเงิน สถานพยาบาล พันธมิตร ร่วมบริการ รวมถึงผู้บริหารระดับสูง ตัวแทนคณะกรรมการคณะต่าง ๆ บุคลากรของสำนักงาน ประกันสังคม

10. เป็นกิจกรรมที่เกิดจากการต่อรองหรือประนีประนอมระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้นเป็นการลดข้อพิพาทระหว่างนายจ้าง และลูกจ้าง โดยมีการรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนได้เสีย ก่อนกำหนดนโยบายใด ๆ ขึ้น

11. เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมทั้งกิจกรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศ เป็นกิจกรรมการดำเนินงาน การลงทุนทั้งภายในและนอกประเทศ

12. กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำอาจก่อให้เกิดผลทั้งทางบวกและทางลบต่อสังคม การดำเนินงานของกองทุนประกันสังคมเป็นทางเลือกที่รัฐบาลเห็นสมควรว่าควรมีการจัดการบริหารกองทุน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ประกันตนซึ่งเป็นประชาชนในชาติ หากไม่กระทำก็อาจจะส่งผลกระทบทางด้านการดูแลสุขภาพของประชาชนในชาติ

13. เป็นกิจกรรมที่ชอบด้วยกฎหมาย สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการดูแลลูกจ้างและผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคมและกฎหมายเงินทดแทน

ภาพที่ 4-1 สรุปโมเดลรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับการประกันสังคมของประเทศไทย และเพื่อศึกษาแนวทางเลือกนโยบายในการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงอนาคต (Futures research) โดยใช้วิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) 3 รอบ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน พร้อมทั้งการยืนยันผลโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 71 คน ร่วมกับการสนทนากลุ่ม (Focus group) คณะกรรมการผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม จำนวน 8 คน ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการการวิจัยตามวัตถุประสงค์

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้
วัตถุประสงค์ที่ 1 รูปแบบการลงทุนหรับการประกันสังคมของประเทศไทย ประกอบด้วย

1. ด้านวิสัยทัศน์
 - 1.1 จัดสรรการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ มีเสถียรภาพ และมั่นคงสูง (ร้อยละ 12.50)
2. ด้านการจัดเก็บรายได้
 - 2.1 แยกกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าวอย่างชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการบริหารจัดการ เฉพาะกับบุคคลต่างด้าวเท่านั้น (ร้อยละ 62.50)
 - 2.2 ทดตั้งระบบการรับชำระเงินที่ผู้ประกันตนสามารถชำระได้หลากหลายช่องทาง นอกเหนือไปจากการชำระด้วยเงินสด เช่น การชำระผ่านระบบออนไลน์ หรือตัดบัญชีธนาคาร เป็นต้น (ร้อยละ 87.50)
 - 2.3 จัดทำบัญชีกองทุนให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงเข้ากับสำนักงานใหญ่ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการตรวจสอบข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว (ร้อยละ 75.00)
 - 2.4 การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของกองทุน เพื่อให้เกิดการสูญเสียจากรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลดน้อยลง ซึ่งจะช่วยให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น (ร้อยละ 12.50)

3. ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์

3.1 การบริหารสิทธิผลประโยชน์จะต้องมุ่งเน้น ที่จะทำให้ทุกกองทุน ได้รับสิทธิประโยชน์และผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันทั้งหมด โดยไม่มีข้อยกเว้นอันจะนำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำและข้อครหาใด ๆ (ร้อยละ 75.00)

4. ด้านการบริหารการลงทุน

4.1 การพิจารณาการลงทุนทุกครั้ง จะต้องได้รับการพิจารณาผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่เป็นไตรภาคี ประกอบด้วย ตัวแทนจากกองทุนประกันสังคม ตัวแทนฝ่ายนายจ้าง และตัวแทนฝ่ายลูกจ้าง (ร้อยละ 75.00)

4.2 แยกหน่วยการลงทุนประกันสังคมออกเป็นเอกเทศหรือเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ (ร้อยละ 62.50)

4.3 ไม่ควรยึดติดกับระบบและข้อกำหนดของราชการมากเกินไป เพราะจะทำให้กระบวนการทำงานล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ เพราะมีหลายขั้นตอนมากเกินไป (ร้อยละ 75.00)

4.4 ถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์จากบริษัทที่ปรึกษาด้านการลงทุนไปสู่พนักงานกองทุนประกันสังคม เพื่อสร้างการเรียนรู้ปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 25.00)

4.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนประกันสังคมในทุก ๆ ไตรมาส และสื่อสารไปสู่สมาชิกผ่านทุกช่องทางอย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 62.50)

4.6 กองทุนประกันสังคมจะต้องเป็นตัวแทนของรัฐในการให้ความรู้ด้านการลงทุนแก่ฝ่ายนายจ้าง เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจถึงสิทธิและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นทุกประเภทกับทั้งนายจ้างและถ่ายทอดต่อไปยังลูกจ้างผู้ประกันตน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (ร้อยละ 62.50)

5. ด้านการบริหารความเสี่ยง

5.1 จะต้องมีการประเมินภาวะของกองทุนอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจัดทำรายงานการประเมินเผยแพร่ไปสู่ผู้บริหารและสมาชิกของกองทุนประกันสังคมในหลายช่องทาง (ร้อยละ 25.00)

5.2 การเพิ่มการลงทุนที่มีสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนที่สูงกว่าในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับและควบคุมได้ (ร้อยละ 12.50)

5.3 ตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงที่เป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้การครอบงำขององค์กรใด เพื่อให้สามารถพิจารณาและประเมินความเสี่ยงได้อย่างโปร่งใส ถูกต้อง ชัดเจน และตรวจสอบได้ (ร้อยละ 62.50)

5.4 จัดทำการประเมินก่อนและหลังการตัดสินใจลงทุนในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ (ร้อยละ 62.50)

5.5 คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจะต้องยึดหลักมาตรฐานสากลด้านการจัดการความเสี่ยงจากการลงทุนทุกประเภท เพื่อให้การลงทุนมีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (ร้อยละ 75.00)

5.6 ผู้จัดการการลงทุนจะต้องทำหน้าที่วิเคราะห์และประเมินการลงทุนอย่างละเอียดถี่ถ้วนและมีระบบอ้างอิง รวมถึงเกณฑ์ในการตัดสินใจอย่างชัดเจนและถูกต้อง (ร้อยละ 75.00)

5.7 จ้างบริษัทที่ปรึกษามืออาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ มาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงให้กับกองทุนประกันสังคมก่อนการตัดสินใจลงทุนทั้งในประเทศและนอกประเทศ (ร้อยละ 25.00)

6. ด้านแผนการลงทุนในอนาคต

6.1 กองทุนประกันสังคมต้องเพิ่มหรือขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสในการหาผลประโยชน์จากการลงทุนจากภายนอกประเทศมากขึ้น (ร้อยละ 75.00)

6.2 พัฒนาด้านการตลาดของการลงทุน ทั้งตราสารหนี้ในประเทศและนอกประเทศ (ร้อยละ 62.50)

วัตถุประสงค์ที่ 2 นโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางเลือกการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม ได้ดังตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 สรุปแนวทางเลือกการลงทุนของสำนักงานประกันสังคม

รายการที่	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุน		การเปลี่ยนแปลง
		ปัจจุบัน	ใหม่	
1.	พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน	67.42%	73.50%	6.08%
2.	เงินฝากธนาคารที่ได้รับ การค้ำประกัน	3.80%	3.95%	0.15%
3.	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์	3.11%	2.55%	0.94%
4.	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน		1.00%	
5.	ทองคำ		0.49%	
6.	โครงการทางสังคม		0.01%	

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

รายการที่	กลุ่มหลักทรัพย์	สัดส่วนรูปแบบการลงทุน		การเปลี่ยนแปลง
		ปัจจุบัน	ใหม่	
7.	หน่วยลงทุนตราสารหนี้ ต่างประเทศที่ได้รับ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	4.47%	4.30%	-0.17%
8.	ตราสารทุนไทย	11.36%	11.40%	0.04%
9.	หน่วยลงทุนตราสารหนี้ ที่ไม่ได้รับการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือและตราสาร ทุนต่างประเทศ	4.36%	2.80%	-1.56%
รวม	สัดส่วนสินทรัพย์มั่นคงสูง	81%	70%	-11.00%
	สัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยง	19%	30%	11.00%

จากตารางที่ 5-1 พบว่า แนวทางเลือกการลงทุนที่ควรเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ พันธบัตร
รัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.08 รองลงมาได้แก่ หน่วยลงทุนของ
กองทุนรวม/ ทรัสต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.94 เงินฝากธนาคารที่ได้รับการค้ำประกัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.15
และตราสารทุนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.04 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันก็ควรที่จะปรับลดการลงทุน
ในหน่วยลงทุนตราสารหนี้ที่ไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ และตราสารทุนต่างประเทศ
ลดลงร้อยละ 1.56 และหน่วยลงทุนตราสารหนี้ต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ
ลดลงร้อยละ 0.17 ตามลำดับ ซึ่งผลของแนวทางเลือกการลงทุนใหม่นี้ จะทำให้สัดส่วนสินทรัพย์
มั่นคงสูงลดลงถึงร้อยละ 11 ในขณะเดียวกัน ก็จะทำให้สัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยงก็เพิ่มขึ้นร้อยละ 11
เช่นกัน

ในขณะที่แนวทางการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ
สามารถที่จะทำได้ ดังนี้

1. ด้านการบริหารการลงทุน

1.1 การทำให้กองทุนมีเสถียรภาพและความมั่นคงมากขึ้น (ร้อยละ 12.50)

1.2 ต้องมีการแทรกแซงจากรัฐบาลหรือหน่วยงานภายนอก เพื่อเข้ามาช่วยแก้ไขสถานการณ์ในกรณีที่กองทุนประกันสังคมเกิดปัญหาด้านการเงินและการลงทุนในแต่ละช่วงเวลา (ร้อยละ 12.50)

1.3 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมจะต้องเป็นอิสระจากการครอบงำหรือชี้นำจากหน่วยงานใด ๆ ของรัฐ เพื่อให้คณะกรรมการบริหารสามารถบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมได้อย่างเป็นเอกภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน (ร้อยละ 12.50)

1.4 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมจะต้องสร้างรูปแบบการทำงานที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้สามารถรักษาผลประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับสมาชิกผู้ประกันตนทุกคน (ร้อยละ 75.00)

1.5 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมควรพิจารณาให้มีการเพิ่มโอกาสที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา (ร้อยละ 75.00)

1.6 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมต้องทำความเข้าใจกับทุกฝ่าย ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง เรื่องการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ ทั้งในด้านแนวทางการลงทุน ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและสิทธิผลประโยชน์ที่จะได้รับ รวมถึงประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 75.00)

1.7 รัฐควรมีการพิจารณาเกี่ยวกับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่เหมาะสมให้แก่คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามภาระงานที่เป็นจริง (ร้อยละ 62.50)

2. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบ

2.1 ควรมีแนวทางในการประเมินผลและการตรวจสอบควบคุมการบริหารการลงทุนของผู้บริหารที่เป็นรูปธรรม ชัดเจน โปร่งใส เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันและการใช้ช่องโหว่ของการบริหารจัดการเพื่อหาประโยชน์ (ร้อยละ 12.50)

2.2 คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานต้องถูกประเมิน โดยใช้ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงเป็นตัววัดเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป (ร้อยละ 12.50)

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1 พิจารณาในการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ในการบริหารการลงทุนของกองทุนประกันสังคม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในทุก ๆ ด้าน (ร้อยละ 87.50)

3.2 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูล เพื่อรองรับการขยายการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ร้อยละ 12.50)

4. ด้านกฎหมายและข้อบังคับ

4.1 ควบคุมการลงทุนของกองทุนประกันสังคม ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐและปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิดหรือระเมิดกฎหมายหรือข้อกำหนดเหล่านั้น (ร้อยละ 62.50)

4.2 พิจารณาปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวและรวดเร็ว เมื่อยามที่ต้องตัดสินใจในการลงทุนในทุกประเภท (ร้อยละ 25.00)

4.3 ควรมีนโยบายที่ผ่อนปรนในเรื่องการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงินสมทบกองทุนให้มีความหลากหลาย (ร้อยละ 12.50)

4.4 ออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นสำหรับรองรับการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ (ร้อยละ 62.50)

5. ด้านการบริหารความเสี่ยง

5.1 จะต้องมีการบูรณาการด้านการบริหารความเสี่ยง (ร้อยละ 75.00)

5.2 ศึกษาผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบที่จะสามารถเกิดขึ้นกับกองทุนได้ในทุกมิติ (ร้อยละ 62.50)

5.3 ต้องจัดให้มีการทำพิจารณาและติดตามสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันให้รอบด้านครบทุกมิติ (ร้อยละ 87.50)

5.4 ประเมินเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการลงทุนติดตั้งระบบอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่าง ๆ กับประโยชน์ที่จะได้รับทุกครั้งก่อนการตัดสินใจ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาดได้ (ร้อยละ 25.00)

5.5 การลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการกระจายความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในทุกรูปแบบ (ร้อยละ 12.50)

5.6 ควรมีแนวทางหรือกระบวนการการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ทุกขั้นตอน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน และสร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกทุกคน (ร้อยละ 12.50)

5.7 การกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มโอกาสที่ได้จะรับผลตอบแทนในระยะยาว (ร้อยละ 62.50)

6. ด้านทรัพยากรมนุษย์

6.1 พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เข้ามาบริหารสำนักงานประกันสังคม เพื่อให้สามารถบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมืออาชีพ (ร้อยละ 75.00)

6.2 การฝึกอบรมพนักงานด้านการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ (ร้อยละ 75.00)

6.3 หาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการลงทุนไปยังต่างประเทศเข้ามาดูแล (ร้อยละ 37.50)

6.4 การอบรมตามหลักสูตรสำหรับการตัดสินใจและแนวทางการลงทุนสมัยใหม่ ภายใต้ความเสี่ยงที่ผันผวน ให้กับผู้บริหารกองทุน ฯ (ร้อยละ 12.50)

6.5 ควรมีพนักงานที่มีทักษะรอบด้าน ทั้งการคิดคำนวณ การใช้สารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ รวมทั้งทักษะด้านการใช้สถิติในการทำแบบจำลองทางการเงินต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยผู้บริหารกองทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 12.50)

7. ด้านระบบบัญชีการเงิน

7.1 การจัดทำงบการเงินหรือการประเมินผลทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงินและตัวเลขทางบัญชี (ร้อยละ 75.00)

7.2 แก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล (ร้อยละ 12.50)

7.3 ประยุกต์ใช้ระบบ Enterprise resource planning (ERP) เข้ามาใช้เพื่อบูรณาการรวมงานหลักต่าง ๆ ในองค์กรเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นระบบที่สัมพันธ์กันและสามารถเชื่อมโยงกันได้ อย่าง Real time (ร้อยละ 12.50)

7.4 มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล (ร้อยละ 75.00)

7.5 อบรมให้ความรู้กับพนักงานเรื่องระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงิน ที่ถูกต้องตามมาตรฐานทางบัญชี (ร้อยละ 12.50)

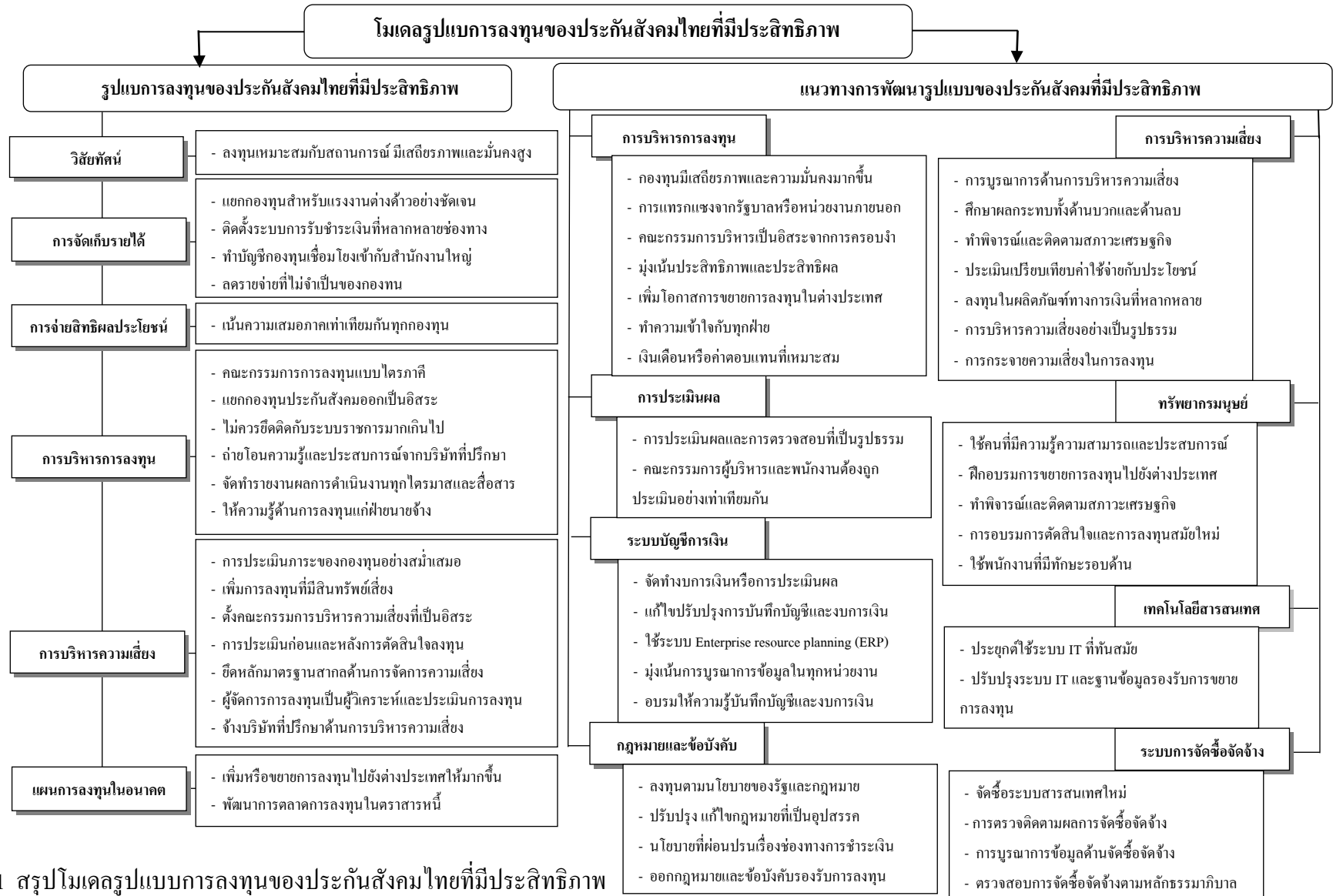
8. ด้านระบบการจัดซื้อจัดจ้าง

8.1 จะต้องมีการจัดซื้อระบบสารสนเทศใหม่ เพื่อเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกและมีความทันสมัยและเป็นสากล (ร้อยละ 75.00)

8.2 จะต้องมีการตรวจติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่า กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมด ถูกดำเนินการไปอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ (ร้อยละ 75.00)

8.3 ต้องมีการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลจัดซื้อจัดจ้าง ให้มีความเป็นสากล (ร้อยละ 12.50)

8.4 การตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบและกฎข้อบังคับ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล (ร้อยละ 12.50)

ภาพที่ 5-1 สรุปโมเดลรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

สรุปผลการสนทนากลุ่ม

ประเด็นที่ 1 สัดส่วนการลงทุนและนโยบาย ของสำนักงานประกันสังคม ในปัจจุบัน พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มกว่าร้อยละ 50 ที่เห็นด้วยว่า สัดส่วนการลงทุนและนโยบายของ สำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว โดยผู้ที่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์มั่นคงสูง เนื่องจากลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงน้อย รวมถึงได้ผ่านกระบวนการศึกษาเรื่องภาระหนี้สิน โครงสร้างประชากรและอื่น ๆ จากผู้เชี่ยวชาญและคณะทำงานของสำนักงานประกันสังคมและได้มีการจัดพอร์ตที่เหมาะสมตามสถานการณ์ในช่วงเวลาปัจจุบันแล้ว ในขณะที่ผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า ปัจจุบันสัดส่วนการลงทุนยังกระจุกตัวอยู่ในประเทศเป็นหลัก และลงทุนอยู่ในรูปแบบตราสารหนี้ ซึ่งให้ผลตอบแทนน้อย ควรมีการกระจายประเภทสินทรัพย์และมีการกระจายไปลงทุนยังต่างประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งนโยบายการลงทุนยังสามารถรับความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้นอีกเมื่อเทียบกับระดับความเสี่ยงในปัจจุบัน

ประเด็นที่ 2 การจัดเก็บเงินสมทบและนำไปลงทุนลงทุนหาผลประโยชน์เพิ่มในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 7 ท่าน เห็นด้วยที่ควรเพิ่มการจัดเก็บเงินสมทบและนำไปลงทุนลงทุนหาผลประโยชน์เพิ่มในทางอื่น ๆ เพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เมื่อสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนเพิ่มขึ้นขึ้นก็ควรที่จะเก็บเงินสมทบให้มากขึ้น เพราะในระยะยาวเงินกองทุนอาจจะไม่เพียงพอได้ โดยการกระจายความเสี่ยงการลงทุนไปยังต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นหรือนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้รายได้คงที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนพันธบัตร หรือในลักษณะอื่น ๆ หลากหลายรูปแบบ เป็นต้น

ประเด็นที่ 3 การลดสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 ด้านลงหรือไม่ (เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ ว่างาน) พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกท่าน ไม่เห็นด้วยกับเรื่องที่ควรลดสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 ด้านลงหรือไม่ (เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ ว่างาน) โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า การลดสิทธิประโยชน์จะทำให้เขาไม่ได้รับความช่วยเหลือ ไม่เพียงพอกับสิ่งที่ต้องการ ถ้าทำจริงอาจจะกระทบต่อภาพลักษณ์และคุณภาพชีวิตของผู้ประกันตน ในทางตรงกันข้าม ผู้ประกันตนทุกคน ควรได้รับการดูแลที่ดียิ่งขึ้น และควรได้รับการสนับสนุนเงินจากภาครัฐเพิ่มมากขึ้นด้วยซ้ำ รวมถึงควรกำหนดระดับสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับระดับภาระค่าครองชีพของแรงงาน โดยอาจกำหนดระดับสิทธิประโยชน์เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมและชัดเจน

ประเด็นที่ 4 การจัดทำบัญชีแยกกองทุนตามสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 กองทุน พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 7 ท่าน เห็นด้วยเกี่ยวกับกับเรื่องที่ควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนตามสิทธิผลประโยชน์ทั้ง 7 กองทุน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เพื่อความชัดเจนในการกำหนดนโยบาย ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้เห็นถึงกระแสเงินสด ทราบรายรับ รายจ่าย ในแต่ละกองทุน ทำให้สามารถ Forecast กระแสเงินสดได้ ทั้งนี้ก็เพื่อใช้ในการวางแผนปรับเปลี่ยน สิทธิประโยชน์ และการเก็บเงินสมทบให้เหมาะสมสอดคล้องกับภาระหนี้สินในแต่ละกองทุนได้

ประเด็นที่ 5 ปัจจุบันกระบวนการบริหารการลงทุนยังขาดความคล่องตัว ค่าเช่า ไม่ทันต่อสถานการณ์ พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นด้วยกับเรื่องที่ว่า ปัจจุบันกระบวนการบริหารการลงทุนยังขาดความคล่องตัว ค่าเช่า ไม่ทันต่อสถานการณ์ โดยให้เหตุผลว่า ควรแยกหน่วยงานการบริหารการลงทุนออกจากสำนักงานประกันสังคม แยกตัวออกจากระบบราชการ ต้องมีการปฏิรูปองค์กรเป็นองค์กรอิสระเพื่อความคล่องตัว เนื่องจากการลงทุนจำเป็นต้องมีความรวดเร็ว โดยการผ่อนผันให้กองบริหารการลงทุนมีขบวนการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารงานภายใต้ระเบียบเฉพาะ ไม่ต้องตามระเบียบราชการทุกอย่าง ซึ่งในประสบปัจจุบันปัญหาด้านการบริหารงานบุคคล บุคลากรขาดความรู้ความสามารถด้านการลงทุน ขาดพนักงานในบางตำแหน่ง ขาดแรงจูงใจ ขาดสวัสดิการบางอย่าง ควรแก้ไขด้วยการเร่งจัดจ้างผู้บริหารระดับสูงที่มีประสบการณ์ในการบริหารและพัฒนาองค์กรจากบริษัทหรือหน่วยงานด้านการลงทุน

ประเด็นที่ 6 การใช้กรอบนโยบายความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการกำกับดูแลบริหารความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มจำนวน 6 ท่าน ที่เห็นด้วยกับเรื่องที่ใช้กรอบนโยบายความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการกำกับดูแลบริหารความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้กรอบนโยบายประเมินความเสี่ยงในการกำกับดูแลกองทุน โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เข้ามาช่วยควบคุมไม่ให้เกิดความเสี่ยงจากการลงทุนมากเกินไป รวมถึงจะต้องมีการกำหนดกรอบสัดส่วนการลงทุนในแต่ละประเภทหลักทรัพย์ให้ชัดเจนและมีความเป็นไปได้ที่จะไม่เกิดความเสี่ยงจนเกินไป ในขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 1 ท่าน ไม่เห็นด้วยในประเด็นนี้ โดยให้เหตุผลว่า ความเสี่ยงทุก ๆ ด้าน รวมถึงความเสี่ยงของกองทุนราชการสามารถจัดการได้ และมี 1 ท่าน ที่ไม่ได้ให้ความเห็นในประเด็นนี้

ประเด็นที่ 7 การใช้การควบคุมภายใน เพื่อให้การลงทุนเป็นไปตามนโยบายของกองบริหารการลงทุน พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกท่าน เห็นด้วยกับเรื่องที่ใช้การควบคุมภายใน เพื่อให้การลงทุนเป็นไปตามนโยบายของกองบริหารการลงทุน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ควรใช้บริษัทที่เป็นมืออาชีพ มีความรู้ความชำนาญเข้าตรวจสอบควบคุมภายใน ใช้ผู้บริหารที่มีความรู้

และประสบการณ์ทางการลงทุน และควรมีกลุ่มงานบริหารความเสี่ยงปฏิบัติการที่มีความอิสระ และมีประสิทธิภาพ กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบและบทบาทหน้าที่การควบคุมภายในอย่างชัดเจน เพื่อควบคุม กำกับดูแลการทำงาน รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบ IT เข้ามาช่วยในการควบคุมและวางแผนการลงทุน

ประเด็นที่ 8 การใช้นโยบายในการเพิ่มอัตรากำลังบุคลากร การเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นตรงกันว่า ควรใช้นโยบายในการเพิ่มอัตรากำลังบุคลากร การเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ควรจะออกจากระบบราชการ เพิ่มอัตราผลตอบแทนเพื่อดึงดูดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาทำงาน มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการสรรหาและอัตรากำลังอย่างชัดเจน บรรจุนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารและจัดการการลงทุนต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาระบบงาน รวมทั้งการขยายการเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์ วิจัยต่าง ๆ มีการทบทวนค่าตอบแทนและผลประโยชน์ต่าง ๆ โบนัสหรือสวัสดิการที่ดีมากขึ้น

ประเด็นที่ 9 การเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นตรงกันว่า ควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ควรเพิ่มการลงทุนในต่างประเทศและต้องกระจายการลงทุนไปยังสินทรัพย์ทางเลือกมากขึ้น แต่ควรทยอยเพิ่มและอาจดำเนินการ โดยการจ้างผู้จัดการภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญทางการบริหารเพิ่มเติม มากกว่านั้นก็ควรปฏิรูปโครงสร้างการบริหาร เพื่อสรรหาผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในด้านการลงทุน

ประเด็นที่ 10 การรองรับการขยายการลงทุน ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์และประกาศที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 8 ท่าน เห็นตรงกันว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุน ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์และประกาศที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ควรแก้ไขให้การลงทุน ควรออกจากระบบราชการ แก้ไขสัดส่วนให้ลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกมากขึ้น เพิ่มสัดส่วนการลงทุนไปยังต่างประเทศ ควรแก้ไขกฎหมายให้สามารถลงทุนในกองทุนที่มีผลตอบแทนสูงได้ แต่อาจกำหนดสัดส่วนให้อยู่ในระดับต่ำ ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงมากเกินไป และไม่ควรกำหนดสัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยงมั่นคง เพราะสินทรัพย์มั่นคงอาจมีความผันผวนของผลตอบแทนได้ นอกจากนี้ ควรให้กองบริหารการลงทุนมีอำนาจในการบริหารจัดการบุคลากร

และงบประมาณด้วยตนเอง เพิ่มความสะดวก รวดเร็วในการบริหาร พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 4 จาก 8 ท่าน ได้เสนอแนะในหลายประเด็นซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้คือ กองทุนควรมีการบริหารจัดการอิสระหรือควรแยกการบริหารจัดการออกจากระบบราชการ ทั้งการจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารพัสดุ และการบริหารงานบุคลากรภาครัฐ เพื่อให้มีการบริหารที่ความคล่องตัว แต่มีการควบคุม กำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีผู้บริหารที่เชี่ยวชาญและรอบรู้ด้านการลงทุนอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกันรูปแบบการลงทุนของกองทุนประกันสังคมไทย ควรคำนึงถึงการรักษาเงินต้นเป็นหลัก โดยมีการกำหนดระดับความเสี่ยงหรือความสามารถในการสูญเสียเงินต้นในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อเป็นเงื่อนไขในการแสวงหาผลตอบแทนสูงสุดให้กับผู้ประกันตนทุกคน

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับการประกันสังคมของประเทศไทย ได้ดังนี้

1. ด้านวิสัยทัศน์

1.1 จัดสรรการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ มีเสถียรภาพ และมั่นคงสูง สอดคล้องกับ ชูริพร ศรีสนธิ (2553) ที่กล่าวว่า การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้ที่มีเงินไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุน โดยให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผล แล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทน อีกลักษณะหนึ่งคือส่วนต่างราคา (Capital gain) ที่เรียกว่ากำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss) จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ซึ่งอัตราผลตอบแทนที่ผลลงทุนได้จากการลงทุนเรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรหรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ ที่เกิดจากการคาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้น ๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

2. ด้านการจัดเก็บรายได้

2.1 แยกกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าวอย่างชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการบริหารจัดการ เฉพาะกับบุคคลต่างด้าวเท่านั้น สอดคล้องกับ สิริกาญจน์ ศิริโรจน์วาทกุล (2557) ที่กล่าวว่า การประกันสังคมส่วนใหญ่เป็นการบริหารโดยภาครัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้ผู้ประกันตนทุกคน ทุกระดับชั้นในสังคม โดยภาครัฐออกกฎหมาย

มาบังคับใช้กำหนดให้ 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง (ผู้ประกันตน) และฝ่ายรัฐบาล ร่วมกันจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน เมื่อผู้ประกันตนจะได้รับขึ้นทะเบียนอยู่กับหลักการและเงื่อนไขการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ส่วนอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนและอัตราประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตนตามหลักการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข

2.2 ติดตั้งระบบการรับชำระเงินที่ผู้ประกันตนสามารถชำระได้หลากหลายช่องทาง นอกเหนือไปจากการชำระด้วยเงินสด เช่น การชำระผ่านระบบออนไลน์ หรือตัดบัญชีธนาคาร เป็นต้น สอดคล้องกับ สิริกาญจน์ ศิริโรจน์วาทกุล (2557) ที่กล่าวว่า การประกันสังคมส่วนใหญ่เป็นการบริหารโดยภาครัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้ผู้ประกันตนทุกคน ทุกระดับชั้นในสังคม โดยภาครัฐออกกฎหมายมาบังคับใช้กำหนดให้ 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง (ผู้ประกันตน) และฝ่ายรัฐบาล ร่วมกันจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน เมื่อผู้ประกันตนจะได้รับขึ้นทะเบียนอยู่กับหลักการและเงื่อนไขการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ส่วนอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนและอัตราประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตนตามหลักการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข ดังนั้น การอำนวยความสะดวกให้กับการชำระเงินของผู้ประกันตนให้ได้มีทางเลือก และความสะดวกสบายมากขึ้น จะช่วยให้การชำระเงินประกันตนสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

2.3 จัดทำบัญชีกองทุนให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงเข้ากับสำนักงานใหญ่ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการตรวจสอบข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว สอดคล้องกับ พิษณุภรณ์กุลเศรษฐ (2555) ที่กล่าวว่า รัฐได้จัดให้มีกองทุนประกันสังคมขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนผู้มีรายได้ประจำมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตร่วมออกเงินสมทบเข้ากองทุนกลาง รัฐบาลและนายจ้างร่วมออกเงินสมทบ ซึ่งการจัดเก็บเงินจำนวนมากเหล่านั้นจำเป็นต้องมีการจัดทำระบบบัญชีที่ดีและให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันในทุกส่วน โดยมีสำนักงานใหญ่เป็นศูนย์กลางระบบฐานข้อมูล ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการบัญชีของกองทุนสามารถทำได้ถูกต้อง รวดเร็ว และโปร่งใส มีผู้ตรวจสอบทั้งจากภายในและภายนอกทำหน้าที่ในการควบคุมและตรวจสอบอย่างถูกต้อง

2.4 การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นของกองทุน เพื่อให้เกิดการสูญเสียจากรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลดน้อยลง ซึ่งจะช่วยให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ ชญานิศฐ์ รักแจ้ง (2554) ที่กล่าวว่า รัฐบาลให้ความคุ้มครองและดูแลประชาชนภายในประเทศที่มีรายได้ ผ่านการมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินสมทบเข้าร่วมกองทุนประกันสังคมร่วมกับรัฐบาล จนครบตามเงื่อนไขที่กำหนด

จึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่ตกลงกัน หรือตามกฎหมาย แต่การบริหารจัดการกองทุนให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้บริหารกองทุนจำเป็นที่จะต้องมีการจัดสรรปันส่วนเงินเพื่อการลงทุนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับกองทุน ในขณะที่เดียวกันก็จำเป็นที่จะต้องลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นออกไป เพื่อให้เงินทุกบาททุกสตางค์ของประชาชน เกิดความสูญเสียและสิ้นเปลืองน้อยที่สุด

3. ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์

3.1 การบริหารสิทธิผลประโยชน์จะต้องมุ่งเน้นที่จะทำให้ทุกกองทุนได้รับสิทธิประโยชน์และผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันทั้งหมด โดยไม่มีข้อกเว้นอันจะนำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำและข้อครหาใด ๆ สอดคล้องกับ ชุริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital growth) ตามกฎทั่วไปแล้ว ผู้ลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินทุนของตนเพิ่มพูน ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า ความงอกเงยของเงินทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth stock) เท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็จะทำให้เกิดการงอกเงยของเงินทุนได้ดีพอกับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุนของตน โดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่

4. ด้านการบริหารการลงทุน

4.1 การพิจารณาการลงทุนทุกครั้ง จะต้องได้รับการพิจารณาผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่เป็นไตรภาคี ประกอบด้วย ตัวแทนจากกองทุนประกันสังคม ตัวแทนฝ่ายนายจ้างและตัวแทนฝ่ายลูกจ้าง สอดคล้องกับ นุสรรา วีระสุนทรและกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ที่กล่าวว่า การลงทุน (Investment) เป็นสิ่งที่นักลงทุนคาดหวังผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ในการตัดสินใจลงทุนจะต้องคำนึงถึงผลตอบแทนและความเสี่ยงของสินทรัพย์ที่ลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์ โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความแตกต่างของผลตอบแทน ใช้ผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงเป็นบรรทัดฐานในการวัดอัตราผลตอบแทนตลอดระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองสินทรัพย์ ดังนั้น การพิจารณาการลงทุนทุกครั้งจึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการพิจารณาผ่านคณะกรรมการการลงทุนที่ประกอบขึ้นจากหลายภาคส่วน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรอบคอบและลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดจากการลงทุนได้

4.2 แยกหน่วยการลงทุนประกันสังคมออกเป็นเอกเทศหรือเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ สอดคล้องกับแนวคิดของ ธนกร ชลศิริวานิช และกฤษ จริน โท (2555) ที่กล่าวว่า การลงทุนใด ๆ ย่อมกระทำไปเพื่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น ซึ่งกองทุนประกันสังคมเป็นกองทุนที่เกิดจากภาครัฐ นายจ้างและผู้ประกันตนร่วมมือกัน ซึ่งมีการเก็บเงินประกันตนจำนวนมากในแต่ละปี

ดังนั้น คณะผู้บริหารกองทุน ควรที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปราศจากการครอบงำจากองค์กรใด ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ มีความคล่องตัว และสามารถดำเนินกิจกรรมของกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ไม่ควรยึดติดกับระบบและข้อกำหนดของราชการมากเกินไป เพราะจะทำให้กระบวนการทำงานล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ เพราะมีหลายขั้นตอนมากเกินไป สอดคล้องกับ ชูริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า การยึดโยงอยู่กับระบบราชการที่มีขั้นตอนการปฏิบัติหลายขั้นตอน อาจทำให้เกิดความล่าช้าและไม่คล่องตัวในทางปฏิบัติ ดังนั้น หากกองทุนยังใช้ระบบราชการ โดยเฉพาะแบบรวมศูนย์ในการบริหารจัดการกองทุน ก็อาจจะส่งผลให้การดำเนินงานสามารถทำได้อย่างล่าช้าในบางกรณี การแยกกองทุนมาบริหารอย่างเป็นอิสระ จะช่วยให้การขับเคลื่อนนโยบายของกองทุน สามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

4.4 ถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์จากบริษัทที่ปรึกษาด้านการลงทุน ไปสู่พนักงานกองทุนประกันสังคม เพื่อสร้างการเรียนรู้ปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Jegadeesh and Timal (1993) ที่กล่าวว่า การประเมินอัตราความเสี่ยงและผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังของการลงทุน จะเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับนักลงทุนที่มีประสบการณ์สูง ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นย่อมรู้ดีว่า การลงทุนแบบใดจึงจะเกิดความเสี่ยงน้อยและให้ผลตอบแทนดีที่สุด ดังนั้น การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้านการลงทุนอย่างชาญฉลาดจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ ไปยังผู้ที่ยังมีความรู้ด้านการลงทุนน้อย จะช่วยให้เกิดการสร้างการรับรู้และเข้าใจถึงแนวทางการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยงเพื่อการลงทุนที่มีประสิทธิภาพขึ้นได้

4.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนประกันสังคมในทุก ๆ ไตรมาส และสื่อสารไปสู่สมาชิกผ่านทุกช่องทางอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Fama and French (1993) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจลงทุนจะต้องคำนึงถึงขนาดของกิจการและอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาดเป็นปัจจัยสำคัญ และเมื่อมีการจัดระบบบัญชีกองทุนที่ดีแล้ว การรายงานผลที่ดีครบถ้วนและเข้าใจง่าย แสดงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ก็เป็นสิ่งที่ผู้บริหารกองทุนจะต้องปฏิบัติอย่างถูกต้องและเป็นระบบ เพื่อเป็นการสร้างการรับรู้ ข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็นและสำคัญกับสมาชิกกองทุนทุกคนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

4.6 กองทุนประกันสังคมจะต้องเป็นตัวแทนของรัฐในการให้ความรู้ด้านการลงทุน แก่ฝ่ายนายจ้าง เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจถึงสิทธิและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นทุกประเภท กับทั้งนายจ้างและถ่ายทอดต่อไปยังลูกจ้างผู้ประกันตน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับ Carhart (1997) ที่กล่าวว่า รูปแบบการลงทุนภายใต้ความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้นั้น จะต้องเกิดจากการตัดสินใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลายส่วน ที่สำคัญพวกเขาเหล่านั้นจะต้องมีความรู้

ความเข้าใจเรื่องการลงทุนภายใต้ความเสี่ยงเหล่านั้นด้วย ดังนั้น กองทุนประกันสังคมจะต้องเป็นผู้ให้ความรู้ด้านการลงทุนกับทั้งนายจ้างและลูกจ้างซึ่งผู้ประกันตนอย่างถูกต้อง ทั้งถึง เพื่อให้ทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจตรงกันถึงผลดีและผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นจากการลงทุนในแต่ละประเภทได้

5. ด้านการบริหารความเสี่ยง

5.1 จะต้องมีการประเมินภาระของกองทุนอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจัดทำรายงานการประเมินเผยแพร่ไปสู่ผู้บริหารและสมาชิกของกองทุนประกันสังคมในหลายช่องทาง สอดคล้องกับ ทิชากร จักรคม (2554) ที่กล่าวว่า กองทุนควรมีการประเมินภาระของกองทุน ความเสี่ยง (Risk) หรือความไม่แน่นอน (Uncertainty) ของสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายใต้สภาวะการณ์ (State of nature) เกิดขึ้นได้เมื่อสภาพที่ไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง (Actual return) ต่ำกว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ (Expected return) อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องแบกรับมีหลายอย่าง เช่น ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business risk) ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial risk) ความเสี่ยงในเรื่องสภาพคล่องของสินทรัพย์ลงทุน (Liquidity risk) ความเสี่ยงในสภาวะเศรษฐกิจ (Economic risk) เป็นต้น

5.2 การเพิ่มการลงทุนที่มีสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนที่สูงกว่าในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับและควบคุมได้ สอดคล้องกับ ทัชชาพร จำนงวงษ์ (2552) ที่กล่าวว่า อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจากการลงทุนในหลักทรัพย์จะแตกต่างกันแต่ละบุคคล และระดับของอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจะเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและเวลาสำหรับหลักทรัพย์ที่มีคุณภาพแตกต่างกัน อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการก็จะมี ความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการ

5.3 ตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงที่เป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้การครอบงำขององค์กรใด เพื่อให้สามารถพิจารณาและประเมินความเสี่ยงได้อย่างโปร่งใส ถูกต้อง ชัดเจนและตรวจสอบได้ สอดคล้องกับ นรเศรษฐ ศรีธานี (2551) ที่กล่าวว่า การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ (Efficient frontier) เป็นการลงทุนที่ได้รับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนมากที่สุด ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่งหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด ณ ระดับอัตราผลตอบแทนหนึ่ง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจะต้องกำหนดนโยบายการลงทุน โดยระบุเป้าหมายและข้อจำกัดการลงทุนรวมถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แล้วจึงวางกลยุทธ์การลงทุนเพื่อให้บรรลุ นโยบายการลงทุน โดยการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และองค์กร รวมถึงการติดตามผลการดำเนินงานของพอร์ตการลงทุน และปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

5.4 จัดทำการประเมินก่อนและหลังการตัดสินใจลงทุนในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ สอดคล้องกับ ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์ (2556) ที่ได้กล่าวว่า อัตรา

ผลตอบแทนควรได้รับการประเมินก่อน ซึ่งจะเป็นอะไรก็ได้ไม่แน่นอน เป็นไปตามกฎเกณฑ์ High risk-High return เนื่องจากผู้ลงทุนไม่ชอบความเสี่ยง ดังนั้น หากจำเป็นต้องแบกรับความเสี่ยง จึงคาดหวังหรือเรียกร้องอัตราผลตอบแทน เพื่อนำมาชดเชยกับความเสี่ยงที่ไม่ชอบดังกล่าวนั้น หากเหตุการณ์ใด หรือทางเลือกในการลงทุนใด ที่นักลงทุนต้องเผชิญกับความเสี่ยงมากกว่า ย่อมต้องการอัตราผลตอบแทนที่มากกว่าเพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่ต้องแบกรับ ในกรณีเช่นนั้น ทำให้อัตราคิดลดกระแสเงินสดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ กระแสเงินสดคิดลด มีอัตราคิดลดที่สูงขึ้น ส่งผลให้มูลค่าปัจจุบันมีค่าลดลง

5.5 คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจะต้องยึดหลักมาตรฐานสากลด้านการจัดการ ความเสี่ยงจากการลงทุนทุกประเภท เพื่อให้การลงทุนมีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สอดคล้องกับ เสาวรส วิงสันเทียะ และณกมล จันทร์สม (2557) และ ภากร ลีรุ่งเรืองพันธุ์ และสิริวรรณ โฉมจรรย์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์แบ่งออกเป็น ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic risk) ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนจากการลงทุน ในหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่ ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกิจการหนึ่ง หรือ อุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้แล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาดความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ

5.6 ผู้จัดการการลงทุนจะต้องทำหน้าที่วิเคราะห์และประเมินการลงทุนอย่างละเอียดถี่ถ้วนและมีระบบอ้างอิง รวมถึงเกณฑ์ในการตัดสินใจอย่างชัดเจนและถูกต้อง สอดคล้องกับ พัทธชาพร จานงวงษ์ (2552) ที่กล่าวว่า ผู้ลงทุนต้องการอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทั่วไปภายใต้สถานะที่มีความแน่นอนในผลตอบแทน โดยปราศจากความเสี่ยง คือ ราคาที่ผู้ลงทุนเสียสละความพอใจจากการบริโภคหรือเงินออมปัจจุบันเพื่อการบริโภคหรือใช้เงินออมในอนาคต ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัย 2 ประการคือ ระดับความพอใจของผู้ลงทุน กับ โอกาสการลงทุนในระดับเศรษฐกิจ ซึ่งขึ้นกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ มีลักษณะความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนที่ไม่มี ความเสี่ยงโดยสมบูรณ์ในเชิงบวก

5.7 จ้างบริษัทที่ปรึกษามีอาชีพทางด้านการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ มาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงให้กับ กองทุนประกันสังคมก่อนการตัดสินใจลงทุนทั้งในประเทศและนอกประเทศ สอดคล้องกับ ทิชากร จักรคาม (2554) ที่กล่าวว่า ความเสี่ยง (Risk) หรือความไม่แน่นอน (Uncertainty) ของสิ่งที่จะ

เกิดขึ้นภายใต้สภาวะการณ์ (State of nature) และ โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง (Actual Return) ต่ำกว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ (Expected return) อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ การใช้ที่ปรึกษาด้านการประเมินความเสี่ยงที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามาช่วย จึงเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับองค์กรที่ต้องการจะลงทุนทั้งในและนอกประเทศ

6. ด้านแผนการลงทุนในอนาคต

6.1 กองทุนประกันสังคมต้องเพิ่มหรือขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสในการหาผลประโยชน์จากการลงทุนจากภายนอกประเทศมากขึ้น สอดคล้องกับ ชูริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า การกระจายเงินลงทุนมีวัตถุประสงค์ ก็คือต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์ โดยการลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้ และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ หรือการลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกันไป ในขณะที่เดียวกันก็สามารถลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องภัยธรรมชาติได้

6.2 พัฒนาด้านการตลาดของการลงทุน ทั้งตราสารหนี้ในประเทศและนอกประเทศ สอดคล้องกับ ธนกร ชลศิริวานิช และกฤษ จริน โท (2555) ที่กล่าวว่า การลงทุนเป็น การนำเงินจำนวนหนึ่งที่เหลือจากการใช้จ่ายหรือเกินความต้องการปกติไปใช้เพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น ซึ่งการพัฒนาการตลาดของการลงทุน ทั้งตราสารหนี้ในประเทศและนอกประเทศ จะมีส่วนช่วยในการเพิ่มทางเลือกให้กับการลงทุน ให้สามารถเลือกได้อย่างหลากหลายและเหมาะสมกับกองทุนได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 นโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางเลือกการลงทุนที่ควรเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ 1) พันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน 2) หน่วยลงทุนของกองทุนรวม/ ทรัสต์ 3) เงินฝากธนาคารที่ได้รับการค้ำประกัน และ 4) ตราสารทุนไทย ในขณะที่เดียวกันก็ควรที่จะปรับลดการลงทุนในหน่วยลงทุนตราสารหนี้ที่ไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและตราสารทุนต่างประเทศ และหน่วยลงทุนตราสารหนี้ต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ซึ่งผลของแนวทางเลือกการลงทุนใหม่นี้ จะทำให้สัดส่วนสินทรัพย์มั่นคงสูงลดลงถึงร้อยละ 11 ในขณะเดียวกัน ก็จะทำให้สัดส่วนสินทรัพย์เสี่ยงก็เพิ่มขึ้นร้อยละ 11 เช่นกัน สอดคล้องกับ ธนกร ชลศิริวานิช และกฤษ จริน โท (2555) ที่กล่าวว่า การลงทุนใด ๆ ย่อมกระทำไปเพื่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น เช่นเดียวกับความเห็นของชูริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอและมีเสถียรภาพของรายได้สูง ซึ่งเสาวรส วิงสันเทียะ และณกมล จันทร์สม (2557)

ก็มองว่า การกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ จะช่วยกระจายความเสี่ยงลงได้ เช่นเดียวกับนรเศรษฐ์ ศรีธานี (2551) ที่กล่าวว่า การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ จะได้รับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่ง ซึ่งประสิทธิภาพจากการลงทุนจะดีหรือไม่นั้น จะต้องผ่านการประเมินประเมินผลอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดการตรวจสอบและควบคุมการลงทุนให้เป็นไปตามนโยบายของกองทุนและเพิ่มความโปร่งใสอีกด้วย สอดคล้องกับ Jegadeesh and Timal (1993) ที่กล่าวว่า การประเมินอัตราความเสี่ยงและผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังของการลงทุนจะเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับนักลงทุนที่มีประสิทธิภาพขึ้นได้

แนวการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ สามารถกระทำดังนี้

1. ด้านการบริหารการลงทุน

1.1 การทำให้กองทุนมีเสถียรภาพและความมั่นคงมากขึ้น สอดคล้องกับ ชูรีพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า เสถียรภาพของรายได้ (Stability of income) ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เพราะรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่า จะนำรายได้ที่ได้นั้นไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อการลงทุนต่อไป นอกจากนี้ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่สัญญาว่าจะได้ในอนาคต ซึ่งยังไม่แน่นอนว่าจะได้ตามที่สัญญาไว้หรือไม่

1.2 ต้องมีการแทรกแซงจากรัฐบาลหรือหน่วยงานภายนอก เพื่อเข้ามาช่วยแก้ไขสถานการณ์ในกรณีที่กองทุนประกันสังคมเกิดปัญหาด้านการเงินและการลงทุนในแต่ละช่วงเวลา สอดคล้องกับ Carhart (1997) ที่กล่าวว่า เมื่อกองทุนใด ๆ ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ หรืออาจประสบกับปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะส่งผลต่อการบริหารในอนาคต รัฐบาลในฐานะผู้ดูแลกองทุน โดยเฉพาะกองทุนประกันสังคม จำเป็นที่จะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้กองทุนสามารถที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้และยังคงมีเสถียรภาพมากพอที่จะสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุน

1.3 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมจะต้องเป็นอิสระจากการครอบงำหรือชี้นำจากหน่วยงานใด ๆ ของรัฐ เพื่อให้คณะกรรมการบริหารสามารถบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมได้อย่างเป็นเอกภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน สอดคล้องกับ ชนกร ชลศิริวานิช และกฤษ จริน โท (2555) ที่กล่าวว่า การลงทุนใด ๆ ย่อมกระทำไปเพื่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น ซึ่งกองทุนประกันสังคมเป็นกองทุนที่เกิดจากภาครัฐ นายจ้างและผู้ประกันตนร่วมมือกัน ซึ่งมีการเก็บเงินประกันตนจำนวนมากในแต่ละปี ดังนั้นคณะผู้บริหารกองทุน ควรที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีอิสระและปราศจากการครอบงำจาก

องค์กรใด ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่เป็นเอกเทศ อิสระ มีความคล่องตัวและสามารถดำเนินกิจกรรมของกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมจะต้องสร้างรูปแบบการทำงานที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้สามารถรักษาผลประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับสมาชิกผู้ประกันตนทุกคน สอดคล้องกับ ชูริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า การยึดโยงอยู่กับระบบการบริหารจัดการแบบดั้งเดิมซึ่งมีการทำงานหลายขั้นตอนเกินไป อาจทำให้เกิดความล่าช้าและไม่คล่องตัวในทางปฏิบัติ ดังนั้น การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการที่เป็นเป็นอิสระ และมีรูปแบบที่ทันสมัย มีขั้นตอนการทำงานน้อย และใช้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะทาง จะช่วยให้การบริหารจัดการกองทุนสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถขับเคลื่อนนโยบายเพื่อประโยชน์ของเพื่อสมาชิกได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน

1.5 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมควรพิจารณาให้มีการเพิ่มโอกาสที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา สอดคล้องกับ ชูริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า การกระจายเงินลงทุน (Diversifications) วัตถุประสงค์ ก็คือต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์ทำได้ 4 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้ และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

วิธีที่ 2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกันไป

วิธีที่ 3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องภัยธรรมชาติ เป็นต้น

วิธีที่ 4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึง การลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงการผลิตสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจ ในลักษณะเดียวกัน

1.6 คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมต้องทำความเข้าใจกับทุกฝ่าย ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง เรื่องการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ ทั้งในด้านแนวทางการลงทุน ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นและสิทธิผลประโยชน์ที่จะได้รับ รวมถึงประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ เสาวรส วิงสันเทียะ และณกมล จันทร์สม (2557) ที่กล่าวว่า การกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์จะช่วยทำให้อลดความเสี่ยงรวมของหลักทรัพย์ลง หากลงทุนในหลักทรัพย์มากขึ้น ความเสี่ยงรวมของกลุ่มหลักทรัพย์ซึ่งวัด โดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะลดลงเป็นลำดับ หากมี

การกระจายการลงทุนที่ดีแล้ว ความเสี่ยงที่ยังคงเหลืออยู่ของกลุ่มหลักทรัพย์คือความเสี่ยงที่เป็นระบบเท่านั้น

1.7 รัฐควรมีการพิจารณาเกี่ยวกับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่เหมาะสม ให้แก่ คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามภาระงานที่เป็นจริง สอดคล้องกับ ชูริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า การนำเงินกองทุนจำนวนมาก ไปลงทุนเพื่อสร้างความงอกเงย ของเงินลงทุน (Capital growth) จำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านการลงทุนและการบริหารจัดการความเสี่ยงจากการลงทุน ความรับผิดชอบต่อเงินจำนวนมากและ จะต้องสร้างประโยชน์จากเงินเหล่านั้น จำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมจำนวนมากเข้ามาช่วยดูแล ดังนั้น การให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบกับคนเหล่านั้น จึงมีความจำเป็นและจะต้องได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้บริหารกองทุน

2. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบ

2.1 ควรมีแนวทางในการประเมินผลและการตรวจสอบควบคุมการบริหารการลงทุน ของผู้บริหารที่เป็นรูปธรรม ชัดเจน โปร่งใส เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกันการทุจริต คอร์รัปชันและการใช้ช่องโหว่ของการบริหารจัดการเพื่อหาประโยชน์ สอดคล้องกับ นรเศรษฐ์ ศรีธานี (2551) กล่าวว่า การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ คือ การลงทุนที่ได้รับอัตราผลตอบแทนที่ คาดหวังจากการลงทุนมากที่สุดภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่งหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด ณ ระดับอัตราผลตอบแทนหนึ่ง ดังนั้น ประสิทธิภาพจากการลงทุนจะดีหรือไม่นั้น จะต้องผ่านการประเมินประเมินผลอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดการตรวจสอบและควบคุมการลงทุนให้เป็นไปตาม นโยบายของกองทุนและเพิ่มความโปร่งใสอีกด้วย

2.2 คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานต้องถูกประเมิน โดยใช้ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงเป็นตัววัดเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป สอดคล้องกับ Ledwith (2009) ที่กล่าวว่า การหาอัตราผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ เราสามารถหาโดยวัดมูลค่าที่คาดไว้ ของเงินลงทุนปลายงวด ทั้งมูลค่ารวมของกลุ่มหลักทรัพย์ หรือมูลค่าของหลักทรัพย์แต่ละชนิดใน กลุ่มหลักทรัพย์ ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดได้ว่า การลงทุนมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ดังนั้น ประเมินผลคณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานด้านประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องวัดจากเกณฑ์ของ มูลค่าผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนปลายงวด ซึ่งเกิดจากผลการดำเนินงานทั้งหมดของ คณะกรรมการผู้บริหารและพนักงานในกองทุน

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1 พิจารณาในการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ในการบริหาร การลงทุนของกองทุนประกันสังคม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในทุก ๆ ด้าน

สอดคล้องกับ วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2553) ที่กล่าวว่า จากปัญหาการมีอยู่จำกัด (Scarcity) ของทรัพยากร โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่ทันสมัย รัฐบาลจึงต้องส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรในระบบเศรษฐกิจให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น การประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการบริหารการลงทุนของกองทุนประกันสังคมจึงเป็นหนึ่งในหลายแนวทางที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนได้

3.2 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูล เพื่อรองรับการขยายการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ สอดคล้องกับ ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหาพร (2550) ที่กล่าวว่า การกำหนดทางเลือกนโยบายในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะนโยบายทางด้านการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากจะเป็นการประนีประนอมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้ว ในอีกด้านหนึ่ง การใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ เกณฑ์และประสิทธิผลอย่างเหมาะสม ย่อมจะทำให้ได้ทางเลือกที่สมเหตุสมผล และนำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายทางด้านการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปปฏิบัติ ดังนั้น การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลเพื่อรองรับการขยายการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงเป็นสิ่งที่กองทุนจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาเป็นนโยบายเพื่อใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่สำคัญได้

4. ด้านกฎหมายและข้อบังคับ

4.1 ควบคุมการลงทุนของกองทุนประกันสังคม ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐและปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิดหรือระเมิดกฎหมายหรือข้อกำหนดเหล่านั้น สอดคล้องกับ ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2553) ที่กล่าวว่า การผลักดันนโยบายสาธารณะ จำเป็นต้องมีบุคคลหลายฝ่ายให้การสนับสนุน ทั้งด้านการเมือง การปกครอง ด้านกฎหมายนิติบัญญัติ ด้านสังคมวัฒนธรรม ทั้งภาครัฐและประชาชน ซึ่งสถาบันที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ ฝ่ายบรรณรักษ์ เนื่องจากกระบวนการนโยบายสาธารณะมักจะกินเวลานานกว่าจะบังเกิดผล

4.2 พิจารณาปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวและรวดเร็ว เมื่อยามที่ต้องตัดสินใจในการลงทุนในทุกประเภท สอดคล้องกับ Felkins (2017) ที่กล่าวว่า การจัดระบบการบริหารราชการทั้งด้านการเมือง การปกครอง ระบบนิติบัญญัติและการถ่วงดุลจากองค์กรต่าง ๆ ให้มีความสะดวก เสมอภาค เป็นธรรม โปร่งใสสุจริต จะสร้างความพึงพอใจ และได้รับการยอมรับจากประชาชนได้ ดังนั้น การปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อ

การบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวและรวดเร็ว จะช่วยให้ผู้บริหารกองทุนและเพื่อนสมาชิกเกิดความพึงพอใจในการจัดการนโยบายจากภาครัฐได้

4.3 ควรมีนโยบายที่ผ่อนปรนในเรื่องการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงินสมทบกองทุนให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับ Felkins (2017) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ เน้นว่า ทำอย่างไรให้การบริการภาครัฐสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ ทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนมีทางเลือกในการรับบริการจากภาครัฐเหมือนกับปัจเจกบุคคลในภาคเอกชน ทำอย่างไรถึงจะขยายบริการภาครัฐจากน้อยไปหามาก ทำอย่างไรจึงจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริการภาครัฐ ดังนั้น นโยบายที่ผ่อนปรนในเรื่องการเพิ่มช่องทางในการรับชำระเงินสมทบกองทุนให้มีความหลากหลาย จึงเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการของกองทุนได้อย่างสะดวก เท่าเทียมกัน เป็นการปรับปรุงระบบการบริการของกองทุนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและการเข้าถึงของประชาชนในหลายรูปแบบ

4.4 ออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นสำหรับรองรับการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ สอดคล้องกับ ธรรมรักษ์ เรืองจรัส (2560) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีเลือกสาธารณะ (Public choice theory) มุ่งเน้นที่จะเอาจุดแข็งของเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ เข้ามาใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการ นำเอากลไกตลาด การตรวจสอบถ่วงดุลมาใช้ในการบริหารภาครัฐ และองค์กรสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ ดังนั้น การพิจารณาการออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นสำหรับรองรับการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ จึงเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนระบบเศรษฐศาสตร์ทางเลือกที่จะช่วยให้การขยายการลงทุนสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

5. ด้านการบริหารความเสี่ยง

5.1 จะต้องมีการบูรณาการด้านการบริหารความเสี่ยง สอดคล้องกับ ชูริพร ศรีสนิท (2553) ที่กล่าวว่า การรักษาเงินลงทุนให้คงไว้ซึ่งความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of principal) เป็นการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าวการลงทุนในหลักทรัพย์มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนที่แน่นอน ได้แก่ พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิที่มีเวลากำหนดไถ่ถอน นอกจากนี้การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน เช่นเดียวกับ รัชศรีณย์ โชคเจริญพิสิฐ และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ที่กล่าวว่า ในประเด็นที่เกี่ยวกับการ ประเมินความเสี่ยงของการลงทุนทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ ผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการ และการคำนวณต้นทุนทางการเงินของโครงการลงทุนซึ่งมีผลตอบแทนแตกต่างกัน ความแตกต่างดังกล่าวเป็นผลมาจากความแตกต่างของความเสี่ยงของสินทรัพย์ ระดับผลตอบแทนที่ควรจะได้รับจากการลงทุน ควรขึ้นอยู่กับความเสี่ยงจากการลงทุน สอดคล้องกับ ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์ (2556) ที่กล่าวว่า

หลักการลงทุนของทฤษฎีนี้จะพิจารณาว่า ผู้ลงทุนจะได้รับการชดเชยเฉพาะความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic risk) หรือความเสี่ยงทางการตลาด (Market risk) เนื่องจากเป็นความเสี่ยงที่นักลงทุนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้หรือไม่สามารถจัดได้จากการกระจายการลงทุน

5.2 ศึกษาผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบที่จะสามารถเกิดขึ้นกับกองทุนได้

ในทุกมิติ สอดคล้องกับ ภากร ลีรุ่งเรืองพันธุ์ และสิริวรรณ โฉมจำรูญ (2553) ที่กล่าวว่า ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบสามารถหาได้จากการวัดค่าความเสี่ยงจากการลงทุนจากการหาค่าความแปรปรวน (Variance) ของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์หรือการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของอัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ซึ่งมีค่าความแปรปรวนหรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงเป็นหลักทรัพย์ที่มีการกระจายของค่าอัตราผลตอบแทนออกจากอัตราผลตอบแทนที่คาดเอาไว้มากและมีความไม่แน่นอนมากที่จะได้รับอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ คือเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง ในกรณีหาหลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ก็จะมีค่าที่จะมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือความแปรปรวนของอัตราผลตอบแทนต่ำ ในกรณีการใช้ค่าความแปรปรวนหรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนอาจนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ผิดพลาดได้ และถ้าหากขนาดของการลงทุนหรืออัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของการลงทุนที่เปรียบเทียบกันมีค่าแตกต่างกันมาก กรณีนี้ควรใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of variation) ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้เป็นตัววัดความเสี่ยง

5.3 ต้องจัดให้มีการทำพิจารณาและติดตามสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันให้รอบด้านครบทุกมิติ สอดคล้องกับ Fama and French (1993) ที่กล่าวว่า ผู้ลงทุนแต่ละคนนั้นจะคาดหวังอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน โดยอาจจะแยกองค์ประกอบของอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังตามสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุน ซึ่งเป็นอัตราผลตอบแทนในกรณีที่ลงทุนในสินทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยงที่เรียกว่าเป็นอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำ และอัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง (Risk premium) เป็นส่วนของอัตราผลตอบแทนที่ชดเชยความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนต้องแบกรับ ยังมีความเสี่ยง (ที่เป็นระบบ) มากเท่าใด ผู้ลงทุนจะเรียกร้องอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้น เพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องแบกรับอย่างไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้

5.4 ประเมินเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการลงทุนติดตั้งระบบอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่าง ๆ กับประโยชน์ที่จะได้รับทุกครั้งก่อนการตัดสินใจ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาดได้ สอดคล้องกับ ธนยพันธ์ นิमितชยวงศ์ (2554) ที่กล่าวว่า ผลตอบแทนในการลงทุนใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในทรัพย์สินและกิจการ (Real investment) หรือ

การลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial investment) ผู้ลงทุนย่อมคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนทางการลงทุนและต้องการผลตอบแทนในอัตราที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่นเดียวกับแนวคิดของ ฐาปนา อินันไพศาล (2555) ที่กล่าวว่า ผลตอบแทนเป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนได้มา หรือได้รับจากเงินลงทุน เช่น ทรัพย์สิน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้ความไม่แน่นอนในอนาคต หรืออีกความหมายหนึ่ง คือ ดอกผล รวมทั้งสิ้น ที่ผู้ลงทุนได้รับทรัพย์สิน กิจการ หรือหลักทรัพย์ ลงทุน ตลอดช่วงระยะเวลาการลงทุน

5.5 การลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการกระจายความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในทุกรูปแบบ สอดคล้องกับ นรเศรษฐ ศรีธานี (2551) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจลงทุนในแต่ละทางเลือก ผู้ลงทุนจะพิจารณาจากการกระจายของโอกาสที่จะเกิดผลตอบแทนของกลุ่มสินทรัพย์ในช่วงระยะเวลาลงทุน การตัดสินใจของผู้ลงทุนขึ้นอยู่กับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับและความเสี่ยงเท่านั้น ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงสุดในทำนองเดียวกัน ภายใต้อัตราผลตอบแทนระดับหนึ่งนักลงทุนจะเลือกการลงทุนใน หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำสุด

5.6 ควรมีแนวทางหรือกระบวนการการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมและชัดเจน สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ทุกขั้นตอน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน และสร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกทุกคน สอดคล้องกับ Fama and French (1993) ที่กล่าวว่า อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจะขึ้นอยู่กับปริมาณความเสี่ยงที่เป็นระบบ (เบต้า) สอดคล้องกับ High risk, High expected return ความเสี่ยงที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง เป็นเฉพาะความเสี่ยงที่เป็นระบบเท่านั้น ไม่ใช่ความเสี่ยงโดยรวม ซึ่งกระบวนการการบริหารความเสี่ยงสามารถอธิบายได้ว่า ความเสี่ยงโดยรวม จะเท่ากับผลรวมของความเสี่ยงที่เป็นระบบและความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนั่นเอง ในขณะที่ความเห็นของ ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์ (2556) ก็สอดคล้องกัน โดยมองว่า หลักการลงทุน ผู้ลงทุนจะได้รับการชดเชยเฉพาะความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic risk) หรือความเสี่ยงทางการตลาด (Market risk) เนื่องจากเป็นความเสี่ยงที่นักลงทุน ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้หรือไม่สามารถขจัดได้จากการกระจายการลงทุน ดังนั้น การลงทุนที่มีความเสี่ยงใด ๆ ควรได้รับผลตอบแทนอย่างน้อยคือเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk free rate) บวกด้วยส่วนชดเชยความเสี่ยงซึ่งเป็นสัดส่วนกับอัตราชดเชยความเสี่ยงของตลาด (Market risk premium)

5.7 การกระจายความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มโอกาสที่ได้จะรับผลตอบแทนในระยะยาว สอดคล้องกับ Fama and French (1993) ที่กล่าวว่า ผู้ลงทุนสามารถที่จะกระจายความเสี่ยงโดยรวมไปได้โดยไม่มีต้นทุนส่วนเพิ่มเกิดขึ้น การเผชิญกับความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนั้น

เป็นส่วนของความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนสามารถเสี่ยงได้เองว่าจะแบกรับไว้มากหรือน้อย หรือไม่แบกรับเลย โดยการกระจายความเสี่ยงออกไป หากเป็นเช่นนี้ ผู้ลงทุนก็ไม่สมควรได้รับชดเชยอัตราผลตอบแทน แต่ถ้าหากเลือกที่จะแบกรับความเสี่ยงในส่วนนี้ไว้ นักลงทุนก็ควรที่จะได้รับอัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงส่วนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ หมายถึงส่วนของความเสี่ยงที่เป็นระบบ

6. ด้านทรัพยากรมนุษย์

6.1 พิจารณาหาคนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เข้ามาบริหารสำนักงานประกันสังคม เพื่อให้สามารถบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมืออาชีพ สอดคล้องกับ Sharkansky (1970) ที่มองว่า นโยบายด้านการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเข้ามาทำงานกับองค์กร เป็นนโยบายที่เน้นกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมตามหน้าที่และความรับผิดชอบเข้ามาทำงาน กองทุนภายใต้การดูแลของรัฐบาลจะต้องตัดสินใจที่จะเลือกผู้ที่เข้ามาทำงานอย่างรอบคอบ และเป็นไปตามโครงสร้างขององค์กร เพื่อช่วยกันขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ ให้ไปสู่ผลสำเร็จได้

6.2 การฝึกอบรมพนักงานด้านการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ สอดคล้องกับ Dye (1984) ที่มองว่า สิ่งที่กองทุนซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของภาครัฐเลือกจะกระทำนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นนโยบายที่อาจส่งผลกระทบต่อในหลายด้านกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย การขยายการลงทุนจำเป็นต้องมีผู้ดูแล รับผิดชอบที่มีความรู้ ความเข้าใจเฉพาะด้าน จึงจะสามารถรับผิดชอบและบริหารจัดการได้ การอบรมให้ความรู้ ฝึกทักษะและประสบการณ์จึงจัดเป็นนโยบายสำคัญที่กองทุนจะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาให้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ต้องจัดให้มีขึ้นอยู่เสมอ การที่พนักงานมีความรู้ ความสามารถดี ก็จะส่งผลให้การทำงานขององค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

6.3 หาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการลงทุนไปยังต่างประเทศเข้ามาดูแล สอดคล้องกับ Sharkansky (1970) ที่มองว่า องค์กรใด ๆ ที่ทำงานภายใต้การควบคุมของรัฐที่มีนโยบายมุ่งเน้นการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเข้ามาทำงานกับองค์กร ซึ่งจะเป็นนโยบายที่เน้นกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบเข้ามาทำงาน ซึ่งผู้บริหารกองทุนภายใต้การดูแลของรัฐบาลจะต้องตัดสินใจที่จะเลือกผู้ที่เข้ามาทำงานอย่างรอบคอบและเป็นไปตามโครงสร้างขององค์กร โดยผู้ที่เข้ามานั้นก็ควรที่จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านการลงทุนในต่างประเทศเป็นอย่างดี

6.4 การอบรมตามหลักสูตรสำหรับการตัดสินใจและแนวทางการลงทุนสมัยใหม่ ภายใต้ความเสี่ยงที่ผันผวน ให้กับผู้บริหารกองทุนฯ สอดคล้องกับ มยุรี อนุমানราชชน (2555) ที่กล่าวว่า การจัดการนโยบายใด ๆ ที่เกิดจากการตัดสินใจขององค์กรภายใต้การควบคุม ดูแลของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนด จำเป็นต้องใช้วิธีปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการ

ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ในขณะที่เดียวกันการพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่เดิมในองค์กร ก็เป็นสิ่ง ที่กองทุนเองก็ควรที่จะให้ความสำคัญด้วยเช่นกัน

6.5 ควรมีพนักงานที่มีทักษะรอบด้าน ทั้งการคิดคำนวณ การใช้สารสนเทศ การคิด วิเคราะห์ รวมทั้งทักษะด้านการใช้สถิติในการทำแบบจำลองทางการเงินต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางใน การช่วยผู้บริหารกองทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สุขชัย ยาวะประภาส (2557) ที่มองว่า แนวทางการดำเนินกิจกรรมขององค์กรต่าง ๆ ของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมด้านใดก็ตาม รวมถึงด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งองค์กรต่าง ๆ ของ รัฐบาลจำเป็นต้องพิจารณาเพื่อหาคนทำงานที่เหมาะสมกับงาน ที่มีความรับผิดชอบและศักยภาพ สูงเข้ามาเป็นผู้ขับเคลื่อนนโยบายขององค์กรร่วมกับทีมผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ ซึ่งจะสามารถนำพา องค์กรไปสู่ความสำเร็จได้

7. ด้านระบบบัญชีการเงิน

7.1 การจัดทำงบการเงินหรือการประเมินผลทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงินและ ตัวเลขทางบัญชี สอดคล้องกับ ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2553) ที่กล่าวว่า การขับเคลื่อนนโยบาย สาธารณะใด ๆ มักจะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางการเงิน การคลัง และระบบการจัดการ ต้องมี การอธิบายและอภิปรายในสังคม เพื่อยืนยันว่า โครงการนี้ให้ผลประโยชน์คุ้มค่า กับงบประมาณ แผ่นดินหรือภาษีอากร การคำนวณรายได้ที่จะนำมาสนับสนุนและการวิเคราะห์ด้านรายจ่าย วิเคราะห์เชิงสถาบันว่าองค์กร หน่วยงานใดเป็นเจ้าภาพ มีการร่วมมือภาคีเครือข่ายอย่างไร และต้อง มีการจัดทำงบการเงินหรือการประเมินผลอยู่เสมอ ๆ ควบคู่กันไปด้วย

7.2 แก้ไขปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินให้ทัดเทียม มาตรฐานสากล สอดคล้องกับ Friedrich (1963) ที่กล่าวว่า การทำนโยบายจะต้องประกอบด้วย เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะบรรลุให้ชัดเจน ดังนั้น การจัดทำระบบ การบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานสากล จึงจัดเป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะ บรรลุให้ชัดเจนของกองทุน ซึ่งจะต้องกระทำและปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและสามารถ ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนด้วยเช่นกัน

7.3 ประยุกต์ใช้ระบบ Enterprise resource planning (ERP) เข้ามาใช้เพื่อบูรณาการ รวมงานหลักต่าง ๆ ในองค์กรเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นระบบที่สัมพันธ์กันและสามารถเชื่อมโยงกันได้ อย่าง Real time สอดคล้องกับ Anderson (1994) ที่กล่าวว่า นโยบายใด ๆ ขององค์กรจะต้องมี จุดมุ่งหมายชัดเจนว่า สิ่งใดที่จะต้องกระทำให้สำเร็จ เป็นสิ่งที่ต้องลงมือกระทำลงมือกระทำอย่าง เป็นรูปธรรมแล้วเท่านั้น ระบบ Enterprise resource planning (ERP) เป็นระบบที่จะสามารถช่วยให้

เกิดการบูรณาการการทำงานและข้อมูลต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ ดังนั้น การจัดทำนโยบายด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศของกองทุน จึงเกี่ยวข้องกับประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ที่ทันสมัย จึงจะเป็นตัวช่วยให้ระบบการบริหารจัดการกองทุนสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

7.4 มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล สอดคล้องกับ วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2553) ที่กล่าวว่า นโยบายการเงิน การคลัง เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้รายได้ รายจ่าย และการก่อหนี้สาธารณะของรัฐบาลเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทาง เป้าหมาย และการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบัญชี การเงิน ให้มีความเป็นสากล จึงเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายให้ประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้

7.5 อบรมให้ความรู้กับพนักงานเรื่องระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงิน ที่ถูกต้องตามมาตรฐานทางบัญชี สอดคล้องกับ Dye (1984) ที่มองว่า สิ่งที่กองทุนซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของภาครัฐเลือกจะกระทำนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นนโยบายที่อาจส่งผลกระทบต่อในหลายด้านกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลายฝ่าย การทำระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินก็เป็นอีกส่วนรับผิดชอบหนึ่ง ที่ผู้ดูแลจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเฉพาะด้านนี้เป็นอย่างดี จึงจะสามารถรับผิดชอบและบริหารจัดการได้ การอบรมให้ความรู้ ฝึกทักษะและประสบการณ์จึงจัดเป็นนโยบายสำคัญที่กองทุนจะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาให้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ต้องจัดให้มีขึ้นอยู่เสมอ การที่พนักงานมีความรู้ ความสามารถดี ก็จะส่งผลให้การทำงานขององค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปด้วย

8. ด้านระบบการจัดซื้อจัดจ้าง

8.1 จะต้องมีการจัดซื้อระบบสารสนเทศใหม่ เพื่อเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกและมีความทันสมัยและเป็นสากล สอดคล้องกับ วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2553) ที่กล่าวว่า จากปัญหาการมีอยู่จำกัด (Scarcity) ของทรัพยากร โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่ทันสมัย รัฐบาลจึงต้องส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรในระบบเศรษฐกิจให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น การประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ในการบริหารการลงทุนของกองทุนประกันสังคมจึงเป็นหนึ่งในหลายแนวทางที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารจัดการกองทุน โดยเฉพาะด้านระบบการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนได้

8.2 จะต้องมีการติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่า กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมด ถูกดำเนินการไปอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ สอดคล้องกับ ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหาพร (2550) ที่กล่าวว่า การกำหนดทางเลือกนโยบาย

ในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะนโยบายทางด้านการตรวจสอบระบบการจัดซื้อจัดจ้างให้มีความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล ในอีกด้านหนึ่ง การใช้เกณฑ์การตรวจติดตามผลประสิทธิภาพเกณฑ์และประสิทธิผลอย่างเหมาะสม ย่อมจะทำให้ได้ทางเลือกที่สมเหตุสมผล และนำไปสู่ความสำเร็จของการนำนโยบายทางด้านการจัดซื้อจัดจ้าง ดังนั้น การตรวจติดตามผลการจัดซื้อจัดจ้างอยู่เป็นระยะ จึงเป็นสิ่งที่กองทุนจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาเพื่อจัดทำเป็นนโยบายเพื่อใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กร

8.3 ต้องมีการบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างให้มีความเป็นสากล สอดคล้องกับ วันริทซ์ มิ่งมณีนาคิน (2553) ที่กล่าวว่า นโยบายการเงิน การคลัง เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้รายได้ รายจ่าย การกำหนดแนวทาง เป้าหมาย และการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การบูรณาการข้อมูลในทุกหน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้มีความเป็นสากล สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว จากหน่วยงานต่าง ๆ จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารจัดการกองทุนประสบผลสำเร็จได้

8.4 การตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบและกฎข้อบังคับ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล สอดคล้องกับ Felkins (2017) ที่กล่าวว่า การจัดระบบการบริหารองค์กรตามระบบนิติบัญญัติ มีความเสมอภาค เป็นธรรม โปร่งใสสุจริต จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้ ดังนั้น การตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบและกฎข้อบังคับ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล จะช่วยให้ผู้บริหารกองทุนและเพื่อนสมาชิกเกิดความพึงพอใจในการจัดการนโยบายจากภาครัฐ และส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ควรที่จะแยกหน่วยการลงทุนประกันสังคมออกเป็นเอกเทศหรือเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการจัดการ หลีกเลี่ยงการถูกครอบงำจากหน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ ที่จะทำให้การบริหารจัดการกองทุนเกิดความไม่โปร่งใสและข้อครหา ดังนั้น สำนักงานประกันสังคมควรพิจารณาให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการกองทุนที่มาจากคนนอก ที่มีความสามารถ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการลงทุนโดยตรง มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการทั้งในเรื่องโครงสร้างองค์กรและแนวทางการลงทุนที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่จะมาถึง เพื่อให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้และไม่อยู่ภายใต้การชี้นำของหน่วยงานหรือองค์กรใด ซึ่งจะช่วยลดขั้นตอนในการดำเนินงาน เกิดความรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

2. จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนประกันสังคมควรพิจารณาให้มีการเพิ่มโอกาสที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา เพื่อขยายโอกาสในการสร้างผลตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ จากภายนอก ดังนั้น กองทุนประกันสังคมควรพิจารณาที่จะศึกษาและคัดสรรทางเลือกในการลงทุนที่มีหลายรูปแบบในต่างประเทศให้มากขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงและเพิ่มทางเลือกให้กับกองทุนให้ได้มีโอกาสในการเข้าถึงการลงทุนที่อาจให้ผลประโยชน์ในระยะยาวและมีความเสี่ยงที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งจะช่วยให้กองทุนมีทางเลือกในการลงทุนมากขึ้น

3. จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ควรให้มีการพิจารณาปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวและรวดเร็ว เมื่อยามที่ต้องตัดสินใจในการลงทุนในทุกประเภท ดังนั้น กองทุนประกันสังคมควรที่จะทำการศึกษาถึงข้อจำกัดของกฎหมายบางประการที่ไม่เอื้อต่อรูปแบบการลงทุนในปัจจุบัน แล้วนำเสนอแนวทางการแก้ไขไปยังรัฐบาลเพื่อพิจารณาปรับปรุงและแก้ไขให้เกิดความเหมาะสมและคล่องตัวมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้การบริหารจัดการกองทุนสามารถทำได้หลายมิติและมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับบริบททั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสภาวะโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้กองทุนประกันสังคมสามารถที่จะวางแผนการลงทุนทั้งระยะสั้น ระยะยาว ในประเทศและในต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า กองทุนควรพิจารณาคนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เข้ามาบริหารสำนักงานประกันสังคม เพื่อให้สามารถบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมืออาชีพ และมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกอบรมพนักงานด้านการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศให้มากขึ้น ดังนั้น การค้นหาผู้ที่มีความเหมาะสมกับงานและมีประสบการณ์สูงในด้านการลงทุนต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในหน่วยงานให้มีทักษะความสามารถและความพร้อมในการบริหารจัดการการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะช่วยให้กองทุนประกันสังคม สามารถที่จะขับเคลื่อนและดำเนินกิจกรรมขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเดินไปอย่างถูกต้องถูกทาง สามารถรักษาผลประโยชน์สูงสุดให้กับกองทุนได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงกับสมาชิกผู้ประกันตนทุกคน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยแนะนำว่า ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ทางการลงทุนที่หลากหลาย โดยใช้ทีมที่ปรึกษาทั้งจากภายในและภายนอกที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดการลงทุนใน ต่างประเทศ เข้ามาช่วยดูแล ให้คำปรึกษาและประเมินความเสี่ยงอย่างเข้มข้น เพื่อให้สามารถสร้าง โอกาสในการขยายการลงทุนไปต่างประเทศให้มากขึ้น ในขณะเดียวกัน กองทุนจำเป็นที่จะต้อง สร้างรูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกกองทุนมากขึ้น ผ่านการทำประชาพิจารณ์และนัดตามติ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้สมาชิกกองทุนได้มีโอกาสและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเงินกองทุน ของตนเองได้มากขึ้น รวมถึงจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานที่มีความโปร่งใสตามหลัก ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่ดีอีกด้วย โดยครั้งนี้ควรเพิ่มการศึกษาความต้องการการลงทุน ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพื่อนสมาชิกในกองทุน รวมถึงการศึกษา Best practice ด้านการลงทุนจาก ต่างประเทศ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการขยายการลงทุนของกองทุนประกันสังคม ของไทย ซึ่งจะช่วยให้การวิจัยในครั้งต่อไปสามารถที่จะใช้เป็นรูปแบบการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อประยุกต์ใช้กับกองทุนในรูปแบบอื่น ๆ ของไทยได้

บรรณานุกรม

- กนกอร ศิริกุลพัฒนาผล และณกมล จันทน์สม. (2557). การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์. *วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*, 4(1), 24-43.
- กลุ่มงานสถิติและคณิตศาสตร์ประกันภัย กองวิจัยและพัฒนา. (2560). *อย่ามองข้ามกองทุนประกันสังคม กองทุนทดแทน 1.6 ล้านล้านบาท มากพอสำหรับการเปลี่ยนแปลงประเทศ และความสุขของประชาชน*. กรุงเทพฯ: แอคมี่ พรินติ้ง.
- ขนิษฐา ดวงขุนมาตย์. (2556). การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจเกษตรโดยใช้แบบจำลอง CAPM. รายงานการศึกษาอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชญานิสฐ์ รักแจ้ง. (2554). การให้บริการของสำนักงานประกันสังคมตามหลักสังคหวัตถุ 4 ตามทัศนะของผู้ประกันตนเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ชวีพร สีสนิท. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของลูกค้ายุทธศาสตร์หลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัชศรีณย์ โชคเจริญพิบูล และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2556). การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์โดยใช้ตัวแบบจำลองการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (CAPM). *วารสารการเงิน การธนาคาร และการลงทุน*, 1(3), 19-35.
- ฐาปนา ฉิ้นไพศาล. (2555). *การจัดการการเงิน*. กรุงเทพฯ: ยงพลเทรดดิ้ง.
- ณัฐพงษ์ ทองภักดี. (2558). *สวัสดิการสังคมไทย: ความสมดุลและยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2553). *นโยบายการคลังสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: แปลน พรินติ้ง.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2563). *บริหารพอร์ตอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ*. เข้าถึงได้จาก https://www.set.or.th/set/education/html.do?innerMenuId=20&name=decode_manage_invest_34

- ทิชากร จักรคาม. (2554). *การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเงิน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ทัชชาพร จำนงค์วงศ์. (2552). *การวิเคราะห์ความเสี่ยงและผลตอบแทนของหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมหมวดยานยนต์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). *มิติใหม่ลงทุนนอกด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). *นโยบายการเงิน*. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- ธนาคารไทยพาณิชย์. (2563). *เรารู้จักความเสี่ยงในการลงทุนแค่ไหน? เข้าถึงได้จาก <https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/risk-investment.html>*
- ชนกร ชลศิริวานิช และกฤษ จริน โท. (2555). ความรู้และความเข้าใจในการเลือกลงทุนของ นักลงทุนทั่วไปในประเทศไทย. *RMUTT Global Business and Economics Review*, 7(2), 53-64.
- ชนัยนันท์ นิมิตรชัยวงศ์. (2554). *การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดธนาคาร*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเงิน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ชนัยวงศ์ กิรติวานิชย์. (2562). *การลงทุนคืออะไร? เข้าถึงได้จาก <https://www.wealthythai.com/web/contents/WT190300123>*
- ธิดารัตน์ สืบญาติ. (2563). *นโยบายการเงิน*. เข้าถึงได้จาก <http://pws.npru.ac.th/chanokchone/data/files/นโยบายการเงิน%20Monetary%20policy.pdf>
- ธรรมรักษ์ เรืองจรัส. (2560). *ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ*. เข้าถึงได้จาก www.thaihrd.com/.../Introduction%20to%20Public%20Administra
- ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์. (2555). *นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. เชียงใหม่: คະนิงนิจ.
- นรชิต จิรสิทธิ์ธรรม. (2559, 10 พฤศจิกายน). *เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมและการทดลอง*. *กรุงเทพธุรกิจ*, 30(10276), หน้า 9.

- นรเศรษฐ ศรีธานี. (2551). การวิเคราะห์ความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยเทคนิค *Value at Risk (VaR)*. รายงานการค้นคว้าอิสระ, สาขาวิชาการเงิน, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญกรุงเทพฯ.
- นันทพงษ์ มยุรศักดิ์. (2555). การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง การประเมินราคาหุ้นและการจัดพอร์ตการลงทุน ในหุ้นกลุ่มพลังงาน โดยวิธี *CAPM*. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรบัณฑิต, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- นุศรา วีระสุนทร และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิต โดยใช้แบบจำลอง *CAPM*, *วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*, 3(1), 412-413.
- ประโยชน์ สังกิ้น. (2555). นโยบายสาธารณะยุคหลังสมัยใหม่: ศึกษากรณีนโยบายสาธารณะเชิงปริกษาหรือขององค์กรชาวบ้านอนุรักษ์ป่าชุมชน โคนหินลาด จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม: วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเสริฐ พันธุ์เรืองสกา. (2556). ศึกษาความเข้าใจสิทธิประโยชน์ประกันสังคมของพนักงาน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม.
- พิชญากรณ์ กุลเศรษฐ. (2555). มาตรการทางกฎหมายประกันสังคมในการคุ้มครองแรงงาน ศึกษาเฉพาะภาคเกษตรกรรม. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ภากร ลีรุ่งเรืองพันธุ์ และสิริวรรณ โนมจรรย์. (2553). ศึกษาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์หมวดธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีในดัชนี *SET 100 Index*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเงิน, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- มยุรี อนุমানราชชน. (2555). นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เพรเน็ท.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2560). เอกสารการสอนชุดวิชา การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ หน่วยที่ 1-5 (พิมพ์ครั้งที่ 16). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รักษ์ศักดิ์ โชติชัยสถิต. (2559). *SSO DIGITAL DESIGN* พลิกโฉมใหม่ประกันสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานประกันสังคม.

- วิมล ชาตะมีนา, บุญฤทธิ์ โหมยิตตานุกฤตย์, สิทธิรัตน์ ตรงมาศ, ณัฐพล ศรีพจนารถ และนพดล พันธุ์กระวี. (2551). *การศึกษาภาระทางการคลังจากการให้สวัสดิการทางสังคมของรัฐบาลในกรณีศึกษาโครงการประกันสังคมและโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า*. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2553). *หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค* (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์ และตรีนุช ไพบยนต์วิจิตร. (2553). *การสร้างโอกาสและการลดความเสี่ยงของประชาชน*. เข้าถึงได้จาก <https://tdri.or.th/2014/12/creating-opportunities-reducing-public-risks/>
- ศศิชา สืบแสง. (2549). *นโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ*. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2557). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยาภรณ์ หวังมหาพร. (2552). *นโยบายสาธารณะไทย: กำเนิด พัฒนาการ และสถานภาพของศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- สารานุกรมไทย. (2560). *สำนักงานประกันสังคม*. เข้าถึงได้จาก www.saranukromthai.or.th
- สิริกาญจน์ ศิโรจน์นวกุล. (2557). *ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนที่ทำงานในสถานประกอบการนิคมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพจน์ สกุลแก้ว. (2553). *การวิเคราะห์งบการลงทุน*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สุภาณี หาญพัฒนะนุสรณ์. (2559). *เศรษฐศาสตร์มหภาคพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชัย จิตสุชน, จิราภรณ์ แผลงประพันธ์, ยศ วัชรระคุปต์ และนันทพร เมธาคุณวุฒิ. (2554). *ผู้ระบบสวัสดิการสังคมถ้วนหน้าภายในปี พ.ศ. 2560*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สมบัติ ชำรงธรรณวงศ์. (2554). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: เสมอธรรม.
- สำนักงานประกันสังคม. (2560). *สำนักงานประกันสังคม*. เข้าถึงได้จาก www.sso.go.th
- สำนักงานประกันสังคม. (2562). *อำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม*. เข้าถึงได้จาก https://www.sso.go.th/wpr/main/general/อำนาจหน้าที่_singleview_detail_1_94_0/12_12

- เสาวรส วิงสันเทียะ และณกมล จันทร์สม. (2557). การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (ธุรกิจบ้านจัดสรร) โดยใช้ทฤษฎีการตั้งราคาหลักทรัพย์ (CAPM). *วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*, 4(2), 646-647.
- สันติชัย น้อยสกุล และกิตติพงษ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2556) การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ กลุ่มธุรกิจบริการ โดยใช้ทฤษฎีการตั้งราคาหลักทรัพย์ (CAPM). *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร*, 8(2), 20-29.
- หนูเพชร จิตตะบุตร. (2560). *ทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotofknopw.org/posts/304463>.
- หลักทรัพย์จัดการกองทุนกรุงไทย. (2563). *พอร์ตการลงทุน (Investment portfolio)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.ktam.co.th/knowledge.aspx?vALuEId=7>
- Amadeo, K. (2020). *Fiscal policy types, objectives, and tools*. Retrieved from <https://www.thebalance.com/what-is-fiscal-policy-types-objectives-and-tools-3305844>
- Amadeo, K. (2020). *Monetary policy explained including its objectives, types, and tools*. Retrieved from <https://www.thebalance.com/what-is-monetary-policy-objectives-types-and-tools-3305867>
- Anderson, J. E. (1994). *Public policy-making: introduction* (2nd ed.). New York: Houghton.
- Anderson, M. E. (1994). *Systematics and osteology of the Zoarcidae*. Teleostei: Perciformes.
- Ariely, D. (2015). *The behavioral economics guide 2015*. Retrieved from <http://www.behavioraleconomics.com/BEGuide2015.pdf>
- Becker, G. S. (1978). *The economic approach to human behavior*. Chicago: University of Chicago Press.
- Cambridge dictionary. (2020). *Return on investment*. Retrieved from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/return-on-investment>
- Carhart, M. M. (1997). On persistence in mutual fund performance. *The Journal of Finance*, 52(1), 57–82.
- CFA Institute. (2020). *Monetary and fiscal Policy*. Retrieved from <https://www.cfainstitute.org/en/membership/professional-development/refresher-readings/2020/monetary-fiscal-policy>

- Chen, J. (2019). *Investment*. Retrieved from <https://www.investopedia.com/terms/i/investment.asp>.
- Considine, M. (1994). *Public policy: A critical approach*. South Melbourne, Australia: MacMillan.
- Dror, Y. (1968). *Public policy-making re-examined*. San Francisco: Chandler's.
- Duermyer, R. (2019). *What Is return on investment (ROI)?* Retrieved from <https://www.thebalancesmb.com/roi-return-on-investment-1794432>
- Dye, T. R. (1984). *Understanding public policy* (5th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice -Hall, Inc.
- Easton, D. (1953). *The political system*. New York: Knopf.
- Eulau, H. & Prewitt, K. (1973). *Labyrinths of democracy*. Indianapolis: Bobbs-Merrill.
- European Central Bank. (2020). *Monetary policy decisions*. Retrieved from <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ecb.mp200123~ae33d37f6e.en.htm>
- Fama, E. F., & French, K. R. (2004). The capital asset pricing model theory and evidence. *Journal of Economic Perspectives*, 18, 25-46.
- Felkins, P. K. (2017). *Communities and social capital*. In *community at work: Creating and celebrating community in organizational life*. New Jersey: Hampton Press.
- Finnomena. (2020). *Income portfolio*. Retrieved from <https://www.finnomena.com/academy/income-portfolio-01/>
- Frederick, S., Loewenstein, G., & O'Donoghue, T. (2002). Time discounting and time preference: A critical review. *Journal of Economic Literature*, 40, 351-401.
- Friedrich, C. J. (1963). *Constitutional government*. New York: McGraw-Hill.
- Grimsley, S. (2020). *What is an investment? -Definition & Overview*. Retrieved from <https://study.com/academy/lesson/what-is-an-investment-definition-lesson-quiz.html>
- Heclo, H. H. (1972). Review article: policy analysis. *British Journal of Political Science*, 2(1), 83-108.
- International Social Security Association (ISSA) (2007). *New ISSA Programme 2008-2010: Towards Dynamic Social Security*. Geneva: ISSA.
- Jegadeesh, N., & Timal, S. (1993). Returns to buying winners and selling losers: Implications for stock market efficiency. *Journal of Finance*, 45(5), 65-91.

- Jensen, M. C. (1967). The performance of mutual funds in the period 1945-1964. *Journal of Finance*, 23(2), 389-416.
- Kahneman, D. (2011). *Thinking, fast and slow*. London: Allen Lane.
- Kahneman, D., & Tversky, A. (1979). Prospect theory: An analysis of decision under risk. *Econometrica*, 47, 263-291.
- Kampon, A., & Nattapong, R. (2018). *2019E Economic outlook*. Bangkok: Kasikornthai Securities.
- Kappel, M. (2016). *What is return on investment (ROI)?-Definition and Meaning*. Retrieved from <https://www.patriotsoftware.com/blog/accounting/what-is-roi/>
- Kramer, L. (2019). *What is fiscal policy?* Retrieved from <https://www.investopedia.com/insights/what-is-fiscal-policy/>
- Ledwith, S. (2009). Vive la difference? Women and trade unions in Britain. *Revue du Centre de Recherches en Civilisation Britannique*, 15(2), 87-112.
- Lowi, T. J. (1968). American Business, Public Policy, Case Studies, and Political Theory. *World Politics*, 16, 677-715.
- Lintner, J. (1965). The valuation of risk assets on the selection of risky investments in stock portfolios and capital budgets. *Review of Economics and Statistics*, 47, 13-37.
- Luxsanakul-ton, N. (2018). *Investment risk*. Retrieved from <https://www.coolontop.com/investment-risk/>. (2018). *Monetary Policy*. Retrieved from <https://www.coolontop.com/monetary-fiscal-policy/>
- Markowitz, H. M. (1952). Portfolio selection. *Journal of Finance*, 7(1), 77-91.
- Merriam-Webster. (2020). *Definition of fiscal policy*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/fiscal%20policy>
- MFC Asset Management. (2020). *Investment risk*. Retrieved from https://www.mfcfund.com/php/th/topic/kl_InvestmentRisk.pdf
- Moneywecan. (2020). *Investment*. Retrieved from <https://www.moneywecan.com/investment-knowledge/>
- Mossin, J. (1966). Equilibrium in a capital asset market. *Econometrica*, 34, 768-783.
- Pearce, J. M. (2015). Return on Investment for Open Source Hardware Development. *Science and Public Policy*, 43(2), 192-195.

- Pee Pee Investment. (2020). *Financial planning*. Retrieved from <http://peepeeinvestz.com/content.php?id=13>.
- Prewitt, K., & Verba, S. (1983). *An introduction to American government* (4th ed.). New York: Harper & Row.
- Ransom, N. (2020). *Investment Risks: definition & types*. Retrieved from <https://study.com/academy/lesson/investment-risks-definition-types.html>
- Reilly, F. K. (1992). *Investment analysis and portfolio management*. (3rd ed.). Fort Worth: Dry- den Press.
- Ripley, R. B., & Franklin, G. A. (1982). *Bureaucracy and policy implementation*. Homewood III: Dorsey Press.
- Rouse, M. (2017). *E-commerce (electronic commerce or EC)*. Retrieved from <https://searchcio.techtarget.com/definition/e-commerce>.
- Samson, H. A. (2020). *An Introduction to behavioral economics*. Retrieved from <https://www.behavioraleconomics.com/resources/introduction-behavioral-economics/>
- Sharkansky, I. (1970). *Policy analysis in political science*. Chicago: Markham.
- Simon, H. (1982). *Models of bounded rationality behavioral economics and business organization*. Cambridge, MA.: MIT Press.
- Sookprecha, T. (2017). *Behavioral economics*. Retrieved from <https://www.the101.world/behavioral-economics/>
- Thaler, R. H. (2016). *Behavioral economics: past, present and future*. Chicago: University of Chicago
- TMB. (2020). *Asset allocation*. Retrieved from https://www.tmbbank.com/tmbadvisory/investment_style/asset_allocation
- The economic times. (2020). *Definition of investment risk*. Retrieved from <https://economictimes.indiatimes.com/definition/investment-risk>
- Weil, N. D. (2020). *Fiscal policy*. Retrieved from <https://www.econlib.org/library/Enc/FiscalPolicy.html>
- Wilkinson, J. (2013). *Investment risk*. Retrieved from <https://strategiccco.com/investment-risk/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์เชิงลึก
(แบบสัมภาษณ์เทคนิคเคลฟาย รอบที่ 1)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate School of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เรื่อง รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

นางจิตติมา สุ่มแสนหาญ

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 6 (Ph.D. PM. 6)

อาจารย์ผู้คุมงานคุณวุฒิพิเศษ ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษานโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล
2. หน่วยงาน
3. ตำแหน่ง
4. ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน ปี

ส่วนที่ 2 รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

1. ท่านคิดว่า สัดส่วนการลงทุน และนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ปัจจุบันมีนโยบายการลงทุนเป็นอย่างไร
2. ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับปัญหาในเรื่อง ข้อจำกัดของนโยบายการบริหารเสถียรภาพกองทุน ดังนี้

2.1 ภาระของกองทุนในอนาคตสูงกว่าสินทรัพย์ที่กองทุนมี อัตราการจัดเก็บและผลตอบแทนการลงทุนต่ำกว่าการเติบโตของภาระ เพราะเสถียรภาพกองทุนมีแนวโน้มสมดุลน้อยลง หนี้สินเพิ่มมากขึ้นแต่จัดเก็บเงินไม่ได้มากขึ้น และจากการมีขอบเขตการลงทุนที่จำกัด ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลตอบแทนในการลงทุนให้เพียงพอกับภาระที่เพิ่มขึ้นระยะยาว ทำให้ดูเหมือนมีเงินสดเหลือ แต่แท้ที่จริงจะมีสินทรัพย์ในอนาคตไม่เพียงพอกับภาระในอนาคต เมื่อถึงช่วงที่มูลค่าใช้สิทธิของผู้ประกันตนเริ่มสูงกว่าเงินสมทบ

2.2 นโยบายการจัดเก็บ การให้สิทธิและการลงทุนมีการแทรกแซงบ่อยครั้ง ทำให้เสียสมดุลมากขึ้น เพราะนโยบายด้านภาระสิทธิประโยชน์ต้องจ่ายมากขึ้น หลายครั้งมีนโยบายที่ประกาศโดยไม่พิจารณาความพร้อมและผลกระทบในระยะสั้นและระยะยาวของกองทุนก่อนตัดสินใจ

2.3 กองทุนจะมีขนาดใหญ่มาก หากไม่ขยายขอบเขตการลงทุน อาจมีผลให้กองทุนมีผลตอบแทนน้อยลงในระดับความเสี่ยงเท่าเดิม เนื่องจากขนาดกองทุนในช่วงที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จากปัจจุบันประมาณ 1 ล้านล้าน เป็นกว่า 2 ล้านล้านในเวลาประมาณ 5-6 ปี จนทำให้กองทุนมีขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญกับตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศไทย ส่งผลให้การลงทุนของกองทุนฯ มีผลกระทบต่อราคาของตราสารหนี้และหลักทรัพย์ในประเทศ

2.4 นโยบายที่กองทุนมีต่อแรงงานต่างด้าวยังไม่รองรับการเข้าสู่ AEC ซึ่งมีผลกระทบต่อเงินที่เข้าออกระบบ ในขณะที่ไม่สามารถแบ่งบัญชีกองทุนแยกเป็นกองทุนเพื่อคนต่างด้าวต่างหากได้อย่างชัดเจน ทำให้ยากต่อการบริหารจัดการและการประเมินภาระของกองทุน

2.5 กระบวนการประเมินภาระกองทุนมีอยู่อย่างจำกัดและใช้เวลานานในการคำนวณ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการประเมินภาระ ทั้งจากนโยบายสิทธิประโยชน์เดิม และจากนโยบายสิทธิประโยชน์ใหม่ นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการและผู้บริหาร ตลอดจนพนักงานในเรื่องของการประเมินภาระกองทุนมีจำกัด ทำให้ใช้เวลามากขึ้นในการพิจารณา นโยบายสิทธิประโยชน์ใหม่

2.6 กระบวนการจัดเก็บเงินสมทบกองทุน ยังเก็บได้ไม่ครบตามเวลา และยังรับชำระเป็นเงินสดโดยเฉพาะเงินสมทบจากภาครัฐ นอกจากนี้การรับชำระเงินสมทบเป็นเงินสดใช้เวลาในการเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ประกอบการและผู้ประกันตนที่ต้องมาทำธุรกรรมที่สาขา ซึ่งบริหารสภาพคล่องไม่เต็มที่ และเปิดโอกาสให้เกิดการทุจริตได้ง่าย

2.7 กระบวนการลงทุนชัดเจนแต่ไม่คล่องตัว ถ้าซ้ำไม่ทันต่อสถานการณ์ เนื่องจากขาดข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการตัดสินใจในการลงทุนและมีกฎหมายข้อจำกัดต่าง ๆ ที่ไม่เอื้อให้สามารถตัดสินใจบริหารกองทุนได้ทันท่วงที นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการ ผู้บริหารและพนักงานที่ไม่เพียงพอ ทำให้ใช้เวลามากขึ้นในการตัดสินใจ

2.8 กระบวนการบริหารความเสี่ยงยังไม่มีความพร้อมและไม่บูรณาการกับกระบวนการลงทุนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากระดับกระบวนการบริหารความเสี่ยงยังห่างจากระดับมาตรฐานสากล

2.9 โครงสร้างองค์กรขนาดใหญ่ แต่ทำงานภายใต้ระบบราชการแต่ยังขาดหน่วยงานที่สำคัญ คือ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการตรวจสอบ

2.10 โครงสร้างการบริหารการลงทุนที่มุ่งสร้างทีมงานบริหารภายในขาดความยืดหยุ่นในการขยายภารกิจ เช่น การขยายขอบเขตการลงทุนสู่ต่างประเทศและการลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกใหม่ ๆ

2.11 ระบบการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินไม่สะท้อนตัวเลขตามหลักเศรษฐศาสตร์และการเงินทำให้การติดตามประเมินผลไม่เพียงพอ

2.12 ระบบการจัดซื้อจัดจ้างล่าช้า โดยเฉพาะการจัดซื้อจัดจ้างระบบ IT

2.13 ระบบ IT ไม่สนับสนุนการทำงาน การลงทุน การคำนวณภาระ สิทธิประโยชน์การบริหารความเสี่ยง รวมทั้งการสร้างฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2.14 ระบบการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอก ยังไม่สามารถสร้างการรับรู้และความเข้าใจในวงกว้าง ทำให้กองทุนไม่ได้รับความน่าเชื่อถือเท่าที่ควร และผู้มีส่วนได้เสียเห็นภาพไม่ตรงกัน

2.15 คณะกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการเงินการลงทุนและสถิติที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายในการลงทุน ทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว

3 การพัฒนาการลงทุน และนโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ควรดำเนินการอย่างไร และใช้ปัจจัยอะไรบ้าง จึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ประเทศชาติ

4. แนวทางการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย โดยการขยายการลงทุนไปในต่างประเทศมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

5. ท่านมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยอย่างไรบ้าง

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์เทคนิคเคลฟายรอบที่ 2

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate School of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เรื่อง รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

เทคนิคเดลฟาย รอบที่ 2

นางจิตติมา สุ่มแสนหาญ

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 6 (Ph.D. PM. 6)

อาจารย์ผู้คุมงานคุณฉวีนิพนธ์ ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษานโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

คำชี้แจง การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi techniquis) ดำเนินการเก็บข้อมูล 3 รอบ

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และการแสดงคะแนน

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยสร้างขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบ หน้าข้อที่ท่านเลือก

1. อายุ

เท่ากับหรือน้อยกว่า 30 ปี

31-40 ปี

41-50 ปี

มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

2. เพศ

ชาย

หญิง

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

อื่น ๆ

4. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

3 ปี ขึ้นไป

4-5 ปี

6-10 ปี

10 ปีขึ้นไป

5. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับน้ำหนักที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านโดยค่าคะแนน มีความหมาย ดังนี้

ระดับที่ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับที่ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับที่ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับที่ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น						หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วย	
1. ด้านวิสัยทัศน์							
ท่านคิดว่าสัดส่วนการลงทุน และนโยบายของสำนักงานประกันสังคมในปัจจุบัน เป็นการลงทุนที่เหมาะสม และมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว							
2. ด้านการจัดเก็บรายได้							
2.1 ท่านคิดว่าเพื่อความยั่งยืนของกองทุน ควรเพิ่มการจัดเก็บ เงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้นหรือไม่							
2.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เม็ดเงินที่จัดเก็บไว้ในกองทุนมีจำนวน มหาศาลมากกว่าที่จะลงทุนในประเทศ ควรนำไปหาผลประโยชน์เพิ่ม							
2.3 ท่านคิดว่าควรเพิ่มช่องทางการรับชำระเงิน เพื่อนำไปลงทุนเพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือไม่							
3. ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์							
3.1 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายอันมิใช่เนื่องจากการทำงานหรือไม่							
3.2 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านทุพพลภาพ อันมิใช่จากการทำงานหรือไม่							

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
3.3 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านการตายอันมิใช่จากการทำงาน หรือไม่						
3.4 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านคลอดบุตร หรือไม่						
3.5 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านสงเคราะห์บุตร หรือไม่						
3.6 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านชราภาพ หรือไม่						
3.7 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านว่างงาน หรือไม่						
3.8 ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนสำหรับแรงงานต่างด้าวไว้ต่างหากนอกเหนือจากกองทุน ดังนี้ 1. กองทุนกรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ 2. กองทุนกรณีเจ็บป่วย ตาย ทูพพลภาพคลอดบุตร 3. กองทุนกรณีว่างงาน 4. กองทุนมาตรา 40 เพื่อการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหรือไม่						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
3.9 ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนกรณีชราภาพ ออกจากทุกกองทุน เพราะกองทุนชราภาพที่เป็นกองทุนที่มีการสะสมเงินไว้ในระยะยาว สามารถนำไปลงทุนได้ ผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุนระยะสั้น						
4. ด้านการบริหารลงทุน						
4.1 ท่านคิดว่ากระบวนการ การลงทุน ยังขาดความคล่องตัว ค่าใช้จ่ายไม่ทันต่อสถานการณ์ หรือไม่						
4.2 ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหารการลงทุนควรแยกออกจากโครงสร้างการบริหารงานทั่วไปเพื่อความสะดวกคล่องตัว ทันต่อเหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยนตลอดเวลา หรือไม่						
4.3 ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีบริหารควบคู่ไปกับการจัดทำบัญชีเพื่อใช้ในการบริหารจัดการการลงทุนหรือไม่						
4.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบระเบียบการบริหารราชการ โดยเฉพาะระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างเป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการการลงทุนหรือไม่						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
<p>4.5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรแยกการบริหารการลงทุนออกเป็น 2 ส่วน คือ</p> <p>1. ส่วนงานกำหนดนโยบายและกำกับการลงทุนทำหน้าที่กำหนดและควบคุมกำกับนโยบายและกฎระเบียบในการลงทุน (ส่วนราชการ)</p> <p>2. ส่วนปฏิบัติการลงทุน ทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ใดช่วงเวลาใดจำนวนเท่าใดโดยต้องลงทุนตามกรอบยุทธศาสตร์ ฯ และความเสี่ยงตามที่ Regulator กำหนด (เอกชน)</p>						
<p>4.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คณะกรรมการผู้บริหาร บางท่านยังขาดความเชี่ยวชาญทางการเงิน การลงทุน จึงส่งผลให้การลงทุนเกิดความล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป</p>						
<p>4.7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบการสื่อสารด้านการลงทุน การนำเสนอผลตอบแทนกับผู้ประกันตน ผู้มีส่วนได้เสีย ยังน้อยเกินไป</p>						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น						หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วย	
5. ด้านบริหารความเสี่ยง							
5.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการลงทุนควรตระหนักถึงความสำคัญของการมีระบบบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนและการปฏิบัติงานตามกฎหมายอย่างถูกต้องและเหมาะสม							
5.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีกรอบนโยบายความเสี่ยง (Risk management framework) และการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง (Governance structure) เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล							
5.3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กระบวนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย 1. การระบุความเสี่ยง (Risk identification) 2. การประเมินความเสี่ยง (Risk measurement) 3. การติดตามและควบคุมความเสี่ยง (Risk monitoring and control) และ 4. การรายงานความเสี่ยง (Risk reporting)							

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
<p>5.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยง เพื่อใช้วางแผนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความเสี่ยงด้านตลาด 2. ความเสี่ยงด้านเครดิต 3. ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว 4. ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง 5. ความเสี่ยงด้านการนำเงินไปลงทุนต่อ 6. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ 						
<p>5.5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าในการประเมินความเสี่ยงควรใช้ วิธี Value at risk (VaR) และการทำ Stress test เพื่อทดสอบสถานะเพื่อวัดความเสี่ยงด้านตลาด การวัดความเสี่ยงด้านเครดิต เพื่อวัดความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้เอกชน มีการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำ ติดตามการเปลี่ยนแปลง</p>						
<p>5.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการกำหนดระดับเพดานต่าง ๆ (Risk limit) ตามความเหมาะสม เช่น การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในแต่ละกิจการการกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในตราสารแต่ละรุ่น</p>						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น						หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วย	
5.7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายในเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน							
5.8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรรายงานความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กองบริหารการลงทุนสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทันต่อเหตุการณ์							
6. ด้านแผนการลงทุนในอนาคต							
6.1 ท่านเห็นด้วยว่าควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่นหุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าโภคภัณฑ์ และทองคำ							
6.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ โดยการกระจายการลงทุนไปทั่วโลก ลดการกระจุกตัวในประเทศ							
6.3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนทุกปีเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของตลาดการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป							

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น						หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วย	
6.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุนดังกล่าว ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และประกาศที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถลงทุนในต่างประเทศ ได้โดยตรง และเพิ่มประเภทสินทรัพย์ที่สามารถลงทุนได้ เพื่อให้การลงทุนเกิดความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น							
6.5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มอัตราค่าจ้างบุคลากรให้รองรับกับภาระงาน ความซับซ้อนในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น และสามารถแข่งขันกับหน่วยงานภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมเดียวกัน							
6.6 ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ IT โดยการจัดการระบบสารสนเทศทั้งในด้านการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการกำกับการลงทุน การรายงานผลการลงทุนเพื่อรองรับการลงทุน ในต่างประเทศ และสินทรัพย์ที่มีความซับซ้อน							

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น						หมายเหตุ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วย	
6.7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการขยายการเข้าถึงฐานข้อมูลและบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ							
6.8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรพัฒนาการลงทุนด้วยการสร้างเสถียรภาพให้กองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้							

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเขียนความคิดเห็นของท่านเพิ่มเติมในเรื่องรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์เทคนิคเคลฟายรอบที่ 3

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate School of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เรื่อง รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

เทคนิคเดลฟาย รอบที่ 3

นางจิตติมา สุ่มแสนหาญ

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 6 (Ph.D. PM. 6)

อาจารย์ผู้คุมงานคุณภิญโญ คร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษานโยบายการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

คำชี้แจง การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi techniquis) ดำเนินการเก็บข้อมูล 3 รอบ

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และการแสดงคะแนน

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถาม

แบบมาตราส่วนประมาณค่า และวิเคราะห์คำนวณจากแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อยืนยันคำตอบใน

รอบที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเปลี่ยนคำตอบในรอบนี้ได้ เมื่อทราบถึงคำตอบส่วนใหญ่ของ

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้มุ่งศึกษารูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบ หน้าข้อที่ท่านเลือก

1. ชื่อ-นามสกุล.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพ

คำชี้แจง ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็น โดยขอให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่อยู่ท้ายข้อความที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยระดับคะแนนที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม มีความหมาย ดังนี้

ระดับที่ 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับที่ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับที่ 3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับที่ 2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับที่ 1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
1. ด้านวิสัยทัศน์						
ท่านคิดว่าสัดส่วนการลงทุน และนโยบายของสำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว						
2. ด้านการจัดเก็บรายได้						
2.1 ท่านคิดว่าเพื่อความยั่งยืนของกองทุน ควรเพิ่มการจัดเก็บ เงินสมทบให้เพิ่มมากขึ้นหรือไม่						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
2.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เม็ดเงินที่จัดเก็บไว้ในกองทุนมีจำนวน มหาศาลมากกว่าที่จะลงทุนในประเทศ ควรนำไปหาผลประโยชน์เพิ่ม						
2.3 ท่านคิดว่าควรเพิ่มช่องทางการรับชำระเงิน เพื่อนำไปลงทุนเพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือไม่						
3. ด้านการจ่ายสิทธิผลประโยชน์						
3.1 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายอันมิใช่เนื่องจากการทำงานหรือไม่						
3.2 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านทุพพลภาพ อันมิใช่จากการทำงานหรือไม่						
3.3 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านการตายอันมิใช่จากการทำงาน หรือไม่						
3.4 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านคลอดบุตร หรือไม่						
3.5 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านสงเคราะห์บุตร หรือไม่						
3.6 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านชราภาพ หรือไม่						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
3.7 ท่านคิดว่าควรลดสิทธิผลประโยชน์ด้านว่างงาน หรือไม่						
<p>3.8 ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนสำหรับแรงงาน ต่างด้าวไว้ต่างหากนอกเหนือจากกองทุน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กองทุนกรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ 2. กองทุนกรณีเจ็บป่วย ตาย ทูพพลภาพ คลอดบุตร 3. กองทุนกรณีว่างงาน 4. กองทุนมาตรา 40 <p>เพื่อการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหรือไม่</p>						
3.9 ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนกรณีชราภาพ ออกจากทุกกองทุน เพราะกองทุนชราภาพที่เป็นกองทุนที่มีการสะสมเงินไว้ในระยะยาว สามารถนำไปลงทุนได้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุนระยะสั้น						
4. ด้านการบริหารลงทุน						
4.1 ท่านคิดว่ากระบวนการ การลงทุน ยังขาดความคล่องตัว ค่าเช่าไม่ทันต่อสถานการณ์ หรือไม่						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
4.2 ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหารการลงทุนควรแยกออกจากโครงสร้างการบริหารงานทั่วไปเพื่อความสะดวกคล่องตัว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์สภาพเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยนตลอดเวลา หรือไม่						
4.3 ท่านคิดว่าควรมีการจัดทำบัญชีบริหารควบคู่ไปกับการจัดทำบัญชีเพื่อใช้ในการบริหารจัดการการลงทุนหรือไม่						
4.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบระเบียบการบริหารราชการ โดยเฉพาะระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างเป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการการลงทุนหรือไม่						
4.5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรแยกการบริหารการลงทุนออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. ส่วนงานกำหนดนโยบายและกำกับการลงทุนทำหน้าที่กำหนดและควบคุมกำกับนโยบายและกฎระเบียบในการลงทุน (ส่วนราชการ) 2. ส่วนปฏิบัติการลงทุน ทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ใดช่วงเวลาใดจำนวนเท่าใดโดยต้องลงทุนตามกรอบยุทธศาสตร์ ฯ และความเสี่ยงตามที่ Regulator กำหนด (เอกชน)						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
4.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คณะกรรมการผู้บริหาร บางท่านยังขาดความเชี่ยวชาญทางการเงิน การลงทุน จึงส่งผลให้การลงทุนเกิดความล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และรวดเร็ว						
4.7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าระบบการสื่อสารด้านการลงทุน การนำเสนอผลตอบแทนกับผู้ประกันตน ผู้มีส่วนได้เสีย ยังน้อยเกินไป						
5. ด้านบริหารความเสี่ยง						
5.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการลงทุนควรตระหนักถึงความสำคัญของการมีระบบบริหารความเสี่ยงจากการลงทุน และการปฏิบัติงานตามกฎหมายอย่างถูกต้อง และเหมาะสม						
5.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีกรอบนโยบายความเสี่ยง (Risk management framework) และการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง (Governance structure) เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
<p>5.3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กระบวนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การระบุความเสี่ยง (Risk identification) 2. การประเมินความเสี่ยง (Risk measurement) 3. การติดตามและควบคุมความเสี่ยง (Risk monitoring and control) และ 4. การรายงานความเสี่ยง (Risk reporting) 						
<p>5.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยง เพื่อใช้ในการวางแผนการบริหารความเสี่ยง ควรประกอบไปด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความเสี่ยงด้านตลาด 2. ความเสี่ยงด้านเครดิต 3. ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว 4. ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง 5. ความเสี่ยงด้านการนำเงินไปลงทุนต่อ 6. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ 						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
5.5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าในการประเมินความเสี่ยงควรใช้วิธี Value at risk (VaR) และการทำ Stress test เพื่อทดสอบสถานะเพื่อวัดความเสี่ยงด้านตลาด การวัดความเสี่ยงด้านเครดิต เพื่อวัดความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้เอกชน มีการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือขั้นต่ำ ติดตามการเปลี่ยนแปลง						
5.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการกำหนดระดับเพดานต่าง ๆ (Risk limit) ตามความเหมาะสม เช่น การกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในแต่ละกิจการการกำหนดวงเงินลงทุนสูงสุดในตราสารแต่ละรุ่น						
5.7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายใน เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้ เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและกระบวนการของกองบริหารการลงทุน						
5.8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรรายงานความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้กองบริหารการลงทุนสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทันต่อเหตุการณ์						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
6. ด้านแผนการลงทุนในอนาคต						
6.1 ท่านเห็นด้วยว่าควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือก เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าโภคภัณฑ์ และทองคำ						
6.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ โดยการกระจายการลงทุนไปทั่วโลก ลดการกระจุกตัวในประเทศ						
6.3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนทุกปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของตลาดการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป						
6.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า เพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุนดังกล่าว ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และประกาศที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถลงทุนในต่างประเทศได้โดยตรง และเพิ่มประเภทสินทรัพย์ที่สามารถลงทุนได้ เพื่อให้การลงทุนเกิดความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น						

ประเด็นที่เกี่ยวกับการลงทุนของประกันสังคม	ระดับความคิดเห็น						เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วย	
6.5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการควบคุมภายในเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้ เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการและ กระบวนการของกองบริหารการลงทุน							
6.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่ม อัตรากำลังบุคลากรให้รองรับกับภาระงาน และความซับซ้อนในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น และสามารถแข่งขันกับหน่วยงานภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมเดียวกันได้							
6.7 ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ IT โดยการจัดการ ระบบสารสนเทศ ทั้งในด้านการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการกำกับการลงทุน การรายงานผลการลงทุน เพื่อรองรับ การลงทุนในต่างประเทศและสินทรัพย์ที่มีความ ซับซ้อน							
6.8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีการขยาย การเข้าถึง ฐานข้อมูลและบทวิเคราะห์วิจัย ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนได้ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ							
6.9 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควร พัฒนาการลงทุนด้วยการสร้างเสถียรภาพให้ กองทุนภายใต้ความเสี่ยงที่ ยอมรับได้							

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเขียนความคิดเห็นของท่านเพิ่มเติมในเรื่องรูปแบบการลงทุนของ
ประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม (Focus group)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate school of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus group)

การวิจัยเรื่อง

“รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ”

นางจิตติมา สุ่มแสนหาญ

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 6 (Ph.D. PM. 6)

อาจารย์ผู้คุมงานคุณวุฒิพนธ์ ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง

ประเด็นการสนทนากลุ่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการการทำคุณวุฒิพนธ์
ในหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จากผลการศึกษาวิจัยเชิงอนาคต เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) จำนวน 3 รอบ
ที่เหมาะสมสำหรับ รูปแบบการลงทุนของประกันสังคมไทย ที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยสามารถสรุป
ประเด็นสำคัญเพื่อใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus group) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน เรียงตามลำดับผลการประเมิน ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ที่ว่าสัดส่วนการลงทุน และนโยบายการลงทุน
ของสำนักงานประกันสังคมในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่เหมาะสม และมีเสถียรภาพมั่นคงที่สุดแล้ว

ประเด็นที่ 2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ว่าควรเพิ่มการจัดเงินสมทบ และนำไปลงทุน
หาผลประโยชน์เพิ่ม ทางใดได้บ้าง เพื่อสร้างเสถียรภาพของกองทุนให้มั่นคงยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ว่าควรลดสิทธิประโยชน์ทั้ง 7 ด้านลง
(เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ ว่างาน)

ประเด็นที่ 4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ที่ควรมีการจัดทำบัญชีแยกกองทุนตามสิทธิ
ผลประโยชน์ทั้ง 7 กองทุน

ประเด็นที่ 5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ที่กระบวนการบริหารการลงทุน ยังขาด
ความคล่องตัว ค่าเช่า ไม่ทันต่อสถานการณ์ และควรแก้ไขด้วยวิธีใด

ประเด็นที่ 6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ที่ควรใช้กรอบนโยบายความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการกำกับดูแลบริหารความเสี่ยงใด เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ 7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ว่าควรวางวิธีการใช้การควบคุมภายใน โดยให้ การลงทุนเป็นไปตามนโยบายของกองบริหารการลงทุน เพื่อให้การลงทุนมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ 8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ว่าควรใช้นโยบายใดในการเพิ่มอัตรากำลัง บุคลากร การเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูล และบทวิเคราะห์วิจัยต่าง ๆ เพื่อสร้าง เสถียรภาพให้แก่กองทุน

ประเด็นที่ 9 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ที่ควรเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเน้นปรับสัดส่วนจากตราสารหนี้ไปสู่หุ้นและสินทรัพย์ทางเลือกอื่น ๆ เพื่อเพิ่มอัตราผลตอบแทน ภายใต้อัตราความเสี่ยงที่ยอมรับได้

ประเด็นที่ 10 ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร ว่าเพื่อเป็นการรองรับการขยายการลงทุน ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และระเบียบ ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์และประกาศที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ 11 ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร เพื่อให้การบริหาร กองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนได้

ภาคผนวก จ

ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของประกันสังคมไทย

พระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓”

* พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๓ ก ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๘ เป็นต้นไป และพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๒ ของลักษณะ ๒ ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ให้ใช้บังคับภายในสี่ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๕๗

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่

(๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงของราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน^(๑)

(๒) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๓) ลูกจ้างของนายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศ และไปประจำทำงานในต่างประเทศ

(๔) ครูหรือครูใหญ่ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

(๕) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิตหรือนักศึกษาหรือแพทย์ฝึกหัดซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล

(๖) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้าง โดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้าง ซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้าง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือ โดยวิธีการใด และ ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างทำงานตามปกติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

^(๑)มาตรา ๔(๑) ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

“การคลอดบุตร” หมายความว่า การที่ทารกออกจากครรภ์มารดา ซึ่งมีระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่น้อยกว่ายี่สิบแปดสัปดาห์ไม่ว่าทารกจะมีชีวิตรอดอยู่หรือไม่

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

“ว่างงาน” หมายความว่า การที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเนื่องจากนิติสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานสิ้นสุดลง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนประกันสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันสังคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีไซค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือนให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตนให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน^(๒)

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้น ค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^(๒) มาตรา ๖ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

หมวด ๑

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันสังคม” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงบประมาณ เป็นกรรมการกับผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ^(๓)

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

รัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการก็ได้ ซึ่งในจำนวนนั้นอย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง และระเบียบต่างๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงินของกองทุน

(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

(๕) พิจารณาบุคคลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุน และรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการอื่นหรือสำนักงาน

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

^(๓)มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๐ กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการหรือที่ปรึกษา ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๘ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของที่ปรึกษาที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาชีพเวชกรรม สาขาต่างๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม^(๔)

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในการรับบริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๒

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการอุทธรณ์และ

สำนักงาน

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้ การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำ มาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลใด บุคคลหนึ่งส่งเอกสาร หรือข้อมูลที่เป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ กรรมการ ที่ปรึกษา กรรมการการแพทย์ กรรมการอุทธรณ์ และอนุกรรมการ อาจได้รับ เบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

^(๔)มาตรา ๑๔ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

หมวด ๒ สำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันสังคม
- (๓) จัดทำทะเบียนนายจ้างและผู้ประกันตนซึ่งต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน
- (๔) ปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (๕) กระทำกิจกรรมอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้เลขานุการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน เพื่อการนี้ให้มีรองเลขานุการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้เลขานุการและรองเลขานุการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๓ กองทุนประกันสังคม

มาตรา ๒๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานประกันสังคม เรียกว่า กองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทน ตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๑ และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง

มาตรา ๒๒ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๖
- (๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๓
- (๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖
- (๔) เงินค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๕
- (๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน
- (๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ และมาตรา

๕๖

- (๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๘) เงินค่าปรับตามที่ไต่จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒

(๙) รายได้อื่น^(๕)

มาตรา ๒๑ เงินกองทุนตามมาตรา ๒๒ ให้เป็นของสำนักงานและไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้จ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบของเงินสมทบของแต่ละปี เพื่อจ่ายตามมาตรา ๑๘ และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงาน

ในกรณีที่เงินกองทุนไม่พอจ่ายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนจากราชการให้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๖ การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปี ปฏิทิน ให้คณะกรรมการเสนอบุคคล และรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

บุคคลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา^(๖)

^(๕) มาตรา ๒๒ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๖) มาตรา ๒๗ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

หมวด ๔ การสำรวจการประกันสังคม

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้ จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อสำรวจปัญหาและข้อมูลด้านแรงงานก็ได้

ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ระบุ

- (๑) วัตถุประสงค์ในการสำรวจ
- (๒) เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะทำการสำรวจ
- (๓) กำหนดเวลาการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะต้องไม่เกินสองปี

มาตรา ๒๙ เมื่อได้ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๘ แล้ว ให้เลขาธิการประกาศกำหนด

- (๑) แบบสำรวจ
- (๒) ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งแบบสำรวจให้แก่นายจ้าง
- (๓) กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้นายจ้างต้องส่งคืนแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการแล้วแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องระบุไว้ในแบบสำรวจด้วย

การประกาศตามมาตรานี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ แบบสำรวจตามมาตรา ๒๙(๑) ที่จะต้องส่งไปยังนายจ้างให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำ ไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของนายจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดแบบสำรวจไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายที่สำนักงานของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับแบบสำรวจนั้นแล้ว

มาตรา ๓๑ เมื่อนายจ้างได้รับแบบสำรวจแล้ว ให้นายจ้างกรอกรายการในแบบสำรวจทุกข้อตามความเป็นจริง แล้วส่งแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการนั้นคืนให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๙(๓)

มาตรา ๓๒ บรรดาข้อความหรือตัวเลขที่ได้กรอกไว้ในแบบสำรวจให้ถือเป็นความลับ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เปิดเผยข้อความหรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคม หรือการคุ้มครองแรงงาน หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

ลักษณะ ๒ การประกันสังคม

หมวด ๑ การเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี บริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปี บริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่งเมื่อมีอายุครบหกสิบปี บริบูรณ์ และยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป^(๓)

มาตรา ๓๔ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้าง และข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้าง โดยวิธีเหมาค่าแรงมอบให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด รับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ซึ่งกระทำในสถานประกอบกิจการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบกิจการและเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้น ผู้ประกอบกิจการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๓๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน^(๔)

^(๓) มาตรา ๓๓ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๔) มาตรา ๓๕ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๓๖ เมื่อนายจ้างยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้วให้สำนักงานออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้าง และออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้ ตามแบบหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ความปรากฏแก่สำนักงานหรือจากคำร้องของลูกจ้างว่านายจ้างไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการแล้ว แต่ไม่มีชื่อลูกจ้างบางคนซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ในแบบรายการนั้น ให้สำนักงานมีอำนาจบันทึกรายละเอียดในแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้าง และหรือออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๖ แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขชื่การหรือผู้ซึ่งเลขชื่การมอบหมาย จะดำเนินการสอบสวนก่อนก็ได้

มาตรา ๓๘ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ สิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกันตนนั้น

(๑) ตาย

(๒) สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่กำหนดก่อนให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง หรือตามระยะเวลาที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องไม่เกินสิบสองเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง^(๕)

มาตรา ๓๙ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือนและต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘(๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขชื่การกำหนด ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

^(๕) มาตรา ๓๘ วรรคสอง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบ หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือนถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง^(๑๐)

มาตรา ๔๐ บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๓ จะสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ โดยให้แสดงความจำนงต่อสำนักงาน

หลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับตามมาตรา ๕๔ ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕ สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

(๑) ตาย

(๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก

(๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อสำนักงาน

(๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน

(๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน

การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ไม่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน^(๑๑)

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน^(๑๒)

^(๑๐) มาตรา ๓๕ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๑๑) มาตรา ๔๑ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๑๒) มาตรา ๔๑ วรรคสาม ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๔๒ เพื่อก่อสิทธิแก่ผู้ประกันตนในการขอรับประโยชน์ทดแทนตามบัญชีดิลักษณะ ๓ ให้นับระยะเวลาประกันตนตามมาตรา ๓๓ และหรือมาตรา ๓๕ ทุกช่วงเข้าด้วยกัน

มาตรา ๔๓ กิจการใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าภายหลังกิจการนั้นจะมีจำนวนลูกจ้างลดลงเหลือน้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม ให้กิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะเลิกกิจการ และให้ลูกจ้างที่เหลืออยู่เป็นผู้ประกันตนต่อไป ในกรณีที่กิจการนั้นได้รับลูกจ้างใหม่เข้าทำงานให้ลูกจ้างใหม่นั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย แม้ว่าจำนวนลูกจ้างรวมทั้งสิ้นจะไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม^(๑)

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือบัตรประกันสังคมสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้นายจ้าง หรือผู้ประกันตนยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคม หรือใบแทนบัตรประกันสังคมแล้วแต่กรณีต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๒

เงินสมทบ

มาตรา ๔๖ ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย และกรณีคลอดบุตร ฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

^(๑) มาตรา ๔๔ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

สำหรับการประกันตนตามมาตรา ๓๕ ให้รัฐบาลและผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุนโดยรัฐบาลออกหนึ่งเท่า และผู้ประกันตนออกสองเท่าของอัตราเงินสมทบที่แต่ละฝ่ายต้องออกตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานตามมาตรา ๒๔

ค่าจ้างขั้นต่ำ และขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๑ แต่ละคนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคนสำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาทถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย^(๑๔)

มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่จะต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖ และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง และเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่ายให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบตามบัญชีบัญชีไว้ในวันวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน หรือเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้างหรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบ หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน^(๑๕)

มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับคำเตือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่

^(๑๔) มาตรา ๔๖ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๑๕) มาตรา ๔๗ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้วให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบหรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบแล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ รายวัน ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คุณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปี นับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (๑) หรือ (๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

การนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้และการแจ้งผลการพิสูจน์ให้ข้อความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม^(๖๖)

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้นายจ้างทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๕ นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของตนหรือในส่วนของผู้ประกันตนหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบสำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปิดทิ้ง

ในกรณีที่นายจ้างมิได้หักค่าจ้างของผู้ประกันตนเพื่อส่งเป็นเงินสมทบ หรือหักไว้แล้ว แต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ให้นายจ้างรับผิดชอบใช้เงินที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรคหนึ่งนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ และในกรณีเช่นว่านี้สิทธิที่ผู้ประกันตนพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบแล้ว

^(๖๖) มาตรา ๔๗ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗
 ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๕๐ เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของ นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๕ ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ จำเป็นเพื่อให้ได้รับเงินที่ค้างชำระ

การมีคำสั่งให้ยึด आयัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำ เตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น และนายจ้างไม่ชำระภายในกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และชำระเงินสมทบและเงินเพิ่มที่ค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วถ้านายจ้างมิได้เรียกเอาเงิน ที่เหลือคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๕๑ หน้าที่เกิดจากการไม่ชำระเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม ให้สำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือ ทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วงให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึง ผู้รับเหมาชั้นต้นร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในเงินสมทบ ซึ่งนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด^(๑๓)

ลักษณะ ๓

ประโยชน์ทดแทน

^(๑๓) มาตรา ๕๓ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

หมวด ๑ บททั่วไป

มาตรา ๕๔ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๑๗ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนดังต่อไปนี้

- (๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- (๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (๕) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร
- (๖) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
- (๗) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการเกี่ยวกับกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือกรณีทุพพลภาพ หรือกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือกรณีคลอดบุตรหรือกรณีสงเคราะห์บุตร หรือกรณีชราภาพ หรือกรณีว่างงาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ที่เข้าทำงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าสวัสดิการนั้น มีกรณีใดที่จ่ายในอัตราสูงกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายจ้างนั้นนำ ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งกำหนดสวัสดิการที่ว่านั้นมาแสดงต่อคณะกรรมการ เพื่อขอลดส่วนอัตราเงินสมทบในประเภทประโยชน์ทดแทนที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการให้แล้วจากอัตราเงินสมทบที่ผู้ประกันตนและนายจ้างนั้นต้องจ่ายเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ และให้นายจ้างใช้อัตราเงินสมทบในส่วนที่เหลือภายหลังคิดส่วนลดดังกล่าวแล้วมาคำนวณเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน และเงินสมทบในส่วนของนายจ้างที่ยังมีหน้าที่ต้องส่งเข้ากองทุน เพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในส่วนอื่นต่อไป

การขอลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๖ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๔ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้อื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่มิสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการ โดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน^(๑๔)

มาตรา ๕๗ การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลังเก้าเดือนหารด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่า ถ้านำค่าจ้างของสามเดือนอื่นในระยะเวลา เก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้างสามเดือนนั้นหารด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือนให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่งสำนักงานแล้วหารด้วยเก้าสิบ เป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๕ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง^(๑๕)

มาตรา ๕๘ การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่เป็นการบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๕

รายละเอียด และเงื่อนไขเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตน หรือคู่สมรสของผู้ประกันตน จะได้รับ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๙ ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ได้

ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ ถ้าทำงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ใดให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้

^(๑๔) มาตรา ๕๖ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๑๕) มาตรา ๕๗ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่น นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้น ตามจำนวนที่สำนักงานกำหนด โดยคำนึงถึงสภาพของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย การคลอดบุตร สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตท้องที่ และลักษณะของการบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลแล้วละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่งของแพทย์โดยไม่มีเหตุอันสมควร เลขานุการหรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมายจะสั่งลดประโยชน์ทดแทนก็ได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา ๖๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่าการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพ หรือการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น^(๒๐)

มาตรา ๖๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๑ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามมาตรา ๖๗ ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียงประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขานุการกำหนด^(๒๑)

หมวด ๒

ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

^(๒๐) มาตรา ๖๑ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๒๑) มาตรา ๖๑ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๖๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน ^(๒๒)

มาตรา ๖๓ ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๔) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (๖) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ ด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ สำหรับกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปี ปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ให้เริ่มนับแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งของแพทย์ จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงาน หรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงานในกรณีที่ผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานก่อนครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของแพทย์แต่ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้างในระหว่างหยุดงาน เพื่อการรักษาพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือมีสิทธิตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างแล้วแต่กรณี ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามวรรคหนึ่งจนกว่าสิทธิได้รับเงินค่าจ้างนั้นได้สิ้นสุดลง จึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวเท่าระยะเวลาที่คงเหลือ และถ้า เงินค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างในกรณีใดน้อยกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้จากกองทุนผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดด้วย

^(๒๒) มาตรา ๖๒ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

หมวด ๓

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

มาตรา ๖๕ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตน โดยเปิดเผย ตามระเบียบที่เลขาธิการ กำหนด ถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตร ไม่เกินสองครั้ง^(๒๓)

มาตรา ๖๖ ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๔) ค่าทำคลอด
- (๕) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๖) ค่าบริบาลและค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด
- (๗) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (๘) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของ

คณะกรรมการ

ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๗ ด้วย^(๒๔)

^(๒๓) มาตรา ๖๕ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๒๔) มาตรา ๖๖ วรรคสาม ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้งเป็นการกระจายในอัตราครั้งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลาเก้าสิบวัน^(๒๕)

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่สามารถรับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖๖ ได้ เนื่องจากผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่ได้คลอดบุตรในสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๕ ให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตร ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๔

ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

มาตรา ๖๙ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน^(๒๖)

มาตรา ๗๐ ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๔) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ
- (๖) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจและอาชีพ
- (๗) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

^(๒๕) มาตรา ๖๗ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๒๖) มาตรา ๖๙ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต^(๒๗)

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพของผู้ประกันตนได้รับการฟื้นฟูตามมาตรา ๗๐(๖) จนมีสภาพดีขึ้นแล้ว ให้เลขธิการหรือผู้ซึ่งเลขธิการมอบหมายพิจารณาสั่งลดเงินทดแทนการขาดรายได้เนื่องจากการทุพพลภาพได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้^(๒๘)

หมวด ๕

ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำ หนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพ และได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามีภรรยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ

ผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุไว้ก็ให้นำ มาเฉลี่ยจ่ายให้แก่ สามีภรรยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

^(๒๗) มาตรา ๗๑ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๒๘) มาตรา ๗๒ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ ดังที่พิมพ์ไว้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตาม มาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงิน สงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสิบ^(๒๕)

มาตรา ๗๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตายให้นำความใน มาตรา ๗๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือน สุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินค่าทำศพ และเงินสงเคราะห์กรณี ที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนและในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตาม วรรคหนึ่งในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึง แก่ความตายตามมาตรา ๗๑ เพียงทางเดียว^(๓๐)

หมวด ๖

ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

มาตรา ๗๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรต่อเมื่อภายใน ระยะเวลาสามสิบหกเดือนก่อนเดือนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบ มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน^(๓๑)

มาตรา ๗๕ ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ได้แก่

- (๑) ค่าสงเคราะห์ความเป็นอยู่ของบุตร
- (๒) ค่าเล่าเรียนบุตร
- (๓) ค่ารักษาพยาบาลบุตร
- (๔) ค่าสงเคราะห์อื่นที่จำเป็น

^(๒๕) มาตรา ๗๓ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๓๐) มาตรา ๗๓ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังที่พิมพ์ไว้

^(๓๑) มาตรา ๗๔ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ตามมาตรา ๑๔ หากผู้ประกันตนนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ หรือถึงแก่ความตาย ให้ผู้ประกันตนซึ่งเป็นผู้ทุพพลภาพนั้น หรือบุคคลตามมาตรา ๑๕ จัตวา มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรด้วย^(๑๒)

มาตรา ๑๕ ตริ ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรสำหรับ บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี บริบูรณ์ จำนวนคราวละ ไม่เกินสองคน บุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรม ของบุคคลอื่น

ในกรณีที่บิดาและมารดาเป็นผู้ประกันตน ให้บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับ ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรเพียงฝ่ายเดียว เว้นแต่เมื่อมีการจดทะเบียนหย่าหรือแยกกันอยู่ และบุตรอยู่ในความอุปการะของผู้ประกันตนฝ่ายใดให้ผู้ประกันตนฝ่ายนั้นเป็นผู้มีสิทธิได้รับ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินสงเคราะห์บุตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง^(๑๓)

มาตรา ๑๕ จัตวา ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณี สงเคราะห์บุตรแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(๑) สามีหรือภริยาของผู้ประกันตน หรือบุคคลซึ่งอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตน โดย เปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด และเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร

(๒) ผู้อุปการะบุตรของผู้ประกันตน ในกรณีบุคคลตาม (๑) มิได้เป็นผู้อุปการะบุตร หรือถูกถอน อำนาจปกครอง หรือถึงแก่ความตาย^(๑๔)

หมวด ๑

ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

^(๑๒) มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังที่พิมพ์ไว้

^(๑๓) มาตรา ๑๕ ตริ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังที่พิมพ์ไว้

^(๑๔) มาตรา ๑๕ จัตวา เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๗๖ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือน ไม่ว่าระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม^(๓๕)

มาตรา ๗๗ ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ ได้แก่

(๑) เงินเลี้ยงชีพรายเดือน เรียกว่า เงินบำนาญชราภาพ หรือ

(๒) เงินบำเหน็จที่จ่ายให้ครั้งเดียว เรียกว่า เงินบำเหน็จชราภาพ

หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๓๖)

มาตรา ๗๘ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือน ให้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่อายุครบห้าสิบห้าปี บริบูรณ์ เว้นแต่เมื่อมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์และความเป็นผู้ประกันตนยังไม่สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบไม่ครบหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนและความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ^(๓๗)

มาตรา ๗๘ ตริ ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับเงินบำนาญชราภาพได้กลับเข้าเป็นผู้ประกันตนในกิจการจ่ายเงินบำนาญชราภาพของบุคคลดังกล่าวจนกว่าความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงด้วยเหตุอื่นนอกจากถึงแก่ความตายให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเนื่องจากผู้ประกันตนถึงแก่ความตายให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้นั้นตามมาตรา ๗๗ จัตวา มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ^(๓๘)

^(๓๕) มาตรา ๗๖ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๓๖) มาตรา ๗๗ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

^(๓๗) มาตรา ๗๘ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังที่พิมพ์ไว้

^(๓๘) มาตรา ๗๘ ตริ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๗๗ จัตวา ในกรณีผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตาม มาตรา ๗๗ ทวิ ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทน หรือผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตาย ภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ ให้ทายาทของผู้ที่มีสิทธิได้รับเงิน บำนาญชราภาพ

ทายาทผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) บุตรชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคล อื่นให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ประกันตนที่ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน และ

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินตามมาตรา ๗๗ (๒) ในระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ^(๓๕)

มาตรา ๗๗ เบญจ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำนาญชราภาพในเวลาเดียวกัน ให้ผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำนาญชราภาพแทน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับเงินบำนาญชราภาพไปแล้ว และต่อมาเป็นผู้ทุพพลภาพภายใน กำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้จัดการจ่ายเงินบำนาญชราภาพและให้จ่ายเงินบำนาญชราภาพแทน ทั้งนี้ ให้หักเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับไปแล้วก่อนการเป็นผู้ทุพพลภาพออกจากเงินบำนาญชราภาพที่ ผู้มีสิทธิได้รับ แล้วนำเงินที่หักนั้นส่งเข้ากองทุน^(๔๐)

หมวด ๘

ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

มาตรา ๗๘ ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานต่อเมื่อ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน และต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อน การว่างงาน และจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขดังต่อไปนี้

^(๓๕)มาตรา ๗๗ จัตวา เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังที่พิมพ์ไว้

^(๔๐)มาตรา ๗๗ เบญจ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังที่พิมพ์ไว้

(๑) เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน พร้อมทั้งจะทำงานที่เหมาะสมตามที่จัดหาให้ หรือต้องไม่ปฏิเสธการฝึกงาน และได้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐ โดยต้องไปรายงานตัวไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

(๒) การที่ผู้ประกันตนว่างงานต้องมีลูกเลิกจ้างเนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง หรือจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย หรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายในกรณีร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาเจ็ดวันทำงานติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ต้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามหมวด ๗ ในลักษณะนี้

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงานตั้งแต่วันที่ปลดนับแต่วันว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะ ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม

มาตรา ๘๐ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานอื่น ภาพถ่าย ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ หรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีข้อสงสัยโดยมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีทรัพย์สินของนายจ้าง ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน โดยให้กระทำในระหว่างเวลาทำการ หรือในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในระหว่างเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนายจ้างตามคำสั่งของเลขาธิการ ตามมาตรา ๕๐ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำข้าราชการ หรือลูกจ้างในสำนักงานไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้

มาตรา ๘๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๘๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจตรา และควบคุมงานอันเกี่ยวกับการประกันสังคม ให้นายจ้างจัดให้มีทะเบียนผู้ประกันตนและให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจได้

ทะเบียนผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๘๕ ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้นๆ การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๔๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรือคงเงินเพิ่ม^(๔๑)

ลักษณะ ๕

การอุทธรณ์

^(๔๑) มาตรา ๘๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๘๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการ หรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว^(๔๒)

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์คณะหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสามคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสามคน และให้ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งทั้งคณะมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบสามคน

มาตรา ๘๗ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ยื่นตามมาตรา ๘๕ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์นั้น ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์เป็นที่สุด

มาตรา ๘๘ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ก่อน ถ้าเลขาธิการเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวไว้เพื่อรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๘๙ คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมายได้ เมื่อคณะอนุกรรมการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้เสนอความเห็นหรือรายงานต่อคณะกรรมการอุทธรณ์

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐ ให้กรรมการอุทธรณ์อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการอุทธรณ์โดยอนุโลม

^(๔๒)มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ลักษณะ ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลที่เป็นไปตามคำสั่งของ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ คณะกรรมการอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดโดยเจตนาไม่กรอกรายการในแบบสำรวจ กรอกรายการในแบบสำรวจไม่ครบถ้วน หรือไม่ส่งแบบสำรวจคืนภายในเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดกรอกข้อความหรือตัวเลขในแบบสำรวจโดยรู้ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^(๔๓)

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๕๗ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๔ โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^(๔๔)

^(๔๓)มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๘๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๙ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนของนิติบุคคล กรรมการทุกคน และผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๒ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้อง สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน เว้นแต่โทษตามมาตรา ๘๕ ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังนี้

(๑) เลขานุการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขานุการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

^(๔๔)มาตรา ๘๗ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

เมื่อผู้กระทำได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิก
กันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำได้ไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายใน
กำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้
บังคับ แก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องที่ใดและเมื่อใดให้ตราเป็น
พระราชกฤษฎีกา^(๔๕)

มาตรา ๑๐๔ ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย
หรือเจ็บป่วย ในกรณีทุพพลภาพ และในกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และในกรณีคลอดบุตร นับแต่
วันที่บทบัญญัติหมวด ๒ ของลักษณะ ๒ ใช้บังคับ

การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรและในกรณีชราภาพจะ
เริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑^(๔๖)

สำหรับการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานจะเริ่มดำเนินการเมื่อใด
ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

^(๔๕) มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังที่พิมพ์ไว้

^(๔๖) มาตรา ๑๐๔ วรรคสอง ความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคม ฉบับละ ๕๐ บาท

(๒) ใบแทนบัตรประกันสังคม ฉบับละ ๑๐ บาท

อัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ

อัตราเงินสมทบ

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
๑. เงินสมทบเพื่อการจ่าย ประโยชน์ทดแทนกรณี ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย และคลอดบุตร (๑) รัฐบาล (๒) นายจ้าง (๓) ผู้ประกันตน	๑.๕ ๑.๕ ๑.๕
๒. เงินสมทบเพื่อการจ่าย ประโยชน์ทดแทนกรณี สงเคราะห์บุตรและชราภาพ (๑) รัฐบาล (๒) นายจ้าง (๓) ผู้ประกันตน	๓ ๓ ๓
๓. เงินสมทบเพื่อการจ่าย ประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (๑) รัฐบาล (๒) นายจ้าง (๓) ผู้ประกันตน	๕ ๕ ๕

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๕๗ มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในขณะนั้นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไม่อำนวยให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ ปัจจุบันนี้ การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ก้าวหน้าไปมาก สมควรสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้นเพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และสำหรับกรณีว่างงานซึ่งให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม
ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการลงทุนและเป็นการขยายการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินในต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ คณะกรรมการประกันสังคมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เงินกองทุนย่อย” ในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เงินกองทุนย่อย” หมายความว่า เงินกองทุนประกันสังคมที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อย เพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนนำไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ในประเทศ

ข้อ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เงินกองทุนย่อยต่างประเทศ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เงินกองทุนย่อย” และ “สถาบันการเงิน” ในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕

“เงินกองทุนย่อยต่างประเทศ” หมายความว่า เงินกองทุนประกันสังคมที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อย เพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนนำไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ในต่างประเทศ

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ในการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์
ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้บริษัทจัดการกองทุนนำเงินกองทุนย่อยหรือ
เงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปจัดหาผลประโยชน์”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘/๑ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วย
การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕

“ข้อ ๘/๑ กรณีบริษัทจัดการกองทุนนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปจัดหาผลประโยชน์
ในต่างประเทศ โดยหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนจะต้องมีการเสนอขายในประเทศที่มีหน่วยงานกำกับ
ดูแลเป็นสมาชิกสามัญของ International Organization of Securities Commission (IOSCO) หรือมีการซื้อขาย
ในตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของ World Federation of Exchanges (WFE) และให้กระทำได้สำหรับการ
การลงทุน ดังต่อไปนี้

(ก) การลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงหรือมีความเสี่ยงต่ำที่เสนอขาย
ในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

(๑) ตราสารแห่งหนึ่งไทยที่ออกเป็นเงินตราต่างประเทศ และเสนอขายในต่างประเทศ
ได้แก่ ตราสารแห่งหนึ่งรัฐบาลไทย รัฐวิสาหกิจไทย ธนาคารพาณิชย์ไทย สาขาธนาคารพาณิชย์ไทยใน
ต่างประเทศ สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่ตราสาร
หรือผู้ออกตราสารได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้

(๒) พันธบัตรหรือตราสารแห่งหนึ่งที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์กรหรือหน่วยงานของ
รัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายต่างประเทศเป็นผู้ออกหรือผู้ค้า
ประกัน ที่ตราสารหรือผู้ออกตราสารหรือผู้ค้า ประกัน ได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับความน่าเชื่อถือที่
สามารถลงทุนได้

(๓) เงินฝากหรือบัตรเงินฝากของสถาบันการเงินที่ได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับ
ความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้

หน้า ๒๓

เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

(๔) ตราสารแห่งหนึ่งที่ออกโดยนิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศที่ตราสารได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้

(๕) หน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์ หรือ ทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินตาม (ก) หากมีการปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือ จนไม่อยู่ในระดับดังกล่าวให้ถือว่าเป็นหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินตาม (ข)

(ข) การลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความเสี่ยงที่เสนอขายในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

(๑) พันธบัตรหรือตราสารแห่งหนึ่งที่เสนอขายในต่างประเทศ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ (ก)

(๒) หุ้น หรือหุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น หรือใบแสดงสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่โอนสิทธิได้ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ หรือใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงที่มีการซื้อขายหรือมีแผนจะมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศนั้น ๆ

(๓) หน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์หรือ ทรัพย์สินตาม (๒)

(๔) หน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ หรือ โครงสร้างพื้นฐาน หรือสินค้าโภคภัณฑ์

(ค) การลงทุนตาม (ก) และ (ข) อาจทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน เพื่อบริหารและ ป้องกันความเสี่ยง บริหารสภาพคล่อง และเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน คือธุรกรรมป้องกันความเสี่ยง จากอัตราแลกเปลี่ยนหรือธุรกรรมอนุพันธ์ที่โยงกับตราสารที่อนุญาตให้ลงทุน

ในการนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปลงทุน ให้บริษัทจัดการกองทุนพิจารณาลงทุน ในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงที่เสนอขายในประเทศไทย มูลค่ารวมกันไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเงินกองทุนย่อยต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมเพื่อป้องกันความเสี่ยง หรือเป็นการ บริหารสภาพคล่อง หรือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการบริหารกองทุนย่อยต่างประเทศ โดยให้นับเงินลงทุน ดังกล่าวข้างต้นเป็นสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงของเงินกองทุนย่อย ต่างประเทศ

หน้า ๒๔

เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

การลงทุนอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (ก) หรือ (ข) เมื่อรวมกันแล้วต้องลงทุน ในหลักทรัพย์หรือ
ทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงหรือมีความเสี่ยงต่ำไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ และการลงทุนในหลักทรัพย์หรือ
ทรัพย์สินที่มีความเสี่ยงไม่เกินร้อยละสี่สิบของเงินกองทุนย่อยต่างประเทศ

การนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปจัดหาผลประโยชน์ตามข้อ (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวอย่างน้อย
ต้องระบุเกี่ยวกับสัดส่วนการลงทุน ประเทศที่ลงทุน สกุลเงิน คำนึงอ้างอิง สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ
ระดับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า การกำกับและรายงาน
การลงทุน เป็นต้น

ในกรณีที่บริษัทจัดการกองทุนนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปลงทุนตาม (ก) หรือ (ข)
ให้นำความในข้อ ๘ (ง) (จ) (ฉ) และ (ช) มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในข้อ ๘ (จ) ในส่วนของ
กำหนดเวลาให้แก้ไขภายในสามวันทำการนั้น ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

สมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการประกันสังคม

ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม**ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม****พ.ศ. ๒๕๕๕**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม เพื่อให้การลงทุนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและป้องกันความเสี่ยงจากการลงทุนตลอดจนเป็นการบริหารสภาพคล่องที่ดีของกองทุน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมพ.ศ. ๒๕๓๓ คณะกรรมการประกันสังคมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒) ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“หลักทรัพย์” หมายความว่า ทรัพย์สิน หรือหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และให้หมายความรวมถึงอสังหาริมทรัพย์ สินค้าโภคภัณฑ์ ตราสารอนุพันธ์ และทรัพย์สินหรือหลักทรัพย์ที่มีการลงทุนในต่างประเทศด้วย

“ตราสารอนุพันธ์” หมายความว่า อนุพันธ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือสัญญาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

“มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ” หมายความว่า มูลค่าทรัพย์สินของกองทุนหักด้วยมูลค่าหนี้สินของกองทุน

“เงินกองทุน” หมายความว่า มูลค่าทรัพย์สินสุทธิในส่วนของสำนักงานและบริษัทจัดการกองทุนนำไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

“เงินกองทุนย่อย” หมายความว่า เงินกองทุนที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อยแต่ละกอง เพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนนำไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์

หน้า ๑๒

เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

“การลงทุนในต่างประเทศ” หมายความว่า การนำเงินกองทุนไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่จำหน่ายซื้อขายหรือรับฝากในต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์สกุลเงินต่างประเทศที่จำหน่ายซื้อขายหรือรับฝากในประเทศ รวมถึงหน่วยลงทุนหรือหน่วยทรัสต์สกุลเงินบาทที่มีนโยบายการลงทุนในต่างประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ และเสนอขายซื้อขาย หรือรับฝากในประเทศ แต่นำเงินไปลงทุนหลักทรัพย์ในต่างประเทศทั้งนี้ หลักทรัพย์ที่ลงทุนจะต้องมีการเสนอขายในประเทศที่มีหน่วยงานกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งเป็นสมาชิกของ International Organization of Securities Commissions (IOSCO) หรือมีตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของ World Federation of Exchanges (WFE) ยกเว้นการลงทุนตรง ในอสังหาริมทรัพย์ในต่างประเทศ (Global real estate) หรือโครงสร้างพื้นฐานต่างประเทศ (Infrastructure) ไม่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว

“หลักทรัพย์จดทะเบียน” หมายความว่า หลักทรัพย์ที่ได้รับการจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตให้ทำการซื้อขายได้ในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศหรือต่างประเทศ

“อันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน” หมายความว่า อันดับความน่าเชื่อถือระยะยาวตั้งแต่ระดับ BBB - หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรืออันดับความน่าเชื่อถือระยะสั้นตั้งแต่ระดับ F2 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ที่จัดโดยสถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ได้รับความเห็นชอบ หรือได้รับการยอมรับจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“บริษัทจัดการกองทุน” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสำนักงานประกันสังคมทำความตกลงให้จัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันสังคม

ข้อ ๕ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ในการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ หรือสำนักงานอาจดำเนินการให้บริษัทจัดการกองทุนนำเงินกองทุนย่อยไปจัดหาผลประโยชน์

ข้อ ๖ การนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ในประเทศและต่างประเทศ ให้กระทำได้สำหรับการลงทุน ดังต่อไปนี้

(ก) การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูง หรือมีความเสี่ยงต่ำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินกองทุน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากหรือบัตรเงินฝากของธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๒) เงินฝากหรือบัตรเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจ สถาบันการเงินหรือธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๓) ตราสารแห่งหนึ่งหรือออกโดยกระทรวงการคลังหรือธนาคารแห่งประเทศไทย

หน้า ๑๓

เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

(๔) ตราสารแห่งหนึ่งที่รัฐวิสาหกิจไทยเป็นผู้ออก โดยมีกระทรวงการคลัง เป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน โดยไม่จำกัดความรับผิด หรือตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๕) ตราสารแห่งหนึ่งที่รัฐบาลต่างประเทศ รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เป็นผู้ออก โดยตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๖) ตราสารแห่งหนึ่งที่รัฐบาลต่างประเทศ รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน โดยไม่จำกัดความรับผิด โดยตราสารหรือผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกัน ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๗) ตราสารแห่งหนึ่งที่องค์กรมหาชนของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเป็นผู้ออก โดยมีกระทรวงการคลังเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัลผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน โดยไม่จำกัดความรับผิด หรือตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๘) ตราสารแห่งหนึ่งที่องค์กรมหาชนของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างประเทศที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเป็นผู้ออก โดยตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๙) ตราสารแห่งหนึ่งที่ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือต่างประเทศเป็นผู้ออก โดยตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๑๐) ตราสารแห่งหนึ่งที่ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรหรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือต่างประเทศเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน โดยไม่จำกัดความรับผิด โดยตราสารหรือผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลังหรือผู้ค้ำประกันได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๑๑) ตราสารแห่งหนึ่งที่เกิดจากการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ โดยตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับนำลงทุน

(๑๒) ตราสารที่มีลักษณะของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและหุ้นกู้อนุพันธ์ที่กระทรวงการคลัง หรือธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออก

หน้า ๑๔

เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

(๑๓) ตราสารที่มีลักษณะของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและหุ้นกู้อนุพันธ์ที่มีนโยบายคุ้มครองเงินต้นเต็มจำนวนที่รัฐวิสาหกิจไทยเป็นผู้ออก โดยมีกระทรวงการคลังเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัลผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน โดยไม่จำกัดความรับผิด หรือตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๑๔) ตราสารที่มีลักษณะของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและหุ้นกู้อนุพันธ์ที่มีนโยบายคุ้มครองเงินต้นเต็มจำนวนที่รัฐบาลต่างประเทศ รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ สถาบันการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ และมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือต่างประเทศเป็นผู้ออกโดยตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๑๕) ตราสารอนุพันธ์ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์เฉพาะ ตามข้อ ๖ (ก)

(๑) - (๑๔) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑๖) หน่วยลงทุนกองทุนรวมตลาดเงิน หรือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหลักทรัพย์ตามข้อ ๖ (ก) (๑) - (๑๔)

(๑๗) ธุรกิจการซื้อ โดยมีสัญญาขายคืนที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันเป็นหลักทรัพยตามข้อ ๖ (ก) (๑) - (๑๔) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(ข) การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง อย่างไรก็ตามหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ไม่เกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากหรือบัตรเงินฝากตามข้อ ๖ (ก) (๒) ที่ไม่ได้รับการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๒) ตราสารแห่งหนึ่งตามข้อ ๖ (ก) (๔) ที่กระทรวงการคลังมิได้เป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกัน หรือกระทรวงการคลังเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันเงินต้นหรือดอกเบี้ยไม่เต็มจำนวนหรือจำกัดความรับผิด โดยตราสารหรือผู้ออกไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๓) ตราสารแห่งหนึ่งตามข้อ ๖ (ก) (๖) ที่มีการรับรอง อาวัล สลักหลัง ค้ำประกัน ทั้งเงินต้นหรือดอกเบี้ยไม่เต็มจำนวนหรือจำกัดความรับผิด โดยผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๔) ตราสารแห่งหนึ่งตามข้อ ๖ (ก) (๗) ที่กระทรวงการคลังมิได้เป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลังหรือผู้ค้ำประกัน หรือกระทรวงการคลังเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกันเงินต้นหรือดอกเบี้ย ไม่เต็มจำนวนหรือจำกัดความรับผิด โดยตราสารหรือผู้ออก ไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

หน้า ๑๕

เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

(๕) ตราสารแห่งนี้อยู่ตามข้อ ๖ (ก) (๑๐) ที่มีการรับรอง อาวัล สลากหลังค้ำประกันทั้งเงินต้น หรือดอกเบี้ยไม่เต็มจำนวนหรือจำกัดความรับผิด โดยผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลังหรือผู้ค้ำประกัน ได้รับการ จัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๖) ตราสารตามข้อ ๖ (ก) (๑๑) หรือ (๑๔) ที่ไม่มีนโยบายคุ้มครองเงินต้น เต็มจำนวน โดยตราสารหรือผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๗) ตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุนที่ออกโดยนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือต่างประเทศ โดยตราสารและผู้ออกได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับน่าลงทุน

(๘) หุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น เพิ่มทุนที่โอน สิทธิได้ ซึ่งออกโดยรัฐวิสาหกิจไทย บริษัทจดทะเบียน หรือบริษัทที่เสนอขายหุ้นต่อประชาชนเพื่อนำหุ้นเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจาก หลักทรัพย์อ้างอิง (Depository Receipt: DR)

(๙) ตราสารอนุพันธ์ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์เฉพาะ ตามข้อ ๖ (ข) (๑) - (๘) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑๐) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหลักทรัพย์ตามข้อ ๖ (ข) (๑) - (๘)

(๑๑) หน่วยทรัสต์ของกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment Trusts : REITs)

(๑๒) หน่วยลงทุนของกองทุน หรือหน่วยทรัสต์หรือใบทรัสต์ของกองทรัสต์ ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน

(๑๓) อสังหาริมทรัพย์ หรือหน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุน ในอสังหาริมทรัพย์ หรือหน่วยทรัสต์ หรือใบทรัสต์ของกองทรัสต์เพื่อการลงทุน ในอสังหาริมทรัพย์

(๑๔) สินค้าโภคภัณฑ์ หรือหน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุน ในสินค้าโภคภัณฑ์

(๑๕) กิจการเงินร่วมลงทุน (Private equity) หรือหน่วยลงทุนของกองทุน หรือหน่วยทรัสต์ ใบทรัสต์ของกองทรัสต์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในกิจการเงินร่วมลงทุน (Private equity) ที่มีคุณสมบัติ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑๖) ธุรกิจการซื้อโดยมีสัญญาขายคืนที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันเป็นหลักทรัพย์ ตามข้อ ๖ (ข) (๑) - (๘) และ (๑๐) - (๑๕) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑๗) ธุรกิจการขายโดยมีสัญญาซื้อคืน

(๑๘) ธุรกิจให้ยืมและยืมหลักทรัพย์

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

(๑๕) หลักทรัพย์ภายใต้ข้อ ๖ (ก) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๔) (๑๕) และข้อ ๖ (ข) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) ที่ภายหลังจากลงทุนแล้ว ตราสาร ผู้ออก หรือผู้รับรอง ผู้รับอาวัล ผู้สลักหลัง หรือผู้ค้ำประกัน ได้รับการปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับนำลงทุน

ทั้งนี้ บริษัทจัดการกองทุนสามารถนำเงินกองทุนย่อยไปลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ หรือสินค้าโภคภัณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการจัดการกองทุนส่วนบุคคล โดยอนุโลม

(ค) การลงทุนในต่างประเทศให้เป็นไปตามสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(ง) การลงทุนตาม (ก) และ (ข) คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือสัดส่วนการลงทุนไว้เป็นกรณีเฉพาะก็ได้

ข้อ ๗ การคัดเลือกบริษัทจัดการกองทุน และค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๘ กรณีที่ปรากฏในภายหลังว่าการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ไม่เป็นไปตามข้อ ๖ ให้สำนักงานดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของกองทุนเป็นสำคัญ

ข้อ ๙ การลงทุนตามข้อ ๖ ให้ลงทุนทางสังคมเพื่อประโยชน์ทางอ้อมแก่นายจ้างและผู้ประกันตน ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินกองทุน ไม่รวมเงินกองทุนย่อย

ข้อ ๑๐ การลงทุนอื่น ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการบริหารการลงทุน สำนักงานอาจใช้จ่ายจากผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

โดยคำนึงถึง ความคุ้มค่า จำเป็นเหมาะสม สถานะทางการเงินของกองทุน และประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

หม่อมหลวงปิ่นตริภักดิ์ สมิติก

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการประกันสังคม